

viet's business lifestyle
Năm thứ 4 số 26
từ 25-3 đến 25-4
2010

Doanh Nghiệp Đời Sống

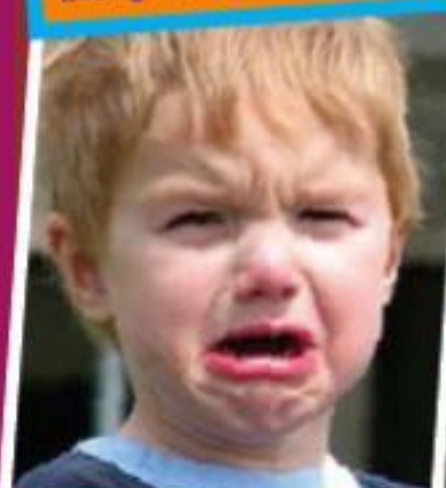
Viet's Business Lifestyle Your Business Partner

Có phải tự tin với chính mình nên Úc mạnh tay tăng lãi suất?

Vì thiếu khách hay cạnh tranh giá rẻ? Vietnam Airlines "siêu" giảm các đường bay quốc ngoại

Kinh tế suy thoái... "đại gia" cũng khóc

Việc mở nhà mới nhà...

Người mẫu Ngô Mỹ Uyên với ngôi nhà dát vàng giá 10 triệu đô Mỹ

Ca sĩ Đàm Vĩnh Hưng và biệt thự trên không tại Sài Gòn trị giá 3 triệu đô

Cựu Hoa Hậu Hà Kiều Anh xây nhà giá kiểu cổ, mới xong phần 1 đã tốn gần... 2 triệu đô

Ca sĩ Cẩm Ly, Chung cư cao cấp Sunrise (quận 7) trên 1 triệu đô

Diễn viên Ngô Thanh Vân, trang trí linh tinh vài tượng Phật có... hơn nửa triệu đô thôi...

Họ là những ông hoàng bà chúa chủ mỏ dầu Á Rập đang sống cực kỳ vương giả tại Việt Nam...

Việt Nam chẳng kém thua ai... Sài Gòn Hà Nội nở rộ trào lưu khoe thân về màu lên da

Xem người mẫu Vinh Nghi và nhiều người mẫu vẽ trên da khác ở các trang bên trong...

Khoát áo Nhảy Dữ, đại ca Sơn Đào tung hoành tại Ngõ Ba Ông Tạ...

Xin chào mừng quý bạn đọc đến với Doanh Nghiệp Đời Sống Úc châu số 26 năm 2010. Quý bạn đọc đang xem DNĐS vì ấn bản trực tuyến qua màn hình được thiết kế bằng kỹ thuật mới nhất của hãng Issuu. Đây là một cách xem báo thú vị và tiện nghi nhất đang được nhiều tạp chí quốc tế áp dụng. Chúng tôi xin ghi ra đây một vào thao tác đơn giản để giúp quý bạn đọc thêm phần tiện dụng khi đọc báo bằng phương cách trực tuyến.

- 1) Mở rộng màn hình đọc báo:** Khi đã vào online, bạn đọc được đề nghị click vào [fullscreen] ở các nút nằm hàng ngang cạnh trên của màn hình để mở rộng toàn bộ [view in fullscreen]. Và khi muốn trở lại (không fullscreen) chỉ cần nhấn nút [Esc] trên bàn phím hoặc nút [X] cũng ở thanh ngang phía trên này
- 2) Chuyển trang báo:** Khi đang ở [fullscreen] nếu rê chuột vào cạnh phải/trái sẽ thấy một hình tam giác nhỏ, sử dụng hình tam giác này để chuyển lật trang báo tới hay lùi theo kiểu lật từng trang

Một vài phản hồi từ bạn đọc có gặp chút khó khăn sử dụng

- 3) Chuyển nhanh đến trang chọn lựa:** Phía cạnh dưới màn hình có hiển thị 20 trang báo nhỏ, khi rê chuột vào sẽ thấy hơi lớn hơn, các trang có đánh số click vào để đi nhanh đến trang/bài nào mình muốn, và hình tam giác bên trái/phải của phần này sẽ chuyển nhanh đến 20 trang trước hay sau trang mình đang đọc.

- 4) Mục lục:** Cũng theo cách này nếu rê chuột lên trên và click vào hình vuông (ca rô). Quý bạn đọc sẽ thấy màn hình hiển thị toàn tờ báo qua các trang có

Doanh Nghiệp Đời Sống áp dụng kỹ thuật đọc báo trực tuyến mới nhất của Issuu

đánh số (trang đôi) bạn đọc có thể đi nhanh vào ngay vào trang mình muốn đọc.

5) Phóng lớn: Ngoài ra với kỹ thuật tiện lợi của màn hình Issuu còn giúp quý bạn đọc điều chỉnh được độ to nhỏ của font chữ cho thích hợp với tầm mắt trên máy tính riêng của mình. Chỉ cần click chuột (một cái) vào bất cứ điểm nào trong trang báo, toàn trang sẽ phóng lớn hơn. Lúc này bạn đọc nhìn lên trên sẽ thấy một nút kéo giữa dấu trừ và dấu cộng. Kéo nút này qua trừ hay cộng để điều chỉnh độ to của cỡ chữ và hình ảnh cho vừa tầm mắt mình, và sau đó chỉ cần rê chuột (không cần bấm đê, không click nhấp) đến đâu là trang báo sẽ di chuyển đến đó, ngay tầm hướng (focus) của mắt cho phù hợp hơn

Thật ra chỉ cần vài thao tác đơn giản ai cũng làm được. Bây giờ thì Relax...

hẳn bạn đọc đã quen thuộc với cách đọc báo trực tuyến với DNĐS. Chúc bạn đọc tìm được nhiều bài thú vị số báo này.

Doanh Nghiệp Đời Sống

MỌC LẠI NHIỀU TÓC CỦA CHÍNH MÌNH HOẶC BẢO ĐẢM HOÀN TIỀN LẠI

NHIỀU NƠI "TRỊ LIỆU TÓC" ĐÃ TRIỂN LÃM NHỮNG HÌNH ẢNH HỐI ĐẦU VÀ SAU ĐÓ ĐÃY RẬM RỊT TÓC - ĐÓ CHỈ LÀ TÓC GIẢ CHO CÁC CHƯƠNG TRÌNH TODAY TONIGHT VÀ CURRENT AFFAIR THÔI!

Tia Lasers và những máy móc thiết bị xoa bóp trị liệu có ngăn được gene DHT về di truyền hói tóc không? KHÔNG!

Tôi là Sam, một chuyên viên điều trị chứng rụng tóc và cấy tóc với 36 năm kinh nghiệm, kết hợp với vừa dùng thuốc uống và thoa. Hoàn toàn dùng được thảo thiên nhiên. Chúng tôi đã giúp rất nhiều người từ nam, phụ, lão... đã bị chứng "hói di truyền" để họ có được mái tóc tự nhiên. Tôi cũng chuyên chữa nhiều bệnh liên quan đến tóc và da đầu, như ngứa da đầu, tóc khô, hay tóc gãy. Ngoài ra tôi còn tạo nhiều kiểu tóc đa dạng và tự nhiên. Hoàn thành việc cấy tóc và sẵn sàng tư vấn cho mọi hình thức thay tóc. Bảo đảm sẽ mang lại kết quả tốt nếu quý vị sớm điều trị.

Chất DHT đã ảnh hưởng đến các chân tóc (rễ) ẩn mình dưới da đầu sẽ bị hủy trong vòng 4 năm. Trong quá trình trị liệu, quý vị sẽ được theo dõi và tư vấn liên tục và miễn phí của chúng tôi. Hầu hết các nơi chữa trị khác sẽ khiến quý vị tốn kém vô ích cho một số mỹ phẩm không cần thiết và không tác dụng. Hoặc mất thời giờ với các trị liệu mà quý vị không

hiếu là để làm gì như xét nghiệm tóc, dùng tia laser v.v... Nhưng với I.H.R.B thì khác.

Đến với chúng tôi, quý vị sẽ chỉ trả ít hơn và được chữa trị kín đáo, thoải mái, tiện lợi ngay tại nhà của mình. Những ai ở các thành phố tiểu bang khác không thể đến phòng mạch chúng tôi sẽ gửi đến quý vị một chương trình trị liệu, hướng dẫn cần kẻo chứng rụng tóc cách trị liệu.

Nếu quý vị đã từng chữa nhiều nơi mà không thành công hoặc quá tốn kém. Quý vị nên thảo luận với chúng tôi. Bảo đảm sẽ hoàn tiền nếu không hiệu quả. Quý vị muốn tóc tái mọc, thay cấy tóc, hay mang tóc giả... đến với chúng tôi quý vị sẽ được nhiều thuận lợi.

Mong được sớm tiếp kiến.

NHỮNG TẾ BÀO RỄ - CHÂN TÓC - KHI ĐÃ CHẾT THÌ KHÔNG THỂ TÁI TẠO - DO ĐÓ DỪNG THÍ NGHIỆM VỚI CÁC TRỊ LIỆU KHÔNG MANG LẠI KẾT QUẢ

Trước

Sau

Thưa ông Sam. Đã nhiều năm bị hói đầu, tôi không còn hi vọng gì, cho đến khi nhìn thấy quảng cáo của ông cũng với những lời xác nhận tôi đã đến và chỉ 6 tháng sau tóc tôi đã mọc đầy lại. Tôi hối tiếc là đã không đến sớm hơn, xin giới thiệu với mọi người bị rụng tóc -

Thân chào Jason Crone

Trước

Sau

Sam. Chỉ gửi mấy lời với bạn là tôi rất hài lòng chỉ sau 5 tháng áp dụng cách của bạn. Tôi sẽ kể cho mọi người nghe.

Thân tình, John - Sydney Post Officer

Trước

Sau

Sam thưa. Cảm ơn cho việc trị liệu. Tôi nhận được rất nhiều ý từ bạn bè và người thân cho là tôi trẻ hơn, yếu đời khỏe mạnh hơn. Tôi đã nói với mọi người là Sam đã làm cho tóc mọc lại bằng chính tóc của tôi qua chương trình "Tái tạo tóc nhiều hơn hay hoãn tiến lại"

Buddy Nagi - Nagi Corporate Transport

Trước

Sau

Sam thân. Lần đầu tôi đã không tin, nhưng chỉ sau 6 tháng tóc tôi bây giờ nhiều hơn trước, cô hairdresser của tôi thật ngạc nhiên và kể với tất cả mọi người về hiệu quả do bạn làm. Cảm ơn bạn nhiều!

Thân chào, Gillian Drew

Suite 1 Level 5, 105 Pitt St, Sydney 2000, Australia

T: 02 9221 5300 F: 9221 5344 E: growhair@ihrb.com www.ihrb.com

Office Hours: 9:00am - 6:00pm

FREE CONSULTATION

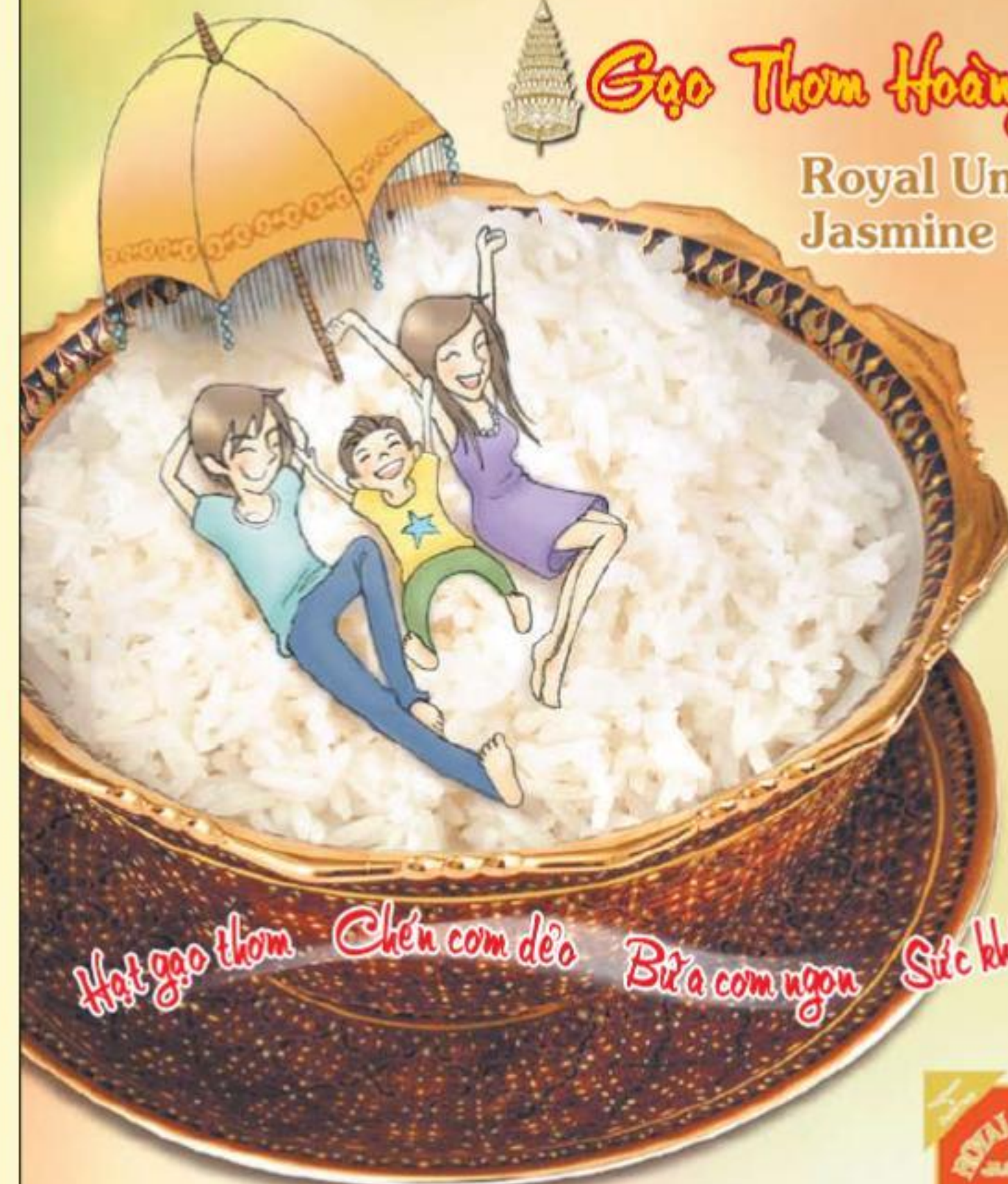
MIỄN PHÍ TƯ VẤN

Hãy dành cho Gia Đình Bạn những gì Tốt Nhất

Gạo Thơm Hoàng Gia

**Royal Umbrella
Jasmine Rice**

Hạt gạo thơm Chén cơm dẻo Bữa cơm ngon Sức khỏe tốt

**Những điều đơn giản trong cuộc Sống...
thường là những điều Quan Trọng nhất**

Có bán tại các tiệm tạp hóa
Á châu trên khắp nước Úc

www.BestRice.com.au

Tạp chí

Doanh Nghiệp Đời Sống

ABN 286 91 497 950

Tòa soạn Sydney Australia

P.O.Box: 308 Villawood 2163

Tel.: (02) 9788 7364 Fax: 9788 7364

Chủ Nhiệm & Chủ Bút

Phương Minh

Quản Lý Tri Sự: Dzung Trinh

Số trực tiếp 0430 00 6965

e: DoanhNghiep@Optusnet.com.au

BIÊN TẬP THƯỜNG TRỰC

AUSTRALIA

Phạm Lâm, Nguyễn Cung, Nguyễn

Đức Hiệp, Nguyễn Đình Hòa,

Phương "N", Vinh Trung, Thục Nghi,

Mai DJ, Anne Trinh, Trang Nguyễn,

Diệp Anh, Hồng Hà, Mai Oanh,

Dzung Trinh, Ánh Minh

USA

Trần Thị Vinh Tường, Tương Yi, Trinh

Thanh Thủy

UK, DE

Hà Quyên, Nguyệt Hân,

Phước Duy, Thu Trang

VIỆT NAM

Hà Thành Lăng Từ, Khách Sài Gòn,

Khách Hà Nội, Ngọc Diệp, Nguyễn

Việt, Đức Huy, Duy Cường, Ngọc Thu,

Kiểu Mai, Yên Ba Giang Vũ

**ĐẠI DIỆN CÁC THÀNH PHỐ
TIỂU BANG**

Melbourne, Vic.

Vinh Đạt, Mob.: 0405 831 558

Brisbane, Qld

Nhật Hạ, Mob.: 0419 653 122

Adelaide, SA

An Khánh Mob.: 0405 134 167

Perth, WA

Thạch H, Mob.: 0418 923 951

trong số này

sự kiện

06 Úc mạnh tay tăng lãi suất
08 Bất động sản Pacific Rim
10 Kinh tế Thượng Hải

việt nam trong tháng qua

14 Biệt thự Đà Nẵng hơn 2 triệu đô/căn
16 VN Airlines "siêu" hạ giá
20 Ngân hàng ANZ rút vốn khỏi...

thời sự

20 Trinh Sát & Hồ Chiếu
22 Obama bỏ chuyến thăm Úc
24 Úc & Indo tình thương mến thương
25 Có 3 hộ chiếu Úc trong vụ Dubai

sài gòn muôn vạn cách...

30 Đại gia cũng khóc
32 Một thời quá vãng
40 Bansai cây cảnh triệu đô tại VN

88 Chọn ngã ba ông Tạ làm cứ điểm,
Sơn Đảo xé đẹp Giới Bà Hạt

góc khuất quê nhà

56 Vẽ hình lên mẫu khóa thân
60 Ông hoàng bà chúa VN

tìm hiểu

65 Hành vi bất thường của loài vật trước thiên tai động đất

chuyện trong tháng

64 Kia cm xiêm đỏ tự bao giờ

phụ nữ - gia đình - xã hội

70 Ghen kiểu Hoạn Thư
72 Có chồng là bặm nhậu
74 Chiếc xương sườn và áo vest...

86 Nhân vật siêu nhân của tình báo Mossad

giới tính

82 Có thật phụ nữ rơi dĩa dễ như vắt chanh

Vinh Trung phụ trách

Tin ở tốc độ tăng trưởng hiện nay của nền kinh tế, Ngân hàng Dự Trữ Liên Bang Australia (RBA) lại nâng lãi suất cơ bản đồng Đôla Australia (AUD) thêm 0,25%.

Đây là lần tăng lãi suất thứ tư của đồng AUD kể từ tháng 10/2009.

Theo hãng tin tài chính Bloomberg, ngày 2/3, Thống đốc RBA, ông Glenn Stevens, ra quyết định tăng lãi suất AUD lên 4% từ mức 3,75% trước đó. Mức tăng này không nằm ngoài dự báo trước đó của giới quan sát. Các nhà phân tích nhận định, RBA sẽ còn tăng lãi suất thêm 0,75% nữa trước khi dừng lại.

Cơ sở cho việc RBA liên tục nâng lãi suất căn bản trong thời gian gần đây đánh giá cho rằng, tốc độ tăng trưởng của kinh tế Australia hiện nay đã đủ để chống chọi với những lo ngại của giới đầu tư toàn cầu về những rủi ro khủng hoảng nợ ở nhiều quốc gia.

Theo Thống đốc Stevens, kinh tế Australia đang tạo việc làm với tốc độ mạnh nhất trong vòng 3 năm trở lại đây, niềm tin của giới doanh nghiệp cũng tăng mạnh, cho thấy nền kinh tế này đã phục hồi gần như hoàn toàn từ khủng hoảng. Những cơn sốt tăng giá gần đây đã xoa dịu mọi lo ngại của Australia về rủi ro bùng nổ khủng hoảng nợ công toàn cầu - lý do khiến RBA không nâng lãi suất trong tháng 2.

Việc Australia đi đầu trên thế giới trong việc tăng lãi suất hậu khủng hoảng đã khiến đồng AUD của nước này trở thành đồng tiền chủ chốt có mức tăng giá mạnh nhất thời gian qua. Trong vòng 1 năm trở lại đây, đồng tiền này đã tăng giá 42% so với USD. Trong thời kỳ suy thoái vừa qua, Australia đã hạ lãi suất cơ bản về mức 3%, thấp nhất trong vòng nửa thế kỷ.

Trong năm 2010 này, Australia là quốc gia đầu tiên trong nhóm 20 nền kinh tế hàng đầu thế giới (G-20) có động thái tăng lãi suất. Nhiều nền kinh tế khác trên thế giới như Canada, Ấn Độ, Malaysia và Indonesia đang

Úc mạnh tay nâng lãi suất

chịu áp lực gia tăng đối với việc sớm điều chỉnh lãi suất.

Thống kê gần đây cho thấy, kinh tế Malaysia tăng trưởng 4,5% trong quý 4/2009, cao hơn dự báo, lạm phát ở Indonesia hiện đang ở mức cao nhất trong 9 tháng, kinh tế Canada đang tăng trưởng với tốc độ cao nhất kể từ năm 2000.

Trong khi đó, Chủ tịch Cục Dự trữ Liên bang Mỹ (FED) tuần trước nhận định rằng, nền kinh tế nước này đang trong tình trạng phục hồi yếu ớt và đòi hỏi duy trì mức lãi suất thấp. FED đã duy trì lãi suất cơ bản đồng USD ở mức thấp kỷ lục 0-0,25% từ cuối năm 2008 tới nay. Ngân hàng Trung ương châu Âu (ECB) cũng đang giữ lãi suất đồng Euro ở mức thấp kỷ lục 1%.

Australia là nền kinh tế lớn duy nhất trên thế giới tránh được suy thoái. RBA dự báo, GDP của nước này sẽ đạt mức tăng trưởng 3,25% vào cuối năm nay, từ mức 2% ở cuối năm ngoái. Tỷ lệ thất nghiệp của Australia trong tháng 1 là 5,3%, thấp nhất trong vòng 11 tháng. Lạm phát trung bình (không tính tới giá thực phẩm và năng lượng) quý 4/2009 ở nước này là 3,6%.

Việc Australia chịu ảnh hưởng ít hơn từ khủng hoảng và suy thoái toàn cầu so với các nước khác là do Chính phủ đã mạnh tay kích cầu, đồng thời cũng nhờ nhu cầu lớn của Trung Quốc đối với các loại nguyên vật liệu cơ bản - vốn là các mặt hàng xuất khẩu chính của nước này.

“Trung Quốc bí mật mua trái phiếu Chính phủ Mỹ”

Bàn về quan hệ nhiều sóng gió giữa hai cường quốc hàng đầu thế giới Mỹ và Trung Quốc, giới chuyên gia Mỹ nhận định Bắc Kinh có thể đang bí mật mua trái phiếu của Washington thông qua các địa điểm thứ ba, nhằm che giấu tầm quan trọng của việc nước này là chủ nợ chính của Mỹ.

Theo giới chuyên gia, những thực thể có quan hệ với Trung Quốc có thể đang mua trái phiếu của Mỹ tại London (Anh), Hồng Kông (Trung Quốc) hay những nơi khác, khiến cho các số liệu chính thức không phản ánh chính xác lượng trái phiếu chính phủ Mỹ mà Bắc Kinh nắm giữ.

Một số chuyên gia cho rằng việc Trung Quốc nắm giữ một lượng lớn trái phiếu của Mỹ có liên quan tới an ninh quốc gia, khiến Washington gặp khó khăn hơn trong việc thực thi các chính sách mẫu thuẫn với Bắc Kinh.

Cựu chuyên gia kinh tế hàng đầu của Quỹ Tiền tệ Quốc tế (IMF) Simon Johnson lưu ý rằng Trung Quốc có thể đang dùng sự kiện lượng trái phiếu của Mỹ mua tại Anh tăng vọt lên tới 300 tỷ USD trong năm 2009, so với mức 130,9 tỷ USD của năm trước.

Các số liệu mới nhất do Bộ Tài chính Mỹ công bố trong tháng này cho thấy lượng trái phiếu Mỹ mà Trung Quốc nắm giữ đã giảm 34,2 tỷ USD (4,3%), xuống còn 755,4 tỷ USD trong tháng 12/2009, mức sụt giảm lớn nhất trong một thập kỷ qua.

Trong khi đó, một cuộc thăm dò dư luận do báo The Washington Post và tổ hợp truyền thông ABC thực hiện mới đây với 1.004 người tại Mỹ cho thấy gần một nửa trong số này (46%) cho rằng Mỹ sẽ đóng vai trò yếu hơn trên toàn cầu trong thế kỷ 21 so với thế kỷ trước.

Trong khi đó, chỉ 32% có ý kiến ngược lại và số còn lại cho rằng vai trò của Mỹ trên thế giới sẽ không thay đổi.

Trả lời câu hỏi về sức mạnh kinh tế, 53% số người được khảo sát cho rằng vai trò của Mỹ trong thế kỷ này sẽ yếu kém hơn.

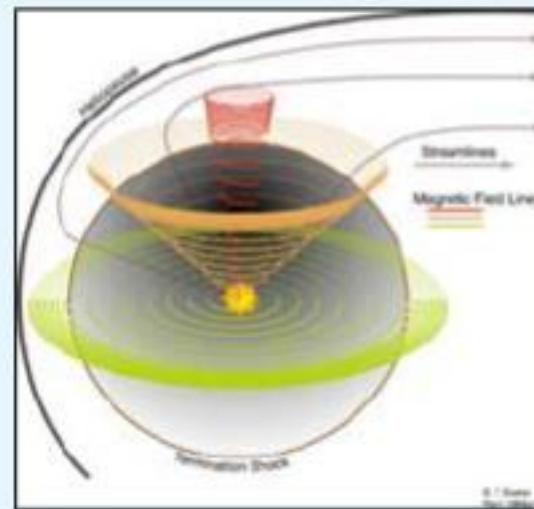
Ngoài ra, hơn 43% số người được hỏi dự đoán thế kỷ 21 dường như sẽ là “thế kỷ của Trung Quốc” trong khi chỉ 38% cho rằng đó sẽ là lại một “thế kỷ của Mỹ”.

Cuộc điều tra trên diễn ra trong bối cảnh quan hệ Trung-Mỹ đang trong

giai đoạn không ổn định và Trung Quốc ngày càng phổ biến các sức mạnh về chính trị và thương mại của mình.

IMF kêu gọi chuyển hướng chống khủng hoảng

IMF kêu gọi các nước định hướng lại và bắt đầu thực hiện chiến lược thoát khỏi các chính sách được thực thi thời khủng hoảng Quỹ Tiền tệ Quốc tế (IMF) vừa kêu gọi các nền kinh tế trên

thế giới định hướng lại và bắt đầu thực hiện chiến lược thoát khỏi các chính sách được thực thi trong thời khủng hoảng. Đồng thời, các chính phủ phải cắt giảm thâm hụt ngân sách và coi đây là biện pháp duy trì khả năng phục hồi kinh tế về lâu dài.

Trong nghiên cứu mới nhất nhan đề “Thoát khỏi các chính sách can thiệp thời khủng hoảng”, IMF nhấn mạnh nền kinh tế thế giới đang hồi phục nhờ chính sách hỗ trợ tiền tệ và tài chính chống khủng hoảng và nay đã đến lúc cần khẩn cấp tính đến việc chuyển hướng những chính sách này.

Ngừng kích cầu phải đi kèm chính sách

Đánh giá cao vai trò của các chính sách trong chống khủng hoảng kinh tế, các chuyên gia của IMF cho rằng, chi phí cho cuộc chiến chống khủng hoảng với các gói kích cầu tiêu dùng trên toàn cầu đã lên tới hàng nghìn tỷ USD, có ý nghĩa quan trọng giúp phục hồi kinh tế, nhưng tiến độ phục hồi sẽ chậm lại nếu không có sự hỗ trợ chính sách.

IMF khuyến cáo các nước vẫn cần ưu tiên duy trì phục hồi kinh tế, nhưng khi sự tăng trưởng kinh tế đã bền vững, nợ công được cải thiện và khu vực kinh tế tư nhân đủ sức thúc đẩy nền kinh tế trong nước, là thời điểm cần chuyển hướng chính sách hỗ trợ tiền tệ và tài chính.

Các nhà kinh tế IMF cảnh báo các nền kinh tế công nghiệp phát triển hàng đầu thế giới cần duy trì các gói kích thích kinh tế trong năm 2010, và bắt đầu siết chặt chính sách tiền tệ và tài chính vào năm tiếp theo nếu tiến độ phục hồi kinh tế tiếp tục tiến triển.

Các nền kinh tế mới nổi tăng trưởng nhanh có thể siết chặt tiền tệ và tài chính ngay trong năm 2010, đặc biệt trong một số trường hợp đặc thù có thể cần siết chặt chính sách này trước khi nền kinh tế phục hồi.

Tuy nhiên, định chế tài chính này khẳng định hiện còn quá sớm để các nước ngừng tất cả các biện pháp hỗ trợ nền kinh tế phục hồi. Tiến trình này phải mất nhiều năm và phải đi kèm với nhiều biện pháp và lựa chọn chính sách. Việc loại bỏ các gói kích cầu kinh tế có thể thực hiện theo nhiều giai đoạn.

Việc ngừng các biện pháp hỗ trợ nên diễn ra khi thời điểm đã chín muồi với các lựa chọn chính sách thích hợp, trước hết cần ưu tiên thực hiện chiến lược thoát khỏi chính sách hỗ trợ tài chính, sau đó sẽ thực hiện chính sách siết chặt tiền tệ. Một khuôn khổ quy chế tài chính mới và nhiều nguồn vốn hơn nữa là cần thiết để loại trừ các nguy cơ xuất phát từ việc chấm dứt thực hiện chính sách hỗ trợ tài chính và tiền tệ.

Phải đảo ngược xu thế tăng nợ công

Theo IMF, các nước phát triển cần chuyển mức thâm hụt ngân sách 4,3% tổng sản phẩm quốc nội (GDP) hiện nay thành mức thặng dư ngân sách khoảng 3,7% GDP trong những năm tới. Để làm được điều này, nỗ lực cần thiết nhất là phải ổn định chi tiêu, bao gồm chi tiêu cho hệ thống y tế và lương hưu, tăng cường quản lý thuế... nhằm duy trì mức tăng trưởng bền vững trên toàn cầu.

IMF nhấn mạnh rằng, di sản của khủng hoảng kinh tế là nợ công tăng cao đặc biệt ở các nền kinh tế tiên tiến, do khủng hoảng làm mất nhiều nguồn thu ngân sách chứ không phải do các gói kích cầu kinh tế.

Tổ chức gồm 186 quốc gia thành viên này cũng cảnh báo nếu mức nợ cao tiếp tục duy trì cùng một lúc ở các nền kinh tế lớn nhất thế giới, mức lãi sẽ tiếp tục tăng, ảnh hưởng tiêu cực tới đầu tư của khu vực tư nhân và tăng trưởng kinh tế của toàn cầu. Vì vậy, mục tiêu chiến lược để thoát khỏi khủng hoảng là đảo ngược xu thế tăng nợ công.

Ngay sau khi IMF đưa ra các khuyến nghị về chuyển hướng chính sách chống khủng hoảng kinh tế nêu trên, người đứng đầu định chế tài chính này, ông Strauss-Kahn còn tuyên bố IMF muốn có thêm quyền lực để kiểm soát và thúc đẩy ổn định hệ thống tài chính toàn cầu. Đồng thời, IMF muốn được trao một vai trò lớn hơn trong các kế hoạch cấp vốn khẩn cấp.

Những thị trường bất động sản sôi động nhất thế giới

Châu Á - Thái Bình Dương là khu vực của những thị trường bất động sản có hoạt động đầu tư tăng trưởng mạnh nhất năm qua Thị trường bất động sản toàn cầu đã chứng kiến sự sụt giảm đầu tư mạnh mẽ trong năm 2009 do ảnh hưởng của suy thoái. Tuy nhiên, ở nhiều nơi, đặc biệt là khu vực châu Á - Thái Bình Dương, sự sôi động vẫn được duy trì trên thị trường nhà đất.

Hãng tin CNBC dẫn một báo cáo mới công bố của hãng tư vấn bất động sản Cushman & Wakefield cho biết, đầu tư vào thị trường địa ốc toàn cầu năm 2009 đã giảm 23% so với năm 2008, xuống còn 365 tỷ USD, thấp nhất từ năm 2003. Tuy nhiên, giá trị đầu tư trên thị trường này trong 6 tháng cuối năm 2009 đã tăng 104% so với 6 tháng đầu năm.

Châu Á - Thái Bình Dương là khu vực của những thị trường bất động sản có hoạt động đầu tư tăng trưởng mạnh nhất năm qua, với mức tăng trưởng đầu tư bình quân tại các thị trường này lên tới 111% so với năm 2008.

Dưới đây là 10 thị trường bất động sản có mức đầu tư cao nhất thế giới năm

SMART CHOICE Plumbing Pty. Ltd.

Chuyên lắp ráp và thay các hệ thống ống cống, ống nước, ống gas, hầm dầu cho shop, nhà từ ống sắt sang ống đồng v.v...

Đặc biệt sửa chữa thay bình nước nóng, tủ lạnh tự động lấy đá, bình lọc nước uống, vòi nước, ống nước bị xì, ống cống bị nghẹt

Thợ Tới Nghiệp Tại Úc Nhiều

Năm Kinh Nghiệm

Liên lạc: Dũng

Mobile: 0422 314 969

Phone (02) 8730 8398

Khảo giá miễn phí
Lic No: 208449C
ABN 28 134 675 362

KING FLOORING

Bán sỉ và lẻ đủ các loại sản phẩm về sàn nhà gỗ và vật liệu lót sàn nhà

TẶNG \$100 TIỀN MẶT

Khi mua hàng nhớ nói là thấy quảng cáo này đăng trên báo Doanh Nghiệp Magazine & Online sẽ được tặng \$100 tiền mặt khấu trừ vào hóa đơn. Áp dụng điều này cho suốt năm

2010

* Solid timber

* Gỗ đặc

* Floor boards

* Laminate

* Vinyl

* Capets Rugs

* Tiles gạch

* Thảm đủ loại

Xin gọi Joseph

0421 128 720 - 9755 0555 - Fax - 9755 0554

1/62 Hume Highway Lansvale NSW 2166

TỦ TƯỜNG & PHÒNG TẮM

Hãng sản xuất và cung cấp lắp đặt các loại tủ âm tường và kính chắn phòng tắm. Nhiều thiết kế mỹ thuật về kiểu và màu sắc để chọn lựa.

Giảm 10% trên bản giá của các nơi khác và có giá sỉ cho các bạn builders trong ngành.
Xin gọi Steve để đo và được báo giá miễn phí.
Mở cửa 7 ngày

công việc uy tín tận tâm

Tel.: (02) **9755 1200 - 0405 106 181**

OZ TOP BUILD IN WARDROBES & SHOWER SCREENS

Unit 10/23 Childs Drive Chipping Norton

**Các bạn đang chuẩn bị đám cưới,
vừa mới cưới xong, hay quý vì đã cưới nhau lâu năm...
Cần xem biết.**

Đảm nhận làm website hình ảnh, hoặc website cá nhân (blog), website cho doanh nghiệp thương mại, quản lý bảo trì và cập nhật theo yêu cầu, bất cứ lúc nào.

Áp dụng kỹ thuật đơn giản nhất cho người không biết kỹ thuật văn sử dụng được dễ dàng

Thực hiện thiết kế trình bày mỹ thuật tất cả các loại chế bản danh thiếp in ấn như danh thiếp, giấy mời cưới, Flyers catalogue, tờ quảng cáo, thực đơn nhà hàng.

Trình bày mỹ thuật layout (bình trang) cho các loại tạp chí, sách báo v.v...

Xin liên lạc

AUVINET PROMOTIONS

Tel: (02) 9788 7364 - 04 3000 6965

eMail: SaigonByLove@Optusnet.com.au

Korean Beauty Salon

Thẩm mỹ viện Hàn Quốc

Chuyên trị về da, lấp các chỗ sẹo, lỗ trứng, và làm tan mỡ trên bụng, đùi. Chữa trị bởi bác sĩ thẩm mỹ Hàn Quốc Lệ phí phải chăng - Xin vui lòng lấy hẹn trước

Đặc biệt đang giảm giá các loại

Làm IPL tẩy nốt lông nách và bikini line trên đùi - làm full hay nửa phần của đùi hoặc cánh tay

Làm IPL cho trẻ lại các tế bào da - Chữa trị các loại mụn và các vết nám trên da

Chuyên môn về Peellings

Peeling Theo phương pháp AHA

Với các loại mỹ phẩm chuyên dụng

Theo cách Jessner peeling

Sal 20% peeling

Tel: **9283 3351 / 0414 321 220**

Lầu 2, phòng 208, số 250 Pitt St. Sydney Townhall

Đối diện lối ra ngõ Pitt Street từ ga xe lửa Townhall

Tặng phiếu giảm 50% cho lần tiếp theo làm facial

Ngân hàng từ chối

Sòng bài hết hạn

Con lay bố đừng mượn tiền con nữa, đưa thêm cho bố là con vợ của con nó giết con chết bố a!!!

Người quen chạy làng

Người tình dấu mặt quay lưng

Chỉ có Cash Fast Today luôn nói YES YES YES tiền mặt có ngay

TIỀN... TIỀN... TIỀN...

Cho vay TIỀN MẶT lấy ngay tại chỗ...

Khởi nói với chúng tôi các bạn có việc làm hay không, hồ sơ tốt hay xấu vì chúng tôi

KHÔNG XÉT HỒ SƠ

YES! YES...

Chúng tôi là công ty của Úc, hoạt động trên 40 năm. Cho vay trực tiếp từ **TIỀN CỦA CHÚNG TÔI**

chứ không phải dịch vụ làm hồ sơ mượn tiền ngân hàng.

Cần tiền mà đã hết đường xoay? Cứ liên lạc với chúng tôi thử xem có làm được gì không. Được thì tốt, không được cũng chẳng mất gì...

Tel.: (02) 9788 7364 Mob. 04 3000 69 67

Số phone này nói tiếng Việt mở cửa từ 9 giờ sáng đến 5 giờ chiều. Thứ Bảy đến 1 giờ trưa, Chủ Nhật & Pub Holiday nghỉ. Hoạt động trên 40 năm có giấy phép cho vay tài chính của Bộ Thương Mại NSW

SUPERMARKET

Carisbrook Vic.

Super Market, Newsagency, Bottle Shop Ba doanh nghiệp trong 1 General Store với luôn bất động sản, vùng Carisbrook Vic giữa Ballarat & Bendigo cách Melbourne 1,30 hr. Thị trấn yên lành doanh nghiệp rất lý tưởng với luôn nhà 3 phòng ngủ. Giá \$395,000 + hàng (khoảng 80,000). Liên lạc Rod & Juli Vernon (03) 5464 2293 - Fax 5464 1226 or email: <trotter@netconnect.com.au>

NAIL SHOP

Broadmeadow Melbourne

21781407

Nails shop cách Broadmeadow Shopping Center chỉ 5 phút lái xe, địa điểm tốt, tiền thuê rẻ, hợp đồng thuê 5 năm, shop nhiều khách quen, shop rộng hiện có 5 bàn nails, 3

ghế spa pedicure chairs, có luôn waxing room, spray tanning room và nhà bếp với phòng kho. Sang giá \$170,000.

Xin gọi Pino 0412 67 9918 (nói tiếng Anh)

hoặc thăm viếng website của chúng tôi www.nailsRus.com.au

HAIR & BEAUTY

Balmain Sydney NSW

21852107

Trung tâm Balmain trên đường cái Darling St tấp nập. 5 ghế cắt, 2 bàn gội + phòng beauty đang có khách quen rất bận rộn với 3 nhân viên full time làm không xuể. Hợp đồng

lâu dài, thuê rẻ. Sang giá thương lượng luôn hàng tồn. Gọi 0404 744 213 (xin nói t/Anh)

EMBROIDERY WHOLESALE

Parramatta Sydney NSW

Máy thêu các loại đồng phục, đầu mối cung ứng (wholesale), đã làm 24 năm tại Parramatta Sydney.

hãng hiện đại với 2 showrooms, hơn 500 khách hàng, Doanh nghiệp lý tưởng cho vợ chồng gia đình, Thu nhập 1 triệu đô, lãi ròng trên 100 ngàn. Chủ về hưu sang toàn bộ luôn hàng, máy móc, trang thiết bị giá chỉ \$150,000. Cơ hội quý hiếm trong ngành. Gọi Greg 0417 278 345 tiếng Anh

2009 do CNBC liệt kê từ báo cáo của Cushman & Wakefield.

10. Đài Loan

Vốn đầu tư năm 2009: 5,05 tỷ USD

Vốn đầu tư năm 2008: 4,4 tỷ USD

Đài Loan là một trong ba thị trường có sự tăng trưởng về đầu tư bất động sản trong năm 2009, bên cạnh Hồng Kông và Trung Quốc. Theo Cushman & Wakefield, giống như nhiều nơi khác ở khu vực châu Á - Thái Bình Dương, thị trường nhà đất Đài Loan đã được lợi từ hoạt động kích cầu mạnh mẽ trong năm qua.

9. Australia

Vốn đầu tư năm 2009: 6,9 tỷ USD

Vốn đầu tư năm 2008: 8,47 tỷ USD

Mặc dù đầu tư bất động sản ở Australia trong năm 2009 đã giảm so với năm 2008, mức giảm này vẫn thấp hơn so với mức giảm trung bình của toàn cầu. Đồng thời, mức suy giảm này cũng không mạnh như mức giảm 31% của các thị trường bị xem là đã "giả" ở khu vực châu Á - Thái Bình Dương.

8. Hồng Kông

Vốn đầu tư năm 2009: 8,66 tỷ USD

Vốn đầu tư năm 2008: 7,4 tỷ USD

Một thị trường bất động sản khác có sự tăng trưởng đầu tư trong năm 2009 là Hồng Kông, thị trường đầu tư bất động sản lớn thứ tư ở châu Á. Mức tăng trưởng đầu tư của thị trường này năm qua là 17%.

7. Hàn Quốc

Vốn đầu tư năm 2009: 10,3 tỷ USD

Vốn đầu tư năm 2008: 11,7 tỷ USD

Đầu tư vào bất động sản ở Hàn Quốc đã giảm 12% so với năm 2009, khiêm tốn hơn mức giảm bình quân 23% của thị trường toàn cầu.

6. Pháp

Vốn đầu tư năm 2009: 10,3 tỷ USD

Vốn đầu tư năm 2008: 18,3 tỷ USD

Nền kinh tế lớn thứ hai của châu Âu là thị trường bất động sản có mức vốn đầu tư lớn thứ ba ở châu lục này trong năm 2009. Tuy nhiên, mức đầu tư này đã giảm gần 44% so với năm trước.

5. Đức

Vốn đầu tư năm 2009: 13,9 tỷ USD

Vốn đầu tư năm 2008: 28,8 tỷ USD

Vốn đầu tư vào nhà đất ở Đức giảm mạnh trong năm 2009, với mức giảm gần 52%. Tuy nhiên, thị trường này vẫn được đánh giá cao bởi sức hấp dẫn đối với các nhà đầu tư tìm kiếm những tài sản an toàn và sinh lợi trong năm 2010.

4. Nhật Bản

Vốn đầu tư năm 2009: 18,99 tỷ USD

Vốn đầu tư năm 2008: 36,6 tỷ USD

Nền kinh tế lớn nhất châu Á ghi nhận mức đầu tư cao thứ nhì châu lục vào thị trường bất động sản, dù con số này đã giảm gần một nửa so với năm 2008. Tuy vậy, Cushman & Wakefield

3 tấm hình bên trên được chụp từ 3 thành phố của các nước Châu Á Thái Bình Dương. 10 bạn đọc đầu tiên gửi email về cho tòa soạn trong ngày Thứ Bảy 27 tháng 03 năm 2010 kèm theo địa chỉ thư tin và xin nói cho tòa soạn biết các tấm hình ở trên, giữa, và dưới là của các thành phố nào, sẽ được nhận 1 năm báo DNBS biếu tặng gửi đến tận nhà.

cho rằng, đầu tư bất động sản ở Nhật Bản hiện khá hấp dẫn vì mức chênh lệch cao giữ lợi tức và chi phí tài chính. Cơ hội lớn tại thị trường này nằm ở những tài sản bất động sản đang được các chủ đầu tư kẹt vốn rao bán với giá thấp hơn bình thường.

3. Mỹ

Vốn đầu tư năm 2009: 38,3 tỷ USD

Vốn đầu tư năm 2008: 106 tỷ USD

Là tâm điểm của cuộc khủng hoảng tài chính toàn cầu, thị trường bất động

sản Mỹ đã chứng kiến mức suy giảm gần 64% trong vốn đầu tư năm 2009 so với 2008. Giới phân tích dự báo, triển vọng năm nay sẽ khả quan, với mức tăng trưởng đầu tư lên tới 50% nhờ sự xuất hiện của những cơ hội mua vào hấp dẫn khi mà giá nhà đất ở Mỹ đã xuống rất thấp, trong khi nền kinh tế đang trên đà hồi phục.

2. Anh

Vốn đầu tư năm 2009: 38,3 tỷ USD

Vốn đầu tư năm 2008: 41,38 tỷ USD

Nước Anh đứng trên Mỹ một bậc về mức độ sôi động của thị trường bất động sản trong năm 2009 vì vốn đầu tư vào địa ốc ở xứ sở sương mù chỉ giảm 6,3%, chậm hơn so với mức Mỹ.

1. Trung Quốc

Vốn đầu tư năm 2009: 156,19 tỷ USD

Vốn đầu tư năm 2008: 64,4 tỷ USD

Giữa lúc thị trường bất động sản toàn cầu chứng kiến sự giảm sút về vốn đầu tư, thì Trung Quốc lại ghi nhận sự tăng trưởng đầu tư địa ốc lên tới 242%. Mặc dù nhiều ý kiến cho rằng, tốc độ tăng trưởng này là một bằng chứng rõ nét về tình trạng bong bóng, báo cáo của Cushman & Wakefield tin rằng, hoạt động đầu tư bất động sản tại Trung Quốc sẽ tiếp tục diễn ra mạnh mẽ, bất chấp những biện pháp hạ nhiệt gần đây của Chính phủ nước này.

Khủng hoảng nợ tại châu Âu:

Sau khi Hy Lạp cam kết sẽ cắt giảm thêm khoản thâm hụt ngân sách khổng lồ của nước này, giới đầu tư toàn cầu bắt đầu tạm yên tâm về cuộc khủng hoảng ở đây. Tuy nhiên, một câu hỏi mới nổi lên: một khi rời Hy Lạp, khủng hoảng nợ sẽ gõ cửa quốc gia tiếp theo nào trong số các nước "chứa chồm" ở châu Âu?

Ngày 3/3, Athens đã trấn an cả thế giới khi công bố kế hoạch tăng thuế và giảm chi tiêu thêm 6,5 tỷ USD trong năm tài khóa hiện tại. Với kế hoạch này, Chính phủ Hy Lạp hy vọng, họ sẽ huy động được vốn bằng con đường phát hành trái phiếu trên thị trường quốc tế, hoặc được Liên minh châu Âu (EU) ra tay giải cứu. Thủ tướng Hy Lạp George Papandereou cũng đặt ra kịch bản trong trường hợp xấu nhất, nước này sẽ tìm đến Quỹ Tiền tệ Quốc tế (IMF).

Coi như tạm thời yên tâm về tình hình Hy Lạp, nhiều nhà phân tích cảnh báo rằng, cuộc khủng hoảng nợ công có thể tiếp tục bùng nổ ở một quốc gia khác ở châu Âu, tạo ra những cú sốc đối với đồng tiền chung của khu vực là đồng Euro.

Tờ New York Times cho hay, một số ngân hàng và quỹ đầu cơ đã hướng sự chú ý tới các quốc gia năng nợ khác ở châu Âu, đặc biệt là Bồ Đào

Nha, Tây Ban Nha, Italy, và Ireland. Theo giới chuyên môn, khủng hoảng lan rộng trong khối các nước sử dụng đồng Euro có thể là một miếng mồi ngon cho các ngân hàng, quỹ đầu cơ và định chế tài chính khác một khi họ sử dụng ngón đòn bán khống.

Bằng cách vay và ở ạt bán khống đồng Euro, các đối tượng này làm cho tỷ giá Euro lao dốc mạnh so với các đồng tiền chủ chốt khác. Cuối cùng, họ thực hiện việc mua vào Euro với giá rẻ để trả lại, bỏ túi những khoản lãi khổng lồ. Ở thời điểm hiện tại, các quỹ này vẫn đang đặt cược vào sự mất giá của đồng Euro và cả đồng Bảng Anh.

Sự lo ngại về tình hình ở châu Âu đã được phản ánh rõ nét trên Sở Giao dịch Hàng hóa Chicago (CME), nơi giá trị các hợp đồng kỳ hạn đồng Euro đã tăng lên mức kỷ lục 60 tỷ Euro trong tháng 2 vừa qua, tăng 71% so với cùng kỳ năm trước. Theo giới chuyên môn, dữ liệu của CME cho thấy, trong suốt một thập kỷ qua, chưa khi nào giới đầu cơ lại đặt cược lớn tới vậy vào sự mất giá của đồng Euro.

Vai trò của các quỹ đầu cơ đang trở thành một vấn đề gây nhiều tranh cãi ở Mỹ và châu Âu. Trên thực tế, từ khi nổi lên vấn đề khủng hoảng nợ Hy Lạp vào cuối năm ngoái, đồng Euro đã liên tục trượt giá so với USD, khiến các cơ quan chức năng của Mỹ và EU lo ngại có bàn tay của các quỹ đầu cơ lớn phía sau sự mất giá này.

Tuần trước, Bộ Tư pháp Mỹ đã yêu cầu bốn quỹ đầu nổi tiếng là Greenlight Capital, SAC Capital Advisors, Paulson & Company và Soros Fund Management giao nộp sổ sách của các vụ giao dịch và các tài liệu khác.

Quỹ Soros Fund Management, quỹ của tỷ phú đầu cơ lừng danh George Soros, đã lên tiếng phủ nhận việc họ có bất kỳ hành vi sai trái nào. "Lúc nào thị trường tiền tệ có vấn đề thì dư luận chẳng để ý đến George Soros", một phát ngôn viên của quỹ này nói. Trong khi đó, các quỹ khác đều từ chối đưa ra bình luận.

Ông Kenneth J. Heinz, một chuyên gia thuộc Tổ chức Nghiên cứu quỹ đầu cơ của Mỹ, cho hay, các quỹ đầu cơ lớn hiện đang đánh giá phản ứng của các nước châu Âu khác trong việc EU giải cứu Hy Lạp, trước khi họ đánh giá điểm yếu và cơ hội của các nước có nguy cơ xảy ra khủng hoảng nợ tiếp theo.

"Nếu những rắc rối ở Hy Lạp không được giải quyết ngay, có khả năng thị trường sẽ tập trung vào những mất xích yếu nhất tiếp theo trong dãy chuyển", ông Jim Caron, chiến lược gia hàng đầu về lãi suất thuộc Morgan Stanley, nhận định.

Châu Âu nặng nợ

ngân sách trên 10% GDP, và nền kinh tế có thể suy giảm 0,4% trong năm 2010, Madrid sẽ dễ dàng bị đẩy vào chân tường nếu các nhà đầu tư lạnh nhạt trước những đợt phát hành trái phiếu trị giá 85 tỷ Euro của nước này trong năm nay.

Quốc gia láng giềng của Tây Ban Nha là Bồ Đào Nha cũng là một mất xích dễ đứt. Với thâm hụt ngân sách và thâm hụt thương mại cùng cao, cộng với tỷ lệ tiết kiệm nội địa thấp, Bồ Đào Nha đã đặt số phận của họ vào tay các nhà đầu tư nước ngoài. Cũng như ở Hy Lạp, ý chí chính trị đối với việc cắt giảm chi tiêu công hay tăng thuế ở Bồ Đào Nha là rất thấp.

Italy bị xem là một "chứa chồm" nữa ở châu Âu, với khoản nợ trên 2.000 tỷ USD. Tuy nhiên, nước này được đánh giá cao hơn Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha vì nền kinh tế được dự báo tăng trưởng 0,9% trong năm nay và 1% trong năm tới. Ngoài ra, thâm hụt ngân sách của Italy cũng không quá cao, và được dự báo vào khoảng 5,4% trong năm nay.

Trong số bốn nước châu Âu bị các quỹ đầu cơ đặt vào tầm ngắm, thì Ireland được xem là nước "khỏe" nhất. Với những biện pháp thắt chặt chi tiêu và tăng thuế ngặt nghèo, Chính phủ Ireland đã huy động được 19 tỷ Euro trong năm nay từ thị trường trái phiếu.

Dù điều gì có xảy ra với Athens, thì cuộc khủng hoảng nợ ở châu Âu cũng đe dọa đảo lộn trật tự tài chính, chính trị và quyền lực ở châu lục này. Với việc Đức và Pháp nổi lên thành những quốc gia có khả năng giải cứu cao nhất, thì các nhà lãnh đạo ở Berlin và Paris rất cực có thể sẽ là những người quyết định chính sách tài khóa cho Bồ Đào Nha, Ireland, Italy, Hy Lạp và Tây Ban Nha.

Hiện Đức và Pháp đang là hai quốc gia hậu thuẫn hàng đầu trong kế hoạch giải cứu Hy Lạp. Tuy nhiên, hai nước này cũng đang phải đương đầu với nhiều khó khăn về tăng trưởng và ngân sách. Thâm hụt ngân sách của Đức và Pháp lần lượt ở mức 6,3% và 7,5% GDP. Ngoài ra, các cử tri của các hai quốc gia này đều không hào hứng gì với việc chính phủ của họ cứu láng giềng.

Thời nguy khốn của các "đại gia" Nhật Bản

Các doanh nghiệp từng là niềm tự hào của Nhật Bản đang đối mặt với nguy cơ nghiêm trọng nhất từ trước đến nay khi Hãng hàng không quốc gia Japan Airlines vừa nộp đơn xin bảo hộ phá sản, trong khi hãng sản xuất ô tô hàng đầu Toyota thì đang trải qua cú sốc phải thu hồi hàng triệu xe lớn nhất trong lịch sử.

Mặc dù kinh tế Nhật trên đà phục hồi khả quan, tăng trưởng liên tiếp trong 3 quý gần đây, song các doanh nghiệp Nhật Bản hiện gặp phải tình thế khó khăn nhất từ trước đến nay. Ngoài Japan Airlines và Toyota, các "đại gia" khác như hãng Sony, Honda, tập đoàn bán lẻ Seibu... cũng đang thất bại và tụt hậu.

Các đại gia thua lỗ và phá sản

Kinh tế Nhật bước vào năm 2010 với một loạt tín hiệu xấu. Đáng chú ý là việc Hãng hàng không Japan Airlines, biểu tượng cho thành công kinh tế và sự phồn thịnh của Nhật đã phải nộp đơn xin bảo hộ phá sản cuối tháng 1 vừa qua, mặc dù trước đó đã nhận được gói hỗ trợ lên tới 200 tỷ Yên từ Chính phủ.

Nhưng, giới phân tích cho rằng, thất bại lớn nhất là việc Toyota phải thu hồi hàng triệu xe ở nước ngoài. Thoạt đầu, việc thu hồi chỉ được tiến hành trên 8 mẫu xe của hãng, nhưng giờ thì toàn bộ các mẫu xe đã phải chịu chung số phận và việc thu hồi không chỉ diễn ra ở Mỹ mà đã lan sang cả châu Âu và Trung Quốc. Còn tồi tệ hơn là người ta lo ngại rằng không chỉ lỗi ở phần kẹt chân ga mà còn cả ở trong chính động cơ của xe.

Tiếp theo Toyota và Japan Airlines, đến lượt hãng Honda đang đứng trước nguy cơ thu hồi xe trên phạm vi toàn cầu do lỗi kỹ thuật. Các tập đoàn điện tử bao gồm cả Sony cũng đang lâm vào tình trạng khó khăn do các doanh nghiệp điện tử của Hàn Quốc và Trung Quốc cạnh tranh.

Hãng điện tử lớn nhất Nhật Bản là Sony hiện đã để mất vị trí số 1 vào tay công ty Samsung và LG của Hàn Quốc. Một "đại gia" khác của Nhật Bản trong lĩnh vực dịch vụ là chuỗi cửa hàng bách hóa Seibu cũng vừa phải tuyên bố đóng cửa sau những thua lỗ trong kinh doanh.

Thất bại bởi một loạt sai lầm

Đặc biệt, hãng sản xuất xe hơi Toyota với chất lượng sản phẩm ưu việt của mình đã vươn lên vị trí số 1 trên thế giới, tạo nên một làn sóng "học tập kinh nghiệm Toyota". Nhiều chuyên gia cho rằng, với 25% đóng góp cho GDP quốc gia, sự sụp đổ của các tập đoàn công nghiệp chế tạo dẫn đến nguy cơ khủng hoảng cho nền kinh tế Nhật Bản, trong bối cảnh nước này đang gượng dậy sau bão tài chính.

Phân tích trên diễn đàn của Đài KBS về thất bại của các tập đoàn công nghiệp Nhật Bản, Tiến sĩ Jeong Ho-seong thuộc Viện Nghiên cứu kinh tế Samsung của Hàn Quốc cho rằng: Sự sụp đổ đó có nhiều nguyên nhân

trong đó phải kể đến sự thất bại của hệ thống sản xuất. Khủng hoảng toàn cầu và suy thoái đã buộc các tập đoàn lớn như Toyota phải cắt giảm nhân viên chính thức và sử dụng những lao động bán thời gian chưa có nhiều kinh nghiệm. Tiếp nữa, những nhân viên thuộc thế hệ thời kỳ bùng nổ sinh đẻ, những người chuyên cần và lành nghề đã bắt đầu nghỉ hưu từ năm 2007.

Tóm lại, Toyota và một số tập đoàn của Nhật đã bị "chảy máu nhân tài", đặc biệt là nhân lực gần bó gối nhất với hệ thống sản xuất vốn làm nên thành công cho hãng. Riêng hãng Toyota còn thất bại còn bởi hãng này đã không đánh giá chính xác được xu hướng thị trường các nước đang phát triển. Ngoài ra còn do sự thất bại của chiến lược kinh doanh không thích ứng được những thay đổi bên ngoài.

Tiến sĩ Jeong Ho-seong giải thích rằng, sự thất bại của các nhà sản xuất Nhật Bản còn bắt nguồn chính từ sự "toàn cầu hóa" không hợp lý.

Trong trường hợp Toyota, với mong muốn vươn lên vị trí số 1 thế giới, hãng đã mở rộng sản xuất một cách không kiểm soát và trong quá trình này, một loạt nhân viên vốn am hiểu về hệ thống sản xuất của hãng đã trở thành đối tượng của việc cơ cấu lại và tinh giản biên chế và phải ra đi. Tiếp nữa, chính sách tiết kiệm chi phí khắc nghiệt của Toyota đã làm giảm chất lượng sản phẩm, gián tiếp dẫn tới sự cố phải thu hồi hàng triệu xe vừa qua.

Châu Âu tìm cách cứu Hy Lạp khỏi vỡ nợ công

Một kế hoạch trị giá lên tới 41 tỷ USD nhằm cứu Hy Lạp khỏi khủng hoảng nợ đang được Đức và Pháp bàn thảo. Một kế hoạch do Đức và Pháp đứng đầu nhằm giải cứu Hy Lạp khỏi khủng hoảng nợ bằng số tiền lên tới 30 tỷ Euro, tương đương 41 tỷ USD, đang được thảo luận.

Có vẻ như châu Âu đã bắt đầu cảm thấy không thể khoanh tay đứng nhìn thêm nữa khi Hy Lạp đang bị đẩy sát tới bờ vực vỡ nợ công. Đây là kế hoạch giải cứu đầu tiên trong lịch sử dành cho một quốc gia sử dụng đồng tiền chung châu Âu (Euro).

Tờ Wall Street Journal được nguồn tin thân cận cho biết, theo dự kiến ban đầu, việc giải cứu sẽ được thực hiện bằng cách để các định chế của hai nước này, chẳng hạn như các ngân hàng quốc doanh như KfW của Đức, và các nhà đầu tư trái phiếu của khu vực công mua lại nợ của Hy Lạp.

Nguồn tin cho Wall Street Journal biết, việc sử dụng các định chế tài chính quốc doanh trong kế hoạch giải cứu này cho phép chính phủ Đức và Pháp "né" được những quy định của châu Âu không cho phép chính phủ nước này sử dụng nợ của chính phủ nước khác.

Hiện chưa có thông tin cụ thể về thời điểm mua nợ, đồng thời, kế hoạch cũng còn phải chờ nhận được sự thống qua của chính phủ Đức và Pháp. Thị trường tài chính toàn cầu đang rất nóng lòng trông chờ giải pháp cuối cùng mà châu Âu đưa ra, tạo áp lực buộc chính phủ hai nước này phải "gật đầu" với kế hoạch trước khi rắc rối lan sang các nước châu Âu khác.

Trong mấy tuần gần đây, thị trường trái phiếu thế giới đã nhiều phen chao đảo vì khủng hoảng nợ Hy Lạp. Giới đầu tư lo ngại, cuộc khủng hoảng có thể gõ cửa những nước có thâm hụt ngân sách khổng lồ khác trong khối sử dụng đồng Euro như Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha.

Các quan chức của Hy Lạp cũng cho biết, họ kỳ vọng sẽ đạt được một thỏa

Gần 1/10 số ngân hàng Mỹ có nguy cơ bị xóa sổ

Hơn 700 ngân hàng tại nền kinh tế lớn nhất thế giới đang đối mặt khả năng phải giải thể. Hơn 700 ngân hàng tại nền kinh tế lớn nhất thế giới đang đối mặt khả năng phải giải thể. Chưa bao giờ kể từ tháng 6/1993 tới nay, số nhà băng bị liệt vào "danh sách đen" của Cơ quan Bảo hiểm tiền gửi Liên bang Mỹ (FDIC) lại nhiều như vậy.

Hãng tin CNN dẫn số liệu từ báo cáo hàng quý của FDIC công bố hôm 23/2 cho thấy, số ngân hàng Mỹ có nguy cơ đổ vỡ tính tới cuối quý 4/2009 là 702. Bình quân, cứ 11 ngân hàng Mỹ thì có gần 1 ngân hàng đang ở trạng thái "chống chèo".

Từ khi khủng hoảng tài chính nổ ra, "danh sách đen" của FDIC liên tục dài ra. Ở thời điểm cách đây 3 năm, chỉ có 76 ngân hàng Mỹ bị liệt vào danh sách này. FDIC không bao giờ công bố danh tính cụ thể của các ngân hàng trong "danh sách đen" vì lo ngại người dân sẽ ở at rút tiền gửi tại các ngân hàng này.

Bị FDIC liệt vào và đưa vào danh sách là những ngân hàng có khả năng đổ vỡ cao do những khó khăn về tài chính, hoạt động hoặc quản lý. Tuy nhiên, không phải ngân hàng nào trong danh sách rồi cũng "sập tiệm". Trên thực tế, số ngân hàng nằm trong danh sách này rơi vào kết cục đổ vỡ chỉ chiếm 13%.

Khó khăn chung của nền kinh tế Mỹ đã khiến năm 2009 là một năm nhiều khó khăn nữa đối với ngành ngân hàng Mỹ. Gần 1/3 trong tổng số hơn 8.000 ngân hàng cho vay ở nước này báo lỗ trong năm ngoái. Tuy nhiên, Chủ tịch FDIC, bà Sheila Bair cho rằng, năm qua đã chứng kiến sự vượt khó đầy ngoạn mục của các ngân hàng Mỹ.

Tính chung, các ngân hàng Mỹ báo lãi một khoản khá khiêm tốn là 914 triệu USD trong quý 4/2009. Trong khi đó, cùng kỳ năm trước, họ lỗ tổng số 32,1 triệu USD.

Mặc dù vậy, FDIC không cho rằng, những khó khăn mà ngành ngân hàng Mỹ đang đối mặt sẽ được giải quyết nhanh chóng. Từ đầu năm tới nay, FDIC đã đóng cửa 20 ngân hàng và có khả năng sẽ còn phải giải thể thêm nhiều ngân hàng nữa, thậm chí là nhiều hơn năm 2009. Năm ngoái, FDIC làm thủ tục đóng cửa 140 ngân hàng.

Lần đầu tiên kể từ năm 1991 tới nay, quỹ bảo hiểm tiền gửi của FDIC đã rơi vào tình trạng âm. Tính tới quý 4/2009, quỹ này đã thâm hụt số tiền kỷ lục 21 tỷ USD. FDIC đã phải áp dụng nhiều biện pháp để phục hồi quỹ bảo hiểm tiền gửi, bao gồm việc yêu cầu các ngân hàng trả trước 3 năm tiền phí.

Thượng Hải đã vượt Hồng Kông về chỉ số GDP lần đầu tiên trong ít nhất 3 thập kỷ trở lại đây. Nhiều dự báo cho rằng, thành phố Thượng Hải đang trên đà giành lại ngôi vị trung tâm tài chính số 1 của Trung Quốc.

Theo hãng tin tài chính Bloomberg, GDP của Thượng Hải tăng 8,2%, đạt mức 218,3 tỷ USD trong năm 2009, trong khi kinh tế Hồng Kông suy giảm 2,7%, còn 210,7 tỷ USD. Số liệu sơ bộ về tăng trưởng GDP năm 2009 của Thượng Hải được công bố hồi tháng 1, còn của Hồng Kông được đưa ra tuần trước.

Dữ liệu của Bloomberg cho thấy, suốt từ năm 1981 tới nay, kinh tế Thượng Hải luôn bị Hồng Kông cho "ngủi khối", những đến năm 2009, tình hình đã khác. Năm qua, kinh tế Thượng Hải nắm qua đã được lợi nhiều từ các chính sách kích cầu của Chính phủ Trung Quốc. Hiện Thượng Hải đã thế chỗ Hồng Kông ở các vị trí cảng biển lớn nhất và thị trường chứng khoán lớn nhất của Trung Quốc.

Theo giáo sư Kerrie MacPherson thuộc Đại học Hồng Kông, từ cuối thế kỷ 19 cho tới Cách mạng Trung Quốc 1949, Thượng Hải vẫn được xem là một thành phố quốc tế, còn Hồng Kông chỉ là một thành phố thuộc địa. Sau đó, Hồng Kông đã nổi lên thành một trung tâm tài chính mới.

Thượng Hải là nơi ra đời của những tập đoàn tài chính hàng đầu thế giới như ngân hàng HSBC hay hãng bảo hiểm AIG. Bởi vậy, sẽ không có gì là bất ngờ nếu thành phố này lấy lại được vị thế là trung tâm tài chính lớn nhất của Trung Quốc trước đây.

Tuy nhiên, Thượng Hải hiện vẫn thua xa Hồng Kông về thu nhập bình quân tính theo đầu người. Số liệu của năm 2008 cho thấy, GDP/đầu người của Hồng Kông năm đó là 30.977 USD, so với mức 10.713 USD của Thượng Hải. Dân số của Thượng Hải hiện là 19 triệu người, gần gấp ba lần so với dân số của Hồng Kông.

Sức hấp dẫn của Hồng Kông đối

với giới đầu tư quốc tế là một hệ thống luật pháp kiểu Anh quốc, thuế suất thấp, các dòng vốn ra vào tự do... Trong báo cáo Global Financial Centers Index công bố hồi tháng 9/2009 của hãng tư vấn Z/Yen Group về sức hấp dẫn của các thành phố trên thế giới đối với giới tài chính, Hồng Kông đứng ở vị trí thứ 3, trong khi Thượng Hải xếp thứ 10.

Tuy nhiên, Thượng Hải cũng có không ít thế mạnh riêng. Chẳng hạn, các sân giao dịch ở Hồng Kông là nơi đưa nhiều công ty đại lục ra với thị trường chứng khoán thế giới, nhưng Thượng Hải lại là nơi để các doanh nghiệp tiếp cận với nguồn vốn nội địa ở Trung Quốc.

Mới đây, Thị trường Thượng Hải Han Zheng cho biết, Thượng Hải sẽ cho phép các công ty nước ngoài niêm yết trên thị trường chứng khoán ở đây trong thời gian sớm nhất có thể. **Giá thuê văn phòng ở Tokyo đắt nhất thế giới**

Thủ đô của Nhật Bản đã vượt Hồng Kông để trở thành thị trường địa ốc văn phòng đắt đỏ nhất thế giới. Suy thoái kinh tế không thể khiến giá thuê

văn phòng ở Tokyo giảm chóng mặt như ở nhiều nơi khác.

Trong khi đó, giá thuê văn phòng tại Hồng Kông đã giảm 35%, khiến thành phố này tụt từ "ngôi vương" trong xếp hạng năm ngoái xuống vị trí thứ ba trong báo cáo năm nay của Cushman & Wakefield. Nguyên nhân của sự xuống giá này là do trong bối cảnh suy thoái, khách thuê không trụ nổi và phải chuyển ra những khu vực xa trung tâm. Vị trí thứ hai thuộc về quận West End của London, sau khi giá thuê ở đây giảm 25%.

Ngoài ra, các công ty cũng chọn những địa điểm có giá thuê rẻ hơn, hoặc cho doanh nghiệp khác thuê diện tích văn phòng dư thừa của mình.

Báo cáo của Cushman & Wakefield cho hay, lần suy giảm toàn cầu gần đây nhất của giá thuê văn phòng cao cấp là vào năm 2003. Theo báo cáo, suy thoái kinh tế đã ảnh hưởng tới mọi ngóc ngách của thị trường văn phòng cho thuê trên toàn cầu.

Thông tin mà hãng môi giới địa ốc này đưa ra cho thấy, năm ngoái, giá văn phòng cho thuê sụt giảm mạnh hơn cả ở khu vực châu Á - Thái Bình Dương. Trong đó, mức sụt chóng mặt nhất thuộc về Sài Gòn của Việt Nam, với mức giảm 53%.

Trong khi đó, giá thuê văn phòng cao cấp ở thị trường Bắc Mỹ chỉ giảm bình quân 8%. Riêng tại trung tâm New York, mức giảm là 23%.

Cushman & Wakefield dự báo, trong năm 2010 này, thị trường văn phòng cho thuê toàn cầu có thể sẽ chạm đáy nhờ sự phục hồi niềm tin của các doanh nghiệp tại những nền kinh tế có tốc độ khởi sắc tốt. Tại một số thành phố như London hay Oslo, giá thuê đã bắt đầu có chiều hướng tăng trở lại.

Năm nay "vẫn sẽ là năm có nhiều thách thức và rủi ro, nhưng cũng sẽ là năm của sự phục hồi và lạc quan thận trọng đối với cả các công ty cho thuê văn phòng và khách thuê", báo cáo viết.

www.**toptentyres**.com.au

STREET • RACE • PRESTIGE

ĐẶC BIỆT
Mua bốn vỏ xe mới sẽ được cân bằng bánh xe và chỉnh tay lái miễn phí

Đủ các loại vỏ bánh xe cho xe hơi, xe tải và 4W mới, hoặc đã dùng nhưng còn rất tốt

Giá từ **\$25** luôn công gán và chỉnh bánh

Rất nhiều chọn lựa mâm niềng đúc thật đẹp cho xe thể thao và xe sang trọng

1300topten

28 The Horsley Drive Carrara 2163
Tel.(02) 9723 1003 - Fax: 9755 7064

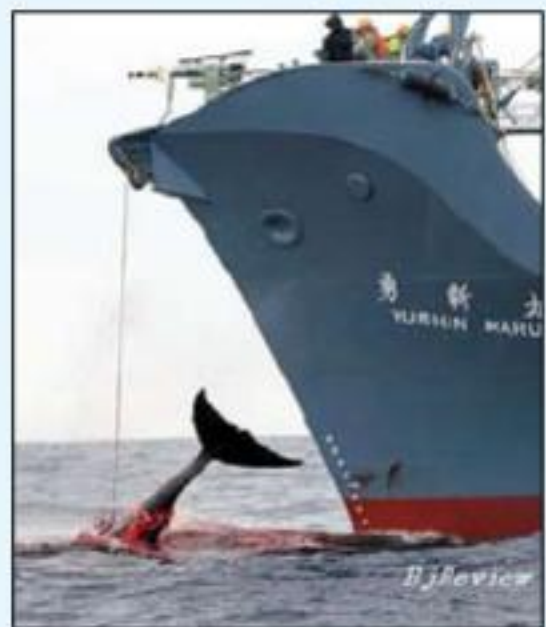
Australia chuẩn bị đệ trình dự thảo hạn chế tiến tới cấm đánh bắt cá voi ở Nam Đại Dương lên Tòa án Quốc tế. Dự thảo này nhằm trực tiếp vào Nhật Bản, quốc gia vẫn đang tiến hành các hoạt động đánh bắt cá voi trên vùng biển này.

Ngoại trưởng Úc cho biết Úc vẫn duy trì mối quan hệ chiến lược với Nhật Bản dù hai nước vẫn có bất đồng xung quanh vấn đề đánh bắt cá voi.

Ngoại trưởng Úc và Nhật Bản bàn luận về quan hệ song phương và vấn đề bất đồng trong việc đánh bắt cá voi.

Vấn đề đánh bắt cá voi tiếp tục ảnh hưởng không tốt tới quan hệ song phương giữa Úc và Nhật Bản. Ngoại trưởng hai nước vào cuối tuần qua đã tiến hành các cuộc đối thoại tại Úc. Các cuộc đối thoại này cho thấy cả hai bên đều đã sẵn sàng cho cuộc chiến pháp lý xung quanh vấn đề này tại Tòa án Tối phạm Quốc tế. Úc cũng đang đệ trình lên Ủy ban Cá voi Quốc tế một bản dự thảo nhằm hạn chế dần dần và tiến tới xóa bỏ việc đánh bắt cá voi của Nhật Bản tại vùng Nam Đại Dương. Tuy nhiên, mặc dù cho cả hai nước đều thể hiện những quan điểm rất thẳng thắn, hai ngoại trưởng

Nhật Bản Úc và vấn đề đánh bắt cá voi

tiếp tục nhấn mạnh mối quan hệ lâu dài và chiến lược song phương sẽ còn có thể được tăng cường và vượt lên trên vấn đề tranh cãi xung quanh việc

đánh bắt cá voi.

Ngoại trưởng Úc Stephen Smith và người đồng nhiệm Nhật Bản Katsuya Okada đã cùng đứng cạnh nhau tại Bảo tàng Chiến tranh ở thành phố Perth, nước Úc. Cử chỉ ngoại giao này được coi là một biểu tượng sâu sắc về mối quan hệ hiện tại giữa hai nước, bỏ qua những thù hận trong Chiến tranh Thế giới Thứ Hai. Nó cũng thể hiện một thông điệp cho thấy mặc dù cả nước đều có những quan điểm trái ngược trong vấn đề đánh bắt cá voi, song tình hữu nghị đôi bên vẫn tiếp tục được duy trì. Sau những cuộc trao đổi chính thức, hai ngoại trưởng đã nhấn mạnh những khía cạnh mà hai bên cùng đồng thuận.

Ngoại trưởng Úc nói: "Chúng tôi đã tiến hành những cuộc bàn luận về các vấn đề xung quanh mối quan hệ giữa Úc và Nhật bao trùm các khía cạnh như kinh tế, chiến lược và an ninh song phương".

Ngoại trưởng Okada: "Chúng tôi khẳng định rằng mối quan hệ giữa Úc và Nhật Bản đã vượt xa khỏi khía cạnh kinh tế và đã trở thành một mối quan hệ song phương chiến lược."

Cụ thể là cả hai bên đã tập trung thảo luận về vấn đề Nhật và Úc đã tham gia vào tiến trình giải trừ vũ khí hạt nhân trên thế giới ở mức độ nào và những câu hỏi liên quan tới vấn đề Bắc Triều Tiên. Tuy nhiên hai ngoại trưởng đều tránh né một cách khéo léo các tin cho rằng cuộc gặp sẽ đề cập nhiều tới vấn đề đánh bắt cá voi và điều này có thể gây tổn hại tới mối quan hệ song phương. Trước đó, hai ông đều chỉ cho biết là sẽ đề cập tới vấn đề này và thực tế trong cuộc gặp gỡ, cả hai ngoại trưởng đều không hề tỏ ra e ngại khi đề cập đến vấn đề trên.

Đ dẫn lời Ngoại trưởng Úc: "Chính phủ Úc đã suy nghĩ rất cẩn thận vấn đề này và trong một vài tuần qua, chính phủ đã đi tới quyết định trình dự thảo lên Ủy ban Cá voi Quốc tế, theo đó, sẽ hạn chế dần dần việc đánh bắt cá voi ở vùng Nam Đại Dương trong một khoảng thời gian hợp lý. Đó chính là lập trường của nước Úc sẽ được chính thức trình lên tổ chức này trong một tương lai rất gần. Chúng tôi cũng hi vọng rằng có thể nhận được sự đồng thuận đối với lập trường này, tuy nhiên như Thủ tướng và tôi đã trình bày rõ trước đây, nếu như nước Úc không đạt được sự đồng thuận của Nhật Bản với vấn đề này, nước Úc sẽ đệ trình nó nhằm tìm kiếm một sự phản xử của tòa án quốc tế".

Lời phát biểu trên của Ngoại trưởng Úc bao hàm ý nghĩa đưa Nhật ra Tòa án Công lý Quốc tế vào tháng 11 năm nay nếu như nước này không ngừng việc đánh bắt cá voi. Ngoại trưởng

Nhật Katsuya Okada cũng đã đưa ra quan điểm của Nhật Bản về một cuộc chiến pháp lý có thể phải đối diện. Ông nói:

"Nếu như các hành động pháp lý xảy ra, Nhật Bản sẽ đệ trình trường hợp đánh cá của mình lên Ủy ban Cá voi Quốc tế để khẳng định sự thật hành động này là hợp pháp".

Cả hai nước hiện đã sẵn sàng cho một cuộc chiến pháp lý mang tầm quốc tế. Tuy nhiên, hiện tại Úc đang có những tiếng nói kêu gọi chính phủ nước này không nên để vấn đề này gây phương hại tới các mối quan hệ quan trọng. Cả hai ngoại trưởng đều nhấn mạnh ý định tích cực những bất đồng khỏi các mối ràng buộc song phương rộng lớn hơn.

Đ dẫn lời Ngoại trưởng Nhật Okada: "Cả hai bên cùng đồng ý rằng việc đánh bắt cá voi sẽ không nên là vấn đề gây phương hại tới mối quan hệ song phương Úc - Nhật, một mối quan hệ hiện đang cực kỳ tốt đẹp".

Ngoại trưởng Úc nói: "Chúng tôi đồng ý rằng hai bên sẽ không để cho bất cứ sự bất đồng nào ảnh hưởng tới sự bền vững và phát triển của mối quan hệ song phương".

Tuy nhiên, bên cạnh những tiếng nói yêu cầu không được để vấn đề đánh bắt cá voi ảnh hưởng tới quan hệ Úc - Nhật, hiện chính phủ của Thủ tướng Rudd cũng đang phải đối diện với những sức ép chính trị từ trong nước trong năm diễn ra bầu cử. Chính phủ đã chưa thực hiện lời hứa kéo dài suốt hai năm qua là tiến hành các hành động pháp lý phản đối Nhật Bản đánh bắt cá voi.

Trong khi việc phản đối đánh bắt cá voi của Úc tiềm ẩn những ảnh hưởng tiêu cực lên vấn đề ngoại giao song phương, những người phản đối

việc đánh cá voi thuộc tổ chức Sea Shepherd Conservation Society vẫn tiếp tục đưa ra các bằng chứng tàn nhẫn về hành động đánh bắt cá voi của Nhật Bản ra trước công luận. thuyền trưởng Paul Watson là người sáng lập đồng thời là chủ tịch của tổ chức này. Ông hiện đang có mặt trên một chiếc tàu chống đánh bắt cá voi ở vùng Nam Đại Dương.

Ông nói: "Tôi không nghĩ rằng Nhật Bản thực sự quan tâm đến điều này. Nước này có đủ sức mạnh kinh tế để thực hiện những gì họ muốn. Những kẻ đánh bắt cá voi ở Nhật không khác gì những kẻ săn bắn voi ở Đông Phi".

Để nhấn mạnh quan điểm của mình, ông Paul Watson nói chỉ có một điều duy nhất khác biệt giữa Nhật Bản và những kẻ săn bắn voi ở Châu Phi là những người Châu Phi là da đen, nghèo đói và chỉ kiếm được chút ít tiền từ việc săn bắn voi của mình.

Kinh tế Hàn Quốc đối mặt những khó khăn mới

Sau khi khởi sắc trở lại từ cuối năm 2009, kinh tế Hàn Quốc lại đối mặt với một số khó khăn. Báo cáo của Viện Nghiên cứu kinh tế LG vừa nhận định nền kinh tế Hàn Quốc đang chứng kiến những dấu hiệu tăng trưởng chậm lại trong khi lạm phát có chiều hướng gia tăng, trong bối cảnh tâm lý lạc quan của giới doanh nghiệp đã yếu đi và giá cả tiêu dùng đã tăng 3,1% trong tháng 1 vừa qua.

Năm 2009, kinh tế Hàn Quốc đã tăng trưởng nhẹ 0,2%, vượt xa các dự báo trước đó, cho rằng nền kinh tế này sẽ tăng trưởng -5%, do khủng hoảng tài chính. Tuy nhiên, sau khi khởi sắc trở lại từ cuối năm 2009, kinh tế Hàn Quốc lại đối mặt với một số khó khăn.

Giá cả tiêu dùng tăng ngoài dự kiến

Trong những ngày đầu năm 2010, các chuyên gia cao cấp của Ngân hàng Kookmin (Hàn Quốc) đã dự báo lạc quan rằng, năm nay, kinh tế nước này sẽ tăng trưởng ở mức 4-5%. Tuy nhiên, dự báo mới nhất của các nhà phân tích thuộc Viện LG đưa ra cuối tuần qua nhận định, tăng trưởng tổng sản phẩm quốc nội (GDP) của Hàn Quốc sẽ đạt đỉnh trong quý 1/2010 sau đó giảm dần trong những tháng còn lại của năm.

Theo Đài KBS, chỉ số đánh giá tình hình kinh tế của Hàn Quốc tháng 2 vừa qua đã tụt xuống dưới 100 điểm lần đầu tiên trong 7 tháng. Đài này dẫn kết quả điều tra về đánh giá người tiêu dùng trong tháng 2 do Ngân hàng trung ương Hàn Quốc (BOK) thực hiện, cho biết chỉ số đánh giá tình hình kinh tế hiện tại trong tháng 2 chỉ đạt 99 điểm, giảm 6 điểm so với tháng 1. Chỉ số này dưới 100 điểm có nghĩa

là số người bi quan về tình hình kinh tế nhiều hơn so với số người lạc quan.

Ngoài ra, chỉ số triển vọng tình hình kinh tế trong tháng 2 cũng giảm 9 điểm so với tháng 1 và đạt 110 điểm. Đây là mức thấp nhất kể từ tháng 10 năm 2008 sau khi ngân hàng đầu tư Mỹ Lehman Brothers sụp đổ. Chỉ số triển vọng thị trường lao động giảm 3 điểm so với tháng trước, đạt 95 điểm và chỉ số triển vọng giá trị bất động sản cũng giảm.

Trong khi đó, tương phản với đồ thị tăng trưởng kinh tế đang đi xuống của Hàn Quốc, giá cả tiêu dùng lại có chiều đi lên ngoài dự kiến. Số liệu của Viện Thống kê Hàn Quốc cho thấy trong tháng 1/2010, giá cả tiêu dùng ở Hàn Quốc đã tăng 3,1% so với cùng kỳ năm 2009 và là mức tăng cao nhất kể từ tháng 4/2009.

Xu hướng phục hồi kinh tế không thay đổi

Cùng quan điểm với Viện LG, Bộ Chiến lược tài chính Hàn Quốc trong báo cáo đánh giá kinh tế hàng tháng công bố cuối tuần qua cũng nhận định rằng, tâm lý lạc quan của giới doanh nghiệp đã yếu đi ngay trong thời điểm đầu năm.

Tuy nhiên, bộ này dự báo xu hướng phục hồi của nền kinh tế sẽ không thay đổi, dù các yếu tố rủi ro bên ngoài đang tác động tiêu cực đến tâm lý doanh nghiệp và người tiêu dùng. Viện LG nhấn mạnh kiểm soát lạm phát, kích thích tiêu dùng và đầu tư là biện pháp thiết yếu để duy trì động lực kinh tế Hàn Quốc.

Trong khi đó, Bộ Tài chính Hàn Quốc cũng khẳng định, bất chấp 1 số chỉ số kinh tế chậm lại, nền kinh tế nước này đang tiếp tục hồi phục. Bộ này hôm 5/3 thông báo rằng, doanh số bán lẻ trong tháng 1 giảm khoảng 1% so với tháng 12/2009, chủ yếu do giảm doanh số bán ô tô và đầu tư trang thiết bị giảm gần 10% trong cùng kỳ.

Tuy nhiên, dựa trên các chỉ số tăng vào tháng 2, Bộ dự kiến chỉ tiêu cá nhân và lòng tin đầu tư sẽ tăng. Dự đoán cán cân vãng lai thặng dư khoảng 1 tỷ USD trong tháng 2.

Với tình hình kinh tế Hàn Quốc như hiện nay, đa số các chuyên gia dự tính rằng lãi suất cơ bản của Hàn Quốc có khả năng được nâng lên vào nửa cuối năm nay. Bởi vì, tuy tình hình bên ngoài còn nhiều bất ổn, kinh tế Hàn Quốc xuất hiện một số khó khăn, song nhìn chung vẫn cho thấy triển vọng sẽ tăng trưởng và giá tiêu dùng đã tăng, nền kinh tế cũng phải thực hiện việc lãi suất.

Lãi suất cơ bản của Hàn Quốc đã giảm từ 5,25% vào tháng 10 năm 2008 xuống còn 2% vào tháng 2 năm ngoái. Mức này được giữ nguyên cho đến nay trong hơn 12 tháng liên tiếp.

HAIRDRESSING

Rowville, Melbourne Vic

Shop 2 tầng, bên dưới là tiệm tóc rộng, sạch, đẹp... Tầng trên có thể ở, hoặc cho thuê, hay làm thêm về beauty.

Đã lắp đặt trang thiết bị đầy đủ có luôn hệ thống Shortcuts Software Computer System

Rất thích hợp cho các bạn trong ngành tóc, đã có khách quen của mình, Vị trí tuyệt vời tại vùng Rowville (Melb Vic.) tấp nập, hai bên là shopping strip.

Sang lại dễ dàng không goodwill. Xin gọi Katherine để thương lượng hoặc đến xem.

040 913 8027 (t/Anh)

RESTAURANT

Church St, Parramatta NSW

Nhà hàng Á, 60 chỗ bên trong, có khu bên ngoài có thể set thêm, đang đông khách ngay trên đường cái (Church St) khu vực Parramatta, hai bên là văn phòng & office, đang bán thức ăn Á, rất tiềm năng bán thêm các loại thức uống lạnh, sinh tố, chè... Toàn bộ trang thiết bị đã lắp đặt. Sang thương lượng. Gọi David **0412 783 268**. Xin nói tiếng Anh

RESTAURANT

Heart of King St Newtown Syd

Nhà hàng Thái ngay trung tâm đường King Street Newtown Sydney. Hiện đang thu \$600 ngàn/năm. Chỉ cần chưa đầy năm là thu vốn + lời dễ dàng. Cần sang nhanh giá đặc biệt chỉ \$120,000. Đang hoạt động tấp nập ngay trung tâm nhà hàng, dọc hai bên là văn phòng shop. Khách vắng lại du lịch rất đông. Xin vui lòng liên lạc 0400 506 296 và xin nói tiếng Anh

JUICE RUN

Eastern Melbourne

Doanh nghiệp vận chuyển phân phối nước trái cây, đang hoạt động khu vực miền Đông Melbourne (Eastern Subs) Việc thoải mái, thu nhập cao. Thích hợp cho hai cha con hoặc anh em hay đôi bạn cùng làm. Cần nói tiếng giỏi để giao dịch với khách hàng. Vì đổi nghề sang lại điều kiện dễ dàng. Sang luôn một xe truck còn mới toanh, chỉ mới 2 năm. Gọi **0412 542 897** xin nói t/Anh.

CHOCOLATE MANUFACTURING

Melb Vic.

KINH DOANH TẠI NHÀ

Cơ sở thủ công làm các loại chocolate bằng tay cung ứng cho kỹ nghệ phục vụ tiếp đãi (hospitality industrie) và du lịch. Có mối thu mua vững chắc. Giờ làm việc uyển chuyển. Rất dễ điều hành, còn nhiều cơ hội phát triển thêm, công việc làm tại nhà không tốn kém chi phí thuê mướn. Chuyển giao công nghệ, sang lại mối lái và xe Van giao hàng. Sẽ được hướng dẫn đào tạo cách làm. Thu nhập lãi ròng trung bình \$40,000. Sang \$55,000 thương lượng. Công việc rất thích hợp cho người muốn kiếm thêm tại nhà.

Xin gọi Jan **0408 745 884**
xin nói tiếng Anh

TAKEAWAY

Melbourne City

Ngay trung tâm City, vị trí tốt chung quanh văn phòng shops và khách du lịch vắng lại. Hiện đang bán Asian Takeaway có luôn nhấm xà, thu nhập rất tốt. Trang thiết bị đã lắp đặt đầy đủ, vừa mới tân trang, toàn bộ còn mới toanh, máy cà phê, máy làm bánh kẹp v.v... Hợp đồng lâu dài, rất tiềm năng và thích hợp cho gia đình. Vì về nước cần sang lại dễ dàng \$168,000 thương lượng. Xin gọi **0411 628 997**, nói tiếng Việt-Hoa-Anh

HAIRDRESSING

Rowville, Melbourne Vic

Shop 2 tầng, bên dưới là tiệm tóc rộng, sạch, đẹp... Tầng trên có thể ở, hoặc cho thuê, hay làm thêm về beauty.

Đã lắp đặt trang thiết bị đầy đủ có luôn hệ thống Shortcuts Software Computer System

Rất thích hợp cho các bạn trong ngành tóc, đã có khách quen của mình. Vị trí tuyệt vời tại vùng Rowville (Melb Vic.) tấp nập, hai bên là shopping strip.

Sang lại dễ dàng không goodwill. Xin gọi Katherine để thương lượng hoặc đến xem.

040 913 8027
(t/Anh)

HAIR SALON

Marickville Sydney

Salon tóc nam nữ ngay trên đường cái khu trung tâm shop tấp nập. Đã hoạt động lâu năm đang có khách riêng, khách hàng thân thiện dễ tính. Tiệm rộng trang thiết bị đầy đủ các bàn cắt gội uốn sấy... vào là có thu nhập ngay. Nếu thật sự muốn sang xin mời gọi để hẹn đến tiệm nói chuyện chúng tôi không nói qua điện thoại được.
0403 355 668 - tiếng Việt

TAKEAWAY BUSINESS

Melb. Vic

Takeaway trong khu vực hăng xưởng văn phòng lớn (Industrial area), đang đông khách, bán rất ít giờ, thu nhập cao. Trang thiết bị đầy đủ vô làm là thu tiền ngay. Hợp đồng lâu dài. Xin vui lòng gọi để biết thêm chi tiết, nói tiếng Anh (03) **9523 7110** or **0406 964 720**

VIỆT NAM TRONG THẮNG QUA

Cảnh người dân xếp hàng đăng ký mua căn chung cư dự án Lê Văn Lương của Công ty Nam Cường khiến nhiều chủ đầu tư bất động sản ở Sài Gòn phải mơ ước.

Thị trường bất động sản vẫn đang chứng kiến tình trạng khá trái ngược nhau ở hai miền Nam và Bắc như đã diễn ra trong năm trước.

Trong khi ở Sài Gòn, các dự án bất động sản loay hoay tìm cách ra thì ở Hà Nội lại xảy ra sốt giá.

Mơ về Hà Nội

Theo Công ty Đất Xanh (DXG) cho biết, thị trường Hà Nội là một thị trường tiềm năng mà Công ty nhắm tới, cả về môi giới và đầu tư bất động sản. Công ty Nhà Thủ Đức (Sài Gòn) cũng tiến ra Hà Nội bằng việc liên kết với các doanh nghiệp có quỹ đất.

Các môi giới ở Sài Gòn thạo thị trường Hà Nội cho rằng, tiềm năng của thị trường bất động sản ở Hà Nội vẫn còn lớn, do nguồn cung hiện tại khá hạn chế, nhất là các dự án thuộc loại vừa túi tiền của người dân.

Sự kiện người dân xếp hàng đăng ký mua căn chung cư dự án Lê Văn Lương của Công ty Nam Cường, chủ đầu tư ở Hà Nội trong lần đầu tiên công ty này công khai mở bán dự án với giá gốc khiến nhiều chủ đầu tư ở Sài Gòn phải nhìn ra thị trường phía Bắc và mơ ước.

Đơn giản là vì từ lâu, chủ đầu tư ở Sài Gòn không còn được hưởng các ưu thế thị trường khi cung ít cầu nhiều, dự án chưa mở bán đã có người đặt mua hết.

Tại miền Bắc, nhu cầu đầu tư lớn, dự án ít, khiến một lượng lớn nhà đầu tư có khả năng thanh toán cao ở Hà Nội và một số tỉnh, thành khác vào Sài Gòn tìm cơ hội đầu tư. Phú Mỹ Hưng và những dự án khu vực lân cận là nơi thu hút được nhiều nhà đầu tư "VIP" ở Hà Nội.

Không ít công ty môi giới tại Sài Gòn mở văn phòng đại diện ở phía Bắc không phải để môi giới bán dự án bất động, mà là để môi giới cho khách hàng mua dự án ở Sài Gòn.

Khách hàng là thượng đế ở Sài Gòn.

Chị Nguyễn Thu, nhà đầu tư ở quận 3 cho biết, chị thường xuyên nhận được điện thoại của môi giới bất động sản chào bán dự án.

"Nào là dự án gần Sân bay Long Thành (Đồng Nai), dự án Giang Điền do Đất Xanh là độc quyền phân phối, dự án chung cư cao cấp đầu cầu Đò, quận Bình Thạnh... Chỉ cần đi dự một cuộc hội thảo về bất động sản và để lại danh thiếp là sẽ được các môi giới 'chăm sóc' thường xuyên", chị Thu nói và cho biết thêm, "dự án được công ty môi giới giới thiệu dưới nhiều

hình thức như gọi điện trực tiếp, nhắn tin, gửi thư giới thiệu dự án, gửi tờ rơi quảng cáo kèm theo các hóa đơn thanh toán điện thoại di động...

Nhà đầu tư ở Sài Gòn sẽ được đưa đến đi thăm quan các dự án ở Bình Dương hoặc Đồng Nai nếu có nhu cầu. Các môi giới tỏ ra không mệt mỏi khi chăm sóc khách hàng. Gọi điện giới thiệu dự án, gọi hỏi lại cho đến khi nhận được câu trả lời chính thức và nếu không bán được dự án này thì môi giới lại gọi khi có một dự án mới được tung ra bán.

**Bất động sản Việt Nam
Sài Gòn người mua chán chê
Hà Nội giới đầu tư
vẫn còn điểm ngắm...**

Các dự án được chào bán ở thời điểm hiện tại chủ yếu là đất nền hoặc biệt thự, có mức giá khoảng 3 triệu đồng/m². Còn các dự án trung và cao cấp ở vẫn trong tình trạng ế ẩm khách. Tuy nhiên, nhiều chủ đầu tư vẫn âm thầm chuẩn bị thủ tục triển khai, khởi công móng, chờ thời điểm thích hợp mới công bố bán hàng. Thời điểm đó hy vọng sẽ đến vào cuối năm 2010.

Nguyên nhân

Ở thị trường phía Nam nói chung, thị trường Sài Gòn nói riêng, có rất nhiều chủ đầu tư bất động sản là doanh nghiệp tư nhân và công ty cổ phần. Các thương hiệu lớn có Hoàng Anh Gia Lai, Quốc Cường Gia Lai, Vạn Phát Hưng... và rất nhiều doanh nghiệp có quy mô vừa.

Trong khi đó, ở Hà Nội, rất ít doanh nghiệp bất động sản thuộc khối tư nhân có thương hiệu lớn. Mỗi doanh nghiệp thường chỉ có một dự án nhỏ hoặc vừa. Còn các dự án lớn nằm trong tay những doanh nghiệp có xuất phát điểm là doanh nghiệp nhà nước. Những doanh nghiệp này một thời gian dài bán hàng không cần quảng cáo, mà phân phối suất mua nhà theo tiêu chuẩn theo "quan hệ".

Cho tới thời điểm này, mức độ cạnh tranh trên thị trường bất động sản ở Hà Nội vẫn thấp hơn ở Sài Gòn rất nhiều. Chính vì vậy, mặt bằng giá đất ở Hà Nội vẫn cao hơn ở Sài Gòn. Trong năm 2009, dù giá đất ở Sài Gòn giảm mạnh, nhưng giá đất ở Hà Nội có khu vực lại "sốt". Các doanh nghiệp niềm yết như NTL, SJS ở Hà Nội thu lãi lớn nhờ bán đất nền dự án.

Giám đốc một công ty bất động sản ở Sài Gòn cho biết, dù thị trường Hà Nội còn nhiều tiềm năng về sức mua, nhưng công ty quyết định không đầu tư ra Hà Nội, vì giá đất cao. Lợi thế chỉ thuộc về các chủ đầu tư tại chỗ, có đất sạch với giá vốn rẻ.

Vị này cho biết thêm, trong khi ở Sài Gòn, dưới sức ép của cạnh tranh, nhiều chủ đầu tư nhỏ đã phải sang nhượng dự án, thì ở Hà Nội, sức ép này nhỏ hơn nhiều, do cung nhìn chung vẫn thấp hơn cầu, nhất là ở phân khúc nhà giá trung bình.

Tuy nhiên, nhìn xa hơn, thị trường bất động sản ở phía Bắc là thị trường phát triển sau thị trường bất động sản phía Nam. Điều đó có nghĩa là những gì đang xảy ra ở thị trường bất động sản phía Nam như giảm giá, cạnh tranh giữa các chủ đầu tư về chất lượng, về tiếp thị dự án rất có thể sẽ diễn ra ở thị trường phía Bắc.

Điều đó sẽ đến khi nguồn cung sản phẩm bất động sản dồi dào hơn. Tiến trình này nhanh hay chậm phụ thuộc vào cơ chế của cơ quan quản lý liên quan đến thủ tục triển khai dự án bất động sản nhanh hay chậm.

**Đà Nẵng
nhiều
biệt thự
được
chào
bán với
giá hơn
2 triệu
USD**

Mô hình một căn của dự án OceanVillas giá 2,5 triệu đô tại Đà Nẵng

Các dự án có hướng biển sẽ có giá cao hơn, một căn biệt thự diện tích 519 m² với vị trí đắc địa hướng biển được chào bán với giá 2 triệu USD.

Trong khoảng 5 năm nữa tới, dự kiến có khoảng 19 dự án tương lai với khoảng 8.600 căn chung cư và 13 dự án biệt thự với khoảng 650 biệt thự sẽ được chào bán trên thị trường Đà Nẵng. Các dự án này chủ yếu tập trung tại các quận Sơn Trà, Hải Châu, Thanh Khê và Ngũ Hành Sơn.

Trong năm 2010 đến 2012, nguồn

Công ty nghiên cứu thị trường Savills vừa đưa ra những đánh giá mới nhất về thị trường bất động sản Đà Nẵng.

Theo đó, mức giá bán biệt thự tại đây khá cao, dao động từ 485.000- đến 2.500.000 USD/căn.

Bản báo cáo của công ty Savills cho biết, tính đến thời điểm hiện nay, thị trường Đà Nẵng có tổng số 7 dự án căn chung cư bán với 1.400 căn chung cư và 6 dự án biệt thự với 527 căn.

cung khách sạn tại Đà Nẵng ước tính có thêm khoảng 45 dự án với 7.000 phòng, trong đó hai phần ba số dự án mới là ở quận Ngũ Hành Sơn với khoảng 4.300 phòng.

Đối với thị trường bán lẻ, từ năm 2010 đến 2013, Đà Nẵng dự kiến sẽ tiếp nhận thêm khoảng 13 dự án bán lẻ với diện tích hơn 163.000 m². Hơn một nửa trong tổng số các dự án này đã triển khai xây dựng.

Theo đánh giá của Savills, ngày càng nhiều người tiêu dùng tại Đà Nẵng chuyển thói quen mua sắm từ các chợ truyền thống sang các trung tâm bán lẻ hiện đại. Trong vòng 4 năm trở lại đây, doanh thu bán lẻ tại Đà Nẵng tăng đáng kể, khoảng 25% một năm. Bên cạnh đó, Đà Nẵng vẫn duy trì hệ thống chợ truyền thống với 86 chợ được phân bố rải rác ở các quận Hải Châu, Hòa Vang, Ngũ Hành Sơn, Liên Chiểu, Cẩm Lệ, Sơn Trà và Thanh Khê.

Thị trường văn phòng cho thuê tại Đà Nẵng phát triển nhanh trong thời gian qua là kết quả của tăng trưởng kinh tế ấn tượng và môi trường đầu tư thuận lợi. Nhiều cao ốc văn phòng được xây dựng nhằm đáp ứng nhu cầu ngày càng tăng của các doanh nghiệp trong nước và quốc tế.

Trong quý 4/2009, thị trường Đà Nẵng có tổng số 19 cao ốc văn phòng với tổng diện tích khoảng 62.500 m², chủ yếu tập trung ở Quận Hải Châu

với gần 80% nguồn cung.

Giá thuê văn phòng tại Đà Nẵng dao động trong khoảng từ 5 - 17 USD/m², trong đó giá thuê cao nhất thuộc về các cao ốc lớn như Indochina Riverside Tower và Đà Nẵng Software Park.

Savills dự đoán gần 136.000 m² diện tích văn phòng cho thuê sẽ được tung ra thị trường Đà Nẵng trong một vài năm tới. Khoảng 2/3 diện tích văn phòng tương lai sẽ tập trung tại quận trung tâm Hải Châu và Sơn Trà.

C hưa bao giờ hành khách của Vietnam Airlines đi máy bay của hãng này lại... sướng như bây giờ.

Không biết vì tình trạng kinh tế suy thoái hành khách bay giảm hay vì phải cạnh tranh với các hãng hàng không giá rẻ trong nước lẫn quốc tế mà Việt Nam Airline đang có những động thái "siêu" khuyến mãi khách... ngoạn mục.

Các đường bay quốc tế đi từ trong nước, hiện tại chưa đến 1 triệu đồng là có thể mua được vé với các mức giá khác nhau từ 950.000 VND (49 USD) đến 11.440.000 VND (599 USD) tùy theo hành trình.

Trong lần hạ giá này, hành khách trong nước có thể mua được vé với các mức giá khác nhau từ 950.000 VND (49 USD) đến 11.440.000 VND (599 USD) tùy theo hành trình. Chương trình áp dụng cho vé xuất từ ngày 15/ 25/3/2010 với hành trình khởi hành trong giai đoạn từ 1/4/2010 đến 10/6/2010.

Các đường bay được áp dụng bao gồm: Hà Nội / Sài Gòn đến Bangkok, Singapore, Kuala Lumpur, Rangoon, Phnom Penh, Xiêm Riệp, Quảng Châu, Côn Minh, Thượng Hải, Hồng Kông...

Cùng trong lúc đó thì hãng Jetstar Pacific là hãng hàng không giá rẻ liên doanh giữa Úc (Jetstar) và Việt Nam (Pacific) đang hoạt động trong nước cũng giảm giá vé đến 35%. Các tuyến bay nội địa sẽ có mức giá thấp nhất từ 315.000 đồng.

Hãng hàng không Jetstar Pacific Airlines vừa thông báo sẽ áp dụng hạ giá cho toàn mạng bay của mình với mức giảm giá từ 15% đến 35%, áp dụng cho loại giá JetSaver Light không tiêu chuẩn hành lý ký gửi miễn cước.

Chương trình hạ giá sẽ kết thúc vào lúc 20:00 thứ hai ngày 15/3/2010 hoặc khi vé được bán hết, cũng có thể được kéo dài hơn.

Với các tuyến bay nội địa Việt Nam, chẳng hạn bay Hà Nội/Sài Gòn - Đà Nẵng và ngược lại được áp giá mức thấp nhất, chỉ từ 315.000 đồng; Sài Gòn - Huế và ngược lại giá vé từ 350.000 đồng; Sài Gòn - Hà Nội và ngược lại giá từ 600.000 đồng; Sài Gòn - Hải Phòng/Vinh và ngược lại giá từ 650.000 đồng.

Với các tuyến bay quốc tế, các chặng bay từ Sài Gòn - Singapore và ngược lại giá chỉ từ 29 USD; chặng Sài Gòn - Darwin và ngược lại có giá từ 69USD; chặng Sài Gòn - Sydney (qua Darwin) giá từ 149 USD.

Ngoài ra, loại vé JetSaver Light cũng được Jetstar áp dụng cho một số chặng bay có điểm đầu hoặc cuối là Singapore và Darwin với mức giá thấp nhất chỉ 18 USD.

Thiếu khách bay hay cạnh tranh giá rẻ?

Tại hội nghị do Bộ Công Thương tổ chức ngày 11/3 tại Sài Gòn, được đánh giá, hoạt động xuất khẩu vẫn còn tiềm ẩn nhiều rủi ro.

So với cùng kì 2009, 2 tháng đầu năm nay rất nhiều ngành hàng đạt kết quả tăng trưởng về kim ngạch khá cao như: thủy sản tăng 19,3%, điều nhân tăng 14,4%, chè tăng 33%, sắn và các sản phẩm từ sắn tăng 21,5%, sản phẩm hóa chất tăng 24%, cao su tăng 64,8%, sản phẩm từ cao su tăng 78,6%, đồ gỗ tăng 29,2%, giấy và các sản phẩm từ giấy tăng 48,2%, dệt may tăng 16,8%, thủy tinh và sản phẩm thủy tinh tăng 83,1%, điện tử và linh kiện máy tính tăng 30,6%, dây cáp điện tăng 99,8%, phương tiện vận tải và phụ tùng tăng 91,3%.

Kinh tế thế giới hồi phục nên giá nhiều mặt hàng xuất khẩu của Việt Nam đã tăng cao hơn trước, mang về cho kim ngạch xuất khẩu thêm khoảng 600 triệu USD. Cụ thể, giá dầu thô đã tăng 74%, hạt tiêu tăng 17%, gạo tăng 24%, cao su tăng 86%, sắn và sản phẩm sắn tăng 92%.

Trong 2 tháng qua, kim ngạch xuất khẩu hàng hóa của Việt Nam vào các thị trường có sự thay đổi nhẹ. Các thị trường xuất khẩu trong khối EU hầu hết đều giảm nhẹ 2,2% so với cùng kì. Ngược lại, thị trường xuất khẩu vào châu Á lại tăng thêm 4,6%, Hoa Kỳ 25,8%, Trung Quốc tăng 54,4%.

Nhờ có nhiều ngành hàng xuất khẩu tăng mạnh về giá trị, nhiều ngành hàng tăng về sản lượng nên kim ngạch xuất khẩu trong 2 tháng đầu năm 2010 vẫn giữ được đà tăng trưởng.

Tuy nhiên, theo đánh giá của các nhà quan sát hoạt động xuất khẩu vẫn còn tiềm ẩn nhiều rủi ro. Kim ngạch xuất khẩu của cả nước trong 2 tháng đạt 8,9 tỷ USD, chỉ tăng 0,1% so với cùng kì năm 2009. Hiện tại nhiều ngành hàng đang đối mặt với nhiều khó khăn.

Nếu như thời điểm này năm ngoái, Hiệp hội Lương thực Việt Nam phải tạm ngưng đăng kí mới các hợp đồng xuất khẩu gạo thì từ đầu năm đến nay, Việt Nam chỉ mới xuất được 750.000 tấn, giảm 25% so với cùng kì. Trong khi đó giá lúa gạo đang có chiều hướng giảm so với cuối năm trước.

Giai đoạn này được gọi là "bão động đỏ" đối với ngành cà phê do xuất khẩu đang sụt giảm mạnh cả về lượng lẫn giá. Theo Hiệp hội Cà phê cao Việt Nam cho biết, giá xuất khẩu cà phê hiện nay đang xuống rất nhanh. Từ tháng 10/2009 đến tháng 2/2010, ngành cà phê đã xuất 450.000 tấn cà phê nhân, chỉ giảm 20% về sản lượng so với cùng kì năm trước nhưng về giá lại giảm đến gần 40%.

Doanh nghiệp xuất cà phê trong nước đang phải đối phó với sự chen

XUẤT KHẨU VIỆT NAM TIỀM ẨN NHIỀU RỦI RO

ép của các doanh nghiệp nước ngoài. Hiện tại, các doanh nghiệp Việt Nam gặp khó trong thanh toán. Nhiều đối tác nước ngoài "găm" tiền không chịu thanh toán. Lo sợ, các nhà xuất khẩu đã đưa ra nhiều điều khoản trong thanh toán cho đối tác. Việc cơ đó, một số đối tác nước ngoài tẩy chay doanh nghiệp Việt Nam. Trong khi đó, các nhà xuất khẩu nước ngoài bán hàng cho Việt Nam vẫn được ưu ái giao đầu thanh toán đó.

Mặc dù từ đầu năm 2010 đến nay,

xuất khẩu cao su được thuận lợi về giá cả nhưng hiện tại các doanh nghiệp cao su cũng đang rất lo ngại về chỉ tiêu của ngành. Theo giải thích của đại diện Hiệp hội Cao su Việt Nam, do thời tiết năm nay khắc nghiệt nên sản lượng mù không đảm bảo. Chính vì vậy, ở thời điểm này vẫn khó có thể dự đoán được kết quả của cả năm. Nếu cuối năm, giá cả vẫn giữ ở mức cao như hiện nay thì hy vọng mục tiêu kim ngạch xuất khẩu 1,2 tỷ USD cả năm sẽ đạt.

Không lo về giá xuất, sản lượng hay thị trường, ngành thủy sản lại lo lắng về giá cả thực phẩm và vấn đề an toàn vệ sinh thực phẩm. Như ý kiến của Hiệp hội Chế biến và Xuất khẩu thủy sản Việt Nam (VASEP) là cần chú trọng hơn nữa đến vấn đề con giống và thúc đẩy công tác nghiên cứu để sản xuất được nguồn giống tốt, chất lượng, đảm bảo tiêu chuẩn chất lượng và ổn định giá thành nguồn thực phẩm.

Có thể nói vốn luôn là điệp khúc than phiền tại hầu hết các cuộc gặp gỡ giữa các doanh nghiệp với các cơ quan quản lý Nhà nước. Trong buổi gặp mặt với Bộ Công Thương đầu năm 2010, hầu hết các doanh nghiệp ở các ngành nghề đều kêu đang rất thiếu vốn. Năm nay, ngành điều ước tính cần khoảng 14.820 tỷ đồng để thu mua điều thô trong nước và nhập khẩu khoảng 250.000 tấn điều thô. Dù vào mùa thu mua nguyên liệu nhưng doanh nghiệp hiện không có tiền, nhờ vốn của ngân hàng cũng không dễ.

Các doanh nghiệp xuất khẩu cà phê nhân trong nước đang lo lắng về sự "chiếm sắn" của doanh nghiệp ngoại. Như giải thích của các doanh nhân, tranh thủ lúc doanh nghiệp trong nước không có vốn để thu mua cà phê, doanh nghiệp nước ngoài đến trực tiếp "deal" nông dân để gom hàng.

Theo ý kiến của Công ty Cổ phần đầu tư xuất nhập khẩu cà phê Tây Nguyên, thì các doanh nghiệp thu mua cần một cơ chế hỗ trợ vốn cho doanh nghiệp xoay vòng. Nếu có vốn và cơ chế hỗ trợ, doanh nghiệp trong nước có thể an tâm giữ hàng đợi giá cao mới bán. Như vậy, hàng hóa của doanh nghiệp mới có thể tránh khỏi tình trạng bị ép giá và bán tháo để gom vốn trả nợ. Công ty này cho rằng ngân hàng cần thời gian cho vay dài hơn và hỗ trợ mức lãi trong khoảng thời gian giá hàng xuất khẩu sụt giảm mạnh như mất hàng cà phê hiện nay.

Để gỡ khó cho các doanh nghiệp thuộc các ngành hàng đang gặp khó khăn về giá như gạo, cà phê, Trong buổi họp này Bộ Công Thương VN lập lại cầu nối từ ngân năm nhưng chẳng bao giờ thành hiện thực đó là Bộ sẽ... sớm có các phương án hỗ trợ cho các doanh nghiệp....

Một lần có dịp tham dự Tendence Lifestyle. Đây là hội chợ hàng đầu thế giới về hàng thủ công, mỹ nghệ và trang trí nội thất được nhóm họp tại thành phố Frankfurt (Đức), một trong ba trung tâm tổ chức hội chợ lớn nhất thế giới, mỗi năm 2 kỳ vào tháng 2 và tháng 8.

Không kể đến những chi phí "cứng" bắt buộc phải có như tiền vé máy bay cho cán bộ nhân viên, tiền thuê văn chuyển container, tiền thuê đất hội chợ (khoảng 200-300 Euro/m²), tiền thuê bàn ghế đất đỏ..., thì còn có nhiều chi phí vô hình chỉ phát sinh khi doanh nghiệp "đi chơi hội chợ xứ người".

Với doanh nghiệp đi hội chợ chuyên nghiệp, chuyên ăn ở là vấn đề đau đầu nhất và phải lo trước nhất.

Ngoài các doanh nghiệp lần đầu tham gia có thể "chơi sang" hoặc "mù tịt" thổ địa buộc phải ở khách sạn (tất nhiên cũng chỉ dạng 2 sao, giống nhà nghỉ xứ mình) nhưng giá phòng đôi cũng lên tới 60-70 Euro/ngày. Còn hầu hết các doanh nghiệp có kinh nghiệm thường liên lạc trước hoặc nhờ bạn bè hoặc lên mạng tìm các nhà của người Việt khu vực xung quanh hội chợ Frankfurt để thuê.

Ngồi nhà chúng tôi ở cách khu hội chợ khoảng 15 phút đi tàu điện ngầm, rộng khoảng 60 m² gồm: 3 phòng khách, phòng ngủ, bếp và buồng tắm. Vợ chồng chủ nhà người Việt sang Đức lao động từ năm 1993, thu nhập chắc cũng chẳng nhiều nhận gì nên cũng nhận dịp này dọn đi nơi khác những nhà cho chúng tôi thuê để kiếm thêm chút đỉnh!

Thuê trọn gói 6 người, mỗi người 25 Euro/ngày, tổng cộng là 150 Euro/ngày. So với ở Việt Nam thì quá "chất" nhưng ở Đức là mức có thể chấp nhận được. Rồi thì ăn uống nữa, mặc dù siêu thị Đức cũng bán gạo và hầu hết các thức ăn có thể mua về nấu cơm, nhưng người tham gia hội chợ bận tới ngày, hầu hết chỉ thói quen ăn được vào buổi tối, còn lại thì sáng mì tôm, trưa... mì tôm xì xụp, suốt tuần như vậy nóng hết cả "lục phủ ngũ tạng".

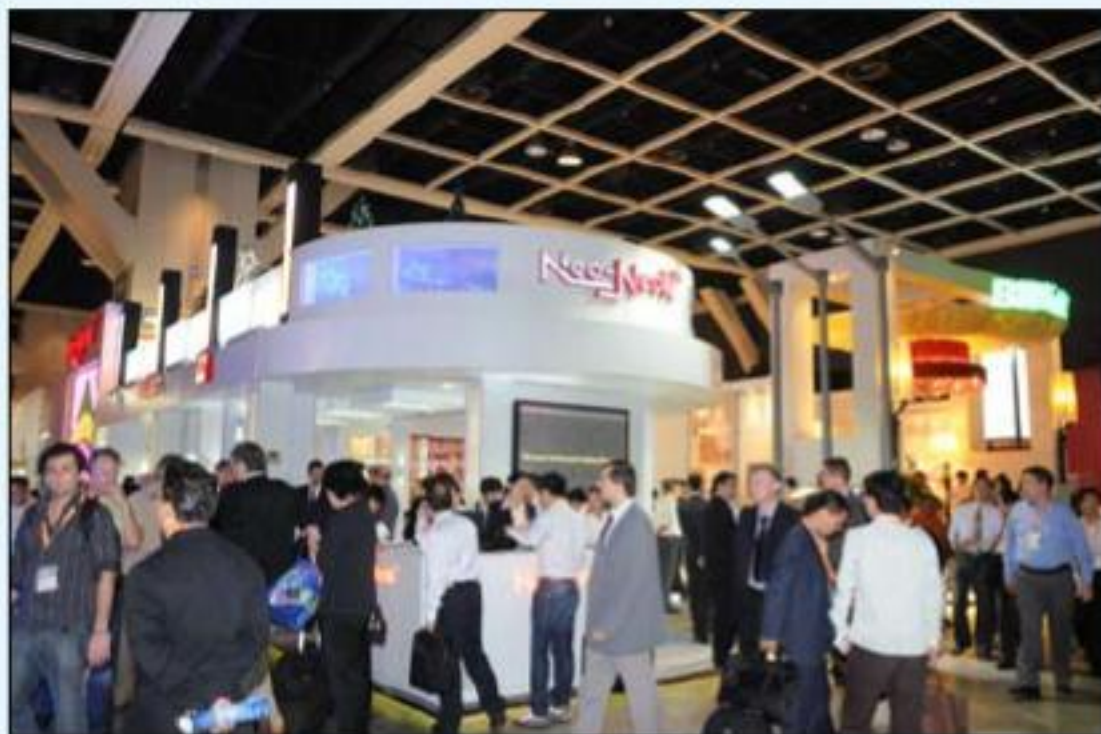
Nỗi khổ "khai cuộc" và thu dọn "chiến trường"

Cũng như ở ta, phần mệt nhất của

Phóng sự của Thành Tâm ghi lại từ cộng tác viên của DNĐS tại VN

người tham gia hội chợ là bày biện chuẩn bị và "thu dọn chiến trường" khi kết thúc.

Ngày mở màn, tôi đã được thăm cái mệt này. Vì là "ở Âu châu" thì cái gì cũng phải là "tiêu chuẩn châu Âu". Một hôm, khi chúng tôi đang ngồi gần

Đi một đường học một sàng khôn

Tham gia hội chợ triển lãm mất hàng là hoạt động được các doanh nghiệp đầu tư nhiều công sức...

đền chiếu sáng thì có hai thợ điện người bản xứ đi qua. Khi thấy chúng tôi nói và gần các mối dây điện bằng băng nhựa thì trở mặt nhin, xì xỏ với nhau một lúc rồi bỏ đi.

Khi tất cả chúng tôi đang vuốt mồ hôi hột nhau khiêng giàn đèn và tính toán xem treo theo hướng nào thì một người Đức tuổi trung niên, quần áo, mũ mạng bảo vệ chính hiệu xuất hiện. Ông ta yêu cầu gấp trường đoàn và trao đổi với anh này một thời, một hồi, cuối cùng ông ta chỉ tay vào căn phòng trước mặt rồi lại bỏ đi.

Chúng tôi được phiên dịch lại, đại ý: tất cả phải ngừng lại ngay lập tức, và phải vào mua các cầu nối và hộp nhựa làm lại giàn đèn chiếu ngay, nếu không sẽ bị phạt nặng, thậm chí có thể bị "tống cổ" ra khỏi hội chợ!

Vậy là, anh em chúng tôi phải bấm bụng bỏ ra gần trăm Euro (khoảng hơn 2 triệu VND) để mua mấy chục cái ống và hộp nhựa "tiêu chuẩn Đức" và bỏ phí luôn cả cái công nửa ngày trời hì hụi lắp ráp, đặt đất.

Chưa hết, khi treo giàn đèn lên cao còn phải thuê thêm thợ người Đức chính hiệu với tiền công 45 Euro/giờ/người. Hai ông thợ này bắc thang, bắt 8 cái dây cáp có móc mỏ neo nhỏ xíu lên cho chúng tôi mất khoảng 15 phút nhưng tiền công vẫn tính là 1 giờ, vậy là mất thêm 90 "oi", xót hết cả ruột gan!

Cũng như ở xứ ta, phần mệt nhất của người tham gia là thu dọn "chiến trường" lúc tan chợ. Nhưng khác ở chỗ, theo qui định của ban tổ chức hội chợ Tendence, tất cả các doanh nghiệp tham gia to nhỏ, lớn bé cứ phải sau 3 giờ chiều mới được dọn hàng, ai nhiều hàng hóa muốn nhanh chóng dọn trước một tí là bảo vệ xuất hiện, ăn phạt như chơi!

Nhìn chung, ngoại trừ một số hàng mẫu, vật dụng đắt tiền được gói ghém lại mang về, còn hầu hết các vật dụng như kệ, thảm, bàn ghế, giá đèn tù, thậm chí một số hàng hóa không bán được thì cũng chỉ có vứt lại như "rác" mà thôi. Nhưng vứt "rác" cũng phải tìm chỗ hay phải thuê Ban tổ chức cần thận chứ không khéo lại mang về.

Nhiều doanh nghiệp Việt Nam đi lần đầu chưa có kinh nghiệm, cứ nghĩ bỏ lại bàn ghế, giường tủ, là những mất hàng mình "bán" trong hội chợ, bấy giờ tàn hội chợ "cho không" không bán nữa, tha hồ cho thiên hạ "nhặt" là đã làm phúc lắm rồi, cứ vậy ra về thanh thản, nhẹ tênh. Ai dè về đến Việt Nam được 1 tuần thì có "bill" (hóa đơn) của ban tổ chức hội chợ gửi đến tận chân cầu thang đơn vị yêu cầu thanh toán tiền dọn và xử lý rác "giúp" với số tiền vài trăm Euro!

Có doanh nghiệp dọn dẹp cẩn thận, sạch bóng nhưng về nước vẫn thấy "trót đòi tiền". Tìm hiểu ra thì biết số "rác" rưởi kia không biết của ai quẳng sang gian hàng của mình, còn mấy ông quản lý người Đức cứ thấy rác ở gian hàng nào thì dọn dẹp giùm rồi căn cứ

trên sơ đồ, rắc nầm ở gian nào thì gửi hóa đơn cho doanh nghiệp đó thanh toán.

"Bia kèm lạc"...

Tháng 4/2009, tôi lại có may mắn cùng với đoàn doanh nghiệp Việt Nam đi tham dự Hội chợ đồ dùng gia đình Hồng Kông (Hong Kong Houseware Fair 2009). Khác với hội chợ ở Đức, hầu như tất cả các doanh nghiệp tham gia Hong Kong Houseware Fair đều đi theo "tour" do các doanh nghiệp dự lịch lễ hành chuyên nghiệp của Việt Nam tổ chức nên chuyên ăn nghỉ không phải lo lắng nữa.

Tuy vậy, Houseware cũng có những đặc thù riêng của nó, khiến nhiều doanh nghiệp tham dự cũng phải lo lắng, đối phó đủ đường. Về cách thức tổ chức, rõ ràng hội chợ châu Á thua hội chợ châu Âu là cái chắc.

Nhìn chung hội chợ tại Hong Kong tuy đông và lớn nhưng khá... lộn xộn! Vì như việc sắp xếp các quầy hàng, gian hàng. Đặc biệt các đường đi lối lại đặc biệt khó khăn, vừa vòng vèo, vừa chật chội lại khó tìm. Thường ban tổ chức bố trí vào hội chợ một đường, còn ra thì lại đi con đường khác. Giữa mệnh mông của Tòa nhà tổ chức hội chợ ấy, chúng tôi như lạc vào "mê hồn trận" nhưng ngẫm lại mới biết đây cũng là "dụng ý" của những người tổ chức: họ buộc khách hàng khi vào tham quan phải đi "tham quan" hết các gian hàng rồi mới được... về!

Tương tự như vậy là tiểu xảo nhận quà tặng. Cứ mua về vào hội chợ là khách hàng đều được phát một tấm vé nhận quà tặng có ghi rõ: đến trung tâm của khu nhà A để nhận quà. Tôi và một người bạn hào hứng lao đến ngay gian hàng này thì người chủ quầy quà tặng nhún vai, ghi ghi chép chép cẩn thận rồi lại trao cho chúng tôi một tấm phiếu khác ghi: đến nhận quà tại điểm B.

Chạy đến điểm B, lại nhận được cái phiếu đến điểm C để nhận quà, cứ như vậy cứ phải đi đến 4-5 tòa nhà rộng lớn trong khu triển lãm, leo lên leo xuống chán chê người có phiếu nhận quà mới có được 1 túi quà nhỏ nhỏ: cái bật lửa, cái dây đeo chìa khóa...

Bực thì bực thật, mệt thì mệt thật nhưng ngẫm nghĩ cũng thấy người tổ chức thật thông minh, họ bắt người nhận quà phải thực sự "lao động" thì mới có được phần thưởng. Hơn thế, họ buộc người tham quan phải đi hết cả khu triển lãm, không được bỏ sót nơi nào...

ANZ tìm đối tác để thoát vốn tại Sacombank

ANZ - Ngân Hàng Liên Hiệp Úc & Tân Tây Lan, đã đầu tư 27 triệu USD để sở hữu 9,87% cổ phần và trở thành cổ đông chiến lược nước ngoài của Sacombank - Ngân hàng Sài Gòn Thương Tín (Việt Nam).

Đây là thông tin từ Ngân hàng Sài Gòn Thương Tín (Sacombank) trong thông cáo phát đi chiều 15/3.

Ngày 15/3, Sacombank tổ chức đại hội đồng cổ đông phiên họp thường niên năm 2009. Tại đại hội này, kế hoạch thoái vốn của Ngân hàng ANZ tại Sacombank được cổ đông đưa ra chất vấn Hội đồng Quản trị.

Thông cáo dẫn lời ông Đặng Văn Thành, Chủ tịch Hội đồng Quản trị Sacombank, cho biết: "Hội đồng Quản trị Sacombank cũng đã xúc tiến một số đối tác để mua lại phần vốn của đối tác chiến lược này, trong đó có một ngân hàng lớn của Singapore".

Sacombank tôn trọng lợi ích và chiến lược phát triển của ANZ khi ANZ trở thành ngân hàng 100% vốn nước ngoài tại Việt Nam. Trên tinh thần đó, phía ANZ đã chủ động tìm đối tác để có kế hoạch thoái vốn sớm".

Một số nguồn tin cho biết Sacombank cũng đã xúc tiến một số đối tác để mua lại phần vốn của đối tác chiến lược này, trong đó có một ngân hàng lớn của Singapore.

Hiện ANZ là cổ đông chiến lược nước ngoài của Sacombank với tỷ lệ sở hữu là 9,93%, sau khi Sacombank bán số cổ phần này cho ANZ vào tháng 3/2005, với tổng giá trị khoảng 27 triệu USD. Một cổ đông chiến lược nước ngoài khác là Dragon Capital, hiện sở hữu 8,66%.

Trước đó, cuối tháng 3/2009, dự định thoái vốn của ANZ tại Sacombank cũng đã từng được đề cập.

Ngoài thông tin trên, Sacombank cho biết đã tổ chức đại hội trên thành công, đạt được đồng thuận về các kế hoạch hoạt động trong năm 2010 như kế hoạch tăng vốn điều lệ và sử dụng vốn chủ sở hữu tăng thêm, kế hoạch kinh doanh tài chính năm 2010, kế hoạch sử dụng vốn tự có.

Đồng thời, đại hội cũng đã ủy quyền cho Hội đồng Quản trị quyết định các hoạt động đầu tư trong năm 2010 và xây dựng các phương án để tiến hành nâng cấp chi nhánh Lào, chi nhánh Campuchia thành ngân hàng 100% vốn Sacombank trong thời kỳ 2010 - 2012 và hướng tới mở rộng mạng lưới hoạt động tại Myanmar trong giai đoạn 2010 - 2015, nếu được Chính phủ và Ngân hàng Nhà nước cho phép.

Năm 2010, Sacombank lên kế hoạch đạt tổng tài sản đạt khoảng 146.000 tỷ đồng, tăng 48% so với năm trước; vốn điều lệ dự kiến đến cuối năm 2010 đạt 9.179 tỷ đồng, tăng 37%; tổng nguồn vốn huy động quy VND ước đạt trên 129.000 tỷ đồng, tăng khoảng 50% so với năm 2009; tổng dư nợ cho vay quy VND đạt khoảng 80.000 tỷ đồng, tăng 45% so với năm trước; lợi nhuận trước thuế đạt 2.400 tỷ đồng, tăng 26% so với năm 2009; dự kiến tỷ lệ phân phối cổ tức bằng cổ phiếu từ 14% - 16%/vốn cổ phần.

Về các chỉ tiêu chất lượng, Sacombank xác định đảm bảo tỷ lệ an toàn vốn (CAR) từ 9% - 11%, tỷ lệ cho vay/tổng huy động 60% - 70%, tỷ lệ sinh lời/tổng tài sản bình quân 1,4% - 1,6%, tỷ lệ sinh lời/vốn chủ sở hữu bình quân 14% - 16%.

RESTAURANT

Sylvania Sydney NSW

21643004

Vùng Sylvania Syd. Bán luôn bất động sản + doanh nghiệp nhà hàng, 2 tầng 130 chỗ, Fully Lic. Đang đông khách, Nhà hàng máy lạnh & thang máy chuyển thức ăn. Trong vùng trung tâm ăn uống. Hiện không có nhà hàng Việt Nam trong khu vực. Bán \$980 luôn nhà + nhà hàng.

Gọi Jim 0417 022 880 (t/Anh)

CAFE & TAKEAWAY

Shopping Centre Western Sydney

(21603004)

Sang tiệm cafe coffe và luôn takeaway shop, có luôn 25 chỗ ngồi, sạch rộng trong shopping centre đông tập nập vùng phía tây West Syd. Hiện đang bán 7 ngày thu 14-15 ngàn/tuần. Đã làm chỉ một chủ trong 13 năm. Lợi tức rất cao, sang gấp để về hưu. Xin gọi để đến xem

(02) 9625 6168
or 0416 635 251(t/Anh)

FLORIST SHOP

Bentleigh Vic

215805

Sang lại tiệm bông hoa tại Bentleigh Melb., vị trí tốt trên đường cái đông khách vắng lại, đang có nhiều khách quen. Thu nhập cao hợp đồng lâu dài thuê

rẻ. Chủ trực tiếp điều hành. Thích hợp vợ chồng cùng kinh doanh. Trang thiết bị đầy đủ. Xin đến xem hoặc phone để biết thêm
Gọi Joe 0412 424 015 (tiếng Anh)

FLOWER STALL

Queen Victoria Market Melbourne

215905

Gian hàng bông hoa cây cảnh và các loại hạt giống trồng trọt ngay trong chợ Queen Vic Market, đã làm từ 1943, gia đình cùng điều hành chỉ làm 5 ngày/tuần. Cơ hội rất hiếm. Vì đổi nghề sang lại dễ dàng. Sang luôn xe truck Isuzu và hàng tồn.

Gọi 0412 424 016 (t/Anh)

BAKERY SHOP FOR LEASE

Eltham Shopping Centre Melb Vic.

21651006

Không cần sang, không chi phí thành lập. Cơ hội rất khó có để chỉ THUÊ MUỐN một shop bánh mì trong Eltham Shopping Centre/Melb. Không chi phí thiết lập, không good will sang bán gì hết. Tất cả trang thiết bị quầy kệ đều đã có sẵn, vào là bán ngay
Gọi 0418 276 715 (t/Anh)

CAFE

Camberwell Melbourne

21633005

Cafe Camberwell, thuê rẻ hợp đồng lâu, đang thu \$5000/tuần. Sang \$130,000. Thương lượng dễ dàng. Gọi Rick 0403 583 964 hay Linda 0425 729 709

BAKERY FOR SALE

Oakleigh & Camberwell Vic.

240005

Sang Lò bánh mì, một tại Oakleigh và một ở Camberwell Melb. Vị trí tốt trên shopping strip. Thu 4000/tuần ở Oakleigh, 9000/tuần ở Camberwell.

Sang thương lượng 35K (Oakleigh) và 295K (Camberwell). Có thể sang cả hai hoặc 1 trong hai.

Gọi Andy 0438 587 200 (Oakleigh)
Paul 0413 826 174 (Camberwell)
để t/lượng xin nói t/Anh

AUTO SERVICES & REPAIRS

Melbourne CBD

215705

Hãng bảo trì và sửa chữa các loại xe hơi, van, truck v.v. ngay Melbourne CBD, đang đông khách nườm nượp. Trang thiết bị đầy đủ, đang là RACV services centre. Có luôn LGP Lic và RWC Lic + workshop. Doanh nghiệp này rất thành đạt, đông khách và friendly với VN. Gọi để thương lượng kiểu tự ban định giá.

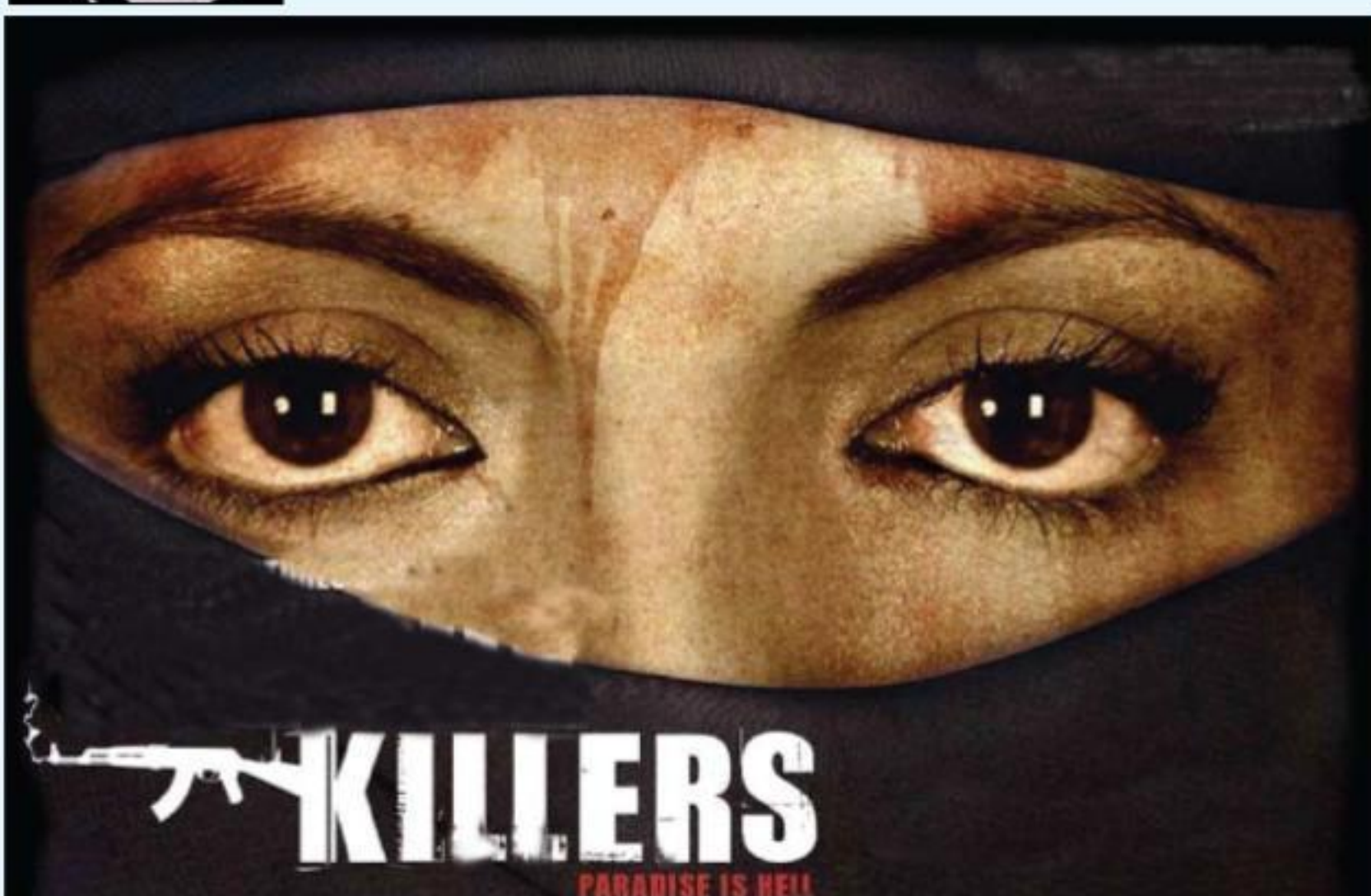
Steve 0402 786 789 (t/Anh)

Chính trường tại Úc và thế giới lại một phen căng thẳng sau vụ ám sát một lãnh tụ trình sát và buôn bán vũ khí (cấp cao) thuộc tổ chức Hamas, mang tên Mahmoud al-Mabhouh.

Thành lập từ năm 1987, tổ chức Hamas là một tổ chức thuộc khối Hồi tranh thủ chính quyền (với phe đối lập Fatah) cho người Palestine tại dải đất Gaza (đọc bờ biển phía Tây Nam) mà Do Thái đã từng chiếm đóng sau trận chiến 6-ngày với khối Ả-rập vào năm 1967. Hamas mang hai nghĩa. Một là "lòng nhiệt thành", và Hai, Hamas viết tắt cho một hàng chữ Ả-rập thật dài mang nghĩa "Phong trào Hồi Giáo Kháng Chiến" với mục tiêu tối hậu là giành lại nền độc lập (tuyệt đối) ở khu vực cho người Pa-lét-tin. Hamas thật ra chỉ "nổi" trong vòng 10-20 năm qua, bắt đầu bằng một đội ngũ khủng bố tự sát nhắm vào người và nước Do Thái ở sát bên cạnh, và nhất là sau Hiệp Ước Oslo tạo điều kiện cho sự rút quân của Do Thái ra khỏi Gaza, rồi sau đó, lãnh tụ Pa-lét-tin (phe Fatah) là ông Yasser Arafat qua đời vào năm 2004. Và sau cùng là việc Hamas cả thắng phe Fatah trong kỳ bầu cử quốc hội địa phương vào năm 2007.

TRINH SÁT & HỘ CHIẾU

KILLERS

PARADISE IS NEIL

CẦU CHUYỆN THỜI SỰ

Hamas có rất nhiều ân oán giang hồ với Do Thái và thế giới tự do Tây Phương. Nhất là Hamas được tài trợ dài dài từ xứ Iran (có tên xưa là Ba Tư - Persia) và thường tổ chức bắn hoả tiễn hay ám sát, khủng bố bằng tự sát với Do Thái và các quốc gia thân với Do Thái.

Chuyện ám sát ông al-Mabhouh xảy ra ở thành phố tiểu quốc Dubai thuộc Liên Hiệp các Xứ Ả-rập (United Arab Emirates), được khám phá vào ngày 20 tháng Giêng vừa qua, rất giống một phim trinh sát giả điệp Hollywood. Thật ra ông al-Mabhouh chính là một "sáng lập viên" nòng cốt của bộ phận quân sự của nhóm Hamas, thành ra liên sau vụ ám sát, rất nhiều ngón tay đều chỉ vào cơ quan an ninh phản gián của Do Thái mang tên Mossad, và cho rằng chính Mossad đã tổ chức vụ này.

Tính chất phim giả điệp của vụ ám sát được lồng trong những bối cảnh hết sức xi-nê-ma như sau. Trước hết có tin là trước khi bị ám sát ông al-Mabhouh đã không theo sát kỹ cương, sách vở hay kim chỉ nam của ngành trinh sát và phản gián. Ông đã gọi điện thoại cho người thân (ở Gaza) thông báo chuyến đi công du sang Trung Quốc xuyên qua nước Sudan, với trạm dừng chân đầu là Dubai. Thứ hai, người lãnh tụ quân sự của Hamas lại thích internet, và chính ông đã đích thân mua đặt vé máy bay bằng internet. Có giả thuyết là bởi ông gọi điện thoại và "truy cập mạng" nên phe Mossad của Do Thái đã bắt được lộ trình và ngày giờ ông đến Dubai, nhưng cũng lại có tin là ông bị nội phản ngay từ trong nội bộ của tổ chức Hamas, và tin liệu về chuyến đi của ông đã được bắn gởi ngay ra ngoài. Tính cách xi-nê của vụ ám sát được biểu hiện bằng một nhóm người hẹn nhau đến khách sạn ở Dubai bằng những giờ giấc khác nhau và từ những nơi xuất phát khác nhau. Nhưng lúc ông al-Mabhouh ghi tên (giả) ở quầy lobby khách sạn thì đa số những người trình sát Do Thái đã có mặt ở đó rồi. Điểm đáng để ý là đội ám sát rất đông đảo, trên dưới 27 người, trong đó có ít lắm 5 người thuộc phái nữ. Thêm vào đó, thành phố Dubai là một trong những

thành phố hết sức hiện đại và giàu nhất thế giới. Mức lợi tức bình quân ở đó trên \$45000 một năm, cao hơn Úc rất nhiều. Bởi vậy khách sạn ông al-Mabhouh ở - có đầy đủ tiện nghi video với băng thu hình đặt khắp nơi. Và khách sạn đã thu được đầy đủ hình ảnh của nạn nhân (ông al-Mabhouh) cũng như những người thuộc đội trình sát của Mossad. Ông al-Mabhouh vào khách sạn vào ngày 19 tháng Giêng thì sáng ngày hôm sau người ta phát giác rằng ông đã bị giết chết ngay tại phòng ngủ. Chết bằng điện giật và để úp gối lên bộ mặt, sau khi bị tra tấn ít lắm là 1 tiếng đồng hồ.

Vấn đề nhanh chóng trở nên một xi-căng-dan quốc tế là ở chỗ đội trình sát dùng toàn những thủ hộ chiếu (giả) từ các nước Tây Phương. Đáng kể nhất là hộ chiếu từ các quốc gia như Anh, quốc, Ả-nhĩ-lan, Pháp, Đức và ... Úc. Tổng cộng các trình sát mang song tịch Úc-Do-Thái là ba người, trong đó có 1 phụ nữ. Đa số các hộ chiếu mang song tịch này đều là những thủ hộ chiếu giả hay ăn cắp rồi thay đổi hình ảnh trên hộ chiếu. Sau vụ ám sát một số thủ phạm bay sang các nước khác trước khi trở về căn cứ của Mossad ở Do Thái. Có người được thị thực ghé vào Hoa Kỳ vài giờ rồi mới trở về Do Thái. Chuyện này đã gây nên phần nộ từ tất cả các quốc gia "song tịch" của đám trình sát. Họ nổi khùng vì thấy lòng tốt của họ bị lạm dụng, kèm theo mối lo âu là nếu Do Thái đã chơi kiểu này thì thế nào cũng có ngày phe đối phương, như Iran chẳng hạn, sẽ bắt chước, dùng hộ chiếu song tịch nhưng lại vào Dubai ám sát và thủ tiêu các nhân viên cấp cao (Tây Phương) đến Dubai như kiểu ông al-Mabhouh. Ngoài ra nhiều người cũng thấy rằng trong tương lai, tính mạng của những du khách hiền lành hay những nhà chuyên nghiệp đi làm ở Trung Đông từ các nước Tây Phương (trong đó có Úc) có thể bị đe dọa, nhất là những vị mang song tịch với Do Thái hay mang tên họ Do Thái nhưng có quốc tịch chính là Úc, Anh, Pháp, Đức hay Mỹ. Thật ra đã từ lâu, những ai mang quốc tịch Úc (chẳng hạn) mà đã ghé qua Do Thái, với triệu mợc thị thực của Do Thái đóng vào hộ chiếu rất khó ghé vào các nước Trung Đông như Jordan, Syria, Lebanon, và bây giờ chắc sẽ gồm luôn Liên Hiệp các xứ Ả-rập UAE. Vào tuần cuối tháng 2, chính phủ Úc loan báo sẽ tránh không tham gia cuộc bầu phiếu tại Liên Hiệp Quốc về Nghị Quyết kêu gọi hai phe Do Thái và Pa-lét-tin cùng điều tra về các tội trạng chiến tranh hai bên trong cuộc chiến xảy ra vào năm rồi ở Gaza. Hành động này được xem như dẫn mặt chính phủ Israel (Do Thái), và cũng cho Do Thái biết Úc đã bắt đầu

"Tarzan nổi giận" như thế nào trước chuyện lạm dụng vị thế liên minh tốt đẹp từ trước đến nay. Vào tuần lễ đầu tháng 3, thì có tin chính quyền Dubai đã ra lệnh những người Do Thái mang quốc tịch (hay hộ chiếu) như Anh, Mỹ hay Úc chẳng hạn sẽ không được thị thực nhập cảnh vào Dubai.

Tấm cách nhiệt trên trần nhà

Một trong những chương trình kích cầu của chính phủ ông Rudd để trấn thủ kinh tế Úc tránh khỏi cơn bão tập khủng hoảng toàn cầu trong năm qua chính là chuyện chính phủ giao cho Bộ Môi Trường của ông tổng trưởng Peter Garrett lo lắng xé và quản lý việc lắp đặt những tấm cách nhiệt lên trần nhà tư gia trên khắp nước Úc. Mục đích chính mang hai mặt. Thứ nhất, khuyến khích dân Úc xài bớt năng lượng như máy lạnh hay quạt máy vào mùa hè hay lò sưởi ấm vào mùa đông, đi song đối với mục tiêu thời thượng của các chính phủ khắp nơi là ngăn chặn phần nào việc thay đổi khí hậu và hâm nóng toàn cầu. Chính phủ ước lượng nếu chương trình thành công nhân dân Úc sẽ tiết kiệm được đến 40% tiền hoá đơn điện hay khí đốt gia dụng. Và thứ hai, theo sát với lý thuyết kinh tế còn thịnh hành là thả tiền vào xã hội sẽ kích động được sức sống kinh tế, tránh được nạn thất nghiệp, đầu tư vào cơ sở hạ tầng cho tương lai lâu dài, rồi kích động chi tiêu trở lại, v.v.

Chương trình cách nhiệt căn nhà này có một quỹ tài trợ khoảng \$2.5 tỷ đô-la và bắt đầu vào ngày 1 tháng Bảy năm rồi. Đại khái chính phủ liên bang bảo đảm bồi hoàn lại mỗi tư gia (sở hữu hay thuê mượn) một số tiền là \$1200 trong việc mượn thợ tới nhà lắp đặt các tấm cách nhiệt (do các người thợ mua đặt) lên trần nhà. Và như đã nhấn mạnh nhiều lần, nghề làm chính trị thật ra là một nghề cực khó. Bất kỳ ở đâu. Cui vậy chứ không phải vậy. Bởi sự vận hành trong xã hội không bao giờ đơn giản như 1 cộng với 1 là 2. Và đó chính là điểm làm ông tổng trưởng Môi Trường là Peter Garrett gần như bị cháy rụi giữa quốc hội trong tuần lễ cuối tháng 2 vừa qua.

Chỉ trong vòng trên dưới nửa năm khi chương trình lắp tấm cách nhiệt được tiến hành, đã có 4 người thợ lắp đặt bị thiệt mạng, thường bị điện giật từ những giây cáp sống không có lớp bọc an toàn, nằm trên trần nhà, 93 vụ cháy nhà, và khoảng 240 ngàn căn nhà bị nghi là không được lắp tấm cách nhiệt đúng hàng loạt. Ngoài ra hiện còn khoảng 1000 căn nhà vẫn còn bị đe dọa bởi đã được lắp thêm vật cách nhiệt làm bằng những tấm nhôm mỏng với tính dẫn điện hết sức cao. Điểm quan trọng là những vụ bê bối này đã được 1 công ty tư vấn (hãng luật Minter Ellison) điều nghiên trước và

đã gửi phúc trình báo động về bộ Môi Trường từ lâu, nhưng ông tổng Garrett chỉ được dịp đọc qua gần đây thôi.

Mặt khác chính thủ tướng Rudd cũng tương trình trước quốc hội là lúc trước, trước khi chính phủ đề ra chương trình kích cầu bằng lối cách nhiệt căn nhà, đã có đến 75000 căn nhà tự động bỏ tiền túi lo việc lắp tấm cách nhiệt trên trần. Chỉ trong 75000 căn mà đã có đến 83 vụ cháy nhà. Mà theo chương trình kích cầu có đến 1.1 triệu căn nhà đã được cách nhiệt nhưng số vụ đám cháy là 93, thật sự cũng không hơn con số 83 là bao nhiêu.

Vấn đề cách nhiệt còn phức tạp xung quanh câu chuyện kiểm tiền khá dễ đối với rất nhiều doanh gia có thương vụ liên hệ đến kỹ nghệ cách nhiệt, cũng như chính phủ không thật rành rọt về các thủ kỹ thuật và vật liệu khác nhau trong chuyện lắp đặt tấm cách nhiệt. Rắc rối hơn nữa là việc kích cầu bằng chuyện lắp vật cách nhiệt phải được cấp bách tung ra trước hết là để thiết lập hàng rào ngăn chặn khủng hoảng kinh tế khỏi lan tràn tới Úc, và sau đó cũng tiện dịp tranh thủ dư luận tốt đẹp trong nước để hỗ trợ cho lập trường chính phủ ở hội nghị về thay đổi khí hậu tại Copenhagen được tổ chức vài tháng sau.

Thành ra cả hai bên, chính phủ và giới doanh thương, đều nhảy ra lo chuyện lắp đặt các tấm cách nhiệt trong hoàn cảnh gấp rút, thiếu thốn hết mọi sự tính toán, kế hoạch, những biện pháp an toàn, v.v. Chỉ có \$\$ và cơ hội tốt cho chuyện mấn ăn là quan trọng mà thôi. Một bảo đảm chắc chắn nhất cho thất bại trong bất kỳ chính sách gì của mọi chính phủ.

Trong tháng 2 phe đối lập (Tự Do - Quốc Gia) nhấn thế la ó ở quốc hội kêu gọi ông Rudd phải cách chức ông Garrett, hay ông Garrett bắt buộc phải từ chức. Chính phủ lập tức đình chỉ chương trình cách nhiệt hiện tại và sẽ đề ra một chương trình mới thay thế chương trình cũ vào giữa năm 2010. Rồi sau hơn một tuần bênh vực ông tổng trưởng Garrett, thủ tướng Rudd sau cùng phải giải thể bớt trách nhiệm của ông tổng trưởng này bằng cách đem các trách nhiệm về chuyện cách nhiệt sang bộ Thay Đổi Khí Hậu của bà Penny Wong, và để bặt ông Greg Combet lên làm bộ trưởng phụ tá bà Wong chuyển trọng coi những chương trình tiết kiệm năng lượng bao gồm chuyện cách nhiệt.

Cải tổ lớn sắp đến

Trong chính trường nước Úc, có một chuyện làm nhiều người rất ngạc nhiên là chỉ trong vòng 3 tháng, chương trình Buôn bán Khí phua làm mào đầu cho hội nghị Copenhagen của chính phủ Lao Động hiện tại có vẻ như bong bóng bị xì hơi, trong khi

lãnh tụ đối lập là ông Tony Abbott càng ngày càng tạo nên uy tín với dân chúng cho đảng đối lập Tự Do và cho riêng ông. Và như vậy chính phủ của ông Rudd không có cách nào khác hơn là bắt tay vào những chương trình cải tổ sâu rộng hầu giải quyết nhiều khó khăn trong cơ cấu và tổ chức xã hội nước Úc.

Một trong những chuyện lớn lao cần bàn tay mổ xẻ của chính phủ là vấn đề y tế. Rầm rì ở chính trường cả chục năm nay. Tóm tắt chi tiêu về y tế hằng năm tăng gia với mức độ là 7% trong khi tổng sản lượng nội địa tăng không đến phân nửa của con số 7% đó. Thêm vào đó, có rất nhiều than phiền về dịch vụ y tế tại các nhà thương công cộng trên toàn nước Úc. Riêng tại bang New South Wales chuyện bê bối ở nhà thương đã làm tổng trưởng y tế là bà Reba Meagher phải từ chức và sau đó rời khỏi chính trường.

Lúc tờ báo bắt đầu lên khuôn in, bác sĩ Kevin Rudd đưa ra kế hoạch mổ xẻ hệ thống y tế Úc, có thể đưa ra trưng cầu dân ý trong kỳ tổng tuyển cử sắp tới nếu các tiểu bang không chấp thuận. Chương trình này tóm tắt như sau:

1. Các chính phủ tiểu bang sẽ đưa cho liên bang một số tiền kếch xù là \$90 tỷ thu nhập từ thuế GST (thuế hàng hoá và dịch vụ).
2. Tất cả tiền về y tế được đưa chung vào một quỹ bệnh viện quốc gia.
3. Chính phủ liên bang sẽ tài trợ 60 phần trăm tiền phí tổn của các dịch vụ nhà thương.
4. Liên bang sẽ tài trợ mọi dịch vụ y tế bên ngoài nhà thương.
5. Chương trình xử dụng nhà thương sẽ đảm bảo chuyện mổ xẻ cho mọi người sau một thời gian chờ đợi vừa phải.
6. Thiết lập chừng 150 mạng lưới bệnh viện địa phương (Local hospital networks, LHN), do Liên bang tài trợ.
7. Mạng LHN sẽ được điều hành bởi một ban quản trị gồm những bác sĩ chuyên khoa điều trị, các nhà lãnh đạo thương nghiệp và cộng đồng. Ban quản trị này sẽ lãnh hầu hết trách nhiệm điều hành bệnh viện từ bộ y tế của tiểu bang.
8. Ban quản trị mạng LHN sẽ do chính phủ tiểu bang bổ nhiệm, nhưng chính phủ Liên Bang có quyền can dự.
9. Sẽ có những nhà trọng tài độc lập quy định giá tiền mà các chính phủ (60% liên bang / 40% tiểu bang) trả cho bệnh viện theo từng trường hợp.

Chính trường tại Úc lại sẽ sôi động trong những năm tháng sắp tới.

Phạm Lâm

Tin đầu tháng 3 cho biết Tổng thống Obama hiện phải lùi ngày sang thăm Indonesia lại và có thể sẽ không thể thực hiện được chuyến công du Úc như đúng hẹn. Tuy nhiên thông tin xung quanh chuyến thăm cấp tối của tổng thống Mỹ Barak Obama là nội dung nóng hổi trong các buổi nói chuyện của các chính khách Úc tuần qua.

Tin ngày 16 vào giữa tháng 3 thì ông Obama chỉ ghé đến Canberra ăn tối với ông Thủ tướng Úc, sáng hôm sau vào thăm chính thức Quốc Hội Liên Bang buổi sáng hôm sau và đi liền ngay trong buổi chiều hôm đó. Như vậy Tổng Thống Mỹ chỉ dừng chân ở Úc có 24 giờ cho duy nhất điểm dừng là Canberra mà thôi. Tất cả các lịch trình cho các thành phố khác đều được hủy bỏ. Lý do là có chút rối ren nơi chính trường ở nhà nên vị Tổng Thống Mỹ này phải gấp rút trở về. Tuy nhiên chỉ 3 hôm sau, vào ngày 19 tháng 3 thì tin chính thức từ tòa Bạch Ốc Hoa Kỳ đã hủy bỏ chuyến thăm viếng của ông Obama cho cả Indonesia và Australia, và chuyển đi được thông báo là sẽ dời đến tháng 6 cùng năm nay.

Tướng cũng nên biết, trước khi thông báo hủy bỏ cuộc thăm viếng những nơi khác, ông Obama có dự định một buổi nói chuyện tại Quốc hội ở Canberra và du thuyền thăm cảng Sydney, một trong những thắng cảnh đẹp nhất thế giới. Lúc đó người ta còn chưa biết liệu ông Obama có lên miền Bắc (thăm Queensland) hoặc xuống miền Nam (để ghé Victoria) hay không. Thủ hiến hai tiểu bang này đã bỏ nhiều công tìm mọi cách mời mọc tổng thống Mỹ đến chơi.

Tổng Thống Mỹ chính thức dời chuyến viếng thăm Úc đến tháng 6 năm nay.

Cùng lúc đó thì thủ hiến Anna Bligh bang QLD cũng tìm mọi lý lẽ để thuyết phục TT Mỹ dừng chân tại Queensland. Tin nói rằng ông Obama và quan chức Mỹ sẽ theo bước các đoàn cấp cao khác khi thăm nước Úc, đó là không bao giờ đi quá phía Bắc của bến cảng Darling Harbour. Chuyến thăm của Hoàng tử William từ xứ Anh vừa qua cũng đã được thực hiện trong khuôn khổ như vậy.

Khi phóng viên hỏi thủ tướng Kevin Rudd ông Obama sẽ tới thăm thành phố nào tại Úc, ông Rudd viện lẽ "phép tắc ngoại giao" để từ chối trả lời.

Thủ hiến Queensland Anna Bligh thấy vậy liền viết cho văn phòng ông Rudd một bức thư kêu gọi Canberra đặt Queensland vào lịch trình đón tiếp tổng thống Mỹ. Lý lẽ bà Bligh đưa ra là "tới thăm Úc sẽ chẳng có nghĩa lý gì nếu bỏ qua Queensland". Câu trả lời văn phòng ông Rudd đưa ra là, việc tổng thống Mỹ đi đâu, đến đâu là... chuyện của... ông.

Các phóng viên cho hay chủ đề hội đàm cấp cao Úc-Mỹ sẽ là kế hoạch hồi phục kinh tế toàn cầu, thay đổi khí hậu và cuộc chiến tại Afghanistan. Cảnh đó lãnh đạo hai nước sẽ bàn về chống khủng bố và sự hồi phục của nền kinh tế

Mỹ. Theo ông Rudd, kinh tế Mỹ ảnh hưởng trực tiếp tới các đơn hàng xuất khẩu của Úc và thu nhập của nhiều gia đình lao động nước này.

Trước đó, nhận thấy đây là cơ hội quảng cáo tiểu bang có một không hai, thủ hiến bang Victoria John Brumby lập tức mời ông Obama tới thăm sân vận động MCG (Melbourne Cricket Ground) và tham dự trận bóng bầu dục với đội Collingwood. Ông Brumby nói tổng thống Mỹ là người say mê thể thao, chắc chắn sẽ thích theo dõi trận bóng bầu dục theo luật của Úc. Ông Brumby nhắc đến hình ảnh ông Obama chơi bóng rổ tại Nhà Trắng để khuyến khích đệ nhất gia đình nước Mỹ tới xem môn thể thao hàng đầu Úc. Còn trong trường hợp khách Mỹ không khoái lắm, ông Brumby gợi ý, gia đình Obama có thể 33 giải trí ở những nơi khác.

"Nếu còn thời giờ, ông Obama cũng có thể tới thăm 33 Lễ hội Âm thực và Rượu của Melbourne hoặc thậm chí Grand Prix, giải đua xe hơi theo thể thức F1," John Brumby nói một cách phấn khích trên đài 3AW.

Thủ hiến John Brumby thừa nhận việc ông Obama dừng chân ở tiểu bang nào hoàn toàn là do tòa Bạch Ốc quyết định và ông vẫn chưa nói chuyện với Kevin Rudd về 33 cơ may gia đình Obama ghé xuống phía Nam. Trước khi tới Úc, ông Obama và gia đình đã thăm chính thức Indonesia. Trong thập niên 1960, ông Obama học tiểu học tại thủ đô Jakarta và sống bốn năm tại quần đảo Nam Dương. Trong giai đoạn tuổi học trò, Obama và mẹ thỉnh thoảng đến Úc. Trong cuốn hồi ký mới nhất, tổng thống Mỹ nhắc đến nước Úc trong ký ức thời niên thiếu của mình với phong cảnh hiền hòa, cuộc sống thư giãn và trật tự.

Năm nay, hai nước Úc và Mỹ kỷ niệm 70 năm ngày thành lập quan hệ ngoại giao. Liên minh quân sự giữa Úc và Mỹ, tức Hiệp ước ANZUS, nay bước vào năm thứ 60. Nhà Trắng cho hay chuyến thăm của tổng thống Obama là dịp để tái khẳng định chiều sâu và sức mạnh của mối quan hệ phát triển đa phương giữa hai nước. Phát ngôn viên Robert Gibbs nói chuyến thăm Úc là phần quan trọng trong một nỗ lực lâu dài của tổng thống Mỹ nhằm mở rộng và tăng cường mối quan hệ truyền thống, nhận tố cần thiết để đẩy mạnh hợp tác về an ninh và cuộc sống thịnh vượng của hai quốc gia.

Trong chuyến thăm lần này, tổng thống Obama sẽ có bài phát biểu tại phiên họp toàn thể lưỡng viện Quốc hội Úc. Nhiều tổng thống Mỹ thăm Úc trước đây đều có buổi nói chuyện trước quốc hội. Các ông George Bush (cha), Bill Clinton và George W Bush (con) xuất hiện tại hội trường lớn ở

Canberra trong những lần thăm Úc vào các năm 1992, 1996 và 2003. Theo ông Rudd, đây là cách tỏ lòng tôn trọng lãnh tụ của một trong những nền dân chủ lớn nhất thế giới.

Một truyền thống khác cũng sẽ được thực hiện trong chuyến thăm lần này đó là thủ lãnh đối lập tại Úc, Tony Abbott sẽ có được cơ hội gặp mặt ông Obama. Ông Rudd cho báo giới hay ông chờ mong dân chúng Úc đón chào gia đình Obama nồng nhiệt hơn những gì họ dành cho cựu tổng thống George W Bush trước đây. Trong chuyến thăm của ông Bush tới Canberra năm 2003, nhóm người phản chiến đã tổ chức biểu tình chống chính sách của Mỹ tại Iraq. Còn lần này? "Tôi muốn thấy quốc khách của Úc được chào đón nhiệt tình," ông Rudd nói. "Tôi tin rằng người dân Úc sẽ bày tỏ tấm lòng mến mộ và ưu ái dành cho người bạn,

Nói chuyện trên băng tần truyền hình số 9, ông Rudd giải thích: "Điều chúng tôi sẽ ngồi xuống bàn luận đó là nhìn vào tương lai của mối quan hệ giữa hai nước, thách thức do khủng bố mang lại. Và như quý vị đã biết, Mỹ là nền kinh tế lớn nhất thế giới, cho nên sự hồi phục nhanh hay chậm bên Mỹ sẽ tác động phần nào đến "nổi cơm của mỗi gia đình Úc."

Bây giờ thì chuyến viếng thăm Australia của ông Obama, Tổng Thống Mỹ sẽ được rộng thời giờ để sắp xếp. Có lẽ các tiểu bang cũng sẽ tái hoạch định lại chương trình mời mọc vì nguyên thủ này thêm một lần nữa.

Tái định giao tế thương mại khu vực.

Trong cuộc hội đàm kéo dài 5 ngày lần này, bắt đầu diễn ra từ 15/3 tại Melbourne, có sự tham gia của các quan chức ngoại giao cao cấp tới từ Úc, Brunei, Chile, New Zealand, Peru, Singapore, Mỹ và Việt Nam. Các cuộc thảo luận được mong đợi là sẽ tạo nên khung đàm phán cho tổ chức Đối tác

Liên Thái Bình Dương (Trans Pacific Partnership). Trong tương lai, tổ chức này có thể bao gồm cả những nền kinh tế lớn như Trung Quốc, Nhật Bản và Hàn Quốc cũng như các quốc gia chủ chốt ở Đông Nam Á.

Bà Deborah K. Elms, chuyên gia thương mại thuộc Đại học Kỹ thuật Nanyang, Singapore, người đã có các cuộc trao đổi với tất cả lãnh đạo những nhóm đàm phán, cho biết hiệp ước sẽ có phạm vi rất rộng và bao hàm tất cả các lĩnh vực thương mại, tuy nhiên các quốc gia tham gia vào hiệp ước lại có rất nhiều những khía cạnh bất đồng, từ các sản phẩm nông nghiệp, chăn nuôi, dệt cho tới sở hữu trí tuệ. Cũng theo bà Elms, việc tổ chức Đối tác Liên Thái Bình Dương có gạt sang một bên các hiệp ước thương mại song phương được kí kết liên tục trong những năm qua hay không vẫn là một ẩn số.

Nick Bisley, Phó Giáo sư giảng dạy môn Quan hệ Quốc tế tại Đại học La Trobe, Úc cho rằng những cuộc đối thoại mới có thể "gỡ rối cho mớ bòng bong" của các hiệp định tự do thương mại được khởi xướng từ những năm 90 của thế kỉ trước. Ông cho biết thêm: "Tổ chức Đối tác Liên Thái Bình Dương, trong một vài khía cạnh nào đó, là nỗ lực tháo gỡ những khó khăn hay giải quyết một số hậu quả của những thỏa thuận ưu đãi đã được kí kết. Nó thực sự hơi khác so với những gì đã được tạo ra trước đó. Đây cũng là một nỗ lực của chưa các vấn đề của các hiệp định song phương trong một thập niên qua và cố gắng quay lại với các nguyên tắc nền tảng của Tổ chức Thương mại Thế giới WTO, tuy nhiên, theo một cách thức bị ràng buộc nhiều hơn".

Một hiệp ước giữa Trung Quốc và Hiệp hội các Quốc gia Đông Nam Á ASEAN sẽ được chính thức có hiệu lực vào năm nay. Với khoảng 2 tỷ người, đây được coi là khu vực tự do thương mại lớn nhất thế giới xét trên

An Arab was interviewed at the Australian Embassy for a Visa.
Consul : What is your name ?
Arab: Abdul Aziz
Consul: Sex ?
Arab : Six to ten times a week
Consul: I mean, male or female
Arab : both male and female and sometimes even camels
Consul: Holy cow !
Arab : Yes, cows and dogs too !!!!!
Consul: Man,... isn't it hostile?
Arab : Horse style, dog style, any style!
Consul: Oh...dear!
Arab : Deer ? - No no... no deer, they run too fast !

khía cạnh dân số. Hiện cũng đang có những nỗ lực khác để tạo ra một khu vực tự do thương mại lớn hơn bao gồm cả Trung Quốc, Nhật Bản, Hàn Quốc và 10 nước ASEAN.

Trong bối cảnh các nền kinh tế Châu Á đang dẫn dắt sự tăng trưởng của thế giới sau cơn khủng hoảng tài chính toàn cầu, chính quyền của Tổng thống Mỹ Barack Obama cho biết Hoa Kỳ sẽ cố gắng gia tăng ảnh hưởng của nước này lên các nước Châu Á thông qua các cuộc đối thoại xuyên Thái Bình Dương.

Giáo sư John Ravenhill, một chuyên gia về vấn đề quan hệ quốc tế tại Đại học Quốc gia Úc cho biết: "Rõ ràng là chính quyền của ông Obama đã nhận thấy vai trò của tổ chức Đối tác Liên Thái Bình Dương trong việc gia tăng ảnh hưởng của Mỹ tại các nước châu Á. Điều đó không có nghĩa ám chỉ Mỹ là kẻ đứng ngoài trong bàn cờ khu vực Thái Bình Dương, tuy nhiên rõ ràng là chính quyền của ông Obama đã quyết định nước Mỹ phải song hành với tổ chức Đối tác Liên Thái Bình Dương để khẳng định chắc chắn quan điểm nước Mỹ có vị thế tích cực trong khu vực này".

Giáo sư Dean Forbes, Phó Hiệu trưởng Đại học Flinders, Úc thể hiện quan điểm về mức độ quan trọng của cuộc đối thoại thương mại giữa các nước trong khu vực Thái Bình Dương lần này: "Tôi nghĩ tầm quan trọng của những cuộc đối thoại như thế này là nó tiếp tục thúc đẩy việc thực hiện các hiệp định tự do thương mại ở một tầm mức quốc tế rộng lớn. Cuộc đàm phán lần này đặc biệt quan trọng với nước Úc bởi nó liên kết một thị trường rộng lớn ở Nam Mỹ, Bắc Mỹ với Úc và Châu Á. Bên cạnh đó, ý nghĩa của cuộc đối thoại lần này còn được nhìn ở khía cạnh thúc đẩy những nỗ lực cải thiện kinh tế sau khi cuộc suy giảm kinh tế toàn cầu kết thúc".

Ông cũng phân tích sâu hơn về vai trò và những thách thức của nước Úc trong khu vực đối với vấn đề tự do thương mại: "Tôi cho rằng một trong những điểm phức tạp xoay quanh vòng đàm phán Tự do thương mại thế giới Doha và khối G-20 là nước Úc sẽ phải thực hiện thêm một số điều khoản mở rộng của các hiệp định tự do thương mại để tiến tới hoàn thiện vòng đàm phán Doha. Cùng lúc đó, Úc cũng đang đàm phán để kí kết tiếp các hiệp định tự do thương mại, bên cạnh 6 hiệp định đã được kí kết trước đó. Làm sao để các cuộc đối thoại về tự do thương mại giữa các quốc gia trong khu vực Thái Bình Dương không làm ảnh hưởng tới vấn đề chung này là một câu hỏi quan trọng mà nước Úc phải quan tâm".

Theo ABC/Bayvut Australia

Úc & Indonesia “tình thương mến thương” sau chuyến thăm Úc của Tổng thống Indonesia.

Tổng thống Indonesia Susilo Bambang Yudhoyono đã rời nước Úc sau chuyến thăm ba ngày được ca ngợi là mang lại thành công lớn trong việc hàn gắn mối quan hệ đầy trở ngại của hai quốc gia trong thời gian gần đây.

Thủ tướng Úc Kevin Rudd đã xóa tan những nghi ngờ về những chuyến biển lớn lao trong ngoại giao Úc-Indonesia những năm gần đây khi ông giới thiệu Tổng thống Indonesia Susilo Bambang Yudhoyono trước các thành viên Quốc hội: "Chúng tôi chào đón ngài với tư cách một người hàng xóm. Chúng tôi chào đón ngài với tư cách một người bạn. Và chúng tôi chào đón ngài như một thành viên của gia đình các quốc gia dân chủ..."

Tổng thống Indonesia cũng đã sử dụng tiếng Anh để phát biểu trước Quốc hội Úc, đặc biệt với một giọng văn mang nhiều cảm xúc cá nhân: "Để dẫn chứng cho một quan hệ sâu sắc của hai quốc gia, cho phép tôi dành ít phút để hồi tưởng về những người Úc đặc biệt... Họ là những người lính đã hy sinh thân mình trong vụ tai nạn máy bay khi đang trợ giúp các nạn nhân của trận động đất ở Nias, Indonesia". Ông Yudhoyono cũng gửi thông điệp đầy thiện chí tới toàn thể nhân dân Úc và cho rằng hai quốc gia đang có chung một tương lai tươi sáng phía trước.

Những kết quả của mối quan hệ hợp tác giữa hai quốc gia ngày càng lớn mạnh trong các lĩnh vực giáo dục, vấn đề biến đổi khí hậu cũng như trong cuộc chiến chống chủ nghĩa khủng bố. Tuy nhiên, Tổng thống Yudhoyono cũng đề cập đến một số vấn đề cam go, chẳng hạn như tình trạng đưa người trái phép qua biên giới vốn đã trở thành chủ đề chính trị nóng hổi gây lo ngại trong nước Úc và là nhân tố gây căng thẳng trong mối quan hệ song phương. Ông cho biết Indonesia sẽ sớm đề trình lên Quốc hội nước này dự luật hình sự hóa tội đưa người trái phép qua biên giới. Lãnh đạo hai bên cũng đã đồng ý thiết lập khuôn khổ hợp tác chung trong lĩnh vực này.

Trong một thông cáo chung sau cuộc gặp trước đó, Thủ tướng Kevin Rudd và Tổng thống Yudhoyono cũng công bố việc thiết lập Hội nghị các nhà lãnh đạo hàng năm và việc tổ chức cuộc họp hàng năm giữa các Bộ trưởng Ngoại giao và Quốc phòng của hai quốc gia.

Nguyên thủ hai quốc gia cũng nhấn mạnh rằng mối quan hệ giữa hai nước cần là một hình mẫu cho thế giới về quan hệ đối tác giữa một quốc gia đạo Hồi và một quốc gia có đông dân Thiên Chúa giáo, giữa một quốc gia phát triển và một quốc gia đang phát triển, giữa một quốc gia là thành viên sáng lập phong trào không liên kết và một quốc gia đồng minh với Hoa Kỳ.

Ngày cuối cùng trong chuyến thăm Úc, Tổng thống Yudhoyono đã dành thời gian để gặp gỡ giới doanh nghiệp Úc đang đầu tư khai thác nguồn tài nguyên thiên nhiên phong phú của Indonesia cũng như những doanh nghiệp muốn thâm nhập vào thị trường đầy tiềm năng với 240 triệu người tiêu dùng này.

Theo lời của Bộ trưởng Thương mại Úc Simon Crean, trong năm 2007, trao đổi hàng hóa và dịch vụ hai chiều ước tính chỉ trên 10 tỷ đô-la Úc và Indonesia chỉ xếp thứ 13 trong danh sách những đối tác thương mại của nước Úc. Cả hai quốc gia đang tiếp tục mở rộng việc thâm nhập thị trường và khuyến khích hoạt động đầu tư mạnh hơn nữa.

Stern Hu được sắp xếp xử kín tại Bắc Kinh

Đã tám tháng trôi qua kể từ khi vụ án điệp viên kinh tế Úc tại Trung Quốc dẫn đến việc bắt giữ Giám Đốc và ba nhân viên của tập đoàn khai thác khoáng sản Rio Tinto của Úc chỉ nhính Thương Hải. Những người này chính quyền Trung Quốc sắp xếp cho ra tòa vào thứ Hai 22/03 sắp đến

Stern Hu cùng với ba nhân viên khác bị buộc tội hối lộ lãnh đạo các hãng thép của Trung Quốc để lấy những thông tin thương mại bí mật. Tuy nhiên, trước khi phiên xét xử diễn ra, chính phủ Úc đã tỏ ý không hài lòng về hình thức diễn biến tòa án của phiên tòa này.

Giới ngoại giao Úc được thông báo vào ngày 17/3 rằng phiên tòa xử Stern Hu, Liu Caikui, Ge Minggiang và Wang Yong sẽ diễn ra vào thứ Hai tuần tới. Hãng truyền thông quốc gia Úc (ABC) cũng được thông báo rằng phiên tòa có thể sẽ diễn ra sớm vào khoảng 8 giờ rưỡi sáng. Các quan chức lãnh sự Úc tại Trung Quốc cũng sẽ được phép quan sát một vài phần của phiên tòa này.

Bốn nhân viên của Rio Tinto bị buộc tội hối lộ và làm gián điệp kinh tế. Những thông tin mật này liên quan đến các thỏa thuận về giá quặng sắt với các hãng thép của Trung Quốc và nó sẽ mang lại lợi ích cho một bên - dự đoán bên được lợi này chính là Rio Tinto.

Theo thông cáo của chính phủ Úc được công bố tối qua, một phần của phiên tòa liên quan đến các bí mật thương mại sẽ được xử kín theo yêu cầu của một trong số các bên liên quan.

Thông cáo của Bộ Đối ngoại và Thương nghiệp Úc không tiết lộ về việc bên nào đã yêu cầu phần chủ chốt của phiên tòa phải được xử kín nhưng cho biết Úc đã yêu cầu cần phải xem xét lại quyết định này.

Nếu như phiên xét xử chính và phần quan trọng nhất của phiên tòa được giữ bí mật, trừ phi phía tập đoàn Rio Tinto quyết định tiết lộ câu chuyện theo góc nhìn của mình ra trước công luận ở một số khía cạnh nào đó, thì sự thật của vấn đề này sẽ không được ai biết đến trừ những người có liên quan tới nó trong một thời gian dài.

Cho tới nay, hầu như không có thông tin nào cho biết điều gì khiến bốn nhân viên cấp cao kể trên bị buộc tội hối lộ và làm gián điệp kinh tế nhằm mang lại cho tập đoàn Rio Tinto của họ hàng tỷ đô-la lợi tức từ việc thỏa thuận giá quặng sắt.

Ngược lại phía Trung Quốc thì cho rằng những hành vi của họ đã dẫn đến "những hậu quả nghiêm trọng cho các công ty thép có liên quan".

Có 3 Passport giả của Úc trong vụ Dubai

Quan hệ giữa Úc và Isarel đang nổi sóng sau vụ các điệp viên chưa rõ danh tính dùng Passport Úc tham gia ám sát một viên chức phong trào Hamas tại Dubai.

An ninh Úc phát hiện ba Passport Úc được dùng trong vụ Dubai là giả mạo, tên tuổi, chi tiết cá nhân của công dân Úc - người bị trộm danh tính bị sao chép lại. Thủ tướng Kevin Rudd cho biết Úc sẽ giải quyết triệt để vụ này. Đại sứ Isarel tại Canberra đã được triệu hồi lên Bộ Ngoại giao để giải trình.

Người Úc bất ngờ

Trong danh sách 15 nghi phạm can dự vào vụ ám sát quan chức Hamas tại Dubai ngày 20/1 năm nay, cảnh sát Dubai phát hiện có ba người dùng Passport Úc. Một trong ba cuốn Passport Úc được dùng có tên là Joshua Daniel Bruce. Tuy nhiên ông Harvey Bruce, cha của Joshua nói rằng ảnh, ngày sinh và chữ ký không phải là của con ông.

Một người Úc khác bị dính líu vào vụ Passport giả ngoài ý muốn là Nicole McCabe. Ba năm qua cô McCabe sống ở Israel, hiện đang chuẩn bị sinh con đầu lòng. Người mẹ của cô, bà Jane cho Hãng Truyền thông Quốc gia Úc (ABC) hay gia đình thấy sốc khi biết rằng tên của cô con gái đã được ai đó dùng để đi ám sát người khác.

Passport Úc để làm gì?

Steve Dale là chủ tịch Hội Xác minh tính Xác thực của Giấy tờ gốc toàn nước Úc. Ông nói rằng làm giả một cách cao cấp Passport của Úc rất khó. Tuy nhiên làm Passport giả một cách qua quýt lại khá đơn giản. Trong 30 năm làm việc cho cảnh sát Tasmania, nhiều lần ông được mời xác minh giấy tờ tài liệu cho công

Hình trong hộ chiếu Úc giả mạo của nghi phạm tại Dubai mang tên công dân Úc, Joshua Daniel Bruce.

việc điều tra hình sự. Theo ông Dale, việc giả mạo Passport là phổ biến. Điều quan trọng là việc kiểm tra chúng tại cửa khẩu có chặt chẽ hay không và có đủ phương tiện hiện đại để phát hiện giả mạo hay không.

Ông Dale nói, Passport Úc thường rất khó làm giả. Giống như tiền Úc, các chi tiết chống giả mạo của tiền và Passport Úc được coi là kỹ thuật hàng đầu trên thế giới. Thế nhưng nếu người kiểm tra hoặc nhân viên di trú tại cửa khẩu có tình không kiểm tra kỹ và cho qua, đó lại là vấn đề khác. Giấy để in Passport, theo ông Dale, là loại giấy đặc biệt chống giả mạo. Chỉ có những ai làm ở xưởng in tiền hoặc in Passport mới hiểu biết về kỹ thuật in này. Những người này không nhiều và không dễ gì họ chuyển giao bí quyết nghề nghiệp cho thế giới tội phạm. Hiện nay công dân Úc dùng loại Passport có chip điện tử gắn bên trong. Chúng chứa các dữ liệu về đời tư vô cùng khó làm giả. Tuy nhiên vẫn có người Úc dùng Passport phát hành trước đây, chủ yếu in trên giấy thường. Liệu các cuốn Passport này để làm giả hơn loại gắn chip điện tử hiện giờ?

Tại các cửa khẩu hàng không, bộ phận di trú Úc hiện có các thiết bị rất tinh vi để xác định Passport giả mạo. Tuy nhiên tại những nước khác, tiêu chuẩn xác minh tính xác thực của Passport khác nhau. Những nước nghèo, theo ông Steve Dale, không có đủ phương tiện kỹ thuật để phát hiện giấy thông hành giả mạo.

10 TỶ PHÚ DOANH NHÂN & DOANH NGHIỆP

trẻ nhất thế giới

Dù được thừa kế hay tự làm ra tài sản, thì điểm chung của 10 nhân vật này là đều ở độ tuổi từ 36 trở xuống và siêu giàu.

Đây là những tỷ phú trẻ tuổi nhất trong danh sách tỷ phú của thế giới do tạp chí uy tín Forbes vừa công bố.

1. Mark Zuckerberg

Tuổi: 25
Quốc tịch: Mỹ
Giá trị tài sản: 4 tỷ USD
Nguồn gốc tài sản: Facebook

Từ kỷ túc xá Đại học Harvard vào năm 2004, cậu sinh viên Mark Zuckerberg đã thành lập Facebook, mạng xã hội lớn nhất thế giới hiện nay. Zuckerberg không tỏ ra vội vã gì với việc đưa Facebook trở thành một công ty đại chúng thông qua một vụ phát hành cổ phiếu lần đầu ra công chúng (IPO).

Tuy nhiên, với mức giá cổ phiếu của Facebook được giao dịch trên thị trường chưa niêm yết hiện nay, mạng xã hội do này được định giá ở mức 15 tỷ USD.

2. Albert von Thurn und Taxis

Tuổi: 26
Quốc tịch: Đức
Giá trị tài sản: 2,2 tỷ USD
Nguồn gốc tài sản: Thừa kế

Vị hoàng tử này xuất hiện trong danh sách các tỷ phú của Forbes từ năm lên 8 tuổi. Tuy nhiên, tới năm 2001, khi tròn 18 tuổi, von Thurn und Taxis mới chính thức được thừa kế khối tài sản khổng lồ.

"Kho báu" của anh bao gồm các tài sản là bất động sản, các tác phẩm nghệ thuật, một công ty công nghệ và 30.000 ha đất rừng ở Đức, đưa von Thurn und Taxis vào hàng chủ rừng lớn nhất ở châu Âu.

3. Yang Huiyan

Tuổi: 25
Quốc tịch: Trung Quốc
Giá trị tài sản: 3,4 tỷ USD
Nguồn gốc tài sản: Bất động sản

Yang Huiyan là con gái của Chủ tịch tập đoàn bất động sản Country Garden, ông Yang Guoqiang.

Trước khi tập đoàn này tiến hành IPO vào năm 2007, ông Yang đã chuyển giao lại toàn bộ cổ phần cho con gái. Cô Yang từng là sinh viên du học tại Đại học Ohio, Mỹ.

4. Li Zhaohui

Tuổi: 28
Quốc tịch: Trung Quốc
Giá trị tài sản: 1 tỷ USD
Nguồn gốc tài sản: Sản xuất công nghiệp

Li Zhaohui trở thành Chủ tịch của tập đoàn thép Shanxi Haixia Iron & Steel Group sau khi cha anh bị ám sát vào năm 2003.

Tập đoàn của Li là một trong những tập đoàn thép tư nhân lớn nhất ở

Trung Quốc.

5. Fahd Hariri

Tuổi: 29
Quốc tịch: Lebanon
Giá trị tài sản: 1,4 tỷ USD
Nguồn gốc tài sản: Xây dựng, đầu tư

Là con trai út của cố Thủ tướng Lebanon Rafiq Hariri, Fahd Hariri được thừa kế cổ phần trong "đế chế" xây dựng, viễn thông và bất động sản khổng lồ Saudi Oger của cha sau khi

Mark Zuckerberg

Yoshikazu Tanaka

ông qua đời năm 2005.

6. Aymin Hariri

Tuổi: 31
Quốc tịch: Lebanon
Giá trị tài sản: 1,4 tỷ USD
Nguồn gốc tài sản: Xây dựng, đầu tư

Aymin Hariri là một người con trai nữa của cố Thủ tướng Lebanon Rafiq Hariri. Trong số tài sản trị giá 16,7 tỷ USD mà ông Rafiq Hariri để lại, Aymin được thừa kế một phần không nhỏ.

Hiện tỷ phú này sống và làm việc tại Riyadh, thủ đô của Saudi Arabia, để quản lý hoạt động đầu tư của gia đình trong các lĩnh vực viễn thông, truyền thông và bất động sản.

7. Yoshikazu Tanaka

Tuổi: 33
Quốc tịch: Nhật Bản
Giá trị tài sản: 1,4 tỷ USD

Albert von Thurn und Taxis

Yang Huiyan

Li Zhaohui

Fahd Hariri

Aymin Hariri

John Arnold

Kostyantyn Zhevago

Shahid Balwa

Nguồn gốc tài sản: Mạng xã hội do Yoshikazu Tanaka là người sáng lập ra mạng xã hội Gree đang phát triển với tốc độ nhanh chóng. Anh là tỷ phú trẻ tuổi nhất ở châu Á và trẻ thứ hai trên thế giới tự mình làm ra tài sản hiện nay.

Trước khi thành lập Gree vào năm 2004, Tanaka từng có thời gian làm việc tại hãng điện tử Sony và cộng tác với một tỷ phú Nhật Bản khác là Hiroshi Mikitani để điều hành mạng mua sắm trực tuyến mang tên Rakuten.

8. John Arnold

Tuổi: 36
Quốc tịch: Mỹ
Giá trị tài sản: 4 tỷ USD
Nguồn gốc tài sản: Giao dịch năng lượng

John Arnold từng làm việc trong hãng năng lượng Enron trước khi công ty này phá sản năm 2001.

Vào năm 2002, Arnold thành lập quỹ đầu cơ Centarus Energy và liên tục gặt hái thành công. Lợi nhuận của quỹ này được cho là tăng 85% trong năm 2008 và tăng 26% trong năm ngoái. Hiện quỹ này đang quản lý số tài sản trị giá 5,5 tỷ USD.

9. Kostyantyn Zhevago

Tuổi: 36
Quốc tịch: Ukraine
Giá trị tài sản: 1,2 tỷ USD
Nguồn gốc tài sản: Ngân hàng, khai mỏ

Vào năm 1992, khi mới 19 tuổi, Zhevago đã nắm giữ chức vụ Giám đốc tài chính của ngân hàng Finance & Credit. Dần dần, anh đã tích lũy được một cổ phần lớn trong tập đoàn mẹ của ngân hàng này.

Hiện Zhevago là tỷ phú trẻ nhất của Ukraine, nhưng mới năm ngoái, anh đã bị "rớt hạng" từ tỷ phú xuống triệu phú vì giá cổ phiếu lao dốc thối hại trong thời gian khủng hoảng.

10. Shahid Balwa

Tuổi: 36
Quốc tịch: Ấn Độ
Giá trị tài sản: 1 tỷ USD
Nguồn gốc tài sản: Bất động sản

Thối học đại học giữa chừng, Balwa cùng gia đình chuyển từ Mumbai tới Gujarat để mở nhà hàng ăn uống. Sau đó, Balwa chuyển sang lĩnh vực kinh doanh khách sạn rồi mở rộng sang các lĩnh vực viễn thông và bất động sản. Hiện công ty của anh đang thực hiện nhiều dự án phát triển địa ốc trên tổng diện tích 540 ha.

Thuở khai thiên lập địa, Thượng đế tạo ra trái đất rồi ngài nghỉ ngơi một lúc. Sau đó, ngài tạo ra đàn ông rồi ngài lại nghỉ ngơi. Cuối cùng Thượng Đế tạo ra đàn bà và từ đó trở đi cả ngài lẫn đàn ông đều chẳng ai còn được nghỉ ngơi nữa.

Ở tuổi 70, Slim đã có trong tay khối tài sản 53,5 tỷ USD, vượt tỷ phú Bill Gates của Mỹ để trở thành người giàu nhất thế giới

Tỷ phú số 1 thế giới

mê kiếm tiền từ nhỏ

T hật khó cho ai đó trải qua một ngày ở Mexico mà không "đóng góp" tiền bạc cho Carlos Slim. Tỷ phú người Mexico Carlos Slim, người giàu nhất thế giới theo danh sách thường niên mà tạp chí Forbes của Mỹ vừa công bố, đã chứng tỏ tài năng kinh doanh từ khi còn là một cậu bé 10 tuổi.

Hãng tin Reuters cho hay, ở tuổi đó, Slim đã biết cách kiếm tiền bằng cách bán đồ uống và bánh snack cho người thân trong gia đình.

Khi trở thành một thanh niên, Slim thường xuyên ghi chép cẩn thận trong sổ sách số tiền kiếm được và các khoản chi tiêu. Anh còn mua trái phiếu tiết kiệm của Chính phủ và từ đó học được những bài học quý giá về lợi nhuận.

Hơn một nửa thế kỷ sau đó, ở tuổi 70, Slim đã có trong tay khối tài sản 53,5 tỷ USD, vượt tỷ phú Bill Gates của Mỹ để trở thành người giàu nhất thế giới. Dưới sự lãnh đạo của tỷ phú này là một "đế chế" kinh doanh trải rộng, từ những chuỗi siêu thị nổi tiếng

nhất ở Mexico, mạng di động lớn nhất ở nước này, tới các khách sạn, nhà hàng, giàn khoan dầu lửa, các công ty xây dựng và cả một nhà băng.

Reuters cho biết, thật khó cho ai đó trải qua một ngày ở Mexico mà không "đóng góp" tiền bạc cho Carlos Slim! Bên ngoài biên giới của quốc gia Nam Mỹ này, Slim còn nắm giữ cổ phần trong những tên tuổi lớn như hãng bán lẻ Saks và tờ báo New York Times nổi tiếng của Mỹ.

Tuy nhiên, lĩnh vực hoạt động chính của Slim được xác định khi vào năm 1990, ông cùng một số đối tác mua lại công ty điện thoại quốc doanh Telmex đang dờ dặt sắp đổ vỡ với giá 1,7 tỷ USD. Sau khi biến Telmex thành một cổ máy in tiền, ông tách ra một công ty có tên America Movil và mạnh tay phát triển công ty này thông qua các vụ mua lại. Hiện nay, America Movil là nhà mạng khổng lồ thứ tư trên thế giới.

Nhiều người chỉ trích rằng, Slim đã xây dựng khối tài sản của ông bằng sự độc quyền, nhưng tỷ phú này có một triết lý khá đơn giản về việc kiếm tiền. "Sự giàu có cũng giống như một vườn cây ăn trái. Với vườn cây đó, việc cần làm là làm nó lớn lên, tái đầu tư để làm nó rộng ra, hoặc mở rộng ra các lĩnh vực khác", Slim phát biểu với Reuters hồi năm 2007.

Tỷ phú nghiện xi gà này được mệnh danh là "vua Midas", vì hễ ông mua công ty gặp khó khăn thì công ty đó đều trở thành một cỗ máy in tiền.

Năm 2008, Slim mua một lượng chứng quyền (quyền cho phép người sở hữu nó được mua một lượng cổ phiếu xác định, với một mức giá xác định, trong một thời hạn nhất định) của tập đoàn truyền thông New York Times với giá 250 triệu USD khi giá cổ phiếu của tập đoàn sụt giảm. Tới thời điểm hiện tại, số tiền lãi mà Slim thu về từ thương vụ này đã lên tới 80 triệu USD, đồng thời ông có thể nắm giữ tới 16% cổ phần trong tập đoàn này, dù ông tuyên bố không quan tâm tới việc trở thành một ông trùm truyền thông ở Mỹ.

Slim đã được cha thân sinh là Julian Slim Haddad, một người Lebanon nhập cư vào Mexico hồi đầu những năm 1900, truyền cho những bài học kinh doanh đầu tiên. Khi đặt chân tới Mexico, Slim Haddad đã mở một hiệu bách hóa mang tên Star of the Orient và mua bất động sản giá rẻ trong thời gian diễn ra cách mạng Mexico.

Vào năm 1987, khi giá cổ phiếu ở Mexico lao dốc chóng mặt vì tác động của khủng hoảng, Slim đã nhận thấy cơ hội lớn giữa lúc các nhà đầu tư khác lo sợ. Ông đã tranh thủ gom mua cổ phiếu giá rẻ và bán ra để thu lợi khi thị trường hồi phục.

"Chúng tôi biết rằng các cuộc khủng hoảng luôn chỉ là vấn đề tạm thời và chẳng có sự cố nào kéo dài cả trăm năm. Cơ hội luôn luôn có. Khi xảy ra khủng hoảng, sự điều chỉnh sẽ được kéo theo, người ta thường phản ứng thái quá, khiến giá cả của các mặt hàng giảm dưới giá trị thực", Slim từng nói.

Tài sản khổng lồ của Slim khiến người ta không thể hình dung ra lối sống tiết kiệm của ông. Người giàu nhất thế giới này đã sống trong một ngôi nhà duy nhất trong suốt 40 năm qua và lái một chiếc Mercedes Benz cũ kỹ, dù đây là một chiếc xe chống đạn và luôn có các vệ sĩ đi kèm. Ông cũng không sở hữu máy bay riêng, du thuyền hay những tài sản xa xỉ khác như giới thượng lưu ở Mexico thường có.

Sau khi tốt nghiệp đại học với tấm bằng kỹ sư, Slim đã thành lập một công ty địa ốc và từng làm nhân viên giao dịch ở sàn giao dịch chứng khoán Mexico. Khi có nhiều vốn hơn, ông đã mạnh dạn mở một công ty môi giới chứng khoán vào giữa thập niên 1960, và một thập kỷ sau đó bắt đầu việc mua lại những công ty làm ăn thua lỗ, bao gồm một công ty sản xuất thuốc lá, một công ty bách hóa, một hãng khai mỏ, một công ty sản xuất dây cáp và sẫm lớp...

Tới thập niên 1990, Slim bắt tay vào việc xây dựng "đế chế" viễn thông của mình sau khi mua lại Telmex. Tập đoàn America Movil của ông hiện có 201 triệu khách hàng từ khắp Brazil tới Mỹ.

Tỷ phú 70 tuổi này đã nhường quyền lãnh đạo công ty thường ngày cho ba con trai của ông và những phụ tá thân cận. Tuy nhiên, khi xuất hiện tại các sự kiện truyền thông, ông vẫn là người đứng đầu của America Movil.

Slim cũng là một tỷ phú tham gia khá tích cực vào cuộc chiến chống đói nghèo, thất học và cải thiện chăm sóc y tế cho người dân ở khu vực Mỹ Latinh. Tuy nhiên, ông chưa bao giờ tuyên bố sẽ cống hiến phần lớn tài sản của mình cho hoạt động từ thiện như các tỷ phú Bill Gates hay Warren Buffett.

Slim cho rằng, các doanh nhân có thể giúp người nghèo bằng cách mở rộng đầu tư lớn hơn để nhiều người có việc làm hơn... như vậy hay là "trở thành những ông già Noel" chỉ biết đi phát quà cho người nghèo...

Người giàu ở Mỹ đang tăng

Trong vòng 12 tháng tới, các loại tài sản gồm cổ phiếu, tiền mặt và các sản phẩm giống tiền mặt, đầu tư quốc tế, và trái phiếu được các nhà đầu tư Mỹ xem là các lựa chọn đầu tư hàng đầu.

Số người giàu có ở Mỹ đã tăng 16% trong năm ngoái, sau khi giảm mạnh trong năm 2008. Sau cơn bão khủng hoảng, người Mỹ cũng trở nên thận trọng hơn trong vấn đề bảo đảm tài chính.

Hãng tin Dow Jones dẫn kết quả một cuộc điều tra do hãng nghiên cứu Spectrem Group có trụ sở tại Chicago, Mỹ, cho biết, số người gia đình có tài sản từ 1 triệu USD trở lên ở nước này đã tăng lên mức 7,8 triệu hộ trong năm 2009.

Mặc dù con số này còn thấp hơn nhiều so với mức kỷ lục 9,2 triệu hộ năm 2007, đây được xem là một bằng chứng tích cực về sự phục hồi của nền kinh tế Mỹ.

Trong số các gia đình triệu phú ở Mỹ, thì số người có tài sản ít nhất 5 triệu USD cũng tăng 17% trong năm 2009, lên mức 980.000 hộ. Ngoài ra, số người sở hữu số tài sản trị giá từ 500.000 USD trở lên tăng 12%, lên 12,7 triệu hộ.

Cũng theo báo cáo của Spectrem, các nhà đầu tư ở Mỹ hiện vẫn giữ quan điểm thận trọng, trong đó số người tự nhận mình là dè dặt đã tăng gấp đôi trong năm qua. Có 2/3 số nhà đầu tư tập trung vào việc bảo toàn vốn thay vì tăng lợi nhuận. Còn các nhà đầu tư giàu có lại càng lo việc bảo vệ giá trị tài sản.

Báo cáo cho thấy, người Mỹ thuộc mọi tầng lớp đang quan tâm hàng đầu tới ảnh hưởng của suy thoái kinh tế tới tình hình tài chính của họ. Những nhà đầu tư giàu có nhất xem tình hình tài chính của

con cháu mình là một mối quan tâm hàng đầu khác, trong khi những người giàu vừa phải chỉ lo duy trì tình hình tài chính hiện tại của chính họ và có đủ tiền tiêu khi về hưu.

Số liệu của báo cáo chỉ ra rằng, khoảng một nửa số triệu phú ở Mỹ và xấp xỉ con số này các nhà đầu tư giàu có dự định sẽ tiết kiệm hoặc đầu tư nhiều hơn trong tương lai so với thời gian trước đây. Trong khi đó, những nhà đầu tư giàu có nhất - thường là những người có độ tuổi bình quân cao hơn hoặc đã gần nghỉ hưu - ít có dự định tăng tiết kiệm hay đầu tư hơn.

Trong vòng 12 tháng tới, các loại tài sản gồm cổ phiếu, tiền mặt và các sản phẩm giống tiền mặt, đầu tư quốc tế, và trái phiếu được các nhà đầu tư Mỹ xem là các lựa chọn đầu tư hàng đầu. Trong đó, các nhà đầu tư giàu có nhất tỏ ra ưa chuộng cổ phiếu hơn cả.

Đa phần những người được thăm dò ý kiến trong cuộc điều tra cho rằng, tỷ lệ thất nghiệp của Mỹ giảm có thể được xem là dấu hiệu quan trọng nhất về sự phục hồi kinh tế, tiếp đó là sự lên điểm của thị trường chứng khoán.

Có khoảng 1/3 trong số những nhà đầu tư giàu có nhất cho hay, họ tham vấn cố vấn tài chính trước khi đưa ra hầu hết các quyết định cuối cùng về tài chính, hơn 1/4 không cần cố vấn. Trong số các triệu phú, 1/3 tự đưa ra quyết định tài chính cuối cùng, trong khi con số này ở các nhà đầu tư giàu có nói chung là gần 2/5. Thực tế này cho thấy, càng sở hữu tài sản lớn thì người ta càng thận trọng.

Người ta hay nói "Nền kinh tế đã vượt qua tầm bão và đang hồi phục...". Đó là tin vui giúp các nhà đầu tư lạc quan hơn về tương lai của Việt Nam và về công việc làm ăn của mình.

Tuy nhiên, qua cơn bão kinh tế vừa rồi, trong họ vẫn còn đọng lại không ít nỗi niềm.

Những ngày khó khăn...

1. Ông Kim, chủ một doanh nghiệp, có nhiều xưởng ở Hà Quốc. Ở Việt Nam, xưởng may của ông rộng gần 2ha, với hàng ngàn công nhân chuyên gia công hàng xuất khẩu. Ngày đầu tiên gặp nhau, ông gây ấn tượng mạnh bởi tài lái xe hơi rành rẽ mọi nẻo đường như người Việt. Ông hút thuốc bằng ống mạ vàng, nhả khói thường hay nheo mắt về hai lòng và mẫn nguyện với thành quả kinh doanh của mình. Hai năm tư vấn cho công ty ông, chưa bao giờ tôi thấy một khách hàng nào đó phàn nàn về ông, dù chỉ một lần.

Vậy mà, một tối muộn, ông đến xưởng, không thấy xe, không tầu. Ông trình bày, do khủng hoảng kinh tế, đơn hàng cũ bị hủy, đơn hàng mới không có, đối tác nước ngoài quyết tiến. Xưởng may tạm đóng cửa, lương công nhân: nợ, tiền điện: nợ, tiền thuê nhà ở cũng nợ. Ông xoay xở bán xe để trả tạm lương cho công nhân. Cả chiếc lưc tay, kỷ niệm của người vợ quá cố, ông cũng bán nốt. Đau nhất là cơ quan nhà nước để xuất tạm giữ hộ chiếu, niêm phong tài sản trong xưởng may, vì sợ ông tẩu tán tài sản hoặc bỏ trốn về nước. Ông cúi đầu khóc. Đôi vai run run...

2. Ông Nguyễn, Việt kiều, về nước làm ăn hơn mười năm nay, đầu tư vào bất động sản. Thời sốt đất, những dự án công ty ông làm bán chạy như tôm tươi. Tiền thu được, lại dùng để tái đầu tư. Hàng chục dự án tập trung vào các ốc văn phòng cho thuê, căn chung cư cao cấp.

Lâm bất động sản mấy ai không vay ngân hàng. Đứng một cái, để hạ sốt, để phòng tình trạng "bong bóng", ngân hàng siết chặt cho vay đầu tư bất động sản, tăng lãi suất. Thêm vào đó, chứng khoán lao dốc, nhà đầu tư trúng chứng khoán trước đây gom tiền mua căn chung cư rơi vào cảnh cạn tiền, không trả nổi tiền mua căn chung cư khi đến hạn, bước lờn phải xả hàng tới tấp. Thị trường bất động sản "đóng băng", heo hút như cánh chợ chiều. Việc kinh doanh của ông từ chỗ đang nóng, chuyển sang lạnh toát.

Áp lực phải có tiền để trả nợ ngân hàng buộc ông Nguyễn phải chào bán nhiều mảnh đất mà ngày xưa nhiều người mơ ước. Giá chào tụt dần, lỗ đến 30% giá gốc, chưa tính lãi vay ngân hàng, thế mà người mua cứ chề

đại gia... cũng khóc

Chính sách thay đổi bất thành
lĩnh, nhà đầu tư khó mà lường
trước để trở tay.

Họ cũng là con người bình thường
như bao người khác. Vậy nên,
khi họ "khóc" thì cũng cần có ai đó
lắng nghe họ...

ông chề eo. Những cuộc họp trả lời khách về tình hình pháp lý của các dự án cứ lặp đi lặp lại, ròng rã sáu tháng trời vẫn không ai chịu "vượt". Lẽ ra lúc thấy ông ngồi thẫn thờ, mắt có nhèm mà không thấy, hay ngủ gật giữa hai cuộc họp, mới thấy thương cho nhà đầu tư thời khủng hoảng.

3. Có thể gọi John là "chú đạo" với trên chục cái đảo ở một vịnh miền Trung mà anh đang thuê để nuôi cá xuất khẩu. Tại đại bản doanh đặt trên hòn đảo trung tâm, anh làm văn phòng bằng gỗ, khu nhà nghỉ công nhân lợp lá cọ, đó nội thất bằng mây, cùng cát trắng, biển xanh đẹp như một khu nghỉ dưỡng cao cấp.

Cha anh, có thể xem là "cổng thần" của tỉnh, bởi ông là một trong những nhà đầu tư đầu tiên khai phá lĩnh vực nuôi cá xuất khẩu từ những năm 90 của thế kỷ trước. Từ ông, bao nhiêu ngư dân trong vùng học được kỹ thuật nuôi cá lồng, biết cách chọn lọc con giống tốt nhất. Đầu m đã có ông lo.

Kế thừa sản nghiệp của cha, bằng sức trẻ của mình, John đã liên tục mở rộng sản xuất bằng cách thuê thêm nhiều diện tích mặt biển để nuôi cá. Một trong các đảo anh thuê có địa thế rất đẹp, sau lưng là núi, bãi cát chạy dài ngút mắt. Vị trí đắc địa ấy đã khiến không ít công ty làm du lịch phải thêm muốn.

Một ngày, John điếng người khi nhận được quyết định thu hồi đất của tỉnh, với lý do quá 12 tháng mà không triển khai dự án. John nói như khóc trong cuộc họp giải quyết khiếu nại: "Tôi thuê đơn vị tư vấn, mang chuyển gia từ nước ngoài sang khảo sát mặt biển, độ mặn, môi trường thì con giống thử nghiệm. Dân lưới quây thì công ngầm dưới biển tốn cả triệu đô, có ai chịu lỗ xuống đó coi giúp cho tôi nhớ không. Cha con tôi đầu tư 20 năm nay trên cái vùng biển này sao nỡ đối xử với tôi như vậy...".

Những lá đơn khiếu nại của John gửi đi, họp tới họp lui hơn hai năm chưa được giải quyết. Dân lưới bao bọc chế mực sát theo thời gian. Đứng một cái không hoảng tới, ngành du lịch chừng lại. Nghe đầu công ty du lịch dự kiến được giao đất kia cũng "đuối", xin thôi không làm tiếp dự án đó nữa.

Khi nghe thông tin hành lang từ tỉnh, nếu muốn thuê nuôi cá tiếp thì gửi thư xin, sẽ được giải quyết. John lắc đầu cười mà như mèu, việc giải quyết khiếu nại chăm cháp đã gây thiệt hại cho tôi biết bao nhiêu, cộng thêm tình người như thế làm tôi nản lắm rồi.

Vì đầu nên nổi...

Tiếp xúc, những ông chủ trên đảo tố thái độ rất rõ ràng, trong làm ăn thẳng - thua, được - mất là chuyện thường tình, mỗi doanh nghiệp đều phải chấp nhận. Xu thế chung, đã

khủng hoảng, các doanh nghiệp đều bị ảnh hưởng. Nhưng điều họ lo lắng nhất là sự thay đổi đột ngột chính sách - kiểu như ra "toa thuốc" hạ sốt quá liều như trong thị trường bất động sản. Hay những quy định pháp luật không rõ ràng - không được người giải quyết khiếu kiện phải giải quyết đúng thời hạn, như trong giải quyết khiếu nại đất đai...

Chính sách thay đổi bất thành lĩnh, nhà đầu tư khó mà lường trước để trở tay. Quy định mập mờ tạo cơ hội cho những kẻ trục lợi ép người đầu tư. Họ cũng hy vọng cách hành xử của cơ quan quản lý cần có lý có tình hơn.

Ông Kim, sau những ngày điếu đứng tìm nguồn tiền cứu viện, đã tâm sự: "Tôi sốc vì nguy cơ phá sản đã đánh, mà sốc hơn cả là người ta coi tôi như tội phạm, sợ tôi bỏ trốn, sợ tôi không trở lại nữa... Chẳng lẽ nào cơ nghiệp cả đời của tôi lại chấm dứt vì số nợ tiền lương của công nhân hay sao". Xưởng may của ông giờ đã hoạt động trở lại, dần hồi phục, dù chưa được như xưa. Tuy vậy, không biết vết thương trong lòng ông liệu có lành?

Vậy đó, "đại gia" cũng "khóc". Họ cũng là con người bình thường như bao người khác. Ở một góc độ nào đó, có thể xem họ là những người có công, khi góp phần làm giàu cho Việt Nam, tạo công ăn việc làm cho người khác. Vậy nên, khi họ "khóc" thì cũng cần có ai đó lắng nghe họ. Có thể là để xây dựng môi trường đầu tư lành mạnh và an toàn hơn bằng các biện pháp cải cách hành chính, các định chế pháp luật, và một cơ chế giám sát hiệu quả, tránh sự lạm quyền của cán bộ thực thi. Hoặc chỉ đơn giản là

một cử chỉ chia sẻ, cách giải quyết thấu tình đạt lý, giúp họ vượt khó.

Được như vậy, sang năm mới, các đại gia nếu có khóc, là khóc vì quá hạnh phúc.

Luật sư Trịnh Thanh, Sài Gòn

LTS: Bài viết trên khi phổ biến đến một số doanh nhân trong nước thì đa số đều cho rằng... Đừng vội lạc quan sớm quá, có thể các đại gia "nước ngoài" ấy sẽ còn tiếp tục... khóc thật... khóc dài dài.

Việt Nam còn quá nhiều vấn đề cần phải cải cách để phát triển, còn nhiều cam kết vẫn chưa được thực thi...

Dịp tết vừa qua nhiều người nhận dịp về thăm quê ngày xuân, đi ngang qua những công trình đầu tư với nước ngoài với số vốn hàng tỷ đô, đã 2 năm rồi vẫn chỉ là hàng rào và thêm được một ít cái cọc sắt...

Hôn chữa bệnh

Trong công viên vắng người thấy chàng cô về còn nhất nền nàng mở đường.

Tự nhiên nàng chỉ vào má rồi kêu lên: Ui cha, má em đau quá. Chàng liền hôn vào má, Cô gái vui sướng nói hết đau rồi. Ít phút sau, cô gái chỉ vào môi: Ui cha, đau môi quá. Chàng liền hôn vào môi cô gái, cô gái vui sướng đáp ngay: Hết đau rồi. Ít phút sau cô gái lại chỉ vào cổ rồi kêu: Ui cha, đau cổ quá. Chàng liền theo sách

lược cũ, hôn vào cổ rồi lại hỏi: Còn đau không? Cô gái giơ bộ then thùng đáp: Dạ, hết rồi.

Ngồi gần đó có một ông lão. Ông già đã nghe rõ và xem thấy mọi sự nên ngửa mặt ngửa tai quá, bèn lên tiếng hỏi anh chàng:

Bây giờ nếu cô bạn bị bệnh trĩ anh có chữa cho cô ta hết đau bằng cách đấy được không?

Thay đổi nhiều quá

Tào làm nghề chở xe ôm ở Sài Gòn. Bữa đó anh chở một chàng thanh niên. Chàng thanh niên này anh ngắm phớt xù mà cứ xuýt xoa: Cha chà, thành phố bây giờ biến đổi nhiều quá! Tào tưởng chàng ta là Việt Kiều kìa ngày mới về nước bèn hỏi ngay: Ông bạn từ nước nào về vậy? Ông khách đáp tình bơ: Mới đi tù ra thôi chứ nước nào đâu...

Có thai

Bác sĩ vừa báo tin cho cô gái biết kết quả thử nghiệm là có có thai, cô gái òa lên khóc nức nở rồi nói: Giá biết vậy tôi hôm đó cháu cứ đi xi nê. Bác sĩ ngạc nhiên hỏi: Sao đi xi nê lại không thai?

- Thưa vì chị cháu bảo đó là phim cấm trẻ em dưới 18 tuổi nên bắt cháu phải ở nhà xem TV với bạn trai cháu.

Sài Gòn
muốn vọn cách nhìn

nhiều tác giả

Tôi là một người có "tâm hồn ăn uống". Cái thần hình đều đặn ba vòng bằng nhau bấy giờ là kết quả (hay hậu quả?) của mấy chục năm miết mài thường thức một cách hết sức nhiệt tình những món ngon và chưa ngon của hầu hết những quán hàng tiệm ăn to nhỏ lớn bé trong lòng thành phố! Ăn trong nhà hàng máy lạnh có nhạc nhẹ nhàng êm dịu mọi người nói năng nhỏ nhẹ lịch sự hay ăn trong một quán nướng ồn ào tiếng cụng ly côm cốp cười nói rân rân của mấy ông bợm nhậu, hay ăn nhỏ nhẹ mát mẻ trong một sân vườn cạnh bờ sông bốn bề gió lồng nước lách tách vỗ sóng bên sân gỗ dưới chân...

Tôi đã ăn cùng với bạn bè, người thân, người yêu và cả với người ghét (thí dụ như phải đi ăn đám cưới của cảnh sát khu vực chẳng hạn!) những món ăn đã có từ thời xưa hay những món vừa được sáng chế ra lúc mới đây, những món có tên gọi bình dân hay những món nghe ngẫm mãi chẳng biết là món gì bởi cái

tên gọi vừa cầu kỳ vừa bí hiểm! Có món tôi thích, có món không. Nhưng chưa bao giờ có một món ăn nào làm cho tôi chợt ngẩn người vì một cái nhớ nhung lạ lùng, đến dường như khắc khoải, như trong một lần gần đây khi đi qua một ngôi trường tiểu học nhỏ nằm cạnh một đường ray xe lửa, trong khi đứng chờ bên cạnh thanh chắn ngang đường ray, giữa tiếng bánh sắt nghiêng rầm rập, hình ảnh hai em bé học sinh cùng uống chung một chiếc ly nhựa nhỏ nước xi rô bất giác làm tôi nhớ đến món quà của tuổi nhỏ ngày xưa, bấy giờ không còn thấy bán nữa: cục đá nhàn! Và tôi nhớ

MỘT THỜI quà vật

thời thơ

đến bằng hoàng tha thiết những món quà hồi tôi còn nhỏ, những món quà của một thời!

Ồ, nói ra thì thấy lạ lùng, chứ hồi nhỏ quà không mấy ai là không mê cái vị ngọt lạnh dễ chịu của cục đá nhàn mà cách làm vừa đơn giản vừa... mất vệ sinh của xe nước giải khát bán ở cổng trường! Có lẽ khi ấy kem cây chưa có nhiều, lại mắc không phù hợp với túi tiền ít ỏi của lũ học trò nhỏ chúng tôi, nên cục đá nhàn vừa lạnh vừa ngọt, có màu sắc rực rỡ lại rẻ tiền được hoan nghênh số một!

Người bán hàng dùng một cái bàn bèo nước đá băng gỗ bốn chân có một lưỡi dao bào bằng thép trên mặt đặt cục nước đá lớn, bào ra những vụn đá tới xếp trắng toát đầy cái đĩa nhôm nhỏ hứng ở dưới, nhanh nhẹn dùng một cái ly nhựa nhỏ hót đầy đá bào vào đĩa chặt như cách ta làm bánh băng khuôn, gõ nhẹ cho cục đá bào đã được nén chặt trong ly rất ra, vớ lấy chai xi rô màu xanh, đỏ hay vàng theo yêu cầu (xanh lá cây là mùi Bạc Hà, vàng là Chanh, đỏ là Cam hay Lựu) trên nắp chai xi rô bằng nhựa đã đục sẵn một lỗ nhỏ, xịt mấy cái trên cục đá nhàn cho nước xi rô thấm vào, vừa xịt vừa khéo léo xoay tròn cục đá cho màu loang đều, có khi còn rưới thêm một chút nước chanh muối lên trên nếu được nữa thì xin thêm. Đưa học trò trẻ tiền chộp ngay lấy cục

đá nhàn giữa cổ mút lấy mút để vị ngọt lạnh trong lúc đùa bạn không có tiền kiên nhẫn chờ kể bên đời khi cục đá nhạt màu vì đã gần hết xi rô thì được mút kể một chút, cứ thế hai đứa nhỏ vừa đi vừa kể đầu chạm vai chia nhau một cục nước đá nhàn đã hết cả vị ngọt lẫn mùi thơm, chỉ còn trở cái lạnh và nhạt trên đầu lưỡi bị nhuộm màu!

Ở cổng trường tiểu học của tôi hồi đó có nhiều hàng quà rong lăm. Mặc dù đã có lời dạy không nên ăn quà vặt nhưng hầu hết học sinh đều vì phạm bởi sức hấp dẫn của những món quà này. Mà ngày xưa thì quà bánh cũng chẳng lấy gì làm phong phú đẹp đẽ như ngày nay, chỉ những món đơn giản rẻ tiền mà sao nhớ nhung đến thế, hay vì trong những món quà thời ấy còn chất chứa cả một thời trẻ dại hồn nhiên chưa biết nghĩ suy gì! Trẻ con ngày nay đi học hầu hết đều được Cha Mẹ đưa đón bằng xe riêng, ít thấy em nào đi một mình, hàng quà lại bị cấm bày bán trước cổng nên chẳng còn cảnh lệ la ăn quà trước khi vào lớp như chúng tôi ngày xưa. Hồi tôi nhỏ, đi học toàn là tự đi bộ một mình, mấy đồng bạc cắc đựng túi cứ như muốn nhảy ra khỏi tay trước những món quà bày sặc sỡ vào tường, thôi thì đủ món đủ thức tùy theo mùa theo vụ!

Đây là hàng bánh trắng kẹo có bà bán hàng mặc áo nâu nhanh nhẹn trở

bánh trên bếp than nhỏ trong một cái nồi bầu miêng loe bằng đất nung, vừa thoăn thoắt bẻ bánh mới nướng xong còn đang nóng hổi, kéo những đường mạch nha dẻo quẹo trên mặt bánh rắc lên nhúm dừa nạo trắng muốt rồi gấp đôi miêng bánh lại, món quà này tương đối mắc tiền, chỉ khi nào có tiền nhiều một chút tôi mới ăn.

Đây là một hàng của một chị còn trẻ tuổi tóc búi gọn phía sau gáy, bán đủ thứ bánh kẹo xanh đỏ rất ưa nhìn:

Những cái bánh bằng bột gạo nướng với đường nhỏ xíu tròn tròn như những cái móc dùng để treo màn cửa màu vàng cam được xâu từng chùm vào một sợi dây lác để đeo vào cổ như một sợi dây chuyền, những xấp me ngào bột màu nâu đỏ nhỏ cỡ đồng xu ăn với muối ớt chua chua ngọt ngọt, những viên cốm nếp ngào đường tròn cỡ nắm tay thơm thơm mùi gừng, những cục kẹo ú dầm bột hình khối tam giác màu vàng nhạt, những cục kẹo sữa màu trắng đục cắn vào có vị bùi béo của đậu phụng rang giã nhuyễn gói bằng giấy màu trắng có chữ màu xanh, những viên kẹo màu xanh màu vàng màu đỏ bọc giấy bóng kiếng trong thơm mùi trái cây, những bịch bột dừa nhuộm đủ màu, những bịch bánh trắng tròn nhỏ màu vàng đỏ mận mả...

Còn ai nhớ vị ngọt chất của những trái Trâm to bằng đầu ngón tay cái

màu tím thắm ăn vào nhuộm tím cả lưỡi cả miệng! Những trái Nhãn Lồng mọc hoang nhỏ cỡ đầu ngón tay út vỏ màu trắng ngà với chút xíu cơm mỏng dính giòn ngọt. Những trái Sầu chín đỏ nhìn ngon mắt nhưng nhạt phèo và ruột đôi khi có đầy kiến gió. Những trái Chùm Ruột chua ghê răng ăn với muối ớt. Những trái Bình Bát trắng giống như trái Mãng Cầu Xiêm nhưng lớn hơn

hạt chua chua... Loại trái cây mọc hoang dại trong rừng, trong bụi nơi vùng ngoại ô thành phố được bày bán trong những met hàng nho nhỏ bên cổng trường thời ấy đã gợi thêm thú vị biết bao đứa học trò nhỏ mỗi lúc ghé nhìn.

Và đây nữa, những trái Cóc xanh gọt vỏ rồi tích thành một bông hoa nhiều cánh ngấm trong nước Cam Thảo vàng, những lát xoài sống ăn với mắm ruốc tím có điểm những khoanh ớt đỏ thắm, chùm trái Trầu bóng giống như những trái Vải tí hon vỏ màu đỏ sẫm, những chùm trái Sầu vỏ đen nhưng với lớp ruột màu vàng cam có cái hạt đẹp đẹp nho nhỏ trông giống như... một con ve chó lớn! Và Thơm xé miếng, và Đu Đủ, Mãng, Mít bày trong một cái tủ nhỏ bằng kính có đặt cục đá ướp lạnh.

Tôi không biết ăn Ở Mối. Thử trái cây dài ngoẵng và cứng ngắt ấy không ngờ là hậu thân của những bông hoa đỏ thắm xinh đẹp vẫn mọc dọc bờ sông nhiều nhà ở miền tây Lục Tỉnh. Trái Ở Mối hơi giống trái Phượng nhưng to hơn, cũng có vỏ màu nâu đen. Khi ăn phải hái phơi kỹ trên nóc nhà cho khô, dùng dao chặt thành từng khúc ngắn, vạt hai bên vỏ trái cho lộ ra lớp hạt xếp đều đặn dính liền nhau bởi một lớp cơm màu nâu đen như nước màu kho cá, và cái mùi thơm thum của nó thì thật khó tả! Tôi chịu! Chỉ nghe đã muốn bật mũi chạy xa, vậy mà bọn bạn tôi cứ mua từng khúc gặm ngon lành, còn cần thận mọt cho bằng hết những chiếc hạt ấy, nghe kể rằng ngọt nhưng hơi chất ăn mãi không chán!

Tôi rất thích đến bên thùng xe làm bằng sắt tròn của ông hàng Kẹo Bông Gòn. Ở giữa tâm vòng tròn có một cái lỗ nhỏ, mỗi khi ông bán Kẹo cho vào đó ít đường cát trắng, vừa đập cái bàn đập cho vòng thùng tròn quay thì lớp đường kéo tơ hiện ra càng lúc càng nhiều, đưa đôi đũa quơ quanh một vòng thành một lớp bông gòn xốp mịn nhìn thật đẹp mắt, cho vào miếng lớp bông

CHICKEN & FISH & CHIP TAKEAWAY SHOP Bowral NSW

216806

Vị trí rất là tuyệt vời tại Bowral NSW, một vùng quanh năm đều có khách du lịch thăm viếng. Đã làm 25 năm, hiện thu nhập rất cao. Hợp đồng lâu dài giá thuê rất lý tưởng. Doanh nghiệp thích hợp gia đình cho vợ chồng hay đôi bạn. Sang vì chủ đổi nghề làm chuyện khác.

Liên lạc George 0404 377 441
(English speaking)

TAKEAWAY FORSALE Bathurst NSW

Đang bán Pizza, Pasta, Fish & Chips, Burges. Chúng tôi bán mọi thứ chỉ một nơi. Thu nhập rất tốt, đã làm 25 năm qua. Tọa lạc trên Highway rất cần cho khách đường xa ghé lại nghỉ chân chỉ đi có 3 phút từ thị trấn Mount Panorama. Những cơ sở kinh doanh tốt đẹp này không có thường xuyên đâu. Đừng chờ đợi gì nữa. Thêm chi tiết xin liên lạc

Please write in English to:
r.stuart@y7mail.com.au

3113903

NEWSAGENCY

Dirranbandi QLD

216105

Sang tiệm sách báo văn phòng phẩm, luôn quà tặng và các loại đồ chơi, có luôn các loại bikes. Vị trí thật tốt trong thị trấn nhỏ ở miền quê. Là một căn nhà 2 phòng ngủ rất tiện nghi để ở và kinh doanh. Bán nhà freehold + WIWO business \$375,000 bao gồm hàng tồn trị giá \$80,000. Đã làm 10 năm chỉ một chủ không thay đổi. Xin gọi (07) 4625 8168 hoặc email dirranews@bigpond.com/t/Anh

CAFE LOUNGE

Melbourne CBD Vic

208901

Ngay trung tâm CBD Melbourne City, mở 5 ngày, thuê rẻ, hợp đồng lâu dài. 70 chỗ rất nhiều tiềm năng. Thu thực sự 12,000/tuần, sang \$380,000 thương lượng. Gọi trực tiếp chủ, John 0438 520 297 (tiếng Anh)

Lifestyle & Income

New England NSW

Sang hợp đồng thuê mượn 22 năm cho một Motel 20 phòng tại vùng New England bắc NSW. Tự làm chủ không cần phải lo các thứ bill chi phí
Tiền Phone
Tiền điện
Tiền Rates
Tiền xăng nhất tới lui
Và các chi phí đời sống

216606

Tất cả các chi phí trên đều được bảo đảm bởi thu nhập của cơ sở kinh doanh này. Sang \$205K o.n.o, cộng thêm giá trị hàng tồn (SAV). Cơ sở bao gồm luôn một căn nhà 5 phòng ngủ, gần trường học và cửa hàng thức ăn... Cơ hội để kinh doanh và làm việc tại nhà cùng với cuộc sống an lành nơi thị trấn, chi phí ít tốn kém hơn ở thành phố

Xin liên lạc Trevor 0409 600 291 (English speaking)

Baxter's Seafood Restaurant

Sandgate Brisbane

208503

Baxter's Seafood Restaurant vùng Sandgate Brisbane. Nhà hàng hiện đại, thu hút khách, rất trang nhã, có 46 chỗ trong và 12 chỗ bên ngoài. Mở cửa 7 ngày phục vụ ăn sáng, trưa, và tối. Hiện đang đông khách. Có thể xem thêm hình ảnh qua www.baxtersseafoodrestaurant.com.au. Xin nói tiếng Anh.

Sang giá \$350,000 + SAV ONO.
Tel.: Susanne 0423 836 743

SUPER MARKET

Bankstown Sydney

2193-2002

Super Market loại lớn mệnh mông vùng Bankstown. Rất thích hợp cho người Việt làm chủ. Vị trí ngay khu kinh doanh đông đúc tấp nập. Rất thuận tiện, super market này rộng 2,600 mét vuông, hợp đồng thuê 15 năm, hiện đang thu nhập từ \$120 đến \$140 ngàn/tuần. Giá thuê rất rẻ. Có undercover carpark.

Xin gọi 0418 294 061 (t/Anh)

đẩy tan nhanh để lại vị ngọt nam rấp trên đầu lưỡi như một chút tiếc nuối. Hàng kẹo kéo thì lúc nào cũng có quay số, số bao nhiêu thì được trúng bấy nhiêu kẹo, nhưng hề số kẹo càng nhiều thì ông hàng kẹo kéo lại kéo nhỏ cây kẹo thêm một chút, rồi cuộc nếu gộp tất cả số kẹo trúng thưởng vào chung thì có lẽ vừa bằng một cây kẹo mua bằng tiền không quay số mà thôi!

Ngày xưa chúng tôi gọi là hàng "Cà Rem" . Người bán Kem có hai bình thủy để cân đối hai bên "bọc ba ga" một bên đựng kem các mùi như Va ni, Sầu Riêng, Dừa... một bên đựng kem đã với các màu xanh đỏ vàng tương trưng cho Cam, Chanh và Bạc Hà. Mỗi khi bán, tùy theo giá tiền người bán sẽ dùng dao cắt cục kem lớn nhỏ khác nhau, dùng một que nhỏ ghim vào miếng kem mà đưa. Một loại kem khác, thứ này mắc tiền hơn, mà người ta thường bán trong tiệm nhưng cũng có những xe đẩy bán trước cổng trường, là loại kem múc bằng muỗng tròn để lên trên những cái bánh bột mỏng hình loe dài như một dải hoa xinh xắn có đủ các màu vàng xanh trắng, rưới lên trên khi thì một ít dầu phụng rang giã nhuyễn với một chút sữa đặc có đường, khi thì một chút xi rô xanh xanh đỏ đỏ. Trẻ con không thích ăn kem ly, phải đứng tại chỗ mà ăn, mất thì giờ, vừa đi vừa ăn ngon mà nhanh hơn. Hôm nào có tiền khá khá một chút thì mua hẳn một cái bánh mì ngọt kẹp mấy cục kem có rưới sữa và rắc đậu vào thì quả là ngon hết chỗ chê!

Buổi sáng đến trường sớm mà chưa ăn sáng ở nhà, đã có hàng xôi của bà hàng với hơi nóng nghi ngút bốc lên kèm theo mùi thơm hấp dẫn! Bà hàng lấy

một miếng lá chuối cỡ hai bàn tay xoè, đặt lên trên đó một miếng bánh tráng phồng cỡ bàn tay, thường có hai loại xôi là xôi đậu xanh và Xôi Nếp than, ai muốn ăn gì thì bà sẽ xôi xôi ấy lên trên miếng bánh phồng, trét một lớp nhơn đậu xanh nấu chín tẩm mìn lên, rưới một muỗng mỡ hành có lẫn mấy miếng tóp mỡ béo ngậy, rắc một lớp đường cát trắng và sau cùng là chan lên một muỗng nước cốt dừa. Xôi được gói chặt lại sao cho miếng bánh phồng bọc kín hết như một lớp vỏ bánh, cắn vào vừa bùi vừa béo, thơm ngon làm sao! Cạnh đó lại có bà cụ người Bắc mặc áo vải trắng đầu vấn khăn nhưng bày một thúng bán xôi Lúa hay còn gọi là Xôi bắp, cụ có hăm rang đen nhàn nhàn với miệng cười hiền từ, thoăn thoắt xé lá gói những gói Xôi bắp với những hạt Bắp màu trắng đục hăm mềm và những hạt nếp dẻo thơm phức, cũng là đậu xanh nấu chín nhưng đậu của xôi Bắp thì giã tới thành một lớp bột khô rắc lên trên, chan vào một muỗng nhỏ hành tím băm nhỏ vàng rồi sau cùng

là một muỗng muối đường.

Ít tiền hơn đã có hàng khoai luộc. Cũng tỏa khói nghi ngút nhưng gần đi hơn, chỉ một nồi hay rá nhỏ đặt trên bếp lửa, này là khoai lang Bí đỏ nấu đỏ ruột vàng, khoai lang Dương Ngọc vỏ hồng tím ruột tím nhạt, củ khoai lang trắng ruột trắng như bột, khoai Đà Lạt thì củ nhỏ mà ốm nhưng mắt tươi cả ra ngoài vỏ, lâu lâu mới thấy bán. Khoai Mì (Sắn) thì cắt thành từng khúc xếp ngay ngắn bên cạnh những củ khoai Mì Tinh (có người còn gọi là khoai Bình Tinh) và củ Chuối (Dong Riêng) và những củ Từ vỏ vàng nhạt hay những củ khoai Môn tròn trĩnh.

Cũng là khoai mì, nhưng khoai mì quét dừa làm bằng những củ khoai bột tẩm nhuyễn, trộn thêm xác dừa khô nạo và đường cát trắng, thêm chút muối đậu, gói trong lá chuối, có thể dùng lá cây Dừa đại cắt ngắn từng khúc thay cho muỗng xúc ăn, hay nắm lại thành nắm như nắm xôi mà ăn, vừa ngọt, vừa bùi. Lại thơm và béo của dừa khô trộn lẫn, ngon không biết tả sao cho vừa!

Khoai mì mài ra lấy bột đem lọc kỹ, để ráo sẽ cắt thành sợi dài mà đẹp, hấp chín rồi cũng trộn chung với dừa khô nạo nhuyễn là sẽ thành món bánh tằm khoai mì trộn dừa, muốn có màu sắc hồi đó người bán không dùng màu hóa chất mà lấy màu xanh của lá dừa, màu tím của lá cẩm, màu đỏ của trái gấc chín, nên những sợi bánh tằm ăn vào mỗi màu có một mùi thơm riêng biệt, vì vậy ăn ít gần hơn.

Hồi đó trước cổng trường tôi có một bà già người Tàu mà mọi người thường gọi là Thím Xẩm bán

bánh ướt rất ngon. Bánh ướt của người Tàu khác bánh ướt của người Việt ở chỗ bánh họ trắng dày hơn, lại thoa lên trên một lớp mỡ có hành lá xắt nhỏ rồi cuộn lại thành từng cuộn đẹp, ăn với nước mắm pha loãng và giá tươi. Bà Tàu già ấy quanh năm chỉ thấy mặc một chiếc áo vải màu đen bạc phếch, một chiếc quần ngắn trên mắt cá bó ống và một đôi giày vải đen có thêu đã cũ mòn. Tóc bà cắt ngắn tới ngang cổ, cái một chiếc lược cũng đã bóng lộn vì thời gian. Mặc cho lũ chúng tôi tíu tít hỏi thức bà già vẫn chậm chạp cắt bánh, lấy rau, rót nước mắm, rửa đĩa, thu tiền, những động tác chậm chạp của tuổi già và đôi mắt một mí hùm húp như thuộc về một nơi chốn khác, không phải là cái nơi ồn ào nhộn nhịp của một cổng trường đang giờ cấp mở cửa.

Cái bánh tằm ăn chung với bánh ướt của bà Tàu già cũng ngon lạ lùng. Khác giống với bánh Cống của Sóc Trăng, nhưng không có tôm, cũng không có giá, tuy gọi là bánh tằm nhưng chỉ có đậu xanh bột được hấp chín và bột gạo, chiên vàng thành những cái bánh tròn xếp, ăn không biết chán.

Cũng một thứ ăn với nước mắm như bánh ướt là huyết heo hấp. Những miếng huyết heo vuông vức cỡ lòng bàn tay màu đỏ nâu được hấp chín rải lên trên từng lớp mỡ hành xếp đầy trong chiếc nồi được ủ nóng bằng mấy lớp gạo bố dày cộm. Người bán dùng dao cắt miếng huyết heo thành từng lát, cho thêm mỡ hành, giá tươi và một nhúm rau thơm cắt nhỏ, chan nước mắm lên, thế là xong! Nhưng món quà này ăn mau ngán, nên người bán hàng, một ông già mặc áo quần màu nâu, đầu đội mũ cối nhựa trắng, chơ chiếc nồi trên yên sau chiếc xe đạp cọc cạch cũ kỹ, lâu lâu mới ghé qua cổng trường, dựng chiếc xe

đạp vào một góc tường quen thuộc, vừa phỉ phà điều thuốc vẩn vừa chờ đợi đám khách hàng nhỏ tuổi.

Cũng bán hàng trên xe đạp và cùng là đàn ông bán hàng là món gói khô bò. Trong chiếc thùng một mặt có kính dựng đầy ắp những sợi đu đủ xanh bào mỏng, khô bò màu đen sẫm cắt trong một ngăn tủ nhỏ, chai giấm trắng, chai nước tương đen, chai nước ớt màu đỏ xếp cạnh chồng đĩa nhôm nhỏ, nắm dừa nhôm chiếc cong chiếc thẳng cắm trong một ống đựng treo lưng lửng, ông hàng gói có một chiếc kéo cắt đen và to vừa dùng để cắt khô bò, vừa dùng nhắp thành những tiếng đều đều báo hiệu thay cho tiếng rao mời.

Cái đĩa nhôm tẩy trua và tẹt lét của ông hàng gói chỉ được tráng qua nước rồi lau vội bằng một cái khăn màu cháo lòng sau khi có khách ăn xong, lại được bốc đầy có ngon nắm đu đủ bào, vài sợi khô bò nhỏ xíu cỡ đầu que diêm đặt khéo léo lên trên, một chút rau thơm thái sợi và một nhúm đậu phộng rang vàng giã dập, chan dặm nước giấm và nước tương, thêm chút ớt đỏ cay cay, chúng tôi vừa ăn vừa xuýt xoa xin thêm giấm, thêm nước tương, ăn hết đu đủ húp cạn hết cả nước giấm mà vẫn còn thấy thơm thêm!

Bánh mì tương cũng là món quà được bọn học trò chúng tôi chiều cổ tận tình vì rẻ mà lại ngon; chỉ có một khúc bánh mì không xé ra, rưới một muỗng tương đen, một muỗng tương đỏ, thứ tương người ta vẫn dùng để ăn phở nhưng có lẽ người bán đã cho thêm ít đường cho dịu bớt, và thêm ít bột cho sần lại, gấp

vào một ít đồ chua làm bằng củ cải trắng và cà rốt cắt sợi ngâm giấm đường là có một món vừa ngon vừa no bụng. Nếu có tiền thì ăn bánh mì bì, bì làm bằng da heo cắt sợi nhuyễn, thêm chút thịt đùi heo chiên cắt nhỏ như que tăm, trộn một chút thính gạo rang vàng cho thơm, bánh mì bì ăn với hành lá xắt nhỏ phi chín chung với tóp mỡ, chan nước mắm chua ngọt, ngon hơn bánh mì tương một bậc, và cũng mắc tiền hơn!

Bắp thì có hai thứ, bắp luộc đựng trong thúng ủ tằm bằng trôn, hơi nóng bốc lên cùng với mùi lá dứa thơm phức, những trái bắp vỏ ướt nước nóng hơi cảm bóng cả tay, xé lớp vỏ như những lần lựa móng vuốt mai phía trong cùng là lớp hạt vàng rực đều đặn hiện ra trông thật bắt mắt, hạt bắp luộc dẻo và ngọt, nếu ăn bắp non thì cái cùi bắp mềm mà ngọt không thua gì mía hấp. Bắp nướng thì phải ngồi đợi một bên cái bếp than làm như một cái máng chữ nhật nhỏ của bà hàng, chờ lớp vỏ ngoài cháy đen một phần, bà mới bóc hết làn vỏ bắp ra để những hạt bắp được nướng chín trên lửa từ từ trở sang màu vàng ruộm, rồi vàng cháy, mùi bắp nướng thơm lừng tỏa ra trong không khí, xé một miếng vỏ bắp bóc lấy cái cuống trái bắp nướng dốc ngược đầu xuống một chén mỡ hành đặt cạnh bếp, dùng một đoạn sống lá chuối chế dập đầu thoa đều mỡ hành lên khắp trái bắp, mùi thơm của bắp và mỡ hành làm chúng tôi nuốt nước miếng thêm thũng, cảm vội vàng trái bắp nóng hôi hổi trên những ngón tay lóng ngóng và gặm hồi hả, vị mặn mà của mỡ hành có lẫn vài miếng tóp mỡ giòn giòn, hạt bắp vừa cứng vừa dẻo, nhồm nhoàm một cái đã thấy chỉ còn trơ lại cái cùi khô khốc vô duyên!

Bây giờ ít thấy bán đậu đỏ bánh lọt, thứ quà ngon mà mắc tiền hơn đã nhàn xi rô, vẫn bán trước cổng trường trên những chiếc xe đẩy bằng nhôm sáng loáng thướt nào. Trong những chiếc thau tròn xếp thành dãy người ta đựng nào

là đậu xanh hấp chín màu vàng đậm đà, nào là đậu đen chín bở, đậu đỏ đều hạt, đậu Mỹ màu trắng hạt to như đầu ngón tay cái, và một cái thấy đầy những sợi bánh lọt màu trắng trong và dai ngấp trong nước dừa đục màu sữa, lại có cả hạt Ế lấm tấm như những chùm trứng Ếch tí hon có lẫn những tảng nhỏ Lưỡi Ướt nâu như màu mận chín, nước đường trắng kẹo đọng trong hồ thủy tinh trong được mức bằng một cái muỗng đặc biệt làm bằng nửa quả Mù U khô cấm trong một cây dừa tre dài.

Đã lâu lắm tôi không còn thấy ai bán Bông Có với Hột Lựu. Hình như món ăn này, cũng như món mía hấp, mía ghim đã lặn lẽ biến mất từ lúc nào chẳng ai hay biết. Mía hấp thì thường là một người đàn ông trung niên đẩy xe ba bánh rao bán trên đường phố vào khoảng tối khuya, tiếng rao "Mía hấp" kéo dài hơi ngân nga và ánh sáng chập chờn của một ngọn đèn dầu nhỏ thấp trong chiếc lồng đèn vuông thường gọi nhỏ vào những tối trời tạnh mưa, không khí ẩm và lạnh mà mùi thơm ngọt ngào của những cây mía nóng hổi khi mở nắp chiếc vung to lớn của ống hàng mía lan tỏa trong không gian thật là dễ chịu. Ông hàng Mía hấp có một cái bào to với một bên thân bào là dao bén ngọt. Những khúc mía màu nâu tím hay vàng mờ được hấp chín trong một loại nước có vị thuốc Bắc xếp đầy trong một cái thùng sắt to đặt trên bếp than cháy âm ỉ để giữ cho nước trong mỗi lúc nào cũng nóng già, khi có người mua ông dùng bào róc sạch vỏ rồi nhanh nhẹn trở lưỡi dao tiện thành từng khúc mía ngắn và đều nhưng không tiện đứt hẳn mà vẫn còn dính vào nhau, mía hấp ăn thơm và mềm, người già răng yếu

cũng có thể ăn được. Mía ghim thì chỉ là mía thường, róc vỏ, bỏ mắt và tiện ra thành những lông ngắn nhỏ cỡ một đốt ngón tay, ghim vào trong một đoạn tre ngắn được chẻ ra nhiều thanh nhỏ ở một đầu thành ra một bông hoa ngộ nghĩnh xoè tròn người ta thường bán trước cửa rạp hát hay rạp xiếc hồi đó. Mía bây giờ người ta đựng trong bịch nylon, tuy cũng tiện tròn nhưng nhìn thế nhạt chứ không xinh xắn hấp dẫn như mía ghim thuở đó!

Bông Có thì đặc biệt hơn, trông giống như Sương Sa nhưng hơi mềm mịn, và lại thơm ngon hơn nhiều. Có lẽ tuổi nhỏ với khẩu vị đơn giản và đồng tiền có hạn nên món nào hồi xưa mình ăn đều thấy ngon lạ ngon lùng, hay bởi vì những món ăn thời ấy còn chất chứa cả một khung trời kỷ ức êm đềm dịu ngọt nữa mà bây giờ cho dầu có ăn bất cứ món gì mình cũng thấy không thể sánh bằng! Nhưng món Bông Có thì quả là hơn đứt Sương Sa hay Thạch của người Bắc, Đồng Sương của người Trung. Bông Có hình như là xuất xứ từ bên Tàu, cách làm cũng khá lạ, phải ngâm nước một đêm cho nở rồi mới cho vào trong một cái bao vải dày (gọi là bao bông bột) cùng với một vài (bao nhiêu?) trái chuối Xiêm chín, nhồi lấy nước sền sệt pha chung với nước lã sao cho vừa đủ lượng nước cần dùng, cho vào thau để yên trong mấy giờ sẽ đông lại như Sương Sa nhưng mềm và dẻo hơn, dùng cái muỗng như cái vá xới cơm nhưng đẹp và mỏng hơn vát nhẹ thành từng miếng mỏng cho vào ly, ăn với bột mì tinh cắt nhỏ vuông vức pha màu hồng đỏ luộc vừa chín còn cái ngòi bột trắng trắng nhỏ xíu trông giống như những hột Lựu tươi vừa tách ra khỏi trái chín cây (vậy nên mới được gọi tên là Bông Có Hột

Lựu), chan nước đường trắng kẹo và nước cốt dừa béo ngậy, thêm vào chút dầu chuối đựng trong cái ve nhỏ xíu mà thơm lừng. Đôi khi người ta còn bán chung với Sương Sáo và Sương Sấm, một thứ màu đen có mùi hôi nhe của thuốc Bắc, một thứ màu xanh biếc của lá cây với những đám bọt nhỏ phía trên mặt, ăn cùng với đường cái trắng lạo xạo trong miệng và những vụn đá bào mát lạnh.

Lớn thêm một chút, vào Trung Học, tôi nhớ tới những xe bán Bò Bía trước cổng trường, người bán thoăn thoắt gói những cuốn nhỏ bánh trắng có ít củ cấn và cả ớt thái sợi xào chín giữ nóng trong một cái thau nhỏ đặt trên bếp lửa, cho thêm vài lát Lạp Xưởng mỏng tanh, một ít tép rước chấy vàng nhuộm đỏ, có khi một ít trứng chiên vàng cắt sợi, một ít Sà lách, vài ngọn rau thơm, ăn với tương ngọt và tương ớt có ít đồ chua, một ít hành phi dòn và một ít đậu phộng rang giòn dổi. Cuốn Bò Bía ngọt thì chỉ là một cuốn bánh bột mỏng gói cây kẹo dòn và ít dừa nạo sợi, rắc ít mè rang vàng, chỉ tiện ở chỗ có thể cắt vào trong cặp dành ăn trong giờ ra chơi, còn thì chẳng có gì đặc biệt!

Xi rô kem khác với kem ly, vì có cả đá bào và nước xi rô trộn chung với mấy muỗng kem thành một thứ vừa dùng để múc ăn vừa có thể uống như nước được, có thấy bạn học trò xúm quanh hồi thức bà hàng thì mới thấy món quà này được ưa chuộng ra sao. Ya va cũng có thể ăn theo cách này, chung với đường và đá gọi là ya va đá. Sinh tố bịch thì làm bằng các loại trái cây cho vào máy xay nhuyễn, thêm đường thêm nước thành một loại thức uống ngon lành cho vào bịch ny lon nhỏ cột chặt bỏ túp đá cho đông cứng

lại, bạn con gái chúng tôi vẫn thường mút một đầu bao mút như mút đá nhận mặc cho bạn con trai tròn mắt thêm thưởng mà giả vờ trêu chọc.

Những quả đồi luộc ngâm trong nước cam thảo màu vàng luôn là món hấp dẫn tôi hơn cả Me và Cà Na ngâm. Xé đôi trái Ổi ra, màu ruột vẫn trắng ngà và dòn tan, nhưng lớp vỏ ngoài lại hơi mềm và ngọt mùi cam thảo, tiết lên một lớp muối ớt cay cay thì thật là tuyệt! Me thì dòn và đã được lấy sạch

hột, Cà Na hơi chất mà chua chua, trời ơi còn Xoài sống thì cắn miếng nào biết miếng đó, Chùm ruột chỉ nhìn thôi đã ứa nước miếng vì thêm, Cóc chín trái vàng lươm và thơm nức mũi. Những món trái cây ngâm ấy được gói trong mấy tấm lá chuối xanh rờn, một góc là nhúm muối ớt đỏ tươi ngon lành, buổi trưa trời nắng đỏ lửa hay buổi sáng rét nhe chúng tôi đều chiều cổ tận tình như nhau! Vậy mà chẳng thấy đứa nào đau bụng đau bao gì, ấy thế mới lạ!

Còn hàng Phở Lẩu trên đường Pasteur, nơi có xe nước mía Viễn Đông nổi tiếng một thời với những cây tăm tre xiên vào từng xâu nhỏ gan, lưỡi, tim ... phở lẩu màu nâu đen thơm phức vừa miếng đặt trong mấy cái đĩa nhôm bày trên một kệ hàng có bốn chân gác chéo, mà tôi đã đi ăn cùng với người bạn trai đầu tiên. Ly nước mía mát lạnh hơn cả những câu chuyện thủ thỉ không đầu không đuôi tuổi học trò nhớ lại vẫn còn cảm thấy ngọt ngào. Hẻm Casino Sài Gòn có hàng Bún chả và bánh cuốn Thanh Trì một ngày nào đã dung dăng dung dẻ cùng các bạn vào ăn sau khi mới chán mới mất khắp phố phường, trong Crystal Place hay trong P***age Eden. Hiệu kem Pole Nord nằm bên đường xá Tax với một dãy ki ốt hoa tươi trên đường Nguyễn Huệ một tối nào tôi nhận từ tay người bạn trai cấp theo tàu đi xa một bóng hồng màu đỏ thắm với bàn tay ấm áp ăn cắn. Quán cơm Bà có Đồi nằm trên

một căn phòng nhỏ thấp sâu trong hẻm với những món ăn được dọn ra trên chiếc đĩa vắng bóng gỗ bóng màu thời gian, những món ăn quen thuộc như bữa cơm thường ngày gợi nên cảm giác gia đình cùng ăn với bạn bạn là sinh viên miền Trung vào Sài Gòn trọ học....

Vậy mà thoát cái đã mấy mươi năm! Những món ăn tôi đã ăn trong cả một thời đầu thơ cùng với bạn bè, những món ăn tôi đã chia sẻ cùng với những người thân thương một thuở, bây giờ có món vẫn còn bày bán đâu đó trong thành phố, có món đã lâu lắm chẳng còn nhìn thấy lại. Nhưng cùng với thời gian trôi qua, và mọi điều đã thay đổi, tôi mãi mãi sẽ chẳng bao giờ còn có thể thêm một lần nữa nếm được cái hương vị ngọt ngào tuyệt diệu của những món quà ấy, cho dù có tha thiết ước ao, hay thêm thưởng mong đợi đến thế nào!

Như có lần tôi đã bày tỏ cùng một người bạn ít tuổi hơn nhiều, và lại không cùng sinh ra, lớn lên trong cùng một hoàn cảnh sống, về những món ăn ở một nơi mà cô đã đến, nghe ca tụng nhưng thất vọng lúc nếm thử, rằng cái hương vị trong ký ức của mỗi người khi ăn một món ăn nào là hương vị rất đặc biệt chỉ riêng người ấy mới cảm nhận được, gói ghém cả những ngọt ngào của quá khứ và kỷ niệm, mà không phải ai cũng có thể sẻ chia. Nhớ lại những món ăn một ngày nào, là tôi nhớ lại biết bao là ếm ái và dịu ngọt, mà những món quà tuy tầm thường bé nhỏ ngày xưa ấy, cho dầu chỉ là quà của một thời, nhưng lại là một thời của những tháng ngày yên vui mãi mãi trong tâm tưởng, mà những khoảnh khắc quý báu ấy thì mãi mãi tôi chẳng bao giờ có thể quên.

Cà Phê Ngọt Đắng

Góc quán nào em đã đợi anh
Chiều nay về qua nghe thương quá đời
Phải mãi đi nhau rồi mới thành nổi nhớ
Để theo suốt con đường nổi nhớ hóa mệnh mong...

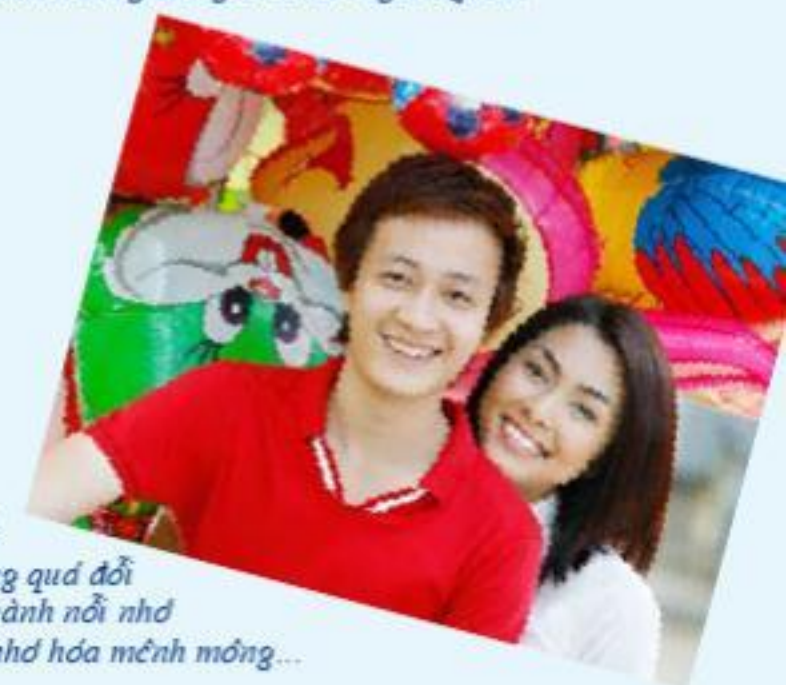
Chiều nhiều gió mà lòng như bông
Thời gian ngà dài xuống năm tháng thong dong
Em hồi hã để trốn điều hiện hữu
Chẳng bao giờ tan nổi,... chảy như sông...

Để có lúc cảm giác cạn dòng
Thèm được ngược về những ngày đầy sống
Thèm đắm mình trong xody dòng nước lớn
Để soi mình thấy tận đáy sống trong...

Anh mãi mãi chỉ còn mờ chiếc bóng
Khi quay đi thành kỷ niệm cuộc đời
Em cố giữ bên lề tình yêu cũ
Và gục đầu thương cái cũ quá đi thời...

Góc quán nào cà phê ngọt trên môi
Chẳng còn anh với tay bỏ thêm đường nữa
Em không tập được thói quen uống cà phê sữa
Nên quen dần với vị đắng thân thương!

Phải một lần trở lại những con đường
Ngày xưa thân yêu cũ...
Mới khẳng định được mình còn bao nhiêu yêu dấu
Khi ngồi vào góc quán với cà phê và nhạc dạo...
Ngệm đắng ngấm dần cảm giác lao xao...

*Một ngày không có em
là lòng anh tan nát
cả trời mây u ám...*

Mãi đến hôm nay anh đã không dấu được lòng mình và thú nhận với em điều đó. Rằng dù là buổi sáng, trưa, chiều, hay tối, được gặp em là niềm hạnh phúc lớn lao với anh. Để anh được nhận ra rằng mỗi buổi em đều có vẻ đẹp riêng, em luôn tươi mới qua mỗi lần gặp gỡ. Anh còn mong chờ gì hơn thế?!

Bên em chuyện trò mỗi sáng anh thấy tinh thần phấn chấn hơn, trí óc linh hoạt hơn, em cho anh niềm cảm hứng để bắt đầu ngày mới. Gần em buổi trưa cảm giác anh lúc nào cũng là mơ mơ say say. Không cần giấc ngủ trưa ngắn ngủi để tiếp sức cho những giờ chiều còn lại, chỉ cần gặp em, đôi mắt nhìn em, chạm vào em. Thế đối với anh đã là quá đủ. Về nồng nàn huyền bí của em ban đêm đôi khi làm anh mất ngủ, nhưng nào có hề gì, có đáng chi so với những giây phút cạnh em.

Dù cho chỉ là ngồi một mình thủ thủ cùng em hay giữa đám áp bạn bè anh đều cảm nhận rõ sự hiện diện của em cạnh mình. Có phải vì em đặc biệt đến thế mà không chỉ mình anh, mà cả những người bạn của anh đều nhìn em trêu mến! Đôi khi anh sợ mất em, anh thừa nhận điều đó và biết rằng em không chỉ dành cho riêng anh.

Em có thể đơn giản và dịu dàng với mái tóc đen dài óng ả nhưng sao lại hút hồn anh đến thế. Ánh mắt nâu sáng sủa anh luôn muốn soi mình vào đấy. Và những ngày em nồng nàn với hơi rượu Bailey nơi khoé môi. Em luôn thần thuộc mà lại lấm với anh. Em như gần lắm nhưng cũng như xa lắm, nhưng có một điều anh có thể chắc chắn với em rằng nếu có mỗi giờ nào rảnh rỗi, anh sẽ tìm đến với em, chỉ với em mà thôi.

Em

Ngã ba tần tảo

Ngã ba đưa đón người đi, già ghe cho người dừng, sự tần tảo vẫn không bao giờ mất.

Mãi đó mà 2 năm rồi, giờ mi sắp bị công khóa chặn, giờ ta sắp không còn người rủ rê cafe khuya, giờ chỉ còn ngã ba ...

Một lần tình cờ tôi đã vô tình tìm ra được cuộc sống về đêm nhẹ nhàng và êm ái. Dần dần tôi đã quen thuộc. Đó là một ngã ba, hiếm có cái ngã ba nào sống trọn đêm như nó. Con đường Trần Khắc Chân đâm ra Hai Bà Trưng tạo thành một ngã ba. Và ngay góc ấy có một quán cafe khá đặc biệt, một quán cafe khó có thể tìm thấy ở chốn Sài Gòn nhộn nhịp này: chỉ mở từ 24h

Lâu lâu tôi lại dành trọn một đêm nhâm nhi ly cafe, thả vài vòng khói thuốc và lâu lâu cũng có cảm giác rằng hơi thở của mình hình như cũng đang đồng nhịp với ngã ba.

trở đi cho đến sáng. Khách hàng của quán là những anh chạy xích lô, ba gác, xe ôm, những người đi chợ khuya, tài xế taxi và các cô gái ăn sương ở khách sạn có cả những đôi tình nhân đi chơi về muộn, anh công nhân làm ca đêm và lúc đó vài trí thức đeo kính đi trực..... Đôi khi cũng có thêm vài khách lạ và đa phần là bà bán vé số, chị bán bánh tiêu và đám trẻ đi chơi khuya.

Và cho dù là ai đi chẳng nữa thì mọi người trở nên bình đẳng trên chiếc ghế cóc. Những chiếc ghế và những ly cafe không biết phân biệt và ông bà chủ nó cũng không. Khách đến một mình thích ngồi im lặng, dựa vào tường thả hồn theo khói thuốc, đi hai ba người thì rỉ rả to nhỏ như là một phong cách riêng của quán không ồn ào-gây gổ-không tỏ lộ tốt xấu.

Quán bà tồn tại rất lâu, lần đầu tôi đến cách đây đã 03 năm, khi còn là một chú nhóc đi chơi đêm và hôm nay khi tôi ghé lại quán bà vẫn còn đó. Ông bà thức cùng đêm, cùng ngả ba và cùng nhiều khách hàng bình dân cần ly cafe ấm lòng, nghĩ chấn để tiếp tục mưu sinh. Nhiều đêm ngồi quán bà, nhâm nhi ly cafe, vừa lan man nghĩ rằng quán bà đã tiếp sinh khí cho ngã ba, để nó không thức buồn bã một mình, còn ngã ba thì trả ơn bà bằng cách riêng của nó.

Ngã ba không buồn, không vui. Nó không biết khóc và không biết cười. Nó chỉ cảm lạnh dưới hàng triệu bàn chân người. Còn ông bà thì không thế, hai người bạn đồng hành này cùng thở chung cái nhịp đêm của thành phố. Ngã ba đưa đón người đi, giữ ghế cho người dừng, sự tần tảo vẫn không bao giờ mất. Sự tần tảo được kính trọng cũng như những bà mẹ, bà chị luôn được kính trọng vì họ đại diện cho sự tần tảo.

Ồi,
SAO
MÀ
NHIỀU
KHÉ

Ngồi nhâm nháp cafe nóng, nghe Catinat cafe sáng mà lại viết bài than thở về cafe thì kể cũng lạ nhỉ! Thế nhưng vì lâu lắm rồi muốn thoát ra rằng "ôi, uống cafe sao mà nhiều khé!".

Có người đi qua không biết là bao nhiêu quán cafe SG, có người chỉ cần nói tên 1

đường nào đó hay một khu vực nào đó thì ngay lập tức có thể list ra vài quán cafe ở khu đó, có người lại định vị địa điểm không phải bằng tên đường, tên quận mà là tên quán cafe. Thế mà những người ấy một buổi đẹp trời ngồi cafe nào ấy lại quay mặt nhìn nhau than thở "ôi, uống cafe sao mà nhiều khé!!".

Này nhé, cafe sáng à? 6 giờ sáng nếu không muốn ngồi lê đường thì có quán nào chịu mở cửa nhỉ? Quán phải có sân vườn thanh mát nhé và có nhạc nhẹ nhàng thôi nhé. Còn cafe trưa? Tiểu chí luôn đặt lên hàng đầu là phải có máy lạnh, có ghế nệm êm thật êm hoặc có chỗ ... nằm càng tốt. Thế cafe tối thì sao? Nhất thiết phải là quán không được đóng, không ồn ào và phải là quán chưa đi trong vòng 1 tuần. Bấy nhiêu yếu cầu tưởng chừng như đơn giản ấy thế mà sau một lúc xoay vòng vòng thì rất rất nhiều quán bị loại. Rồi cả đám lại vô đầu bút tốc gào lên với nhau "ôi, uống cafe sao mà nhiều khé!!!".

Chuyện là một trưa đẹp trời í đi rù rề

"Soho nhé". "Không, trưa tưởng kính hắt nắng nóng với lại đường NTMK bụi mịn mù". "Thế Mr Bàu?". "Không, xa lắc, trưa nắng lấm bạn đi". "Vây Ya! Ocean?". "Khiếp, đổi quán khác liền". "Còn Bán Sonate thì sao?". "Mới đi tuần trước mà". "Tomato, ai đòi đổi tự chọn quán và tự trả xiển". Miễn cưỡng, vì đã là quán thứ 5 cho một ngày cuối tuần, vì lời hăm dọa, và cả vì mệt mỏi bởi "ôi, uống cafe sao mà nhiều khé!!!!".

Với những con người thích việc thiên hạ phần lớn thực hiện ở nhà ra quán cafe thì chọn lựa quán là quan trọng lắm. Ăn ở quán cafe, uống ở quán cafe, game ở quán cafe, nghỉ ngơi ở quán cafe thậm chí cả ngủ ở quán cafe thì không chọn lựa kỹ càng sao được nhỉ. Quán cafe như ngôi nhà thứ 2 rồi còn gì. Cafe bây giờ khác xưa nhiều lắm. Không chỉ là thưởng thức cafe, không chỉ là thả hồn theo điệu nhạc, không chỉ là chuyện trò hay thọc múi nhau khoảng ly những người còn lại. Cafe bây giờ đôi khi bắt gặp một đứa đang trầm tư đọc truyện, một đứa ... ngủ và một đứa vu vơ ngắm trần nhà (chính là cái đứa đang viết cái đoạn này nè chứ còn ai vô đây nữa). Cafe bây giờ còn phải cực nhọc "cày cuốc", còn phải "đề phòng giang hồ hiểm ác", còn phải vận dụng võ cổ kỹ năng về đàm phán, về thỏa thuận và thương lượng, về logic và cả về ... "đổi" để chứng minh 1 = 1 + 1. Thế nên mới phải than rằng "ôi, uống cafe sao mà nhiều khé!!!!".

Thế nhưng đầu than thở là thế, đầu phiền phức là thế nhưng "người ta" vẫn đi cafe như cơm bữa (có khi còn hơn cơm bữa nữa ấy chứ), "người ta" vẫn ngồi đồng ở quán cafe có khi hơn 10 tiếng đồng hồ, "người ta" vẫn ... và hiển nhiên là "người ta" cũng đang viết bài này ở một quán cafe

Y tế

Một anh nông dân dục rựa ở ngoài bắc bị ho lâu ngày nhưng không đi khám bệnh, một hôm bị nôn (ói) ra máu, sợ quá bèn lên trạm y tế thôn để khám.

Anh y tá thôn làng nói và viết bị ngọng hỏi ban tình hình xong bèn phê vào sổ: "Lớn ra máu" và chuyển lên tuyến xã. Bác sĩ xã tiếp nhận chỉ mới đọc sổ, đọc sổ y bạ thấy thế liền tắc lưỡi: "Để nặng thế này rồi mới khám thì ở đây đâu làm gì được, đúng là y tế thôn, đã vậy viết mà còn sai chính tả".

Ông hạ bút phê thêm dấu huyền vào chữ "lớn" rồi để nghị chuyển lên tỉnh luôn khỏi cần khám bệnh nữa. Bác sĩ tỉnh đọc bệnh án, hốt hoảng gọi: "Nặng quá rồi, đưa chuyển ngay vào khoa... sản ngay", và ông cũng chẳng coi bệnh nhân này trước khi chuyển đi.

Vào đến phòng, y tá thờ tay vào khám, rồi cũng hốt hoảng: "Thai ra ngược rồi, tôi tóm được cái chân rồi đây này"!!!

Học trò giỏi

Giờ sinh vật Cô giáo giảng bài, cuối lớp có 2 nhóc quậy banh tã lống không tập trung nghe cô nói gì

Cô bèn quát: Tèo và Tì tại sao không chịu nghe giảng?

Tèo hãy trả lời cho cả lớp nghe - Vì sao nuôi con bằng sữa mẹ tốt hơn sữa bò?

Tèo về mặt rất hơn hớ tỏ ra rất thuộc bài nhanh nhẩu trả lời ngay:

Thưa Cô vì sữa mẹ có các ưu điểm sau:

1. Sữa mẹ khi uống không cần pha.
2. Khi đi chơi xa không cần bình thủy nước sôi, ly tách, muỗng chỉ cho lính kính.

3. Không cần dậy dỗ gì mà kiến giữa cũng không bao giờ vô được. Và cuối cùng là cái bình sữa lại rất đẹp ạ!

Cô hăm em này lẩn nhưng nhưng nén giận hỏi thêm:

Cô: Dậy nó không nhược điểm gì hết sao?

Tèo: Thưa cô có ạ. Em con ở nhà bú sữa mẹ nó nói thành thạo cái bình sữa có mùi thuốc lá và rượu bia ạ!
CÓ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Theo giới sành chơi cây cảnh nghệ thuật, để một cây cảnh đắt giá bạc tỷ cần có những yếu tố sau: Thứ nhất, cây phải có tuổi và phải ngồi trên chậu hàng trăm năm. Thứ hai, cây phải thuộc kỹ hoa dị thảo, kiểu dáng cổ quái, không giống bất cứ cây nào. Thứ ba, cây phải biểu đạt được chủ đề thông qua thế cây. Thứ tư, cây đó phải hợp gu với người chơi, hợp tuổi, sở thích...

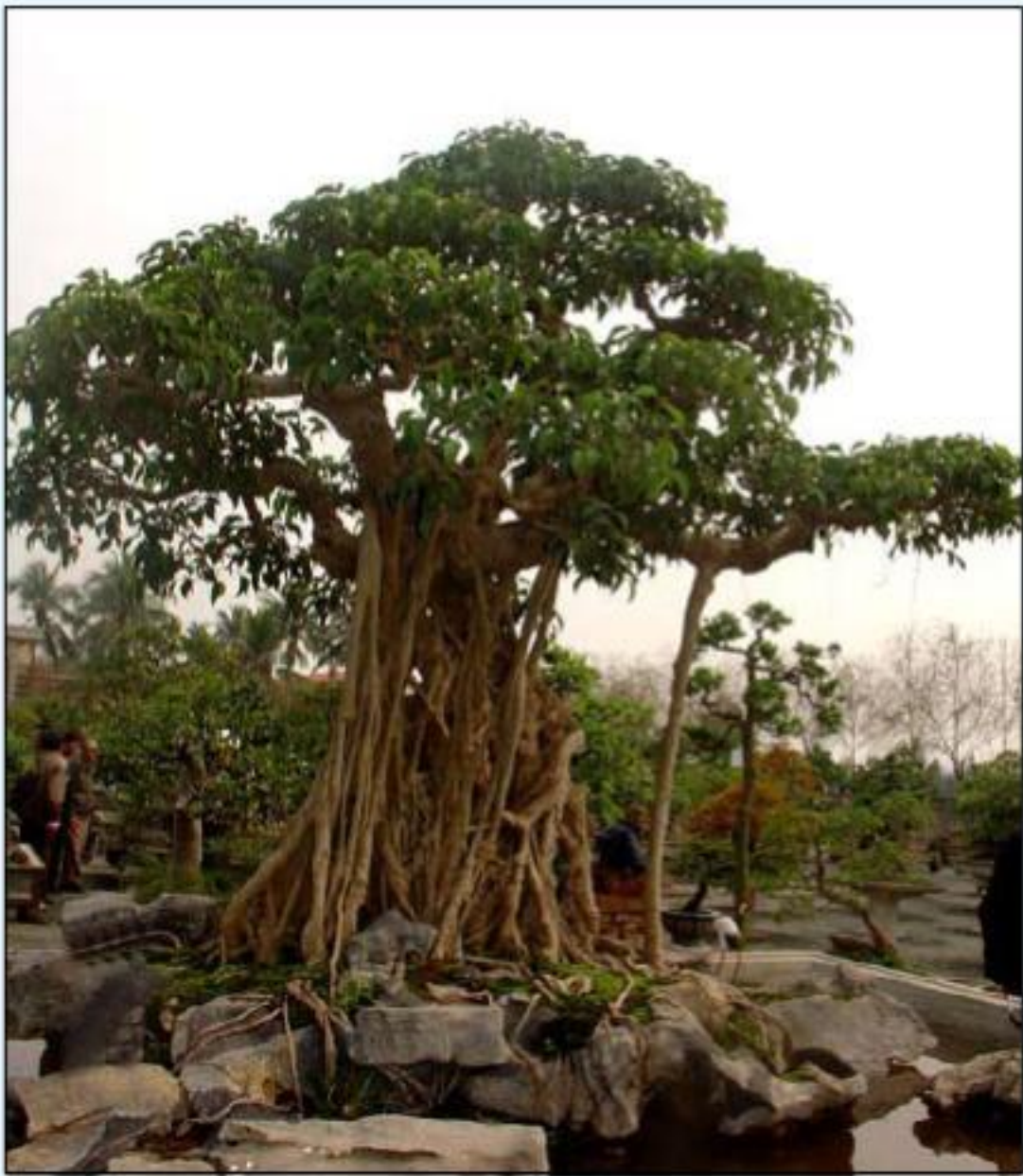
Để có được một cây cảnh đạt tiêu chuẩn này không phải dễ. Một cây cảnh vài trăm năm tuổi phải được chăm sóc, tỉa tót qua nhiều đời mới đạt thành quả. Như vậy, cây cảnh đó không những đã ăn vào tâm thức người sở hữu mà nó còn trở thành báu vật gia truyền. Vì thế, về mặt tâm linh, không thể định giá được những cây này. Chẳng hạn, cây sanh dáng "long mẫu tử", tuổi 300 năm, của dòng họ Đỗ ở Nam Định, Nam Định được định giá lên đến 3 tỷ đồng, nhưng cả dòng họ này nhất quyết không bán. Theo họ, cái giá 3 tỷ đồng cho công phu tuyệt tác trường tồn những 300 năm có lẽ vẫn còn quá rẻ.

Đáng cây và chủng loại cây cũng biểu đạt sở thích của từng người. Theo giới am hiểu cây cảnh nghệ thuật thì người Hà Nội sành chơi, chơi tinh túy nhất và cách tạo tác cũng rất riêng biệt, không giống bất cứ nơi nào trong nước, thậm chí khác biệt hoàn toàn với thế giới.

Người quan tâm đến chủ đề về lối sống, sự giáo dục nhân cách, đạo đức thì thích những cây có dáng huyênh đệ tương tùy, phụ tử, mẫu tử... Người thích triết lý thì chọn dáng bát phong. Dáng bát phong thể hiện ý chí mạnh mẽ của con người. Dù phải chống chọi với phong ba bão táp, thế cây nghiêng ngả, song đỉnh cây (có ý nghĩa là mặt trời, đầu người) vẫn quay về nguồn cội.

Có người lại thích dáng quăn thụ vì nó thể hiện tính đoàn kết dân tộc và những giá trị văn hoá sâu sắc. Những người thích lối chơi dân gian thì mê sanh, si, đa, đề, còn những người thích lối chơi cung đình thì chọn tùng, nguyệt, quế, du... Đối với giới sành nghệ thuật cây cảnh, chỉ nhìn cây là biết tính ông chủ của nó. Với người chơi cây đáng trực, thể hiện tinh quân tử, cương trực. Còn người có tính mềm dẻo, khéo léo thì thích cây dáng huyênh, hoành, siêu.

Các đại gia sành chơi cây đắt tiền đều thổi ý nghĩa tâm linh vào cây. Đại gia Đinh Hồng Quân bỏ ra 2,4 tỷ đồng để mua thêm một cây sanh nữa đặt bên cây sanh 2 tỷ đồng cho chúng có đôi, kéo xui xẻo. Nguyễn Trọng Thành thì khẳng định, chính cây sung già giữa vườn đã mang lại đại lộc cho anh. Người ta chăm sóc cây sung cả

siêu cây cảnh triệu đô

trăm năm trời không có quả, tương sung đực, nhưng khi bán cho anh, chỉ vài năm sau nó ra quả trĩu trĩu, dù sống cằn cỗi trong chậu, bám vào tảng đá, chỉ có nhúm đất. Cũng kể từ khi cây sung già này ra quả, công việc kinh doanh, làm ăn của anh thuận buồm xuôi gió, lộc đến đầy nhà, gia đình hạnh phúc. Chính vì vậy, cây sung này dù giá trị không cao, nhưng giá nào anh cũng không bán, bởi bán nó sợ mất lộc.

Kinh hoàng giá cây cảnh!

Giữa năm 2008, giới chơi cây cả nước được phen choáng váng khi gần như cùng một lúc, hai đại gia đều ở Việt Trì, gồm Thành "vàng", chủ tiệm vàng có tên Nam Thành và Toàn "đô-la", công bố, hiện mỗi người đang sở hữu một cây cảnh được định giá lên tới 1,2 triệu USD.

Đại gia Thành "vàng" giàu có thế nào ở đất Việt Trì thì ai cũng biết cả, bởi ông sở hữu một loạt tiệm vàng bạc ở xứ này. Nhưng câu chuyện về cây cảnh có cái tên rất âm thực là "con gà mấm xôi", hay "mấm xôi con gà", thì

Một số chuyên gia cây cảnh của Nhật Bản khi dự hội thảo về cây cảnh nghệ thuật ở Việt Nam đã choáng váng khi biết rằng, có những cây cảnh đã được trao đổi, mua bán, định giá ở Việt Nam lên đến tiền tỷ, thậm chí cả triệu USD. Tại sao cây cảnh ở nước ta lại đắt kinh khủng như vậy?

nhuộm màu huyền thoại.

Theo đó, cây sanh này thuộc sở hữu của đại gia Cường "hoa sĩ" đã bán cho Quý "trời" với giá gần 1 tỷ đồng. Quý "trời" bán cho một đại gia ở quận Đống Đa vào đầu năm 2008. Cuối cùng, nó về tay đại gia Thành "vàng"

với giá 5,6 tỷ đồng. Sau khi cây cảnh này được trưng bày để thi thố vẻ đẹp ở "vườn thượng uyển" của đại gia Nguyễn Văn Phiến, tức Phiến "cá" ở thị xã Vĩnh Yên, một tỷ phú người Nhật đã trả 1,2 triệu USD.

Điều khiến người ta giật mình là Thành "vàng" không chút may mắn rung động với cái giá đó. Tuy nhiên, hiện giờ cây cảnh do đại gia này sở hữu đang lưu lạc ở phương trời nào, không ai rõ. Giới chơi cây cảnh đồn đoán rằng, hiện nó đang được cất giấu dưới Hà Nội. Có thể nó được gửi trong khu vườn bí mật nào đó của một đại gia chơi cây có máu mặt.

Theo lời đồn đoán, cây "con gà mấm xôi" của đại gia Thành "vàng" có xuất xứ từ chùa Hương Tích từ 30 năm trước. Nó vốn là một cây cảnh được trồng trong sân chùa, nhưng không biết bằng cách nào nó rơi vào tay của các đại gia. Tuổi đời của cây sanh này phải tính bằng vài trăm năm, do đó, riêng giá trị tuổi tác của nó đã kinh khủng lắm rồi. Tuy nhiên, giới chơi cây có đầu óc mê tín đều tỏ vẻ sợ tác phẩm "con gà mấm xôi", bởi nó có xuất xứ từ chùa.

Một "siêu cây cảnh" cũng khiến nhiều người choáng váng, đó là cây tùng có tên "ông Bụt" của Phan Văn Toàn ở Việt Trì. Sở dĩ "đại cổ tùng" này có giá 1,2 triệu USD là bởi vì nó có tuổi tới 500 năm! Theo giới chơi cây, quả thực, nó được liệt vào hàng cực độc. Thật khó có thể kiểm soát ra một cổ tùng đẹp hơn thế nữa. Chẳng biết cái giá 1,2 triệu USD kia thật giá thế nào, chuẩn xác đến đâu, nhưng với Phan Văn Toàn, một triệu phú đô-la mà xứ Việt Trì ai cũng nghe tên, được người ta gọi với cái tên sặc mùi tiền Toàn "đô-la", thì "siêu cổ tùng" của anh là vô giá. Hỏi chuyện cây tùng "ông Bụt" được định giá 1,2 triệu USD, Toàn "đô-la" cười sảng khoái bảo: "Đấy là có đại gia trả giá 1,2 triệu đô-la, chứ tôi có bán đâu. Bán nó rồi, tôi tìm đâu ra cây tùng đẹp hơn cây đó nữa".

Sau khi ngắm "đại cổ tùng" trưng bày trong vườn thượng uyển rộng mênh mông với "thành cao hào sâu" giữa trung tâm thành phố Việt Trì, Toàn "đô-la" mới tôi về tư dinh của anh ở phố Đoàn Kết. Đó là một căn biệt thự hoành tráng nhất thành phố Việt Trì. Trong phòng khách của ngôi biệt thự trưng bày la liệt ngà voi, hổ nhồi bóng nhe nanh dữ tợn. Xung quanh ngôi biệt thự được bao phủ bởi những "siêu cây cảnh" mà cây nào cũng bạc tỷ. Tôi đã từng chứng kiến hàng ngàn cây cảnh nghệ thuật đắt giá của các đại gia dưới Hà Nội, song cũng phải choáng váng khi chiêm ngưỡng những "tác phẩm" cây cối của Toàn "đô-la".

Khi chiếc cổng đại tướng được mở ra,

một chiếc BMW màu trắng lừng lừng, do một phụ nữ trẻ điều khiển lướt ra ngoài. Toàn "đô-la" bảo đó là vợ mới của anh. Anh vừa bán một cây cảnh khá đẹp để tậu cho nàng một chiếc MBW trị giá 3,5 tỷ đồng, dùng để đưa đón quý tử của anh đi học. Hôm nào trời mát thì để màu trắng, trời mưa hoặc nắng quá thì chỉ cần bấm điều khiển, chiếc BMW sẽ tự động lắp màu.

Toàn "đô-la" tuyên bố rằng, anh đang sở hữu nhiều cây cảnh đắt tiền nhất Việt Nam và không có đối thủ chơi cây cảnh nào có thể so sánh được với anh. Hiện anh sở hữu 3 khu vườn lớn và cây bé nhất của anh cũng có giá 50 triệu đồng, cây đẹp "tầm tầm" cũng vài trăm triệu đến vài tỷ, còn đẹp nhất thì có hai cây, gồm cây tùng "ông Bụt" và cây sanh "đáng làng". Cây sanh "đáng làng" 200 năm tuổi anh trưng trước biệt thự vừa được một đại gia trả tới 22 tỷ đồng nhưng anh

chưa bán, bởi hiện anh không cần tiền. Theo anh, nếu cần tiền thì bán những cây có giá vài trăm triệu đến vài tỷ là đủ tiêu rồi. Cây sanh này được anh mua ở trong Huế, từng thuộc sở hữu của một vị quan lại từ hồi còn Việt Nam xưa, với giá 3 tỷ đồng từ mấy năm trước.

Theo thống kê chi tiết, từ ngày "trót" ham mê cây cảnh đến nay, Toàn "đô-la" đã dốc túi tổng cộng 110 tỷ đồng để nước cây cảnh về nhà. Toàn "đô-la" vốn là một ông "vua" khai thác cát sỏi trên sông Lô, cung cấp cho mấy tỉnh miền Bắc, một công việc chả liên quan gì đến nghệ thuật. Ấy vậy mà, dùng một cái anh dành vào thú chơi và buôn cây cảnh. Cũng theo Phan Văn Toàn, không kinh doanh thứ gì lãi bằng kinh doanh cây cảnh. Hiện tại, cây nào anh mua về cũng đều đã có giá gấp 3 lần, thậm chí có cây lãi gấp ... hai trăm lần.

Toàn "đô-la" khoe, hồi năm ngoái, anh đã bán một "cổ sanh" với giá 1,1 tỷ đồng, trong khi mấy năm trước anh mua được ở khu vực Thụy Vân với giá 5 triệu đồng. Cây sanh này vốn mọc hoang dại gần cội ở bờ rào nhà dân.

Giới chơi cây cảnh nghệ thuật Phú Thọ định giá tổng giá trị cây cảnh Toàn "đô-la" sở hữu lên đến 300 tỷ đồng, trên dưới 20 triệu đô Mỹ một con số thật khủng khiếp (!).

Nói về những "siêu cây cảnh triệu đô" không thể không nói đến hai "kỳ cây" có một không hai, hiện đang được cất giấu ở làng Triều Khúc (Hà Nội). Hai "siêu cây cảnh" này gồm cây sanh của ông Nguyễn Gia Hiền và cây đa búp đỏ của ông Châu Thu. Trong rất nhiều cuộc thi, hai kỳ cây của hai đại gia này đều ẵm giải vàng, bởi đó không có đối thủ cạnh xứng. Trong Festival cây cảnh nghệ thuật tổ chức ở Sào Gòn năm 2006, một tin tức gây sốc với giới cây cảnh, sốc cả với các vị trong ban giám khảo phía Nam là cây đa của ông Châu Thu và cây sanh của ông Hiền được các đại gia đến tham dự Festival tranh nhau trả giá lên đến 400 ngàn USD một cây (tính tròn ra tiền Việt là 6 tỉ đồng).

Tuy nhiên, mọi người thấy lạ là hai vị này chỉ cười mỉm mỉm mà không rung động gì với cái giá ấy. Theo hai ông, từng có một đoàn tham gia của Trung Quốc, khi đến thăm vườn cây của họ ở Hà Nội, đã định giá chúng trên thị trường quốc tế là 5 triệu USD(!). Do vậy, nếu cần tiền, dù phải bán cả vườn cây, hai ông cũng không bao giờ bán "báu vật" này. Tôi cũng không tin lắm vào cái giá trên trời này, nhưng khi ngắm nhìn cây đa búp đỏ của đại gia Châu Thu và cây sanh cổ của ông Hiền, cũng phải "rùng mình" vì vẻ đẹp cổ thụ hiếm có của nó.

Có một điều đáng quan tâm là những cây bạc tỷ, triệu đô-la ở Việt Nam lại không có nhiều giá trị với giới chơi cây cảnh ở Nhật Bản. Ngược lại, những cây cảnh được mua bán với giá hàng triệu đô ở xứ Nhật Bản, nơi chơi cây cảnh tinh túy nhất thế giới, cũng không gây cho các đại gia ở Việt Nam cảm xúc gì.

Thế nên, giá trị thực của những cây cảnh ở Việt Nam có đến triệu đô-la Mỹ hay không thì không ai rõ, nhưng có một điều, các đại gia người Việt luôn sẵn sàng chi tiền tỷ để mua cây về ngắm.

Đành rằng cây đẹp hay không, có giá trị hay không còn tùy không những vào sở thích từng người mà tùy thuộc vào cả nền văn hoá dân tộc... Chỉ có điều là khi những cây "tiền tỷ" hay "triệu đô" ở VN được gửi hình, và lý lịch về loại giống cây, tuổi tác v.v... cho các chuyên gia quốc tế thẩm định thì ai cũng đứng lại ở mức... vài ngàn một cây là tối đa, chưa cây nào lướt nổi qua con số 10 ngàn đô...

Thú chơi của đại gia quả khiến người đời... khiếp vía!

Ngọc Nguyệt

TAKEAWAY - RESTAURANT

Surry Hills Sydney

214705

Takeaway / Restaurant ngay trung tâm City, vị trí tốt đông khách du lịch vắng lại và shop, văn phòng cạnh bên. Hiện đang bán các loại takeaway Á châu & Thái. Hợp đồng lâu dài giá thuê rẻ. Thu nhập very good. Cần sang giá \$135,000 để thương lượng. Xin Gọi **0438 576 577** (tiếng Anh or Thai)

TAKEAWAY BUSINESS

Melb. Vic

215005

Takeaway trong hăng xưởng văn phòng, đang đông khách, bán rất ít giờ, thu nhập cao. Trang thiết bị đầy đủ vô làm là thu tiền ngay. Hợp đồng lâu dài. Xin vui lòng gọi để biết thêm chi tiết, nói tiếng Anh (03) **9523 7110 or 0406 964 720**

CAFE/RESTAURANT FOR SALE

Brunswick Melb Vic.

208905

Cafe Restaurant vùng Brunswick Melbourne, quán đẹp trong nhà xây bằng đá kiểu kiến trúc xưa, 40 chỗ bên trong + khu Alfresco phía trước. Fully Licenced, có lò Pizza loại wood fire. Hợp đồng 17 năm. Chỗ đậu xe riêng thoải mái.

Gọi David
0410 581 304 (tiếng Anh)

CAFE TAKEAWAY

Gần St Marys & Mt Druit

215405

Shop mới toanh vừa set up, trang thiết bị tất cả đều mới. Hợp đồng lâu giá rẻ. Vị trí tốt tại khu vực đang phát triển, rất nhiều tiềm năng. Đang hoạt động tốt đẹp. Có chuyện gia đình cần sang lại. Vì cần sang GẤP nên chúng tôi dễ dàng thương lượng với giá hạ hơn rất nhiều so với chi phí thành lập. Đặc biệt, miễn tiền thuê cho 5 tháng đầu, và sau 5 tháng chỉ trả nửa giá mướn trong 1 năm. Xin gọi để biết thêm chi tiết, **0413 308 888** (tiếng Việt)

CAFE RESTAURANT

Ulladulla NSW South Coast

3004

Nhà hàng /Cafe Full Lic. 70 chỗ, hợp đồng lâu dài, ngay góc đường đông khách. Khách địa phương đều đặn, điểm tốt cho du lịch. Thêm chi tiết xin xem www.soldonnet.com ID **B091100022**, hoặc Tel.: J

John Pratt **0447 368 149**
nói tiếng Anh, Or số máy bàn
(02) **444 30 762**.

Sang bán trực tiếp từ chủ không qua trung gian

CITY RESTAURANT

Sydney CBD

Thai Restaurant: Ngay trung tâm Sydney City vùng Surry Hills. Vị trí tốt trên đường cái và khu vực tham quan của du khách. Hiện đang tập nập bán các loại Thái's Takeaway. Đông khách du lịch vắng lại, và khách địa phương, từ văn phòng shop chung quanh Cần sang để đăng thương lượng \$135,000

Gọi **0438 576 577**
(tiếng Anh or Thai)

COURIER FOR SALE

Parramatta Sydney NSW

(31603004)

Courier Run For Sale Doanh nghiệp chuyên phát giao hàng vùng Parramatta, Hãng lớn nhiều mỗi hãng thu nhập cao. Hiện thu \$40,000/năm. Vì đổi nghề sang dễ dàng chỉ \$18,500 thôi. Xin vui lòng nói tiếng Anh

Gọi **0404 845 564**
Để thảo luận

CAFE/ TAKEAWAY

Industrial Oakleigh Vic.

Takeaway Trong hăng xưởng văn phòng, đang đông khách, bán rất ít giờ, thu nhập cao. Trang thiết bị đầy đủ vô là thu tiền ngay. Hợp đồng lâu dài

Xin gọi (03) **9523 7110 or 0406 964 720**
Vui lòng nói tiếng Anh

Họa sĩ Ngô Lực
Người mẫu Hạnh Quyền, Vĩnh Nghi

Người nước ngoài cũng nhờ Ngô Lực điểm cọ lên thân

Sau những nét cọ tinh tế của họa sĩ Ngô Lực, tấm lưng trần thon thả của người mẫu Hạnh Quyền được phủ lên lớp áo màu đa sắc. Còn Vĩnh Nghi ấn tượng với những họa tiết mạnh mẽ ôm từ khuôn ngực tới vòng eo quyến rũ.

Là một trong những nghệ sĩ đầu tiên ở Việt Nam theo đuổi nghệ thuật tạo hình trên cơ thể người - body painting, họa sĩ Ngô Lực chia sẻ, anh phải vượt qua khá nhiều định kiến. Tuy nhiên, khi bắt tay vào công việc, anh gạt bỏ tất cả. Thậm chí đối diện với thân thể trần của người phụ nữ, Ngô Lực vẫn giữ được lòng mình tĩnh tại một thiền sư.

Họa sĩ chia sẻ với bạn đọc những tác phẩm body painting mới nhất anh vừa hoàn thành với sự hợp tác của hai người mẫu Hạnh Quyền và Vĩnh Nghi.

Căn biệt thự của Ngô Mỹ Uyên gồm 3 tầng lầu, từ trền nhà, cầu thang, phòng tắm, sân thượng, quầy bar, thang máy... tất tần tật những thứ được nhìn thấy trong căn nhà này đều phản chiếu một màu vàng rực bởi lớp vàng mạ 24K. Còn ca sĩ Đàm Vĩnh Hưng quyết định chi 3 triệu USD để mua Penthouse - một dạng biệt thự trên không (apartment) với hai tầng lầu, và thường nằm ở vị trí cao nhất trong tổng thể xây dựng một tòa nhà cao cấp.

Khi mang Style VN với chương trình "Không Gian Đẹp" tung một số Video lên quay nhà của các nghệ sĩ

những ông hoàng bà chúa chủ mỏ dầu Á Rập tại Việt Nam

nổi tiếng, thì cũng là lúc dự luận được biết đến mặt khác trong thế giới giải trí. Nơi đó, là những căn biệt thự giá triệu đô, những ngôi nhà như cung điện có dát vàng hoặc kiến trúc hoài cổ... Một cuộc sống xa hoa mà bấy lâu nay nhiều người lầm tưởng rằng chỉ có nghệ sĩ nổi tiếng thế giới mới có thể thụ hưởng.

Giới buôn bán bất động sản tại Sài Gòn loan tin rằng căn biệt thự kiểu Pháp của "nữ hoàng áo thuật" Ngô Mỹ Uyên có giá trên 10 triệu USD, quy đổi theo tỉ giá USD đã được điều chỉnh thì căn biệt thự của Uyên trộm trộm gần 200 tỉ đồng. Ấy là nghe người kinh doanh bất động sản nói vậy, chứ nhìn vào nội thất của căn biệt thự này chắc hẳn không ai dám đưa ra cái giá để mua nó. Căn biệt thự sang trọng đến mức cứ ngỡ rằng chủ sở hữu nó phải là ông vua dầu mỏ nào đó đến từ xứ sở Ả Rập chứ không phải là... người Việt.

Căn biệt thự của Ngô Mỹ Uyên gồm 3 tầng lầu, nhưng vẫn kíp có cái... thang máy được dát vàng. Trền nhà, cầu thang, phòng tắm, sân thượng, quầy bar... tất tần tật những thứ được nhìn thấy trong căn nhà này đều phản chiếu một màu vàng rực bởi lớp vàng mạ 24K. Khó có thể tin được rằng, người đẹp 35 tuổi từng đoạt nhiều giải thưởng cao về nhan sắc và thời trang, hiện đang làm áo thuật gia cho Công ty Sản xuất truyền hình và phim ảnh ATI lại có thể "nghiện" vàng đến mức ấy.

Đĩ nhiên, là để dát vàng, người ta phải kéo vàng ra thành từng sợi mỏng phủ lên bề mặt tường hay trần nhà. Nên, khi vàng "nhảy múa điên dại" trên thị trường thì chắc là... vàng trong nhà Ngô Mỹ Uyên cũng chẳng lấy gì

làm cốt ruột lắm(!).

Ở bất cứ nơi nào trong căn biệt thự vàng này, đều hiện hữu màu xanh của cây lá. Có cây được Uyên mang từ nước ngoài về, có cây được mua ở trong nước. Thế cho nên, khi bơi trong bể bơi có dàn âm thanh dưới nước, có tia nước massage đứng chuẩn như kiểu để các vận động viên thư giãn, nhìn trần nhà dát vàng và... ngắm cây xanh thì không biết dùng ngôn từ nào để diễn tả sự thư giãn này. Đó là chưa kể tới tầng hầm với phòng ăn sang trọng hơn những khách sạn 5 sao lớn nhất được trang trí bởi những chiếc ly uống rượu có giá khoảng 1.000USD/cái. Và một hầm rượu sống luôn được duy trì ở nhiệt độ 18OC để rượu luôn tươi mới...

Đầu năm 2009, có đào người Mỹ gốc Việt Leyna Nguyễn, nữ phát thanh viên truyền hình cùng chồng mua một ngôi nhà trị giá gần 1,5 triệu USD tại Los Angeles đã được giới truyền thông bên ấy xưng tụng là những người giàu mới nổi. Không biết, truyền thông bên kia mà biết ngay giữa trung tâm Sài Gòn, nơi mỗi mét vuông đất có giá hàng chục nghìn USD lại mọc lên một căn biệt thự như của Ngô Mỹ Uyên thì họ sẽ phát hoảng như thế nào(!).

Không chuộng theo đường lối kiến trúc quý tộc như Ngô Mỹ Uyên, biệt thự của cựu Hoa hậu Hà Kiều Anh nằm trong khu villa Lan Anh, quận 2, Sài Gòn mang dáng dấp hoài cổ rất đặc trưng. Từ cánh cổng gỗ vào nhà, lối đi lát đầy sỏi, khu vườn xanh bao quanh phòng khách, những chiếc bình cổ phun nước dọc theo hàng cây, hồ cá... Đường nhiên, hoài cổ thì hoài cổ, sang trọng vẫn cứ sang trọng. Một sự sang trọng mọc mọc đến mức, ai nhìn thấy cách bài trí cho căn biệt thự vườn của Hà Kiều Anh đều ao ước giá mà nó là của mình.

Cái giá của căn biệt thự vườn này không dưới 2 triệu USD, và nếu ai biết chuyện Hà Kiều Anh tích góp vốn từ những vụ kinh doanh nhỏ như mua nhà, trang trí lại nội thất rồi... bán lại thì sẽ không ngạc nhiên khi muốn biết người đẹp này lấy đâu ra tiền đến thế. Mà cũng có thể, nếu dự luận biết rằng khách sạn sang trọng bậc nhất thành phố Vũng Tàu, do chồng của Hà Kiều Anh làm chủ đầu tư, nghe đâu mới thì công xong giai đoạn 1 nhưng chi phí đầu tư đã khoảng 500 tỉ đồng, thì sẽ chẳng mất thời gian để đoán già đoán non về tiềm lực kinh tế của Hà Kiều Anh lắm gì.

Khác biệt hoàn toàn với Ngô Mỹ Uyên và Hà Kiều Anh, căn nhà của tài tử siêu mẫu Ngô Thanh Vân lại khiến người ta choáng ngợp bởi chất thiển được hoạch định trong phong cách trang trí nội thất. Không gian của căn nhà không rộng, nhưng với hai màu chủ đạo là đỏ và đen, nhà của Ngô Thanh Vân đủ làm nên nét độc đáo của riêng nó, nếu không muốn nói là duy nhất. Trong căn nhà ấy, biểu tượng của nhà Phật dường như hiện diện khắp nơi, từ phòng khách, phòng ngủ, cửa ra vào, trên tủ lịch... Một không gian nhà ở mang đậm nét tâm linh, rất khó để có thể diễn tả. Mà cũng khó để mỗi một hoặc muốn phiên nếu được sống trong một căn nhà đậm chất thiển đến vậy.

Khi nghệ sĩ bắt đầu giới thiệu nhà đẹp dồn dập cho dự luận tham quan thông qua truyền thông thì người ta mới giật mình vì sự giàu sang của những nhân vật nổi tiếng. Trên thực tế, cách nay vài năm, hàng loạt nghệ sĩ tiền tuổi cũng đã sở hữu những căn biệt thự, nhà cao cấp có giá từ vài trăm nghìn cho đến cả triệu USD tại khu The Manor, Sài Gòn.

Phòng khách khiêm nhường trong biệt thự cũng triệu đô của ca sĩ Hồ Ngọc Hà

Cách đây chừng hơn một tháng, nữ ca sĩ Cẩm Ly cũng đã bỏ ra hơn 1 triệu USD để sắm cho mình cùng chồng và hai con gái căn nhà với diện tích 400m2 tại khu đô thị Sunrise City, quận 7.

Sau Cẩm Ly, nam ca sĩ Đàm Vĩnh Hưng cũng đã quyết định chi gần 3 triệu USD để mua Penthouse - một dạng biệt thự trên không với hai tầng lầu, và thường nằm ở vị trí cao nhất trong tổng thể xây dựng một tòa nhà cao cấp. Với diện tích căn biệt thự trên không gần 700m2 cùng cái giá trên 50 tỉ đồng, Đàm Vĩnh Hưng đã chính thức khoác lên mình sự xa hoa cuối cùng của một danh ca thành đạt ngoài nhẵn kim cương, xe hơi sang trọng hoặc áo khoác lông thú vài nghìn USD. Có thể miêu tả về căn biệt thự trên không Penthouse của Đàm Vĩnh Hưng theo đúng cái cách mà các nhà kinh doanh quảng bá đến những đối tượng đủ năng lực tài chính để "dòm ngó" sản phẩm của mình.

Không chỉ là Penthouse sang trọng bậc nhất và hoành tráng về quy mô với tổng diện tích sử dụng khoảng 700m2 chưa kể đến khu sân vườn trên cao. Penthouse của Đàm Vĩnh Hưng chính là điển hình của sự kết hợp hoàn hảo giữa kiến trúc và các thiết bị nội thất hiện đại. Những đường nét kiến trúc chính trong Penthouse đa phần là hình khối vuông vức, màu sắc của các vật dụng trong căn chung cư cũng tuân theo phong cách thiết kế này, đặc biệt căn chung cư sẽ được trang trí toàn là hoa màu trắng theo đúng phong cách của Đàm Vĩnh Hưng. Các không gian chức năng khác như phòng ngủ, phòng làm việc, phòng tắm, bếp, phòng ăn... cũng được bố trí liên hoàn vừa mang lại sự thoải mái, tiện nghi khi sử dụng vừa dễ sắp xếp đồ đạc, trang trí tranh ảnh, đồ lưu niệm trong các chuyến lưu diễn của ca sĩ này.

Toàn bộ tầng dưới của Penthouse dành để thư giãn, nghỉ ngơi và sinh hoạt chung với phòng khách sang trọng, bàn ăn cao cấp cùng khu vực bếp với quầy bar thiết kế rất hiện đại và cả khu thư giãn, có thể ngắm ra hồ nước ở cả 2 phía của Penthouse và đặc biệt có cả phòng nghe nhạc, xem phim được thiết kế đặc biệt, còn ở tầng trên là khu vực dành cho phòng ngủ chính với phòng tắm rộng lớn, cao cấp cùng với phòng xông hơi đạt chuẩn về chất lượng...

Ngoài ra, ở tầng trên còn có phòng làm việc cực kỳ sang trọng cũng như các phòng ngủ khác dành cho người thân trong gia đình. Ba mặt của căn chung cư đều là hệ thống cửa kính thiết kế hoàn hảo.

Lý giải về việc bỏ gần 3 triệu USD để mua biệt thự trên không, Đàm Vĩnh Hưng nói: "Trong thời buổi tất tấc tất vàng hiện nay, rất khó tìm được một căn chung cư riêng biệt ngay trung tâm, vừa rộng, thoáng, tầng hầm đậu xe thoải mái lại có góc nhìn rất đẹp từ trên cao, Phong cách thiết kế này rất phù hợp với cá tính của tôi. Việc mua Penthouse đem lại cho tôi sự tự hào là người đầu tiên sở hữu căn chung cư hoành tráng nhất, độc đáo nhất, đẳng cấp nhất và tất nhiên là có giá trị cao nhất".

Hóa ra, trong cuộc chơi xa hoa này, yếu tố "đắt chỗ" cho đẳng cấp nghệ sĩ vẫn là ưu tiên không kém phần quan trọng trước khi họ quyết định chi một số tiền khổng lồ để thụ hưởng cho cá nhân mình.

Theo Đàm Vĩnh Hưng, thì căn biệt thự trên không này không chỉ để ở mà còn sử dụng để tổ chức các đêm nhạc đặc biệt cho bạn bè, đồng nghiệp đến thưởng thức tiếng hát của anh ngay tại nhà mình. Đây là phong cách của nhiều ca sĩ lớn trên thế giới thường thực hiện, nhưng ở Việt Nam hiện nay ít có ca sĩ nào thực hiện điều này vì hạn chế của thiết kế và khuôn viên căn chung cư.

Vậy đấy, có thể Đàm Vĩnh Hưng sẽ là người khởi xướng cho phong trào "quy hoạch khu quý tộc" tại Sài Gòn. Có thể, đó là đẳng cấp của họ, những người hoạt động nghệ thuật thành công và họ có quyền sống vương giả bởi những thành tựu mà mình đạt được.

Một ông bầu kiêm quản lý ca sĩ nổi tiếng cũng đã bỏ ra gần 2 triệu USD để sắm một căn biệt thự tại khu sang trọng ở quận 7. Sắm nhà chẳng quan tâm đến chuyện mình chi bao nhiêu tiền, chỉ là bởi "để xứng đáng với vị trí của tôi". Có vậy thôi.

Số nghệ sĩ thành danh, bỏ ra vài triệu USD mà xem nhẹ... như không trong chuyện sắm nhà không phải là quá hiếm hoi tại Sài Gòn ngày hôm nay. Người ta biết vài nghệ sĩ khác cũng chỉ từ 1,2 đến 1,5 triệu USD để mua những căn biệt thự sang trọng hưởng biển tại một thành phố lớn của miền Trung, nhưng họ không muốn công bố những thông tin này...

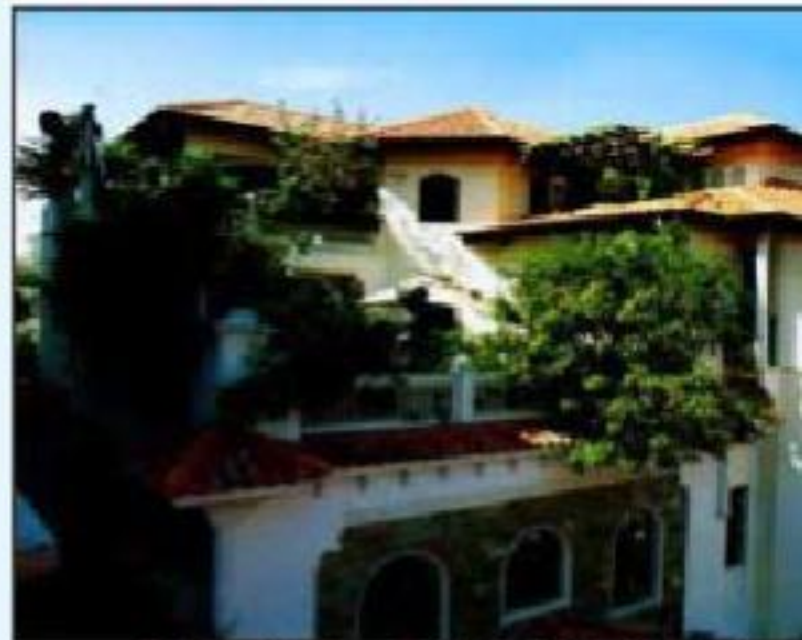
Một số ca sĩ từ nước ngoài về định cư luôn tại Việt Nam có mua nhà bên đó như Eric Phương, Hương Lan, Tuấn Ngọc... nhà của những người này cũng khá đẹp nhưng xem ra chẳng là cái... nghìn địa gì so với những ngôi nhà kể trên...

biệt thự giá cổ của cựu hoa hậu Hà Kiều Anh

Ca sĩ Đàm Vĩnh Hưng & apartment giá 3 triệu đô

Biệt thự dát vàng của Ngô Mỹ Uyên 10 triệu đô

Apartment Sunrise (Q7) 1 triệu đô của Cẩm Ly

“Không cần
tới những
quán xá sành
điệu mới được
chiếm ngưỡng
hot girl, ngồi
trà chanh
vía hè hay
ăn nem chua
nướng bạn
cũng có thể
gặp đầy gái
xinh”, một
nam sinh
chia sẻ.

Quán vỉa hè thú vui không lỗi mốt

Ngọc Quyên

chuyện thì trà đá luôn tạo ra sức hút hơn cả với thanh niên.

Các bạn trẻ tìm đến quán xá vỉa hè không chỉ với nhu cầu "no bụng và ngon miệng", đôi khi họ đến theo thói quen và thậm chí chỉ để lấp chỗ trống vì chẳng biết đi đâu.

Mang tiếng là đi chơi nhưng rất nhiều bạn trẻ lại chọn những quán ăn vỉa hè làm điểm dừng chân và tụ tập trò chuyện...

Không ít bạn trẻ ngồi trà chanh hay nhấm nhai rượi mực chỉ để nhìn ngắm phố phường và "soi hàng". "4 đứa mình ngồi hết trà đá, nhấm trăn, cắn hương dương đầu cả môi mấy tiếng đồng hồ đứng lên thanh toán tiền cũng chỉ có mười mấy nghìn. Vừa rẻ vừa tha hồ nhìn ngắm các em", lý do của Tuấn cũng giống như rất nhiều các bạn nam khác khi thường xuyên ngồi trà đá ngay trên bục Nhà hát lớn. Đặc biệt là vào mùa hè, các thanh nữ ăn mặc sành điệu và gợi cảm lướt đường dạo mát nhiều không đếm xuể.

Hay như tại các quán "trà đá wifi" quanh khu vực khách sạn Metropole, có không ít người ngồi xõm trên những chiếc ghế được ghép bằng bọ biển bếp bênh mà tay thì lướt phim laptop sành điệu. Tiện lợi như vậy vì xung quanh khu vực này có thể "hưởng sóng wifi" từ rất nhiều nhà hàng và khách sạn ở đây.

"Không cần tới những quán xá sành điệu mới được chiếm ngưỡng hot boy, hot girl, ngồi trà chanh vỉa hè hay ăn nem chua nướng bạn cũng có thể gặp đầy trai xinh, gái đẹp. Chơi thì có khác biệt chứ ăn thì ai chẳng giống ai, sành điệu mãi cũng có lúc phải dấn dãi".

Câu nói vui của 1 bạn trẻ xem ra cũng

rất chí lý.

Hàng quán vỉa hè cũng là điểm đến quen thuộc của những đôi tình nhân bởi thực tế "đi chơi với tình yêu" ngoài lựa đường, mua sắm và ăn uống thì cũng "chẳng biết đi đâu" như lời một nữ sinh chia sẻ.

Cầu Long Biên những năm gần đây cũng trở thành địa điểm lý tưởng cho những đôi tình nhân và nam thanh nữ tú. Mùa hè thì có trà đá chiếu bệ, mùa đông thì có ngô, khoai, mìn nướng. Vừa nhấm nhai vừa hóng mát gió sông Hồng hay xuyết xoa bên bếp than hồng cũng đều thật thú vị đối với không ít bạn trẻ.

Trong khi các thông tin về vệ sinh an toàn thực phẩm thì những người trẻ vẫn tìm đến quán vỉa hè với niềm tin "sống chết có số". Những hàng nằm bờ nước, nem, khoai rĩa, lẩu... vẫn nườm nượp thực khách. So với việc "đang cao hứng thì cụng dĩa đứt dây" vì đang ăn thì bị dĩa phóng hay cảnh sát khu vực dẹp quán, thì vấn đề nắm bốc mùi, mở throttle... chẳng phải là mối lo ngại hàng đầu của "thượng đế trẻ". Nhưng thực tế thì tình trạng "bị ngắt quãng" đó cũng hiếm khi xảy ra tại những quán xá có tiếng trong thành phố bởi theo như những chủ quán cho biết thì "mọi việc đều vào đấy" rồi họ mới có thể làm ăn lâu dài tại đó.

"Ăn bụi" từ lâu đã trở thành thú vui của hầu như các bạn trẻ thành phố, theo quan điểm của nhiều người thì so với việc "lên sân, bay lốc, tụ tập đua xe..." thì đây có thể được coi là một trong những "thú vui tao nhã, lành mạnh" của giới trẻ hiện nay.

Quán vỉa hè thú vui không bao giờ lỗi mốt

Cách đây mấy hôm, tôi có dịp chạy dọc đại lộ Đồng Tây đoạn kênh Tàu Hũ (nhiều người thường gọi là Bến Bình Đông) và vui mừng thấy một số ngôi nhà mang kiến trúc Đông - Tây đặc thù của khu vực này vẫn còn.

Lâu rồi, tôi không chạy qua đoạn đường này. Như người xa quê lâu ngày trở về, nhìn thấy những ngôi nhà cũ mà lòng tôi trào dâng những nỗi niềm khó tả, ít ra còn cái gì đó quen thuộc, không đến nỗi như Từ Thức sau mấy

nhà văn Sơn
Nam mô tả:
"Dòng sông
sâu rộng, ghe
thuyền đậu dài
10 dặm, theo
hai con nước
lên, nước ròng
thuyền bè qua
lại chèo chống
ca hát, ngày
đêm tấp nập,

nhớ bến

Bình Đông xưa...

trăm năm từ cõi tiên trở về hạ giới thì thấy mình lạc lõng vì "cảnh cũ người xưa" không còn.

Còn nhớ cách đây hai năm, tôi cùng một anh bạn đồng nghiệp đi ghi nhận lại những hình ảnh của khu vực này trước khi đại lộ Đồng Tây hình thành. Những ngày ấy, xe cộ, xe lu đang ra sức nạo vét và trải nhựa hai bên bờ kênh Tàu Hũ, bờ Tây là đường Trần Văn Kiếu quận 6 và bờ Đông là Bến Bình Đông quận 8, để hoàn thành đại lộ.

Lúc đó, tôi rất tiếc vì các nhà máy xay xát lúa gạo tại khu vực từng được mệnh danh là "bào tử của miền Nam" này không còn. Với sự thuận lợi về đường thủy, có thể tránh được nguy hiểm và tiết kiệm chi phí chuyển chở, phù hợp với nền kinh tế nông nghiệp và phương tiện vận chuyển của các tỉnh miền Tây, cộng với khả năng thu mua và giao thương năng động của người Hoa, nơi đây đã từng chứng kiến những giai đoạn thịnh vượng nhất của việc mua bán và xuất khẩu lúa gạo trong suốt lịch sử 300 năm phát triển Sài Gòn - Chợ Lớn.

Nhắc đến Bến Bình Đông, người Sài Gòn lớn tuổi không ai không nhớ

đến các dãy nhà kho, chành (tiếng Hoa gọi chỗ chứa hàng), nhà máy xay xát, mua bán và xuất khẩu lúa gạo của người Hoa. Trước kia, người Hoa thu mua lúa từ các tỉnh miền Tây về đây tập kết, xay xát rồi bày bán tại phố Trần Chánh Chiểu, quận 5. Phố Trần Chánh Chiểu hay chợ Gạo là phố chuyên doanh đầu tiên và lâu đời nhất của Sài Gòn do người Hoa lập vào khoảng năm 1750. Từ phố này, lúa gạo được xuất khẩu đi hàng chục nước trên thế giới.

Hiện nay, lúa gạo được bày bán tại phố Trần Chánh Chiểu được nhập từ nhiều nguồn khác nhau và chuyển chở bằng xe tải vì đường xá thuận tiện hơn, nhanh hơn và chở được nhiều hơn.

Nhắc đến Bến Bình Đông, không thể không nhắc đến kiến trúc đặc thù, kết hợp đường nét Đông - Tây của cộng đồng người Hoa tại Việt Nam thời Pháp thuộc, mang đậm dấu ấn của hoạt động kinh tế cũng như giao thoa văn hóa.

Khu vực này trước kia do người Hoa làm chủ, nhưng việc xây dựng được thực hiện bởi các nhà thầu Singapore. Kiến trúc được xây theo dạng nhà phố với bề ngang hẹp, nhằm tăng số lượng

nhà mặt tiền và nhờ đó mau chóng thu hồi vốn đầu tư xây dựng. Tầng trệt là cơ sở kinh doanh, chành, tầng trên là nhà ở. Tuy nhiên, trang trí lại mang ảnh hưởng phương Tây với các cây cột được xây bằng gạch, lan can bằng sắt, gờ chỉ làm bằng thạch cao hoặc vôi.

Để chứa lộ giới xây dựng đại lộ Đồng Tây, một số ngôi nhà cổ, dãy nhà kho và đình Bình An (một trong những ngôi đình lâu đời tại khu vực Sài Gòn - Chợ Lớn, được xây dựng năm 1842, thờ Quan Công, được nhiều người đến khấn vái, cầu xin cho việc làm ăn được phát triển và thuận lợi) đã bị gỡ bỏ.

Nếu chỉ nhắc đến giá trị lịch sử kinh tế và kiến trúc mà không nhắc đến giá trị văn hóa "trên bến dưới thuyền" đặc trưng của khu vực này thì quả là thiếu sót. Trong Lịch sử khẩn hoang miền Nam, nhà văn Sơn Nam mô tả: "Dòng sông sâu rộng, ghe thuyền đậu dài 10 dặm, theo hai con nước lên, nước ròng thuyền bè qua lại chèo chống ca hát, ngày đêm tấp nập, làm chỗ đó hội lưu thông khắp ngả thật là tiện lợi".

Ghe thuyền không chỉ là phương tiện di chuyển, chuyển chở mà còn là nhà ở, là nơi sinh sống của người dân. Theo nhà văn Sơn Nam, cuộc sống trên sông, ghe thuyền là nhà, bến bãi là nơi mua bán, những đặc tính này đã tạo nên cả một nét văn hóa đặc trưng của người miền Nam và Tây Nam bộ chứ không chỉ là cảnh quan trên bến dưới thuyền đơn thuần.

Trước kia, khu vực này rất sầm uất. Tại bãi tập kết trên đường Trần Văn Kiếu đoạn gần kênh Lò Gốm, xe gắn máy và xe đồ ra vào tấp nập. Hàng trăm xe gắn máy chờ hàng hóa, chủ yếu là hàng khô đóng thùng, chờ đưa xuống tàu về các tỉnh. Đôi ngũ xe gắn máy này ra vào như con thoi, chờ hàng từ chợ Bình Tây hoặc từ kho ra bến, rồi từ bến ngược lên kho hoặc ra chợ. Hàng hóa từ thành phố về các tỉnh thường là mặt hàng khô. Ngược lại, hàng hóa chờ bằng ghe tàu từ miền Tây lên chủ yếu là trái cây, củ quả như dừa, chuối, thơm, bí đỏ, khoai lang, củ sắn. Ghe, thuyền xếp hàng dài dọc bên sông, việc chuyển hàng lên xuống nhộn nhịp.

Lâu rồi, tôi mới có dịp ngồi hồi tưởng lại quang cảnh của Bến Bình Đông xưa. Bây giờ, dòng kênh đen ngòm, đầy rác và bùn trước kia đã được nạo vét bớt đen đặc hơn. Các bờ kè được xây bằng đá khang trang. Theo đà phát triển kinh tế, đại lộ Đồng Tây được hình thành, người lái xe có thể vì vụ trên đường.

Chỉ một vài ngôi nhà cũ còn sót lại nhưng ít ra, chúng cho thấy thế hệ sau không phủ nhận sạch trơn thế hệ trước...

Hoàng Tùng

Trận động đất vô cùng khủng khiếp vừa xảy ra tại Haiti ngày 12/1/2010 đã làm mọi người hết sức bàng hoàng và xúc động.

Ngày nay, ngành địa chấn học rất tiến bộ. Khoa học có thể biết chuyện gì đang diễn ra sâu trong lòng đất, vùng nào trên thế giới nằm trong diện nguy hiểm có thể bị động đất, v.v.

Cái mấu chốt của vấn đề là câu trả lời: thời điểm nào thì động đất sẽ xảy ra, và tại nơi đâu?

Cho tới ngày nay, các nhà khoa học đành chịu thua, không thể trả lời câu hỏi trên được, nhưng họ có thể tiên đoán khá chính xác nhiều ngày hoặc nhiều giờ trước khi các thiên tai xảy ra, chẳng hạn như cuồng mù, bão tố, cuồng phong, tornados, núi lửa trở dậy...

Từ ngàn xưa tới nay, trong dân gian thường lưu truyền những huyền thoại, những mẩu chuyện và tin đồn về các loài động vật hay côn trùng nói chung,

và Sri Lanka.

Sau trận Tsunami, có nhiều nguồn tin giết gán được lưu truyền như tại một vườn thú no hay lâm viên ở Sri Lanka các thú lớn như cọp, beo và voi đều cảm nhận được tai họa sắp đến nên đều bộc lộ ra những hành vi khác thường, như là rống thảm thiết, chạy

hành vi bất thường của động vật

nhảy lung tung và có vẻ hốt hoảng.

Voi không ngớt quất voi vào các thanh sắt quanh chuồng, rồi bức xiềng và tổng phá rào chạy thoát thân về những vùng cao. Thậm chí có tin đồn rằng, nhiều trẻ em nhờ bám vào lưng voi nên đã sống sót được...

Rồi báo chí, internet hề nhau tung tin là các toán cấp cứu chỉ thấy toàn là xác người

Ngày 3 tháng 3/2005, Tổng giám đốc Daily New Sri Lanka đã bác bỏ các tin đồn ban đầu do phụ tá của ông loan truyền trước kia về vụ không có thú vật chết trong trận Tsunami.

Theo ông Tổng giám đốc, thì Tsunami đã giết đi hầu hết toàn bộ các loài thú nhỏ trong vùng như rắn rết, chuột, thỏ, v.v.

Còn thú lớn như voi, cọp, vẫn vẫn... có thể thoát được nhờ có sức chịu đựng lớn với công nước.

Theo tài liệu, thì trận động đất xưa nhất đã thấy xảy ra vào năm 373 trước Công nguyên tại Hy Lạp. Trong biển có nảy các thú nhỏ như chồn, chuột, rắn rết biết trước động đất sắp xảy ra nên chúng đều bỏ hang, bỏ ổ chạy thoát thân trước khi thiên tai giáng xuống...

Chắc các bạn, đều thường có nghe nói về những câu chuyện đại loại như trên.

Hai năm trước đây, có rất nhiều huyền thoại, tin đồn liên quan đến trận động đất khốc liệt ở tỉnh Tứ Xuyên (Sichuan) Trung Quốc chỉ vài

quan tâm đến các hiện tượng trên, vì họ cho rằng đó là dị đoan mê tín và phản khoa học!

Và giới trách nhiệm về lâm vụ địa phương của nhà nước thì cá quyết hiện tượng cóc nhảy là chuyện bình thường mà thôi!

Sau đó chỉ ba giờ trước khi động đất, thú vật tại sở thú Vũ Hán (Wuhan) cách tâm điểm động đất lối 1.000 km về phía Đông bắt đầu biểu lộ những hành vi khác thường. Chúng có vẻ rất lo âu, hoảng hốt cùng cực về một chuyện gì ghê gớm sắp xảy ra... Ngựa rấn dấp đầu liên hồi vào chuồng... Voi quất voi loạn xạ từ phía... Hai mươi con cọp và sư tử đứng ra là giờ ngủ trưa của chúng, nhưng có vẻ bồn chồn đi rảo không ngồi nghỉ quanh chuồng. Vài phút trước khi xảy ra động đất, cả chục con cóc đều đồng loạt té lên kêu thất thanh.

Theo Roger Mutton, một nhà nghiên cứu quốc tế của Anh Quốc về địa chấn học thì tất cả nhận xét về các hành vi lạ bên trên có thể là do tác động thay đổi vị trí của các lớp đá

nằm về phía Đông Bắc Trung Quốc và đã làm thiệt mạng 240.000 người.

Điểm trở triệu là vài ngày trước đó chính phủ trung ương có gọi chuyên viên về địa chấn đến thăm định tình hình động đất vùng nơi trên, nhưng họ không ghi nhận được dấu hiệu gì khác thường hết. Trên đường về, phải đoàn ghé ngủ đêm tại Tangshan nhưng chẳng may chính đêm hôm đó một trận động đất lớn xảy ra làm toàn chuyên viên phải bỏ mạng.

Dẫn chứng Nhật Bản cho biết vài ba ngày trước trận động đất Nemuro Oki xảy ra vào năm 1973, họ nhận thấy có rất nhiều chó hoang hơn thường lệ đi thơ thẩn trên các đường phố.

Thú vật có giác quan thứ sáu không?

Khoa học không bao giờ tin rằng thú vật có giác quan thứ sáu để dự đoán thiên tai.

Nhưng thú vật có những khả năng và những giác quan đặc biệt mà con người không có.

Và cũng chính nhờ vào những giác quan đặc biệt này mà các thú như voi,

để tập hợp đàn trong lúc di chuyển cũng như để tìm "ý trung vật" để làm tình.

Các đàn chim trời cũng thế. Tại Canada, vào đầu mùa Xuân hay cuối Thu, vịt trời thường bay thành đội hình chữ A hay đội hình thẳng rất có kỷ luật và rất đẹp mắt. Lúc bay chúng thường phát ra những âm âm infrasound để thay đổi đội hình mỗi khi gặp chướng ngại, như núi non hay luồng gió bất ngờ phía trước.

Dơi bay bằng sonar nghe là phát ra những vi âm đặc biệt để xác định chướng ngại vật hoặc con mồi.

Kết luận
Tạo hóa đã phú cho thú vật những giác quan đặc biệt để tự vệ và sinh tồn.

Chúng ta không nên xem thường những hành vi bất thường của thú vật được!

Một số quốc gia như Trung Quốc và Nhật Bản đã bắt đầu quan tâm tới các hành vi của động vật trong việc dự đoán thiên tai. Chuyện không phải để, nhưng đây là một sự khởi đầu đáng

đôi khi chúng biểu lộ những hành vi lạ thường một thời gian trước khi thiên tai xảy đến.

Đây là những tin rất khó kiểm chứng được về mặt khoa học, nhưng ngược lại hầu như dân gian, đặc biệt là tầng lớp người có tuổi thì cá quyết đó là những dấu hiệu chúng ta không nên xem thường được!

Bà con Việt Nam mình sống tại Hoa Kỳ đều biết dơi dứ gây nổi tiếng San Andreas Fault dài 600 miles (950 km) chạy dọc theo bờ biển California.

Cali là vùng động đất từ xưa nay nhưng đồng thời cũng là miền đất hứa của đại đa số người tị nạn Việt Nam. Thôi thì tới đâu thì tới. Sống chết đều do số mạng cả!

Một số trường hợp hành vi khác thường của thú vật

Trận Tsunami ngày 25/12/2004 đã giết hại trong khoảnh khắc cả trăm ngàn người tại Indonesia, Thái Lan,

trước thiên tai động đất

quan thứ sáu. Họ nói, các thú lớn như voi, đều biết lợi một cách tự nhiên nên thoát chết thì cũng dễ hiểu mà thôi!

Ngày 4 tháng giêng 2005, Associated Press cho biết có vô số xác thú vật trôi dạt theo bờ biển Sri Lanka và đoán là toàn bộ thú vật sống trong lâm viên Calimere Wildlife Sanctuary có thể đã chết đuối hết!

tháng trước ngày khai mạc Thế Vận Hội 2008.

Đây là một trận động đất lớn cấp 7.9 theo thang Richter... Có 70.000 chết và trên 13.000 người mất tích.

Đầu tiên hồ nước tại thành phố Ezech thuộc tỉnh Hồ Bắc (Hubei) cách trung tâm địa chấn (epicentre) 500km đột nhiên cạn quèo 3 tuần trước ngày động đất.

Ba ngày trước khi xảy ra động đất, hàng trăm ngàn cóc nhái phải vọt lên đường phố tìm ăn của thành phố Miến Châu (Mianzhu) để tìm đường lánh nạn.

Các cụ già thì cho rằng đây là điềm dữ, báo hiệu sắp có thiên tai gì đó sẽ xảy ra!

Giới trẻ thì cười khời khời, và nói cóc diển hành để đón rước được Thế Vận, vậy chuyện gì phải lo?

Các giới chức chuyên môn về động đất Trung Quốc cũng chẳng màng phải

trong lòng địa cầu, đã làm sản sinh ra công điện từ mà một số thú vật có thể cảm nhận được dễ dàng.

Cũng có giả thuyết khác cho rằng, một vài loài vật có khả năng thiên bẩm cảm nhận được những luồng sóng có tần số rất nhỏ ngoài sự cảm nhận của loài người.

Mùa Đông 1975, căn cứ trên hành vi lạ thường của thú vật, giới chức Trung Quốc cho di tản khẩn cấp cư dân thành phố Haicheng thuộc Đông Bắc tỉnh Liêu Ninh (Liaoning) chỉ một ngày trước khi có trận động đất cấp độ rất mạnh 7.3 theo thang Richter. Thiên tai này đã giết hại 2.000 người thay vì 200.000 người như dự đoán trong trường hợp không có di tản.

Thay đổi trong môi sinh chẳng hạn như mực nước giếng, nước ao hồ cạn đi lạ thường cũng được ghi nhận trong trận động đất mức độ 7.6, xảy ra vào ngày 28 tháng 7 năm 1976 tại Tangshan

hươu cao cổ, cá voi, trâu nước, té giác, cá sấu, vượn v.v... có thể cảm nhận được hạ âm infrasound tức là những âm thanh thật thấp dưới 20 Hz (mức âm thanh thấp nhất mà con người chỉ có thể nghe được là 20Hz).

Đó là chưa nói đến việc thú vật có thể cảm nhận được sự thay đổi điện từ trong lòng đất. Bò câu bay đứng được nhờ biết định hướng vào từ trường.

Chắc chắn là thú vật như voi chẳng hạn cảm nhận được sóng P waves (đi rất nhanh trong lòng đất) vài giây trước sóng S waves tiếp nối theo sau làm sụp đổ nhà cửa.

Sóng infrasound di chuyển trong đất, trong nước và trong không gian.

Voi có thể dậm chân để liên lạc với đồng loại ở cách xa hằng chục km. Tiếng rống của voi cao vút trên 117 Decibels và được các voi khác nghe dù chúng ở rất xa nhau cả nhiều cây số. Đây là cách voi liên lạc với nhau

khách lệ.

Khoa học nhìn nhận động đất là một hiện tượng thiên nhiên từ thuở khai thiên lập địa, và có thể xảy ra bất kỳ nơi đâu và bất cứ lúc nào.

Có người thì cho rằng đây là một sự trừng phạt, guyền rủa malediction của thần linh và của Trời đất.

Một số giáo lớn thì cho rằng đây là lẽ vô thường của vạn vật, một sự cộng nghiệp mà các nạn nhân phải gánh chịu.

Có nhiều người dặt nghi vấn vào việc thử bom nguyên tử trong lòng đất, và kỹ nghệ khai thác dầu hỏa có thể ảnh hưởng ít nhiều trong vấn đề động đất, nhưng đều bị các nhà khoa học cực lực bác bỏ hết.

Tùy theo nhận thức và tín ngưỡng của mỗi người, mà cái nhìn về hiện tượng động đất có thể khác nhau /.

Nguyễn Thượng Chánh

chuyện trong tháng

Sắc đẹp là một đóa hoa.
Danh tiếng là một hơi thở.
(Ngạn ngữ Tây phương)

Mỹ nhân tự cổ như danh
tướng

Người xưa đã nói mỹ
cười, ánh mắt của mỹ
nhân có sức mạnh nghiêng
nước nghiêng thành. "Nhất
cố khuynh nhân thành/
Tái cố khuynh nhân quốc"
(Liếc nhìn, thành quách ngã
nghiêng/liếc thêm lần nữa
nước liền lung lay").

Người đẹp xưa nay như
tướng giỏi: "Mỹ nhân tự
cổ như danh tướng/ Bất hũa
nhân gian kiến bạch đầu".
Có thể số phận chẳng chiều
chương ban cho họ được hạnh
phước. Có thể họ biết dừng lại
ở đỉnh cao vinh quang. Có thể
họ chẳng muốn ai nhìn thấy
họ lúc đã xế chiều...

Đường đi của những người
đàn bà đẹp, những người
như ngày nay, thường gọi là
"người của công chúng" có
trái sẵn hoa hồng? Những
cuộc ganh đua khốc liệt để
mình không bị chìm lịng
trong một thế giới phù hoa.
Lâm sao khi nhan sắc đã tàn,
khi tài năng đã giảm. Lâm sao
để chạy kịp cùng với những
ngôi sao khác đang cố gắng
tỏa sáng trên bầu trời kia?

Celebrity Người nổi tiếng

Với vai siêu mẫu Gia Carangi trong
phim "Gia", Angelina Jolie nhận giải
Quả cầu vàng thứ hai trong sự nghiệp
phim truyền hình của mình.

Một buổi chiều mùa thu trên đại
lộ số Năm ở New York, một mái tóc
vàng óng ả đang dạo phố. Nếu chú ý
kỹ bạn có thể nhận ra đó là Cameron
Diaz đang đi shopping.

Nàng đang mặc chiếc váy của
Versace, lướt tay chán trên đôi giày
của Gucci, tay dung dăng dung dè
chiếc túi Louis Vuitton và thong thả đi
qua từng cửa hiệu sang trọng bậc nhất
tại đại lộ cũng sang trọng bậc nhất
nước Mỹ này.

Một buổi chiều mùa xuân tại Los

Angeles, hàng nghìn ngôi sao đang tụ họp về đây để sẵn sàng cho một ngày
lễ hội lớn nhất của điện ảnh thế giới - buổi trao giải Oscar. Demi Moore trong
chiếc váy của Dior tay trong tay cùng Ashton Kutcher đứng trên thảm đỏ, tươi
cười vẫy tay chào những người hâm mộ.

Từ đằng xa, Catherine Zeta Jones từ từ bước xuống xe, ngay lập tức một
nhóm phóng viên và nhiếp ảnh khác bao vây lấy cô. Catherine cũng vội vã
nhờ một nụ cười thật tươi và "tích" hình ảnh của cô đã lên trang nhất của tạp
chí People.

Cuộc sống của một ngôi sao là như thế. Một cuộc sống hào hoa, lãng mạn
được nhiều người quan tâm. Từ những chiếc đầm dạ hội lộng lẫy của Nicole
Kidman, từng anh chàng đã nắm tay Kate Moss hoặc từng cái hi mũi của Kate
Beckinsale đều có thể lên trang bìa của một tạp chí nào đó với những hàng tit
lớn và hấp dẫn đại loại như: "Britney Spears có bầu, Beyoncé đã có người yêu
mới, J.Lo lại chia tay vị hôn phu mới cưới". Khi các vụ bê bối bị phanh phui
trên báo chí, thế nào các sao cũng leo lên một phương tiện truyền thông nào
khóe lóc giải thích l ôi. Tạo ra scandal và giải quyết scandal chính là lối sống
của các ngôi sao ngày nay.

Có sai hay không nếu nói sao ở Mỹ sống nhờ scandal? Có nàng Paris Hilton
chẳng hát hóng hay đóng phim gì mà cũng được dân chúng hâm mộ nhờ thường
xuyên túc trực ở những Club thuộc hạng sang nhất nhì ở New York, hay cuốn
phim cấp 3 quay với anh người yêu cũ.

Cô đào tóc vàng ngực lớn Pamela Anderson nổi lên nhờ cặp ngực đồ sộ và
một vài màn nóng bỏng trong show truyền hình Baywatch. Không nổi tiếng thì
nổi tai tiếng, các cô nàng này cũng vì thế mà thi nhau gây scandal hết tình ái
lại đến một vài cuộc say xỉn như của Lindsay Lohan hay để tuột áo phò ngực
cho mọi người chú ý đến mình hơn như Tara Reid đã từng làm.

Xã hội cũng vì thế mà đua theo bắt chước các cô. Khi Britney Spears mặc
cái quần mà chỉ còn một milimét nữa là "cái cần thấy sẽ thấy" được phỏ ra, thì
hầu hết quần của các cô các bà đều tuột xuống nhiều hơn mức cần thiết. Hay
khi khi J.Lo quần cái mền đi dự lễ Grammy thì các bà các chị cũng đua nhau
sắm mỗi người một cái để quần cho giống J.Lo.

Sao thì nhau phỏ bày, các cô thì thi nhau bắt chước sao cho giống thần tượng
của mình. Các chàng cũng không chịu thua. Những chiếc quần tụt xuống để
phỏ cái "underwear" hiệu Calvin Klein ra ngoài của được các chàng trai mới
lớn hưởng ứng.

Hay những lần xuất hiện với chiếc áo không cài nút của Brad Pitt trên
"People" giúp anh nhanh chóng leo lên vị trí số một của người đàn ông hấp
dẫn nhất hành tinh. Hình như cái mục tiêu "Càng hở nhiều càng nổi" được các
sao hưởng ứng một cách nhiệt liệt.

Nàng hở ngực, chàng hở mông, chúng ta cùng thi nhau hở cho khéo để thu
hút khán giả và đánh bóng tên tuổi. Các chàng lẫn các nàng bắt đầu tìm cách
để quần áo ít đi nhưng vẫn che đủ chỗ cần phải che. Họ chế ra những cái áo
càng cao càng tốt, quần càng thấp càng tốt.

Tối nghĩ tới một lúc nào đó họ sẽ quần lá chuối ra đường chứ không tốn tiền
mua vải như bây giờ. À mà quên, nếu vậy chắc ông Tommy hay bà Chanel
phải ra đường bán đồ giảm giá cả thôi. Chắc lúc đó họ sẽ dệt lá chuối bằng
vải cao cấp của Versace hay làm xơ chuối bằng tơ lụa của Gucci và nước hoa
sẽ được thay thế bằng dầu chuối hiệu Big Banana hay dầu dừa hiệu Huge
Coconut do Chanel đặc chế. Ngày đó chắc sẽ không xa.

Không biết cái thế giới hào hoa ấy có gì hay ho thậm chí có kẻ tiến mất tụt
mang vẫn không chừa cái tật ham hố. Những vụ ông bầu kiện ca sĩ ca sĩ thưa
nhạc sĩ hay đạo diễn ngủ với diễn viên ngày một nhiều trên các trang báo.
Khi các vụ bê bối bị phanh phui trên báo chí, thế nào các sao cũng leo lên một
phương tiện truyền thông nào khóe lóc giải thích l ôi.

Tạo ra scandal và giải quyết scandal chính là lối sống của các ngôi sao ngày
nay. Đó là vì sao J.Lo cứ liên tục đối chốh như đối sáo hay Britney tự nhiên
muốn có bầu. Thế giới của những ngôi sao "quả tạ" thật sáng khi màn đêm
buông xuống. Nhưng khi mặt trời ló rạng thì những ngôi sao ấy lần lượt vụt
tắt.

Trong cái thế giới hỗn độn này, ngôi sao nào sẽ loé sáng, ngôi sao nào sẽ
vụt tắt, và ngôi sao nào sẽ bị lãng quên điều đó tùy thuộc vào bản thân của
mỗi ngôi sao: biết chơi loá và rực rỡ như thế nào để không tự bốc cháy.

Để thành sao không dễ, làm sao cũng không dễ và để tồn tại như một ngôi
sao lại càng không dễ. Tôi đã thấy nhiều không sao đi qua bầu trời đêm và
một trong những ngôi sao đó chính là Gia - một ngôi sao chưa bao giờ vụt tắt.

Gia vs Gia ở quá khứ

Làm người ai cũng có một quá khứ nhưng thường thường quá khứ của các
ngôi sao hay đau khổ và nhọc nhằn. Chính Enimem đã sống trong năm dài
dằng dặc ở những khu ổ chuột, Brad Pitt đã làm biết bao nhiêu nghề thương

vàng hạ cầm trước khi bùng cháy lên
trong Fight Club.

Và còn nhiều nhiều nữa những ngôi
sao đang ẩn mình rửa xe hơi hay làm
phục vụ ở đầu đó đang chờ tới giờ lành
thắng tốt để khai hỏa ngôi nổ của sự
nổi tiếng và giàu sang. Gia cũng thuộc
vào cái hạng như thế. Một gia đình tan
vỡ, một cuộc sống cô đơn nhọc nhằn
và một công việc bồi bàn hạng bét
chính là Gia vào thời hàn vi.

Gia lớn lên hoang dại và đường
phố. Cô chọn cho mình kiểu tóc đen,
cắt lôm ch่อม như bị chó gặm và
nhuộm đỏ. Gia không phải là một cô
gái ngoan. Bằng chứng là cô đã gặp
và sống như vợ chồng với một anh
chàng khi cô mới mười bảy tuổi. Nhìn
Gia ngổ ngáo như một tên lưu manh
thứ thiệt có ai ngờ cô sẽ trở thành một
người mẫu nổi tiếng.

Những ngôi sao thường ẩn mình
như thế ư? Tôi nhìn thấy Gia là một
bông hoa đường phố, rồi một bông
hoa cao sang, rồi một bông hoa héo
uả mà thậm chí thương cho cuộc đời lên
vòi xuống chó của cô. Nhưng khoan

hãy vội bàn về chuyện này đã, ngay
lúc này Gia vẫn còn ngây thơ lắm.
Nói "ngây thơ" không phải là ngây thơ
theo cái kiểu mơ mộng mông mông như
mấy cô bé mới lớn, mà Gia ngây thơ
theo kiểu đường phố.

Cô lú lỉnh, cô tươi trẻ, cô còn đồ,
và cô du dương một cách theo kiểu của
Gia. Chính cái cách du dương ấy có đã
xuất hiện trước ống kính của một nhà
nhiếp ảnh chuyên nghiệp. Gia nháy
nhót, múa may và quay cuồng trước
ống kính. Gia đã thổi hồn vào những
bức ảnh đó một hình ảnh sinh động
hơn, quyến rũ hơn và ngày thơ hơn
theo cái kiểu của riêng Gia.

Thế là một cuộc đời mới bắt đầu.
Dường như đây là cái bắt đầu cổ điển
của hầu hết các ngôi sao. Cũng một
quá khứ nhọc nhằn, một gia đình tan

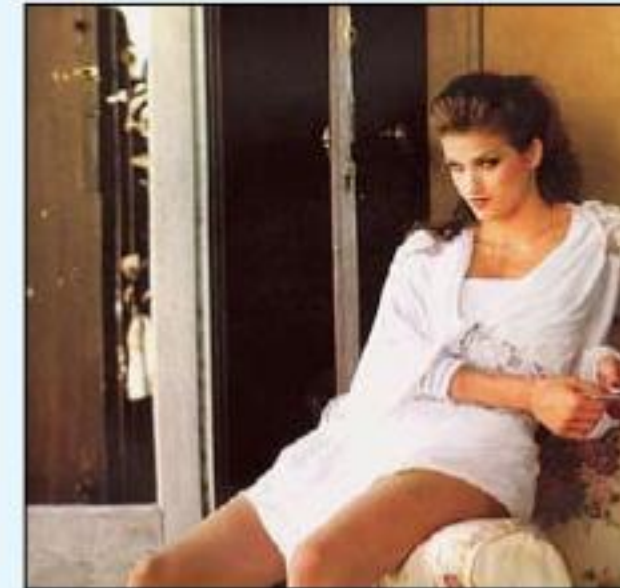
vỡ, và một lần tình cờ được một ai đó
đánh thức tài năng. Gia không muốn
biến mình thành một búp bê của dư
luân như một số ngôi sao ngày nay
vẫn thường làm.

Gia bước vào thế giới thời trang với
những lỗ hổng về trình độ học vấn và
sự trống rỗng về kiến thức liên quan
đến ngành thời trang. Mà cũng chỉ ai
thèm quan tâm đến mấy thứ đó làm
gì một khi nghề nghiệp của cô không
đòi hỏi.

Gia cũng tự biết điều đó khi nên khi
gã giám đốc phàn nàn về cánh tay đầy
những vết tiêm chích ma túy của cô,
Gia không ngại ngại mắng vào mặt
hắn: "Cái mà ông cần là ngực tôi, mặt
tôi. Cả hai thứ đó đều còn nguyên
vẹn".

Tôi vẫn còn nhớ khi mình chỉ mới
mười ba hay mười bốn tuổi gì đó, đọc
một số báo chí về phần bản thân của
một số ca sĩ diễn viên tuổi học trò thì
lúc nào cũng thấy một lý lịch hoàn
hảo.

Nào là học giỏi, hát hay, tuy đi hát
vẫn bảo toàn việc học, vân vân. Tôi

thấy thật nực cười và tự hỏi sao lúc
nào cũng thấy một lý lịch giống giống
nhau như thế. Quá khứ của một ngôi
sao xấu tốt thế nào tôi không cần
biết, miễn là ngôi sao đó tỏa sáng
bằng chính tài năng của mình là tôi đã
khâm phục.

Đôi khi con người quan tâm quá
nhiều về chuyện đời sống hằng ngày
của những ngôi sao làm cho họ phải
mang những cái mặt nạ da người để
tiếp xúc với công chúng. Cái mà tôi
mong chờ ở những ngôi sao là tài
năng chứ không phải những chuyện
um sùm, bê bối trong cuộc sống hằng
ngày.

Gia vs Gia ở hiện tại

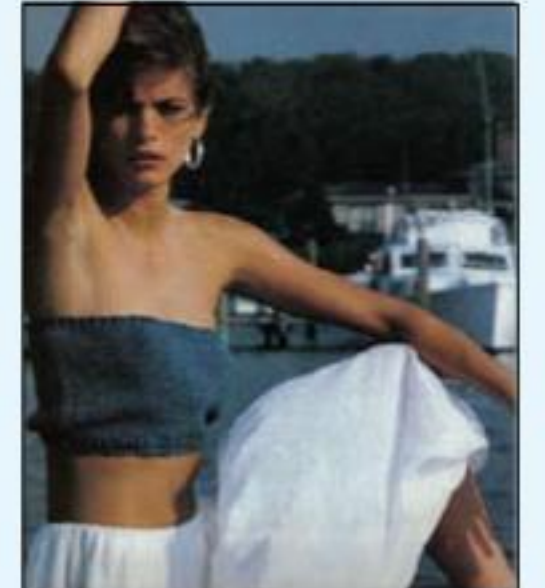
Một lần gặp gỡ với một nhà nhiếp
ảnh đã biến vịt con xấu xí thành thiên
nga xinh đẹp. Biến giới của vịt con và

thiên nga sao thật mỏng manh quá.
Mới vài phút trước, khi Gia còn bó
gối ngồi trên vĩa hè, tay cầm cốc nước
và ăn mặc nhếch nhác đến nỗi nhiều
người lầm tưởng cô là một người ăn
xỉa.

Vậy mà vài phút sau cô đã biến
thành một cô người mẫu xinh đẹp trong
những bộ quần áo thời thượng sang
trọng. Bộ quần áo có một sức mạnh
kinh khủng. Nó có thể biến một con bé
ăn mày thành một cô công chúa điểm
dù, rực rỡ. Gia không thích những bộ
xiêm y như thế. Cũng như cô không
thể khoác lên mình cái bộ mặt giả tạo
khi đối mặt với công chúng cũng như
với chính bản thân mình.

Cô làm và sẵn sàng chịu trách
nhiệm về những việc mình đã làm chứ
không trốn tránh hay chối bỏ tội lỗi.
Gia không muốn biến mình thành một
búp bê của dư luận như một số ngôi
sao ngày nay vẫn thường làm. Gia
muốn thấy chính mình trước ống kính,
chính mình trước xã hội và chính mình
khi cô đối mặt với bản thân.

Cô là người mẫu và cô khoả thân
trước ống kính của những nhà nhiếp
ảnh chuyên nghiệp. Chỉ có cách đó,
Gia mới nhìn thấy được bản thân mình

một cách rõ ràng và trần trụi nhất. Sau
hàng rào song sắt chính là Gia, khoả
thân và nổi loạn. Gia chưa bao giờ suy
nghĩ thấu đáo những việc mình cần và
phải làm. Cô thích gì thì làm nấy và cô
cũng chưa bao giờ hối hận về những gì
mình đã làm.

Gia tham gia vào cái thế giới của
những con người nổi tiếng và cô nhìn
thấy rõ những bộ mặt của những con
người này. Cô nhìn thấy những người
mẫu trao đổi tình dục với nhau, hay
với những nhà tài phiệt lớn ngay trong
hầu trường sân khấu, hay quan sát
những anh người mẫu nam mạnh mẽ
và nam tính tranh thủ một vài phút
giải lao để hôn nhau tới tấp bằng một
cặp mắt bình thường, không gì đáng
ngạc nhiên.

Ngạc nhiên gì khi họ cũng chính là

CHICKEN BAR TAKEAWAY

Western subs Melb. Vic

2398 05

Khu vực phía Tây Melbourne, không bị cạnh tranh, hợp đồng lâu dài, thuê rẻ. Hiện đang thu 10 ngàn/tuần. Sang thương lượng trên giá \$220K ONO. Xin trực tiếp nói chuyện với chủ

0414919 379 (tiếng Anh)

DRY CLEANERS

Milton Queensland

2398 05

Thu trong năm 2008-2009 đạt 364,000 + GST chỉ tại tiệm, không giao mỗi bên ngoài. Chủ trực tiếp điều hành, lối rộng 150-200 ngàn/năm. Thích hợp vợ chồng cùng làm. Đã hoạt động trên 30 năm, không cần kinh nghiệm vẫn làm được. Sẽ được hướng dẫn các cần thiết. Sang 380,000 + hàng tồn.

Xin liên lạc Peter Tame
0438 139 238 (tiếng Anh)

iFoneline™

Tin vui cho các bạn Việt Nam

Gọi Việt Nam chỉ có 6 cent (6 xu)/phút, gọi xuyên tiểu bang chỉ có 3 cent/phút, gọi mobile phone chỉ có 16 cent/phút, gọi đi các nước khác chỉ từ 2 cent/phút trực tiếp từ điện thoại nhà của bạn.

"Hộp Màu Trắng iFoneline Call Router", là một hộp điện tử nhỏ kích thước 9.5cm x 5.8cm x 1.5cm gắn trực tiếp vào điện thoại nhà của bạn.

Không cần phải bấm số PIN phiên toại hoặc ngại bấm nhầm số phải bấm đi bấm lại, bạn chỉ cần bấm gọi trực tiếp số mà bạn muốn gọi ở Việt Nam, ở Úc hoặc bất cứ nơi nào trên thế giới cũng như thông thường bạn sử dụng điện thoại để gọi. Thí dụ: 001184..., 0411.....

iFoneline Call Router sẽ tự động chuyển tất cuộc gọi của bạn khỏi đường dây điện thoại nhà của bạn đến với tổng đài của iFoneline rồi kết nối cuộc gọi của bạn tới số mà bạn muốn gọi. Vì vậy công ty cung cấp đường dây điện thoại nhà của bạn (Telstra, Optus....) không nhận biết được các cuộc gọi này.

iFoneline Call Router chỉ chuyển tất các cuộc gọi ra nước ngoài, gọi xuyên tiểu bang hoặc gọi số điện thoại mobile và chỉ tính phí khi bạn thực hiện các cuộc gọi này. Khi bạn gọi số local trong cùng thành phố bạn ở thì vẫn phải thanh toán phí gọi local cho công ty cung cấp điện thoại nhà của bạn. Hộp Màu Trắng iFoneline Call Router sẽ không có bất cứ ảnh hưởng nào tới đường dây hoặc hoạt động của điện thoại nhà bạn.

iFoneline bảo đảm bạn sử dụng hộp này gọi phút nào, tính tiền phút đó, không có phí kết nối (flagfall) hay bất cứ phụ phí nào khác. Không lệ phí hàng tháng, không hợp đồng, không hết hạn, không cần đổi công ty điện thoại. Bạn sử dụng bất cứ khi nào bạn cần, hết tiền thì recharge. Bạn có thể recharge bao nhiêu tùy bạn từ \$10 trở lên.

Bất cứ lúc nào bạn cũng có thể vào tài khoản (My Account) của bạn trên <http://www.ifoneline.com.au> để theo dõi chính xác xem bạn đã gọi số nào và bao nhiêu tiền, hoặc có thể in hoá đơn gọi trực tiếp từ website. Nếu bạn chưa có thì hãy đăng ký một cái về sử dụng. Giá chỉ có \$14.99 trong đó đã có sẵn \$5.00 giá trị tiền gọi. Khi sử dụng hết \$5.00, bạn vào tài khoản của mình hoặc gọi điện thoại cho chúng tôi để recharge/top up. Khi bạn recharge đến \$50 đầu tiên thì chúng tôi sẽ tặng vào tài khoản gọi của bạn thêm \$9.99 miễn phí. Bạn có thể xem thêm chi tiết và đăng ký qua trang web hoặc gọi ngay cho chúng tôi để đăng ký.

<http://www.ifoneline.com.au>

Điện thoại: 1300 472 008

2148 1004

Beauty Salon

Greenacre

21511

Trung tâm thương mại Greenacre sát cạnh Bankstown Syd. Đang thu nhập mỹ mãn. Vừa mới tân trang toàn bộ, hiện đang đông khách quen. Vị trí tốt ngay góc hai mặt tiền đường. Shop rộng có thể làm thêm tóc, nail mỹ phẩm... Very good return cho việc đầu tư, thu nhập cao

Giá \$29,000

Tel.: 0402 877 187 nói tiếng Anh

ROGERS COACHES

Canberra ACT

04/07/2009

Hãng xe đồ Rogers Coaches đang có ba chiếc muốn bán. Đang hoạt động với khách đông. Tài khóa năm rồi thu \$230,000. Chủ bán để về hưu

Giá thương lượng

Tel.: 0429 018 003 nói tiếng Anh

207501

FASHION ACCESSORY

Brimbank Vic.

21501

Ngay Brimbank central Shopping Centre. Vị trí tuyệt vời lý tưởng. Hợp đồng cho thuê 4 năm. Đang bán các loại thời trang và các thứ đồ trang sức. Xin gọi Marilyn để nói thêm hoặc đến xem.

Giá \$ thương lượng

Tel.: Marilyn 0404 848 883 nói tiếng Anh

Travel Agent

Westfield Centre

10311

Sang một văn phòng du lịch đã hoạt động 15 năm thu mỗi năm 45 triệu. Điều hành với hai hệ thống computer và software bán hàng rất tiện dụng. Vừa mới tân trang lại, vị trí thật tốt trong Westfield gần ngay điểm đối tiền. Rất thích hợp cho một đôi cùng làm. Gọi cho Paul để thảo luận

Giá \$ thương lượng

Tel.: 0415 272 261 nói tiếng Anh

những con người nổi loạn như chính cô. Nhưng họ chỉ khác là họ sống cuộc sống thật của mình đẳng sau dư luận. Khi đối mặt với xã hội họ là những con người khác, những chàng trai nam tính với những lối sống "sạch" hay những cô bé ngây thơ chưa bao giờ biết đến tình dục. Cuộc sống của họ không hoàn toàn thuộc về họ.

Cuộc sống của họ thuộc về công chúng, những con người đã đưa họ lên đỉnh của vinh quang, danh vọng. Chính vì thế mà họ cố gắng làm "sạch" lý lịch bản thân, vác lên mắt những nụ cười giả dối, hay tỏ bóng đời tư của mình bằng những bài báo sáo rỗng. Họ khác với Gia. Đối với Gia cuộc sống của cô là thuộc về cô.

Cô có thể làm những việc mà mình thích ngay trước công chúng chứ không lén lút nấp vào sau những tấm màn nhung lớn. Là một ngôi sao, một con người của công chúng nhưng Gia chưa bao giờ sống vì công chúng. Cô sống cho chính mình nhiều hơn.

Thời hoàng kim của Gia chính là lúc Gia rơi sâu vào ma túy. Những đôi mắt mơ huyền mà được các nhà tạo mốt gọi là "đầy cảm xúc" đó của Gia được tạo ra bằng ma túy. Gia vẫn còn nhớ như in cái ngày mà mẹ bỏ nhà ra đi. Mẹ giận dữ, mang vali hành lý ra khỏi nhà. Gia ngồi trên lầu, nhìn mẹ qua khung cửa sổ và cô biết, cuộc đời mình từ đây sẽ vắng bóng mẹ.

Gia vs Gia ở tương lai

Bị người khác chỉ tay vào và nói: "Đó, cái cô đang xếp quần áo ở đằng kia đã từng lên bìa tờ Cosmopolitan đấy. Ai mà tin được," Gia vẫn "bình chân như vại" khi nghe những lời soi mói đó. Thậm chí, khi ngất đi vì bệnh AIDS, cô vẫn tự tin mình là một cô gái xinh đẹp nhất. Gia không muốn đem cuộc đời của chính mình ra làm một tấm gương để người khác soi vào và bình phẩm.

Cô là "sao" nhưng cô không muốn bị "thần tượng", cô muốn sống cuộc sống của mình, ngổ ngáo như mình, hoang dại như mình và chết như mình. Trong bất cứ hoàn cảnh nào trong cuộc đời mình, cho dù có đang đứng trên sân diễn nguy nga lộng lẫy hay lê lét ở lề đường xô chợ, Gia vẫn có thể quay đầu lại nói với bạn rằng: "I am a celebrity" mà không một chút do dự.

Phạm Vinh

Trong thần thoại Hy Lạp, để thoát khỏi mê cung tăm tối, Icarus được người cha Daedalus lắp cho đôi cánh bằng lông chim. Người cha dặn dò: "Con phải bay cẩn thận, từ tốn. Không được quá gần biển, vì những sợi lông trên đôi cánh sẽ trở nên ẩm ướt và nặng nề. Con cũng không được bay quá cao nhất là chỗ có gần mặt trời, nó sẽ làm sáp giữ lông chim chảy ra. Con hiểu chưa?".

Icarus gật gù nhưng thực ra cơn phẫn kích đã làm cho cậu cảm thấy cha mình thật là lo xa quá. Cậu tung cánh bay lên cao. Hời ới, biết bao nhiêu người ở dưới mặt đất kia đang ngược lên nhìn cậu một cách ngưỡng mộ và thần phục. "Chắc họ nghĩ chúng ta là Chúa trời".

Icarus nhào lộn, biểu diễn trong ánh hào quang của mặt trời, lúc ấy cậu cảm thấy sức mạnh mẽ, khoáng khắc ấy cậu thấy mình có quyền năng mạnh mẽ giống Chúa trời. Nhưng bất hạnh thay, dưới ánh nắng, đôi cánh của Icarus bị tan chảy và cậu bị rơi từ trên cao xuống biển. Daedalus bay điên cuồng tìm kiếm con trai, nhưng cuối cùng chỉ còn thấy rơi rớt những chiếc lông chim trên mặt biển.

1. Danh vọng cũng như câu chuyện đôi cánh của chàng Icarus. Những bộ trang phục đẹp, lộng lẫy và đắt tiền. Những đôi giày, túi khoắc, những ánh đèn rực rỡ, những đôi mắt ngăm nhìn thần phục pha lẫn thêm muồn, khát khao và cả ghen tị.

Thế giới phù hoa luôn lấp lánh những ngọn đèn màu quyến rũ khiến những con thiếu thân lao vào cho dù ngày hôm sau chúng có thể lìa đời. Tôi cũng vậy, tôi đã là người nổi tiếng, danh vọng đã đạt được nhưng cuộc đời đâu biết thế nào là đủ.

Tôi đã gặt cả vinh quang và đi cùng những nỗi buồn đến tuyệt vọng. Nhận và chịu, rồi áp lực từ công luận, khán giả, những người hâm mộ, bạn đồng nghiệp... Để rồi một ngày kia nhìn lại, thấy buồn và thương thay cho chính mình!

2. Những người nổi tiếng rõ ràng là kiếm tiền dễ dàng hơn người khác. Nhưng công lao để tạo nên những sự nổi tiếng ấy trong thời nay không phải lúc nào cũng được công chúng đón nhận. Tự thân nó phải chịu thành nhiều tầng lớp mức độ và nhiều kiểu nổi tiếng.

Dĩ nhiên thực tài cùng với nghệ thuật làm PR (Public Relation - đối ngoại công chúng), biết thời biết thế, tận dụng các nhà tài trợ... sẽ khiến cho các sao có thể vững chắc trong một thời gian. "Đường xa... vạn dặm", nhiều người đang rút ngắn con đường đi tới sự nổi tiếng bằng cách tự lẳng xé với mọi phương cách.

Scandal bây giờ không còn đáng

Đại cánh

sợ như xưa nữa, đôi khi, nó lại là một "chiều" đặc lực giúp các "sao" nổi bật trên báo chí. Sao đi dự tiệc, sao xuất hiện trong các chương trình quảng bá sản phẩm gần đây cũng trở thành một nghề kiếm được kha khá tiền mà không cần bỏ công sức gì, chỉ cần ăn mặc cho... đẹp.

3. Đã là người của công chúng, thì phải giữ gìn tiếng tăm thể diện, giữ gìn lời ăn tiếng nói, vóc dáng và nhan sắc. Cô bảo: Có ai luôn hành hạ mái tóc, làn da, tỏ vẻ lên khuôn mặt nhiều như những người làm nghề biểu diễn không.

Nhiều khi muốn một khuôn mặt mộc mạc không trang điểm, không cầu kỳ nhưng cũng không thể! Đôi khi có điều tôi không thích mà cũng phải nói là thích, những chương trình không muốn diễn mà cũng phải diễn.

Việc giao lưu, đối đáp với khán giả cũng vậy, phải cần trọng kéo lê lời là có thể ... "xong" cả sự nghiệp. Tóm lại, sống là phải tạo một lớp vỏ chứ không còn được "hồn nhiên" như xưa nữa.

4. Thời bấy giờ, người ta lập cả trang web để cạnh tranh, thậm chí, chỉ để "bạ" đối thủ. Nhưng không sao, thời gian sẽ xóa nhòa, sau scandal, người đẹp lại càng nổi tiếng hơn, lên báo nhiều hơn mà chẳng phải chi phí hay mất công. Quá khứ dĩ chừng mình có nhiều có tên tuổi chỉ mới làng nhăng nên dùng ảnh khỏa thân hay phim sex của chính mình tung lên mạng tạo scandal, sau đó trở thành... sao thiết. Cả thế giới này đã biết ta là ai, hợp đồng nhiều hơn, kiếm tiền nhanh hơn... Đó là một cách thấp đồi cánh tung tung bay nhanh nhất vào vùng hào quang tên tuổi... Dù là phải trả giá []

Mượn lời của cổ nhĩ thơ Quang Dũng trong bài "Tây Tiến" để bắt đầu cho bài viết về các ngôi sao Việt Nam trong nước về cuộc chạy đua hăng hiếu, xem chừng hơi "bấp bênh".

Cái sự "bấp bênh" đó nó cũng đúng với chính bản chất của cuộc chạy đua này: Đứng cấp thực sự của một ngôi sao không đến từ những thứ "cho đây" ở bề mặt. Hừng hực đến mấy cũng chỉ là thứ ngoại thân, cái bạn có mới là giá trị thực.

Khi một ca sỹ tuyên bố: LV có thứ gì, tôi có thứ đó, không một ai may mắn nghi ngờ về tính xác thực của tuyên bố đó bởi ai cũng biết anh chàng ca sĩ này dư sức mua sắm những thứ đó. Nhưng, đằng sau tuyên bố đó, có mấy người nói rằng ca sỹ đó thật sang trọng (!!) hay chỉ là những xuýt xoa ca sỹ này thật giàu có. Đồ rằng, về sau sẽ được sử dụng nhiều hơn là về trước. Sến và Sang thì chẳng bao giờ gặp được nhau dù rằng nó cũng được bắt đầu bằng chữ S.

Nói đến đây mới nhớ đến câu nói xưa rằng: Trường giả học làm sang. Có tiền, đành rằng bạn có quyền để "đắp" lên mình mọi thứ, cho dù nó "hiệu" đến như thế nào đi chăng nữa. Nhưng, cái cần cốt

của vấn đề lại không đến từ cái-sự-đắp đó, nó đến từ những cái-sự-được-đấy ở trong.

Nói xa nói gần chẳng qua nói thẳng, Sến và Sang thì chẳng bao giờ gặp được nhau dù rằng nó cũng được bắt đầu bằng chữ S. Sến thì có thể học, có thể bắt chước sao cho sứt tùi, cho nước nê nhưng Sang thì tuyệt nhiên không, bởi đó không phải là kỹ năng. Sang thì từ cốt cách tính ra, còn Sến thì là những biểu hiện "bề mặt" (thật tiếc cũng lại là từ "bề mặt").

So sánh một cách nóng cạn thì là sự khác nhau giữa nước giếng

kìa em

Xiêm áo tự bao giờ

và nước ao. Nước giếng được khoan sâu lòng đất, được đắp bờ bằng đá, được hứng nước mưa tinh khiết và được chất lọc để có dòng nước mát và chỉ dùng được sau khi đã kéo gầu, tức là có sự vận động để chất lọc.

Còn nước ao, tuy diện tích rộng hơn, khả năng lưu trữ lớn hơn nhưng cũng vì cái gì cũng hơn nên tính "tiện ích" cũng đa dạng

hơn, bởi cái gì cũng có thể "nhúng" được xuống ao mà chẳng mất công mức lên, rất tiện. Điều quan trọng nữa là, nước ao được dùng không chỉ với người.

Nói đến sự sang, nhắc đến Lê Khanh, Cẩm Vân, Thủy Hương... những gương mặt đẹp của làng văn nghệ Việt chắc ai cũng đồng tình. Ai cũng biết họ, ai cũng thích những vẻ đẹp của họ và ai cũng gật đầu nếu người khác nói họ sang dù rằng, họ chẳng mấy khi xuất hiện với những bộ cánh lộng lẫy kiểu sa, chẳng mang vác theo những chiếc túi từ lớn đến nhỏ đóng mác hàng hiệu.

Họ cũng chẳng lên báo nói rằng họ yêu, họ tự tin hơn khi xài đồ hiệu như những ngôi sao đang lên hiện nay (nếu có ai thắc mắc: Chẳng nhẽ trước khi xài đồ hiệu, các anh/chị không tự tin thì chẳng biết các ngôi sao sẽ trả lời ra sao).

Phụ phẩm và...?

Trong một bài trả lời phỏng vấn gần đây của người mẫu Thủy Hương có tên "Người đàn ông nào đủ cho sự phụ phẩm của tôi?", người đẹp này khẳng định phụ phẩm và xa hoa là cái gốc của quý tộc và đó là sự phụ phẩm dòng tộc, tư thân những người xuất phát từ cuộc sống

vương giả xa hoa đã mang trong mình. Còn khác ra, sự phù phiếm không tự nó có được mà đến từ những quan sát và học hỏi, để rồi đến lúc "a dua" không được nữa thì sinh thành "nợ" của những "Labels Hàng hiệu".

Hàng hiệu nếu có được dùng cho số đông, cho hàng loạt, thì cũng khó mà nói được rằng đó là đẳng cấp. Đơn giản thôi, nếu bạn thấy đến 5 nghệ sĩ khoác chung một mẫu túi xách mà không có sự "pha chế một cách thông minh" mang tính cá nhân vào những phụ kiện đắt tiền đó thì cá tính sẽ nhạt nhòa như nhau. Thế nên, một loạt các ngôi sao xếp hàng dài, dùng hàng hiệu nhiều thì cũng chẳng ai khen có nấy cao cấp hơn cô kia.

Nhìn ra trời Tây, ngay đến Victoria Beckham, một ngôi sao được cho là phù phiếm đến tận cùng (cũng đừng quên Victoria Beckham xuất phát từ gốc quý tộc Anh) thì cũng có những lúc họ vẫn xài những đồ... siêu rẻ. Trong một bức hình chụp cảnh Victoria Beckham đi dạo phố, người ta đã "tính toán" tổng số tiền mà nàng Posh Spice chỉ cho trang sức và phụ kiện chỉ có... 183USD.

Cụ thể như sau: một chiếc kính Fred Flare giá 8 USD, váy trắng Isaac Mizrahi for Target giá 35USD, túi sách Shop Svey Boutique 60USD, giày RVSP 80USD. Đừng nói rằng, vì Victoria Beckham nghèo nên xài đồ rẻ. Cái quan trọng là họ có một "gu" thẩm mỹ để không chỉ hãnh diện với hàng hiệu và tất nhiên, ai cũng thấy "bà Beck" vẫn sang trọng.

Văn hóa hàng hiệu

Chính bởi thế, văn hóa hàng hiệu là một cụm từ được dùng đến nhiều trong thời gian gần đây để chỉ về phương cách mà các ngôi sao đang xài hàng hiệu ngày một nhiều trong mỗi lần xuất hiện trước đám đông. Một cô ca sĩ như TT đi làm từ thiện cũng xách theo cái túi LV.

Người đẹp CTQ đi thi Hoa hậu Liên lục địa cũng khoác chiếc túi LV giữa một hàng các người đẹp... tay không. Một ca sĩ hàng đầu như ĐVH lên sân khấu cũng phải hàng hiệu từ đầu đến chân, không chứa chỗ nào. Với họ, từ "tinh tế" dường như là một sự "xa xỉ".

Bởi, nếu họ có điều đó, thì chỉ cần một chiếc khăn tay hàng hiệu nhỏ nhắn, xinh xắn được buộc nhẹ nhàng, hồ hững vào một chiếc túi xách cũng đủ để người sành điệu biết rằng, cô đó/anh đó thật thời trang và tinh tế. Thế nên mới nói, sao Việt giờ cứ hễ có cơ hội xuất hiện là trưng hàng hiệu, dù rằng sự xuất hiện đó chẳng cần thiết phải chứng tỏ một điều gì hết về đẳng cấp của mình.

Nếu có nói nhiều ngôi sao Việt đang chạy theo một cuộc đua dùng

hàng hiệu để chứng tỏ đẳng cấp và thể hiện "sự có tiền" của mình, cũng không sai. Cuộc chạy đua đó chắc chắn sẽ tốn rất nhiều tiền nhưng hiệu quả đáng đếm được là bao nhiêu lại sang một câu chuyện khác.

Cũng chẳng thể vì những thứ bạn khoác lên mình mà hình ảnh của bạn trong mắt người khác "tăng" thêm vài "chân kính". Cái quan trọng là cách bạn chọn để xuất hiện như thế nào và đâu là điểm nhấn để bạn trở thành tâm điểm của một bữa tiệc mà nhìn trước nhìn sau thấy đâu đâu cũng "dùng hàng".

Hàng hiệu là niềm mơ ước của nhiều người, nhưng cách dùng như thế nào để người khác phải ngoái đầu lại nhìn thì là một chuyện khác. Cái đó, đòi hỏi nhiều hơn là một hủ bao rủng rỉnh mà nó còn là cả một "nền tảng".

Nền tảng đó có thể là "gu" thẩm mỹ có sẵn hoặc được hình thành và bồi đắp qua cuộc sống hằng ngày. Đừng quên, kiến thức cũng đóng một vai trò quan trọng trong "nền tảng" đó. Thực tế, nếu bạn để ý sẽ thấy có những ngôi sao ăn mặc chẳng giống ai ngay cả khi họ mang trên mình những thứ giá trị như kim cương.

Những điểm sáng hiếm hoi

Nói gì thì nói, một ngôi sao nói về hàng hiệu bao giờ cũng có sự đáng tin hơn là một người dân thường nhưng nói được và làm được, làm sao cho đẹp lại không phải là điều dễ dàng để ai nghe cũng gật đầu. Và đó chính là điều không thể phủ nhận về sự ảnh hưởng của một ngôi sao giải trí tới công chúng thông qua những lựa chọn của họ.

Hiếm lắm những hình ảnh như Hồ Ngọc Hà xuất hiện tại nước ngoài với trang phục được lựa chọn một cách cầu kỳ và hợp lý để là tâm điểm của báo giới trong lần dự Liên hoan Âm nhạc Châu Á trong tháng 9/ 2009 vừa qua tại Hàn Quốc.

Nhu cầu mua sắm hàng hiệu tại Việt Nam giờ không còn ở lúc "sơ khai" như khi LV

khai trương cửa hàng đầu tiên tại Việt Nam của hơn thập kỉ trước. Những trang báo quảng cáo ngộp tràn trên các tạp chí ăn phẩm ít nhiều cũng đã nói lên nhu cầu mua sắm hàng hiệu của thị trường Việt Nam ngày càng phát triển. Trong đó, vai trò của các ngôi sao đóng góp không nhỏ.

Trong đó, vai trò của các ngôi sao đóng góp không nhỏ. Nhưng mấy người tạo được sự tin tưởng trong việc chọn lựa hoặc được các hãng thời trang nước ngoài tin tưởng trong việc "giao phó" việc quảng bá thương hiệu của họ tại Việt Nam như Hồng Nhung với Escada và Đỗ Hải Yến với LV.

Không phải ngẫu nhiên họ chọn những gương mặt này để quảng bá những dòng sản phẩm đã quá nổi tiếng trên thế giới khi xâm nhập một thị trường mới. Với những chuyển gia thời trang và kinh tế hàng đầu thì việc lựa chọn gương mặt đại diện không chỉ là "thần quen" hoặc "cảm hứng"...

Câu chuyện về hàng hiệu và nhu cầu "trưng trổ" ở bất cứ đâu, bất cứ ngành nghề nào cũng có, không chỉ riêng nghệ thuật hay riêng tại Việt Nam. Lâm đẹp và thể hiện bản thân là nhu cầu chính đáng, điều đó ai cũng nắm rõ. Nhưng hơn ai hết những người làm nghệ thuật nên hiểu rằng hình ảnh của họ trong mỗi lần xuất hiện là một dấu ấn.

Dấu ấn đó không đến từ việc họ khoác lên người tổng giá trị mấy chục ngàn đô hay đó là bộ cánh mới nhất của thương hiệu A, B, C mà là hình ảnh của họ trong mắt công chúng có "thuận" hay không. Mọi người vẫn nói vui với nhau rằng, người đẹp thì khoác bao tải lên người vẫn đẹp.

Điều này có vẻ hơi thâm xưng, nhưng không phải không có căn cứ, bởi nếu một người ý thức được dấu vẻ đẹp của mình thì chuyện "nô lệ" của thời trang lại không phải điều họ quá quan tâm. Thế nên mới có câu: Chiếc áo không làm nên thầy tu.

Nguyễn Hà

Hàng hiệu đắt vì sao?

Đến bây giờ, vẫn có nhiều người còn mơ hồ về khái niệm "hàng hiệu". Có người hào phóng cho rằng, tất cả những sản phẩm nào có thương hiệu trên thị trường đều là hàng hiệu. Hoàn toàn sai lầm khi suy nghĩ đơn giản như vậy.

Hàng hiệu, hiểu một cách chung chung, là những sản phẩm có thương hiệu, đắt tiền, được sản xuất với một số lượng nhỏ, chỉ nhằm phục vụ một tầng lớp nhất định nào đó. Họ phải là người có hiểu biết, có văn hóa và thu nhập cao. Họ thuộc tầng lớp thượng lưu, có ảnh hưởng và phong cách sống riêng.

Nói như thế, không phải là không hội tụ đầy đủ những yếu tố trên thì không được phép mua. Hàng hiệu, ai mua cũng được nhưng sẽ rất lãng phí nếu người mua không hiểu được giá trị thương hiệu vô hình của nó, không hiểu được tại sao nó đắt.

Đắt vì chất lượng

Hàng hiệu đắt có phải là do chất lượng? Điều đó chính xác. Chất lượng là yếu tố đầu tiên mà bất kì một nhà sản xuất hàng hiệu nào cũng đều hướng tới. Đối với hàng hiệu, chất lượng lại đại diện cho uy tín của thương hiệu. Độ bền của các sản phẩm hàng hiệu gấp 5 - 7 lần so với các sản phẩm cùng loại. Hầu hết các sản phẩm hiệu thường được sản xuất bởi các nguyên phụ liệu tốt nhất. Túi xách, dây lưng, giày, dép, áo da... thì toàn bằng da thật. Quần áo thời trang cũng sử dụng vải có chất lượng tốt nhất được nhập từ Anh, Ý... Chiếc áo Polo mua tại Mỹ, mặc hàng năm trời vẫn không bị biến dạng hay nhạt màu. Đồng hồ được sản xuất ở Thụy Sĩ. Mỹ phẩm hay nước hoa thì chẳng nơi nào tốt hơn Pháp.

Công nghệ sản xuất cũng đóng vai trò quan trọng trong việc tạo nên một sản phẩm có chất lượng. Chỉ sai một chi tiết nhỏ, nhà sản xuất sẵn sàng không cho xuất xưởng. Cho nên khi cầm một sản phẩm, bạn chỉ cần thấy một lỗi sai nhỏ thì đừng có dại mà rước về. Hàng nhái đấy. Không nên mua sản phẩm mà bị thuyết phục với điệp khúc "hàng lỗi của công ty, được nhân viên tuồn ra, nên chỉ bán với mức giá bằng nửa giá trị thường".

Có bao giờ bạn nhìn thấy một chiếc túi Dunhill với nếp gấp mép nổi cực chưa? Dunhill cũng giống như Louis Vuitton, Porsche Design, Bally, Aigner, Salvatore Ferragamo, Guy Laroche... đều mài móng những miếng da ở mép gấp, sau đó mới cho may, nên không dễ phát hiện ra vết khâu ở góc này có gì khác biệt. Một chiếc điện thoại Vertu, ô tô cán qua, vẫn bình yên vô sự, đồng hồ Edox ném vào tường, này ra như quả bóng, không để lại vết xước, áo da Esprit hơ trên lửa chỉ mềm thôi chứ không cháy. Tất cả những điều đó cũng đủ nói lên chất lượng của hàng hiệu.

Hàng hiệu đắt do giá trị thương hiệu

Giá trị thương hiệu của một sản phẩm vô hình và khó có thể định giá chính xác. Chẳng ai có thể trả lời Versace, Dolce & Gabbana hay Giorgio Armani giá bao nhiêu. Cũng chẳng ai có thể trả lời rõ ràng tại sao chiếc Mercedes hay BMW lại đắt hơn chiếc Fiat hay Musso mặc dù chúng có cùng tính năng và giá trị sử dụng. Chính cái-đắt-hơn là giá trị thương hiệu.

Nhưng nếu nói giá trị thương hiệu hoàn toàn vô giá cũng không đúng. Giá trị thương hiệu, có thể được hiểu, bao gồm tất cả các chi phí để xây dựng thương hiệu. Tag Huer bỏ ra vài trăm ngàn đô hàng năm đểassin al Tiger Wood dùng miễn phí sản phẩm đồng hồ của mình. Cũng chính nhãn hiệu này bỏ ra hàng triệu đô để tài trợ cho các giải golf thế giới. Mobiadore cũng từng bỏ ra cả chục triệu đô để tổ chức lễ ra mắt sản phẩm mới với thành phần khách mời toàn những tỉ phú.

Bạn có biết rằng nhà sản xuất Volkswagen đã phải bỏ ra hàng tỉ USD chỉ để thiết kế biết đến một vòng tròn bên trong chữ V và W chồng lên nhau? Còn bao nhiêu khoản ngân sách khác, nhà sản xuất phải rút hầu bao để xây dựng hình ảnh nhãn hiệu, chỉ với mục đích duy nhất "muốn cả thế giới biết đến sản phẩm của mình". Tất cả những chi phí đó, đều được tính vào giá thành sản phẩm, cho nên giá của một sản phẩm hiệu mới đắt như thế.

Xây dựng một thương hiệu cao cấp, và để cho mọi người công nhận đó là hàng hiệu và sẵn sàng chi tiền ra mua, là điều hoàn toàn không dễ. Các nhà sản xuất không chỉ bỏ ra hàng trăm triệu đô cho những ý tưởng, chiến lược, kế hoạch hoàn hảo, mà họ còn mất hàng chục năm làm việc không mệt mỏi, cùng với niềm tin và tình yêu mãnh liệt với sản phẩm của mình thì thương hiệu đó mới có thể thành công và thật sự trở thành hàng hiệu.

Bây giờ có bà nào bắt được quả tang chồng có bồ vẫn tươi tỉnh, chỉ bắt cô bồ của chồng đàn ca hát múa cho mình Nghe để "trả thù" như Hoạn Thư đã làm không? Ở đời phàm còn chuyện tình yêu là còn chuyện ghen tuông, nhiều người nói yêu mà không ghen không phải là yêu, thì đúng quá rồi nhưng cái ghen của yêu khác với cái ghen của ích kỷ bệnh hoạn. Từ ngày có Truyện Kiều người mình có thêm thành ngữ: Ghen như Hoạn Thư, bây giờ tình trạng khủng bố vì ghen tăng lên kinh khủng quá thì câu đó phải được nói: Nên ghen như Hoạn Thư mới đúng!

Ghen không chịu chồng đánh con, không đá thối bụng nia, không thuê đầu gấu đánh ghen, không bịa đặt bôi xấu, không tạt axit đổ nước sôi... là cái ghen của Hoạn Thư. Bây giờ có bà nào bắt được quả tang chồng ngủ với bồ vẫn tươi tỉnh như không, chỉ bắt cô bồ của chồng chơi đàn ca hát như Hoạn Thư không nh? Không, một trăm phần trăm là không! Cái sự ghen ngày nay đa phần đi kèm với... khủng bố.

Vẫn thường thấy mấy ông chồng hiền lành như mì, hề nói dối là đó mặt, cung cúc tuân theo lời vợ thì lại bị ghen nhiều nhất. Một ông làm Saleman nghề Real Estate bán nhà một đời không biết tán tỉnh là gì, giờ giấc chấp hành không sai một khắc. Chỉ mỗi cái ông phải đi gặp khách hàng, ấy thế mà hề ngồi với cô nào, bắt kể nói chuyện xã giao hay bàn chuyện công việc, là lập tức bà vợ xuất hiện nháy vào ngồi giữa, mặt mày hầm hầm, nói: "nào xong chuyện chưa, về". Tất nhiên ông này phải cung cúc về ngay, nếu không bà vợ sẽ ném một mớ vấn hóa hàng tôm hàng cá ra giữa cuộc vui.

Thế còn lịch sự chẵn, vợ ông nhiếp ảnh dịch vụ hình đám cưới mới ghê, chỉ cần thấy chồng đi với cô nào là y như rằng cả tuần cô đó bị ăn chửi tới bời, hết đường ở ngộ chửi vào đến chặn

PHỤ NỮ & GIA ĐÌNH

học cách ghen của Hoạn Thư

đường lu loa bé hành bé tới. Rồi thư tố cáo gửi lên mạng, rồi nhẩn nhe với chồng con bố mẹ người ta, rồi nhẩn tin, gọi điện khủng bố tùm lum tùm la.

Đàn bà đa số chỉ ghen bóng ghen gió, nghe hơi nổi chó, mấy ai chịu khó tìm hiểu cho rõ căn cơ, tấn bi hài đa phần là ở chỗ này đây. Vợ nhà bulder đi chợ về, nghe chồng ngồi nói chuyện điện thoại với cô nào đó cả giờ chưa thôi, không cần biết là chồng có đang "deal" chuyện làm ăn với khách hàng, chỉ cần nghe loáng thoáng anh anh em em là cảm cực gạch tấn một phát sau gáy chồng. May không chết, phải nằm liệt giường cả tháng trời.

Đó là chuyện của thư đàn bà ít học, còn đàn bà cả chữ trong đầu, một bà ở trong nước học tới tiến sĩ tiến seo chữ chỉ đùa, cũng không thoát được thói chợ trời. Ai đời thuê ghen chồng lại lừa chồng cho leo lên bụng rồi cắt phứt của quý của chồng đi. Sau biết sai, mới cảm vô bệnh viện nhờ người ta "gắn" lại dùm. Hồi những năm bảy mươi thế kỷ trước, kỹ thuật lắp ghép còn non, khi hành sự khúc trong đã phần khởi rồi nhưng khúc ngoài vẫn rũ như cổ gà rù, hi hi, khổ thân.

Cứ nói chuyện ghen tuông là y như ai nấy đưa nhau kể chuyện đàn bà, ít ai đá động đến đàn ông, làm như đàn ông quạ từ lăm. Thực ra đàn ông ghen mới ghê, nhiều khi còn ghê hơn cả đàn bà nữa.

Xưa nay đàn ông mới lăm bồ bịch chứ không phải đàn bà. Đàn bà có nào máu lăm cũng chỉ yếu được một lúc năm bảy anh là cùng, đa số chỉ chăm chỉ về nhà ăn cơm, thì thoảng mới tạt ngang kiểm bát phở rồi lại ba chân bốn cẳng chạy về nhà ăn cơm hay cho cơm ăn. Đàn ông khác, một ngày ông thì may ra kiếm được một ông cả đời chỉ biết một cái, đa phần đều có năm bảy bồ tở lên cá, ông nào không bồ bịch được coi là dừ, là cú dĩa.

Đàn ông ghen vì yêu vợ cũng có, không nhiều nhưng không thể nói là không có. Vài ông lấy nhau đã gần ba chục năm mà mỗi lần nhìn vợ mắt ông cứ đắm đuối như thời niên thiếu thì phục quá. Có một ông ở Sài Gòn vợ là bác sĩ bệnh viện chứ không phải phòng mạch, thường phải đi trực đêm hôm, tất nhiên trong bụng cũng nghi nghi nhưng không dám nói ra. Để chấm dứt cái việc ghen vợ ghen vẫn, chiều tối nào vợ đi trực là ông nốc bia cho cực

say, ngủ một giấc cho đến sáng, khỏi phải tưởng tượng tầm bậy. Có lẽ ông bị tiểu đường, gan nhiễm mỡ cũng vì yêu vợ quá.

Ngược lại cũng có ông chẳng biết ghen tuông là gì, vợ đi đồng đi tấy cũng mặc kệ, ai bảo vợ ông thế này vợ ông thế kia cũng chỉ cười nhát cái, nói thế à, rồi đánh trống lảng sang chuyện khác. Ông này không yêu vợ, cũng chẳng coi vợ là tài sản quý báu gì, vợ chỉ là cô giúp việc cộng thêm "quyền lợi" được ăn dãi, thỉnh thoảng ngứa máu mò vào rồi dừng đứng đi ra như không.

Một hôm có vợ ông này mừng rỡ chạy đến nhà khoe với bà bạn khác "Chị ơi, chồng em "ổng" biết ghen rồi nhé, vừa ghen đấy chị nhé...! Hai bà thì thẩm cười rích rích, coi bỏ tung sượng lăm. Thấy chồng ghen mà mừng cũng là sự xưa nay hiếm.

Nếu có người lãnh kinh đi tìm ông ta mà hỏi, ông cười cái bặc, nói ghen tuông cái gì, thỉnh thoảng giả dờ ghen một phát cho vợ nó mừng, thế thôi. Nghĩ mà thương phận đàn bà, bị ghen tất nhiên là khổ rồi, không được chồng ghen tuông có khi còn tủi nhục hơn.

Nói vậy thôi, đàn ông mười ông thì có đến chín ông rưỡi ghen vợ. Cái sự ghen thường nhẩn danh tình yêu, nhưng đa phần chỉ vì tức, vì tự ái, vì sĩ diện mà thôi. Đã đánh vợ là cơm người (Vợ là cơm người nhà ta, nhưng là phở tởi chẳng cha lảng giềng). Cơm người để dành mấy chục năm chán lăm, ăn thì chỉ ăn nhưng hề ai động đến thì lồng lên như sói.

Tất nhiên vợ mình bồ mình không ghen thì ghen ai, nhưng mà ghen tuông không phải lỗi để tan cửa nát nhà, đôi khi xảy ra án mạng không phải chuyện đơn giản. Nhiều có gái xinh đẹp tuyệt trần, giới giang hết bậc, bị ông bồ hất

cả lọ a xít vào mặt chỉ vì ghen vợ ghen vẫn. Một phút không suy nghĩ đã làm tan nát cả đời một mỹ nhân!

Rồi thì dao phay chọc bụng, đốt cửa, đốt nhà. Rồi thì đánh đập triển miển, hành vợ không khác gì hành giống trâu chó. Chuyện này nhiều vô kể, thôi không nói nữa. Trong giới trí thức lối ghen còn đồ tuy có nhưng quá có ít hơn, nhưng xử đều với vợ thì nhiều không kể xiết.

Một ông tiến sĩ hảnh hoai ở Bankstown, thấy vợ ngoại tình không làm gì để ngăn chặn, cứ nói cười như không, rình chụp cho được mấy pô ảnh trong tình trạng có vợ tay ấp miệng kể với ông hàng xóm. Cứ đến giờ đi ngủ lại treo lên, bật đèn sáng choang bắt vợ tự ngắm bức ảnh cùng người tình hàng xóm của mình. Lâu ngày có vợ phát điên với kiểu tra tấn này.

Một ông trí thức khác ở Yagoona lên ghì âm vợ nói chuyện điện thoại với bồ, cứ đến giờ cơm lại bắt con bật lên, cả nhà vừa ăn vừa nghe cho vui. Có vợ ăn không được, ngủ không được, bị bệnh gì trong bụng mà ối ra máu (hay tức học máu mồm) sứt chết.

Đừng nói đầu xa, một ông làm chủ shop ở Cabramatta. Cuối tuần đi club nhảy nhót, vợ được một ông shop khác khác mời ra sân ôm eo éch đu nhau bước Rumba. Chỉ trông thấy vợ bá vai cái "thằng đang ôm eo éch". Chẳng cần biết hai người có phải bồ bịch hay có quen biết gì trước đó không hay không, nhưng từ đó ông cấm cửa vợ. Ông nhổ bãi nước bọt, cấm không được đi quá bốn kính 12 mét kể từ bãi nước bọt này. Thất kinh.

Kinh nghiệm cho hay, ông nào lăm tiến nhiều cửa, có bao bì ngon lành, ra đường cua gái nhanh như chớp mắt thì về nhà càng ghen vợ dữ tợn. Suy bụng ta ra bụng vợ, mình tán gái để

quá thì người ta tán vợ mình cũng dễ, suốt ngày chẳng làm ăn gì, chỉ nghĩ mưu canh vợ cũng đủ mệt.

Có ông làm chủ doanh nghiệp kinh doanh có lời tiền nhiều như quán Nguyễn bao vây Trần Hưng Đạo thời xưa, về Việt Nam gái đeo theo ông như chuồn chuồn cấp mưa, thế mà ông canh vợ điên cuồng như FBI Mỹ canh chừng khủng bố. Bà vợ nào có xinh đẹp gì, chỉ mỗi cái "tôi" mê hát Karaoke. Một lần theo "ổng" về Việt Nam bà thích đi đến mấy nơi có sân khấu loại "hát với nhau nghe" (hay tra tấn với nhau nghe vì mức độ ồn).

Khi chị lên hát ông ngồi dưới, quan sát từng bàn khách trong quán xem có ai chiếm ngưỡng giọng ca (không tự ái) của vợ mình hay không. Hàng ngày đi ăn sáng, đi chơi, đi tour các tỉnh... với toàn người lạ hoặc chỉ lần đầu biết nhau trong tour. Vậy mà lúc nào cũng thấy ông rình rập sau lưng bà vợ để xem bà có tình ý gì với ai không...

Riết rồi chịu không nổi, tua đi chơi biến thành tua hành hạ nhau, trở về Úc đưa nhau luật sư nhờ làm ly dị. Bỏ rồi vẫn không yên với ông. Chỉ dọn đi ở đâu cũng thấy mắt ông sau gáy. Cuối cùng đành qua tiểu bang khác biệt tâm luôn, sống chui nhủi như tội phạm bị truy nã, không dám cho người quen nào biết địa chỉ mình...

Khổ thế đấy! Đàn ông ai cũng có tố ra ta đây quạ từ, nhưng trong việc ghen tuông nhiều ông ghen quá là đời. Hành xử với vợ con kiểu "không đụng hàng" của hàng thất phu lỗ mãng.

Cho nên khuyên răn đừng có ghen tuông e rằng viễn vông quá, thôi thì hãy treo trước cửa mỗi nhà cái câu "Nên ghen như Hoạn Thư" để nhắc nhở mọi người ghen tuông thế nào cho có văn hóa.

Ngọc Thu

Nát óc" không nghĩ cách đối phó với anh xã là "bơm nhậu", Huyền đành nhả tin khiêu khích: "Anh không về sớm là tôi gọi... "bạn cũ đến đây nhé"

"Bạn cũ" là tiếng Huyền ám chỉ bạn trai cũ của mình, vì biết chồng vốn ghen tuông, sẽ chẳng còn tâm trí nào ngồi yên trên bàn nhậu.

Đúng như dự đoán, chưa đầy nửa giờ đồng hồ sau, Huyền đã nghe tiếng xe của chồng ở cửa. Huyền vui vẻ vì anh trúng kế chịu bỏ nhậu về sớm nhưng lại bị chồng ném cho một cái nhìn hằn học đầy nghi ngờ. Dù Huyền có giải thích: "Em nhả tin vui thế để anh về nhà sớm" nhưng chồng cô vẫn không tin. Anh cương quyết khẳng định: "30 phút là đủ để "thăng đố" tới nhà và "rút êm"

Huyền cự lại lời vô lý của chồng nhưng vẫn bị chồng dò xét. Từ hôm đó, Huyền hay bị chồng "đòi hỏi".

Nếu mệt mà từ chối, thế nào cô cũng bị chồng mả mai, cho là: "Đã cho nhả tin... áy rồi nên bây giờ mới hết sức".

Bấy giờ, Huyền lại thấy ân hận vì đã lỡ nhả tin "chọc ghen" chồng, để đến nỗi, anh chồng đầy ghen tuông của cô cứ tưởng thật.

Chồng Huyền nóng tính nhưng tốt bụng. Khổ nỗi lại mê "chén chú, chén anh" mặc Huyền tìm đủ cách giúp chồng cai "em rượu". Lúc thì cô nhẹ nhàng giải thích, thuyết phục. Lúc khác, cô mua sách về căn bệnh ung thư gan do rượu

để cảnh báo chồng. Có lần, Huyền lôi bằng được chồng vào bệnh viện thăm một người quen nơi chỗ làm bị bệnh gan, đang điều trị cũng chỉ vì lạm dụng rượu.

Thế nhưng chỉ ngày hôm sau, cái bệnh của chồng lại tái phát. Bực mình vì nhiều lần tình giấc lúc 1-2 giờ sáng do chồng nhậu khuya, hôm sinh nhật mình, muốn chồng về nhà sớm, Huyền đã nghĩ ra "hạ sách" khích bác chồng.

Cũng có chồng suốt ngày nhậu và say, Yến nghĩ rất nhiều

chồng là bơm nhậu

cách để kiểm chế cơn thèm "hơi cồn" cho chồng nhưng chưa thành công. Có lần, Yến đòi theo chân chồng đi nhậu. Chồng rót, vợ cung ly. Chồng xiêu vẹo, vợ say bí tỉ. Nhưng đến lần thứ 2, Yến tự nguyện "xin rút" vì anh xã vẫn sung, còn mình thì oải quá.

Lần khác, đời lúc chồng nôn khắp nhà, Yến khéo léo kéo chồng sang phòng bên cạnh và để nguyên "bãi chiến trường", hy vọng sớm mai tỉnh giấc, chồng thấy "thành quả" mà "tởn" đến già. Nhưng chẳng những không sợ, ngày ngày hôm sau, Yến lại thấy chồng hí hửng với bạn nhậu.

Người bạn của Yến mách cho một mẹo "kinh di": Lấy mồ hôi của con ngựa, trộn vào rượu, chồng vừa uống là nôn mửa ngay sẽ tỉnh đến già. Không chừng sẽ sợ rượu đến... kiếp sau. Thế nhưng, cách này không hữu hiệu vì kiếm một con ngựa ở xứ này đã là không tưởng, lấy được mồ hôi của nó còn hoang tưởng hơn. Chưa kể, chuyện này thiếu cơ sở khoa học, chẳng may chồng ngộ độc thì sinh chuyện lớn.

Cuối cùng, biết chồng ghen tuông, đi nhậu nhưng lần nào cũng "điện dóm" về, vừa là "báo cáo", vừa hồng kiểm tra vợ nên trước giờ nhậu được điện thoại của chồng, Yến cố tình gọi điện thoại, "buồn chuyện" với cô bạn thân. Mục đích của Yến là để khi chồng gọi lại vài lần thấy máy của vợ bận, phải sinh nghi.

Khoảng 20 phút sau, thấy chồng xông xộc về mở cổng, Yến vẫn kệ. Cô vợ chui vào toilet nói chuyện điện thoại, dù bên ngoài, chồng quát tháo ầm ầm. Yến vừa lộ mặt ra, đã bị chồng giăng mắt điện thoại, thẳng tay ném xuống sàn nhà và bị bé gãy sim. Hôm đó, vợ chồng cãi vã lớn. Những ngày sau, chồng Yến vẫn nhậu "be bét", còn hăm dọa vợ: "Cứ liệu hồn".

Xời hông, bóng không

Có hàng trăm lý do để chồng "yếu" nhậu hơn yếu vợ. Cũng có gần đó nỗi buồn của những người vợ có

chồng "nhậu nhẹt". Được gặp mặt chồng ngay sau suốt ngày làm việc là ao ước của người vợ. Tuy nhiên, đừng "bởi" vào sự ghen tuông của chồng để mong chồng về sớm. Đó không phải là kế sách hiệu quả. Thậm chí, nó còn phản tác dụng, gây hiểu nhầm sâu sắc và hậu quả, người vợ phải hứng chịu.

Ngoài ra, lừa chồng về nhà sớm không bao giờ là cách hay, dù với bất kỳ nguyên nhân nào. Sớm muộn gì, chồng cũng biết bị lừa hoặc trở nên hằn học, sinh nghi với vợ (như chuyện "chọc ghen"). Lúc đó, người vợ tự bước mình trong cảnh "tình ngay, lý gian". Niềm tin với vợ bị giấm sút khiến chồng ức chế, càng "đổ đốn" hơn. Bên cạnh đó, say xỉn là một trong nhiều nguyên nhân của bạo lực gia đình. Vì thế, càng không nên khiêu khích hay thách thức chồng mà nên tìm cách khác thích hợp hơn...

**Thế nào các bà
mẹ có con gái đã
lập gia đình cũng
giấy này lên mà
phản đối: Rõ vô
vấn, mặc kệ thì làm
sao gia đình hạnh
phúc được?**

Nhấn ngày tụ tập đại gia đình, bốn chị em gái mới có dịp ngồi lại với nhau, cùng phê bình và tự phê bình. Thường thì các đức ông chồng, bố mẹ chồng luôn là đề tài nóng hổi của mấy chị em. Hôm nay khác. Cuộc mạn đàm khởi nguồn từ việc hai nhóc nhà cô em út tự ngồi xức cốm ăn ngon lành.

Chị ba vừa gào con thôi ngay trò con phần vừa chấm ngò: "Khổ quá, cứ đến bữa ăn là như đi đánh trận. Cứ phải cầm cái bát chạy theo chúng nó, mệt đứt cả hơi. Nhìn các em con đi

mặc kệ NÓ

út đây này. Đưa 2 tuổi, đưa 5 tuổi mà chẳng đứa nào phải phiền đến mẹ."

Chị cả cười phá lên: "Ừ, di út nuôi con nhàn thật. Khiếp, ngày xưa chị đến là vất vả, suốt ngày nhồi nhối, nhét nhét chúng nó. Đến bữa ăn, có bao giờ được ngồi thảnh thơi lấy một chốc, một lát đâu. Đấy này vợ chồng di út, có khi con chưa ăn cũng kệ, bố mẹ cứ phải no cái bụng đã. Thế này thì để cả chục đứa cũng cứ như không áy nài!"

Chị hai phụ họa: "Có muốn học cái nhàn của di út cũng khó. Minh mà nhìn thấy con ăn rơi, ăn vãi là không chịu được rồi. Nhiều hôm muốn để cho chúng nó tự lập nhưng rồi thấy bẩn thỉu, ngứa mắt, bực mình, lại phải tiếp tục dút dút, bón bón. Mỗi bữa phải ép chúng nó ăn hết tiêu chuẩn, có hôm hết hai ba tiếng mới xong một

bát cháo. Mệt lắm, nhưng chúng nó mà không ăn hết còn mệt hơn. Cái đầu cứ như muốn nổ tung ra vì lo".

Phải chăng các mẹ nên học một chút tính vô lo của cô út?

Tự dưng cô út trở thành tâm điểm của hội nghị bàn tròn. Mấy bà chị nhất trí với quan điểm cô út sượng vì vô lo. Các chị cứ về đến nhà là hùng hục lao vào quét dọn, nhiều khi 11 giờ đêm rồi vẫn phải lo mọ dưng rửa bát cho kỳ xong mới dám lên giường ngủ lưng.

Đấy này cô út cứ đánh bài kệ. Nhà bẩn một tí cũng kệ. Miễn là xong nhanh chuyện cốm cháo để dất dúi cả nhà ra bờ hồ hóng gió. Bát đĩa chưa kịp rửa, kệ. Sáng dậy sớm thì giải quyết nốt. Dậy muộn lại để đến trưa hôm sau. Miễn là có thời giờ để ngồi xem quần vợt cùng chồng, hoặc kể chuyện cho con nghe. Nhiều hôm bà ngoại sang đúng lúc cả nhà con gái út đang chơi trò đá bóng trong nhà, bà kêu trời lên: Khiếp, nhà cửa gì mà cứ như bãi chiến trường ấy.

Thấy ba bà chị bàn luận sôi nổi quá, cô út phải cắt lời: "Tóm lại, các chị đang khen ngợi hay phê bình em đây?". Khen, khen, khen. Ba bà chị cười xòa. Cô út vung, cô út đoảng có tiếng trong nhà rồi. Giờ ngồi nhìn con cô út tự xúc cốm ngon lành, các chị mới nhìn ra sự sượng sùng của kẻ vô lo.

Chị cả bảo, gần đây chị mới rèn được một tí tí tu cái đức vô lo ấy để mình đỡ khổ. Phải ngày xưa, đi làm về mà nhìn thấy bụi bám vào tủ là lập tức lấy giẻ lau ngay đấy. Thế mà bây giờ cũng phải dẫn mình, tặc lưỡi, tạm cho qua! Cái đầu vẫn vẫn vương vì đám bụi, nhưng mà cái thần có nhàn hơn thật. Làm nhiều thì lo nhiều. Làm nhiều thì cấu nhiều khiến cho cái mặt nhẵn, cái đầu sớm có tóc bạc.

Ba bà chị nổi tiếng đảm đang đều như thế. Cô út thì khác. Cô út làm vừa đủ, làm hôm nay không xong thì mai lại làm. Thời gian của cô út dành nhiều cho chồng con. Cho bạn bè. Cho những thú vui riêng.

Hơn ba mươi tuổi, một sách hai con, nhưng ra đường cứ phơi phơi như chưa vướng bận gì. Tháo nào mà cô út trông trẻ hơn tuổi. Chẳng mấy khi thấy cô út cấu giận. Thử bảy chủ nhật nào cũng dất dúi chồng con đi tít mít. Chỉ có một chữ kệ mà giải quyết được nhiều nỗi lo như thế, ai chả muốn kệ. Có khi các chị lại phải cấp sách học theo di út mất thôi.

Phương Minh

Chồng: Em biết không con lạc đã không cần uống gì hết trong 8 ngày vẫn sống

Vợ: Xùy, tưởng gì, em biết một sinh vật khác uống 8 ngày không làm gì cũng có chết đâu...

Với vai trò song hành: vừa làm nội tướng vừa là người phụ nữ của công việc, phụ nữ vốn đã thiệt thòi hơn so với nam giới trong công việc lẫn trong tâm trí của số đông.

sếp nữ sẽ bị gọi là "lừng lợ con cá vàng".

Với vai trò song hành: vừa làm nội tướng vừa là người phụ nữ của công việc, phụ nữ vốn đã thiệt thòi hơn so với nam giới trong công việc lẫn trong tâm trí của số đông. Thường biết, đàn ông lấy tài năng làm trọng, phụ nữ lấy phúc đức mà giữ gìn, nhưng buổi hiện đại nhiều phụ nữ bình quyền muốn gồng gánh trọng trách song đôi ấy. Các nàng muốn chứng tỏ năng lực, thích thách thức. Vì thế, đôi khi nàng chủ động bắt đi một ít tính nữ để được việc, và sau đấy lại ngậm ngùi "giả như có thể phát huy sức mạnh nữ tính hơn".

Vũ khí của phụ nữ là nước mắt và những lời tâm sự, nhưng không sếp nữ nào có thể sử dụng vũ khí đấy cho ngọt, vì chúng

Xương sườn

"Chiếc xương sườn và bộ veste xám"

Là câu nói ẩn ý người phụ nữ ngày nay phải khoát áo vest ra xã hội làm việc như nam giới.

Có vẻ như chiếc xương sườn của Adam đang chịu nhiều sức ép hơn khả năng nó có thể chịu đựng. Những bóng hồng thành đạt thường được cho rằng có sự hậu thuẫn của đại gia, trong khi các nam từ thành đạt thì không mấy khi liên lụy đến nữ nhân.

Lại thấy, khi làm việc cùng một supervisor (sếp) nữ, tâm lý nhân viên thường nể hơn dưới trướng sếp là nam. Có vẻ như chiếc xương sườn của Adam đang chịu nhiều sức ép hơn khả năng nó có thể chịu đựng.

Đào liễn, phát xít hay lưng lờ con cá vàng?

Người đẹp mà làm supervisor thì mặc nhiên nhận thêm thì phi liên quan đến nhan sắc như "được sếp lớn hơn cương" hoặc thậm chí ác khẩu hơn là "chỉ biết đeo tôi đeo lui mới được vậy..." nếu họ là người mềm mỏng, nhu thuận trong xử thế. Thế mà, khi nàng tỏ ra rắn rỏi, kiên định, thì nàng bị gán ghép là "phát xít", "quản phiệt" hoặc "thất chơ" (Thatcher - cựu Thủ tướng Anh, người đàn bà sắt).

Một sếp nam với những phong cách quản trị khác nhau thường được khen là "linh hoạt", là "có tài lãnh đạo" thì

trái với những phẩm chất và tiêu chuẩn của một nhà lãnh đạo.

Con đại cái mang

Thu, nhân viên ngân hàng Westpac tại Sydney, cô là supervisor cho một team trong chi nhánh nơi cô làm, là một phụ nữ xuất sắc trong công việc. Thu luôn hoàn tất mọi nhiệm vụ trên mức mong đợi. Từ khi con ốm đau, chỉ mất tập trung làm việc. Đang họp, phải chạy ra gọi điện thoại về nhà dặn dò thuốc uống. Đang làm, phải bỏ ra ít giờ để về mang con đi khám bác sĩ quen.

Thu cho rằng tự tay mang con đến gặp bác sĩ thì mới được ưu tiên và khám kỹ. Rồi thì đêm về, một tay trông con, một tay làm nốt những công việc của ngân hàng mà trong ngày vẫn chưa xuể. Mấy năm liền Thu đều đạt danh hiệu "staff of the year" nhân viên giỏi nhất trong năm, nhưng xem chừng Thu đã bất lực trong việc trút bỏ cái gánh nặng làm người phụ nữ đa đoan.

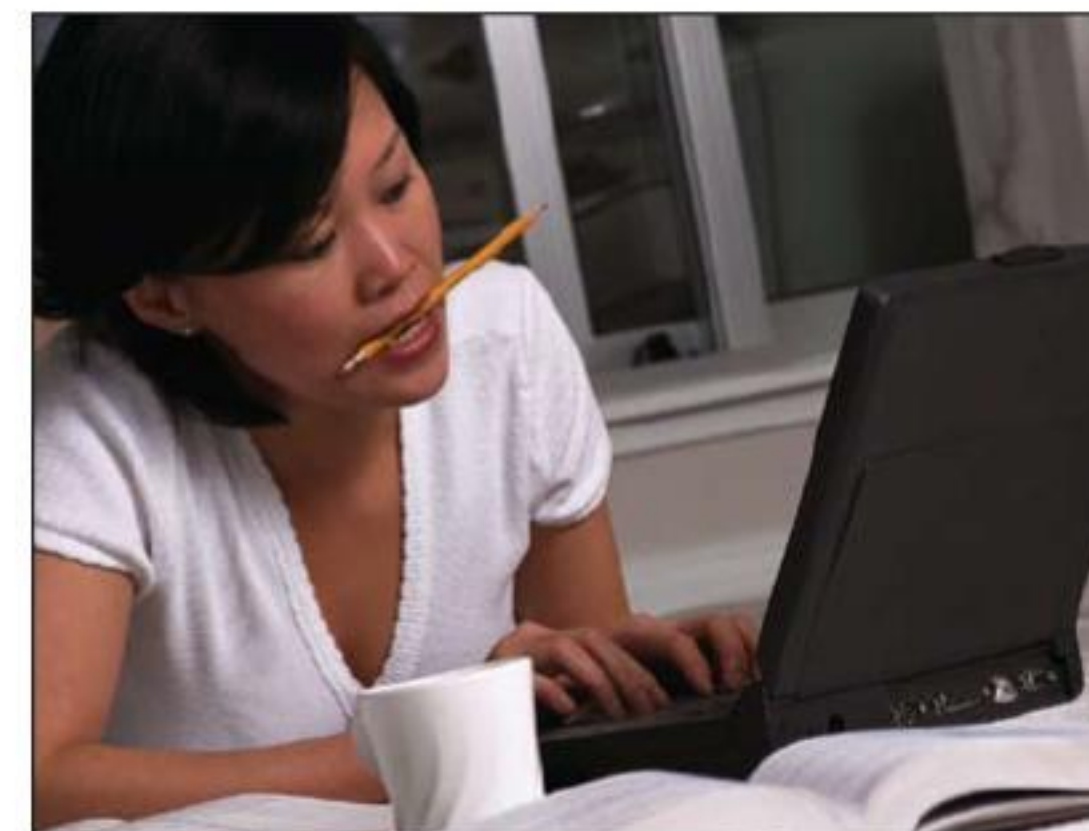
Trong khi đó, những quý anh cùng làm với Thu, Úc cũng có, mà Việt cũng có thì có vẻ rảnh rang hơn nhiều, bởi họ lý luận rằng, "vợ lo con tốt hơn cái bọn đực của mình nhiều".

Và ở đâu đó, có khi vợ các anh cũng phải khoác lên mình những gói trách nhiệm nặng không kém Thu, thì các anh mặc nhiên hưởng thụ sự nhàn tãn cuối giờ chiều uống bia tán phét chuyện chính trường quốc tế, hay chuyện football v.v...

Khi cảm xúc tạo nên tâm trạng

Món quà vô giá của phụ nữ, sự nhạy cảm, có vẻ như được tặng sai khi có ấy mang vào công sở. Xuyên nhân viên Sở Di Trú thuộc bộ Nhập Cư Liên Bang chính phủ vô cùng bận rộn với các hồ sơ của người nước ngoài đến Úc rồi xin định cư lại mà cô phải xem xét. Lúc nào cũng có cả chồng đơn cao ngấp đầu để đợi giải quyết. Có những trường hợp cô phải đến thăm viếng thân chủ tại nơi họ tạm ở tại Úc... những lúc này cô thường ... sẵn lòng dành cả mấy tiếng để đi shopping khi nghe tin những shop hàng hiệu đang giảm giá. Hoặc ngay tại bàn làm việc cô bỏ ra nửa tiếng để vô mạng chat chit và cho lời khuyên nữ đồng nghiệp khác về cách ăn mặc, trang điểm, nếu có cơ hội.

Và thế là những hạn chót của công việc. Có nhiều đơn từ mà cả nhóm phải

làm chung, theo kiểu network nghìn là mỗi người xét một phần rồi tổng hợp lại). Những lúc này Xuyên thường xuyên tạo rối ren cho người khác, bởi lịch làm việc của Xuyên bị thay đổi bất chợt vì những hôm dạo shopping, hay chit chat trên mạng... Ấy thế mà, cô phòng (đa số là Úc) không sao giận được Xuyên bởi nàng luôn biết cách "chèo lái" bằng những chiếc áo, khăn choàng... nàng sẵn được ở mất chỗ "on sale".

Mấy anh đồng nghiệp ga lăng gọi nàng là "bình hoa di động", bởi nàng trang điểm cho phòng làm việc thêm đẹp đẽ và người khác tuy không thích nhưng cũng không thể chối từ làm việc kiểu "không cần lịch" của Xuyên.

Có nàng, văn phòng thêm xinh, thêm tiếng cười. Vả nàng, chất lượng công việc cũng không giảm sút nhưng mọi người vẫn thích có nàng để điểm tô cho chốn công sở xám ngoét thêm chút hồng xinh.

Mấy gánh hồng nhan?

Phụ nữ cần lùa là một tí, cần son phấn một tí, nhưng mấy ai vừa đủ sức giỏi công sở lại đảm việc nhà mà lại còn thời gian và sự thanh thoi để mất xa mặt, để trang điểm và gìn giữ dung nhan? Vì thế, mấy hãng làm marketing cũng luôn sẵn lòng chỗ nào có phụ nữ làm việc là đẩy vào đó làm cho họ lên lên phong trào dạy trang điểm và ăn mặc đẹp cho nữ nhân viên. Lý luận của phong trào này là tư tưởng, "làm đẹp cho mình và làm tươi mát cho đời".

Quả tình, nửa thế giới là những người phụ nữ chân yếu tay mềm phải gồng gánh gấp đôi nhiệm vụ mà vẫn phải giữ sự ngọt ngào tươi xinh. Chúng tôi tự hỏi không biết mình phải yếu mềm bao nhiêu nữa thì mới đủ?

Thắm Hạ

Ca dao thời mới

*Tình chỉ đẹp khi còn đang dở
Cưới nhau về tắt thở càng nhanh.*

*Người đi một nửa hôn tôi mất...
Một nửa hôn kia đứng chửi thế!!!*

*Bánh mì phải có "paté"
Làm trai phải có máu dế trong người*

*Quán tử đần đo là quán tử đại
Quán tử ... làm đại là quán tử khôn.*

*Trên đồng cạn dưới đồng sâu
Vợ chồng cùng cấy thẳng cu ra đời.*

*Vịt trường là chốn ăn chơi,
Chí Hoa là chỗ nghỉ ngơi giang hồ.*

*Bắc thang lên hỏi ông trời
Đem tiền cho gái có đôi được không?
Ông trời mới trả lời rằng
"Tao còn bị gạt hươu chi là mày!"*

Điều bạn cần lưu ý là trẻ phải đủ lớn để hiểu được sự huyền ảo của cuộc sống trước khi được dạy những kỹ năng này. Dạy một bé 4 tuổi bắt đầu phá vỡ một vài luật lệ là một điều không tốt. Tuy nhiên tập chí Parent đưa ra một số lĩnh vực mà trẻ có thể phá vỡ luật lệ:

1. Giữ những gói bim bim khi vào một rạp chiếu phim.

Đến rạp hát, rạp chiếu phim, hay sân bóng... bạn đều không được phép mang đồ ăn vào. Vậy tại sao bạn không tận dụng những nơi này để dạy cho bé bài học đầu tiên về chỗ nào thì có thể bé con một số luật lệ. Hãy để bé lên mang vào một gói bim bim, bánh quy, bóng bóng, nước uống... Sẽ không ai biết nếu dạy bé cất kỹ các đồ này khi vào cửa.

2. Đặt ra câu hỏi với giáo viên.

Trẻ có thể đặt ra câu hỏi cho giáo viên, điều này hoàn toàn có thể. Một điều mà nhiều trẻ không dám làm ở trường đó là hỏi "Tại sao?". Những kiến thức được ghi nhớ một cách máy móc có thể giúp trẻ qua được kỳ kiểm tra nhưng không thể dạy trẻ cách suy

Công việc của cha mẹ là dạy trẻ hiểu thế giới bên ngoài thực sự như thế nào. Và một phần trong đó là chỉ ra quy tắc nào có thể phá vỡ hoặc bẻ cong là những chuẩn bị cần thiết cho bé khi trưởng thành.

ngi đọc lập. Điều mà trẻ cần không chỉ là biết câu trả lời mà cần hiểu tại sao vấn đề này lại như thế, tại sao phải cách dòng trong bài viết và rất nhiều cái tại sao khác.

3. Học cách nói dối những điều vô hại

Có một điểm khác biệt rất lớn giữa một trẻ là kẻ nói dối như cuộc mà vẫn được tin tưởng và một trẻ biết khi nào nên nói dối để làm cho ai đó vui lòng. Chẳng hạn, bà nội tặng bé một chiếc áo len nhân ngày Giáng sinh nhưng bé không thích món quà này. Vậy bạn sẽ dạy để con nói: "Cảm ơn bà. Chiếc áo thật đẹp. Cháu rất thích nó" thay vì nói thật: "Cháu không thích nó".

Dạy trẻ phá vỡ những quy tắc

Có một vài điều tế nhị mà trẻ cần biết trong cuộc sống. Bạn hãy dạy trẻ khi nào nói dối thay vì nói những điều khiến người khác không vui. Đó có thể chỉ là cách để giữ một tình bạn quan trọng, một công việc hoặc không khí hòa bình trong gia đình.

4. Cho phép trẻ quấy hết cỡ

Trẻ con bây giờ dường như chỉ thích ở nhà ôm TV, máy tính hoặc di động mà không dành thời gian đi dạo. Bạn hãy đưa con lên núi trượt tuyết hoặc đến một túp lều trong rừng và để bé làm một số việc trái quy tắc như: quấy hết cỡ, cười thật lớn và đi tiểu trong rừng... Trong khi ở trong rừng, bạn cũng có thể chỉ cho bé cách làm thế nào để đốt được một đồng lửa trại thật lớn.

Bé cũng cần biết những "mánh khéo" khi chơi thể thao. Nguồn: Images

5. Phá luật khi chơi thể thao

Dạy cho bé tinh thần thể thao cao thượng khi bé bước vào thế giới tuyệt vời của những môn thể thao là cực kỳ quan trọng. Tuy nhiên, sau khi bạn đã qua cái tuổi mà mọi đứa trẻ đều chơi bóng chỉ cho vui và vì cha mẹ chúng muốn thể thì bạn sẽ bước vào một nơi cạnh tranh thực sự.

Từ 13 tuổi, bé đã có thể học võ khối trờ lửa và cách phá vỡ những quy tắc trong thể thao. Điều này không có nghĩa bao gồm việc sử dụng chất kích thích hay cướp lấy vật đem lại may mắn của đối phương mà có thể là nắm áo của cầu thủ đối phương, hoặc đẩy nhẹ khuỷu tay vào hông đối phương khi đang chuẩn bị sút bóng.

Sườn Non Rim Sauce Đậu Đen

Nguyên Liệu:

- 1.5 pounds sườn non (thịt riêu nước) có xương
- 1 miếng gừng cỡ 1" vuông, cắt sợi nhuyễn
- Lá quế cắt

Pha sauce:

- 2 muỗng canh black bean paste
- 2 muỗng canh đường nâu
- 3 tép tỏi băm nhuyễn
- 1 muỗng canh rượu cherry
- 1 muỗng canh nước tương đen như Kikkoman

Cách Làm:

- Cho 1 muỗng canh dầu vào chảo nóng, phi gừng thơm cho thịt vào xào. Cứ vài giây xào thịt lên. Xào đến khi thịt vàng vừa.
- Chế chén sauce vào nấu lửa vừa đến khi sauce rút 1/2. Cho lá quế vào xào lên vài cái. Tắt lửa ăn nóng.

Khám phá ăn uống

Sườn Non Kho Tộ

Nguyên liệu:

- 1 lb sườn non
- 1 Tbsp nước mắm
- 1 Tbsp nước tương
- 1/2 tps mật ong
- 1/2 tps muối
- tí đường
- tí bột ngọt (tùy thích)
- 1 trái ớt khô cắt khúc

1/2 củ hành tây cắt khúc
1 tép tỏi băm
tiểu

Cách Làm: - Kitchenaid

Sườn bóp muối, rửa sạch với nước nóng. Cho vào tô kho, ướp nước mắm, nước tương, đường, mật ong, tiểu, ớt khô, tỏi băm, bắt lên bếp kho lửa medium 10 phút cho tí nước nóng vào, rồi hạ xuống medium low đun nhỏ lửa kho đến khi kho cho hành tây vào đun và kho thêm tí nữa là được.

Chuyên trang "Khám Phá Ăn Uống" này được bảo trợ bởi Gạo Thơm Hoàng Gia This "Food Discovery" section proudly sponsored by Royal Umbrella Jasmine Rice

Vào khoảng năm 1965, nhạc sĩ Trường Kỳ cùng một số ca nhạc sĩ trẻ cảm thấy khó chịu với cái chữ "kịch động nhạc" nên họ đã hội họp nhau lại và đã nghĩ ra chữ "nhạc trẻ" để diễn tả rằng đây là loại nhạc được những người có tâm hồn trẻ yêu thích, chứ không nhất thiết là chỉ có những người trẻ mới biết hay mới viết loại nhạc này. Vì thế có thể nói "nhạc trẻ" không phải do ai sáng tạo ra hay một nhóm nào phát minh ra, mà đó chỉ là một từ ngữ dùng để diễn tả loại nhạc được giới trẻ ưa thích thời đó mà thôi.

Có thể nói rằng trong suốt thời gian từ khi nhạc trẻ được hoạt động và bùng nổ trở lại, tức là từ năm 1963 trở đi thì hầu hết người ta đều trình diễn nhạc ngoại quốc. Lý do người ta vẫn ấp úng và thêm muốn được hát các ca khúc ngoại quốc, nhất là những bài hát đang rất được thịnh hành như một loại thời trang! Thứ hai là vào thời kỳ đó chưa hoặc không có nhạc trẻ thuần túy VN, ngoài một số bài hát Twist của hai nhạc sĩ Khánh Băng và Phùng Trọng. Mãi cho đến khoảng cuối năm 1970, quan ngại trước sự bành trướng ngày một rộng lớn và mạnh mẽ của phong trào nhạc ngoại quốc, đồng thời lo sợ trước viễn ảnh là nếu cứ để cho giới trẻ hát nhạc ngoại quốc thì họ sẽ quên đi văn hoá, ngôn ngữ, cùng tâm hồn, và tư tưởng VN. Nhưng nếu bắt họ dừng nghe nhạc ngoại quốc mà chỉ nghe nhạc VN thì điều này cũng khó thực hiện được. Vì thế cá nhân tôi là Nam Lộc và anh Trường Kỳ sau nhiều đêm thao thức và suy nghĩ chúng tôi đã đưa đến một giải pháp "dung hoà" là viết lời Việt cho các bản nhạc ngoại quốc, để từ từ kéo những người trẻ về với âm hưởng cùng những rung động thuần túy VN. Và cũng từ đó một phong trào ý nghĩa mà chúng tôi dùng chữ "Việt Hoá Nhạc Trẻ VN" đã chính thức chào đời, với sự tham gia của rất nhiều tác giả khác như Phạm Duy, Kỳ Phát, Vũ Xuân Hùng, Nguyễn Duy Biền v.v....

Có khi chúng tôi dịch từ bài hát nguyên bản, có khi chúng tôi chỉ soạn lời mà thôi. Thí dụ như cá nhân tôi được may mắn viết bài "Trăng Vượng Khung Cờ Mùa Thu" là tôi hoàn toàn soạn lời và lời này không dính líu gì tới ý nghĩa của bản nhạc chính là bài "Tell Laura I Love Her". Tương tự với nhạc phẩm "Mây Lang Thang" thì lời đó không dính líu gì tới bản "The Cowboy's Work Is Never Done". Và như đã nói ở trên, mục đích của chúng tôi là muốn những người trẻ vẫn nghe các bài hát có âm hưởng của nhạc ngoại quốc nhưng tâm hồn và rung động lại rất thuần túy VN.

Cho đến nay, những ca khúc ngoại quốc lời Việt kể trên vẫn còn được lưu truyền và có một chỗ đứng riêng biệt trong lịch sử của nền âm nhạc VN.

1970 - 2010

bốn mươi năm nhạc trẻ Việt Nam

Một trong những tuyển tập nhạc "Việt hoá"

Vào khoảng một năm sau ngày chúng tôi phát động phong trào Việt hoá nhạc trẻ thì lúc đó có một số ban nhạc và các nhạc sĩ đầu tiên xuất hiện đã sáng tác ra những ca khúc được xem như thuần túy nhạc trẻ VN. Tức là từ ngôn ngữ, tư tưởng cho đến âm hưởng và nhạc lý tất cả đều có tính thần tượng tự như nhạc trẻ ngoại quốc. Ban nhạc trẻ đầu tiên phải kể là Phương Hoàng với những sáng tác của Lê Hữu Hà và Nguyễn Trung Cang.

Còn nói về ca sĩ thì Có thể kể ra một vài tên tuổi quen thuộc như Elvis Phương, Helena, Thanh Lan, Công Thành, Bích Trâm hay Paolo v.v. đa số là những người học ở các trường Tây như Taberd, Marie Curie hoặc Jean Jacques Rousseau ...

Có một người duy nhất mà chúng tôi nghĩ ông cũng có tâm hồn trẻ, ông yêu thích nhạc trẻ và ông cũng khuyến khích các con của gia đình ông tham dự vào sinh hoạt nhạc trẻ, đó là nhạc sĩ Phạm Duy. Nhạc sĩ Phạm Duy đã soạn những bài nhạc trẻ cũng như phiên dịch rất nhiều ca khúc nhạc trẻ thời đó cùng với chúng tôi. Nói tóm lại là chỉ có nhạc sĩ Phạm Duy còn các nhạc sĩ khác thì không vì họ cũng có trách nhiệm, bốn phần và khuy nh

hướng sáng tác riêng tư của họ.

Đánh giá về sự thành công rực rỡ và vang dội trong các lần tổ chức đại hội nhạc trẻ vào thời điểm đó như ở sân Hoa Lư có người tham dự lên đến 20.000 có 2 lý do.

Lý do thứ nhất là vì giới trẻ VN thời đó họ bị ảnh hưởng phong trào nhạc Rock, nhạc Psychedelic, hoặc lối sống Hippie ở nước ngoài, vì thế họ luôn thêm khát có những buổi sinh hoạt như ở ngoại quốc, thí dụ như đại hội nhạc trẻ Woodstock kéo dài cả mấy ngày trời, những cuộc họp mặt của giới Hippie, ăn mặc diêm dúa, tóc tai để dài, thêm được tự do ca hát và nhảy múa v.v.... Tuổi trẻ thời đó hay tuổi trẻ nào cũng muốn có những sinh hoạt tự do, không có tính cách trói buộc. Hiểu và thông cảm được tâm trạng của những người bạn trẻ cùng trang lứa với mình, chúng tôi đã tìm cách dung hoà niềm đam mê đó với bốn phần đối với quê hương, đất nước. Phải nghĩ đến trách nhiệm của những người trai trong thời chiến, phải nghĩ đến sự hy sinh của các quân nhân trong QLVNCH cũng như niềm đau và nỗi mất mát của các cô nhi quả phụ.

Vì vậy chúng tôi đã đến gặp gỡ các vị lãnh đạo thuộc bộ phận Tâm Lý Chiến thuộc Tổng Cục Chiến Tranh Chính Trị của quân lực VNCH và đề

nghị quý vị đó cho chúng tôi được tổ chức các buổi nhạc trẻ hằng năm, không cá nhân hay một ban nhạc nào nhận thù lao và tất cả tiền thu được đều trao cho Cục Tâm Lý Chiến để lấy tiền giúp cô nhi, quả phụ cũng như gây quỹ Cây Mùa Xuân Chiến Sĩ.

Tổng Cục Chiến Tranh Chính Trị lúc đó rất hài lòng, nên họ đã hỗ trợ chúng tôi để có những buổi nhạc hội liên tục hàng năm. Riêng các ca, nhạc sĩ trẻ thì cũng rất sung sướng và háh diện, vì vừa có dịp đóng góp vào những sinh hoạt ý nghĩa cho quê hương, đất nước, lại vừa có dịp phô diễn tài năng âm nhạc của mình. Còn đối với các khán thính giả trẻ thì khỏi nói, con số tham dự đã lên đến mười mấy, hai chục ngàn người mỗi năm.

Nếu phân tích giữa nhạc trẻ trong nước và nhạc trẻ ở hải ngoại hiện nay thì chúng ta không có điều gì để có thể dựa vào mà so sánh hay giải thích. Bởi vì, như tôi nói lúc này, nhạc trẻ VN trong nước đã dùng chữ "nhạc trẻ" để diễn tả nhạc ngoại quốc, nhạc kịch động. Cho nên khi ra hải ngoại chúng ta không dùng chữ nhạc trẻ nữa, bởi vì các bài nhạc kịch động đó chính là nhạc của nước Mỹ, hay từ các nước Âu Châu mà bạn có thể nghe mỗi ngày hay bất cứ lúc nào qua radio hay TV.

Ngược lại ở hải ngoại chúng ta lại thêm khát nghe những bản tân nhạc thuần túy VN, những bài nhạc vàng, những ca khúc thời chinh chiến mà ngày trước chúng tôi có thể vì bận rộn hay vì vô tình mà không để ý hoặc không có dịp thưởng thức. Nghe lại những ca khúc đó bây giờ mới cảm thấy là mình đã để mất đi bao nhiêu tình hoa của nền âm nhạc VN. Có thể vì tuổi tác chúng tôi giờ cũng đã thay đổi, hoặc là do sự thay đổi bởi hoàn cảnh cùng tâm trạng của mình!

Về công lao để phát triển nhạc trẻ VN thì gồm có nhiều người lắm, nhưng theo tôi, một trong những người có công lao rất lớn là nam ca sĩ Jo Marcel. Ông là người tổ chức các phòng trà đầu tiên để các bạn trẻ có nơi trình diễn hoặc thì thố tài nghệ. Lúc đó phong trào trình diễn nhạc ngoại quốc ở các câu lạc bộ (club) của Mỹ cũng đang phát triển. Chắc bạn đọc còn nhớ là khi quân đội Hoa Kỳ và đồng minh đến VN khoảng năm 1963 thì nhu cầu sinh hoạt về âm nhạc của họ đã tăng lên rất nhiều, vì thế các câu lạc bộ ở những nơi đóng quân cần nhiều ban nhạc để trình diễn cho những người lính viễn chinh giải trí. Một trong những người đầu tiên đứng ra lập ra các ban nhạc như thế là nhạc sĩ Tùng Giang và sau đó các bạn trẻ cũng tự lập ra các ban nhạc và đi trình diễn khắp nơi.

Những người gom góp các ban nhạc trẻ lại để cùng sinh hoạt lại là nhạc

sĩ Trường Kỳ. Với tâm hồn yêu văn nghệ cùng các sinh hoạt nhạc trẻ, Trường Kỳ nghĩ rằng ngoài những lúc chơi nhạc cho các clubs ngoại quốc thì cũng nên họp lại để có những buổi trình diễn cho khán giả VN, nhất là giới trẻ. Anh Trường Kỳ đã dùng phòng trà của ca sĩ Jo Marcel để tổ chức những buổi nhạc Hippie-AGoGo với mục đích phục vụ khán giả VN. Anh Tùng Giang cũng là một nhạc sĩ và khi tiến thành ý định của anh Trường Kỳ thì anh Tùng Giang đã mời các ban nhạc trẻ cùng cộng tác với chương trình của anh Trường Kỳ.

Sau khi Tùng Giang và Trường Kỳ cộng tác được một năm thì cá nhân tôi đã đi tìm đến hai anh đó vì tôi nhìn thấy cả hai anh đều là những người có khả năng, đồng thời vào thời điểm

Tùng Giang Trường Kỳ Nam Lộc

đó, nhu cầu phổ biến nhạc trẻ đòi hỏi rất mạnh mẽ, do đó nếu chỉ trình diễn trong phòng trà của anh Jo Marcel hay các night club khác mỗi tuần một lần thì chắc không thể nào đủ để thỏa mãn nhu cầu của khán giả.

Tôi là người có được bộ óc tổ chức, tôi rất thích tổ chức từ khi tôi còn trẻ, ngay từ thời trung học tôi đã thích và đã làm việc xã hội. Chính động lực đó đã đưa đẩy tôi đã đến gặp các anh TK, TG cũng như JM, trước hết để đề nghị, nên tổ chức rộng rãi hơn ở những địa điểm rộng lớn hơn; Thứ hai, nên tạo cơ hội để các bạn trẻ được đóng góp vào các hoạt động xã hội, vô vụ lợi nhằm phục vụ cho người dân cũng như cho quốc gia. Vì thế, anh em chúng tôi đã gặp nhau vào cuối thập niên 60, chính xác là vào năm 1967.

Như vậy cách đây 42 năm, anh em chúng tôi đã gặp nhau. Riêng lý do khiến cho chúng tôi thần thiết hoặc gần gũi và cũng làm cho người ta hay nhắc đến "bộ ba" Trường Kỳ, Nam Lộc, Tùng Giang hơn là các bạn khác là bởi vì các bạn khác thường là nhạc sĩ chẳng hạn các anh Đức Huy, Tuấn Ngọc, Paolo hay Elvis Phương v.v. họ bận đi hát hay chơi đàn, còn anh Jo Marcel thì bận kinh doanh, làm phòng trà, thu âm v.v., chỉ có ba đứa chúng tôi cùng hợp tác với nhau để đứng ra tổ chức các buổi đại hội nhạc trẻ ngoài trời có tính cách rộng lớn và khá vĩ đại, có lẽ vì thế việc nên người ta thường nhắc tới tên của ba anh em chúng tôi, chứ thật ra thì nhạc trẻ có sự đóng góp

công sức của rất nhiều người.

Có một chuyện là người ta thường gọi anh Trường Kỳ là "vua nhạc trẻ" bởi vì anh sinh hoạt với giới yêu nhạc trẻ, nhạc ngoại quốc, nhạc kịch động, từ khi anh còn rất trẻ, từ khi anh còn học trung học ở trường Taberd. Mặc dù không đàn guitar và cũng không lên sân khấu trình diễn, nhưng anh TK không những sinh hoạt với các ban nhạc mà còn có các Teenagers Clubs hoặc các Fans Club. Có thể anh TK đã tập khuôn của các bạn trẻ ngoại quốc thời đó. Theo tôi, anh TK là người duy nhất đã đứng ra cổ vũ phong trào với các sinh hoạt liên quan tới nhạc trẻ. Từ trường Taberd, Marie Curie hoặc Jean Jacques Rousseau đến Gia Long, Trưng Vương ... đều có những Teenagers Club, mỗi club có một người trưởng nhóm để kêu gọi các bạn trẻ. Từ khi Trường Kỳ kêu gọi như thế thì anh đã có nhiều fans ở khắp nơi, không hẳn là fans của TK mà là fans của các ban nhạc, các ca sĩ ngoại quốc, v.v....

Anh TK là người có công phát triển phong trào đó cũng như gom góp những fan yêu nhạc. Có thể nói anh TK là người đi tiên phong trong lãnh vực sinh hoạt này. Bên cạnh đó anh cũng là người viết các bài tường thuật trên báo chí VN thời đó về những sinh hoạt của giới trẻ. Do đó, mỗi khi nhắc đến nhạc trẻ là người ta nghĩ ngay đến TK.

Thêm vào đó, anh TK có hình ảnh rất đặc biệt: một người đeo cặp kính rất dày, da ngăm đen, đầu tóc lúc nào cũng dài, một người mà khi nhìn thấy người ta nghĩ ngay đến một nhân vật biểu tượng cho giới Hippie. Tôi và anh Tùng Giang thì không có được hình ảnh đó, cho nên khi nhắc đến nhạc trẻ, đến Hippie thì người nghĩ ngay đến ông vua nhạc trẻ, ông vua Hippie Trường Kỳ. Những tên đó có tính cách như một thứ danh xưng mà người ta đặt cho TK, chứ con người thật của anh ấy cũng không Hippie lắm đâu (cười). Đó chính là lý do mà anh TK dù không phải là Hippie thực thụ, không phải là người đàn nhạc trẻ hay ca sĩ nhạc trẻ nhưng được gọi là "vua nhạc trẻ". Có thể nói đó là kết quả của những sinh hoạt cùng sự đóng góp lớn lao mà anh TK đã thực hiện, và đã cống hiến cho nền nhạc trẻ VN, thưa có.

Nam Lộc

Nhà sắp có khách, bà vợ hỏi ông chống:- Ông định mặc quần đùi để tiếp khách hay sao?

- Để cho mọi người đều biết, bà đã nuôi tôi thế nào!

- Nếu vậy ông hãy cởi nốt cả quần ra, cho họ biết là ông có đáng để nuôi không?

Trong số những người soạn lời Việt từ những nhạc phẩm ngoại quốc trong thời kỳ đầu tiên của phong trào Việt Hoá Nhạc Trẻ, Vũ Xuân Hùng là một trong những tác giả gây được nhiều chú ý với những lời ca giản dị và trẻ trung đôi khi anh viết cùng với Nguyễn Duy Biền - đã tỏ ra rất thích hợp với những tâm hồn trẻ yêu nhạc trong thập niên 70. Trong số hàng chục ca khúc soạn lời Việt từ nhạc ngoại quốc của Vũ Xuân Hùng, những nhạc phẩm sau được coi là thành công nhất của anh: Nói Sao Cho Em Hiểu (How Can I Tell Her), Bachelor Boy), Chuyện Phim Buồn (Sad Movies, tựa tiếng Pháp : Quand Le Film Est Triste), Hôm Nay Không Sầu (No Milk Today), Lãng Du (L. Aventura), Em Đẹp Như Mơ (Elle Était Si Jolie), Anh Thì Không (Toi Jamais), Gõ Cửa 3 Lần (Knock Three Times), Búp Bê Không Tinh Yếu (Poupée De Cire, Poupée De Son), vv... Với nhạc phẩm sau, cũng nhạc sĩ trong nước Lê Quang lại bị phát giác là cố tình "cầm nhấm" phần soạn lời Việt của Vũ Xuân Hùng, hiện đã về cư ngụ tại Sài Gòn từ nhiều năm nay. Trong khi người thỉnh thoảng cũng viết lời chung với anh là Nguyễn Duy Biền hiện cư ngụ ở tiểu bang Texas, không còn hoạt động gì liên quan đến ca nhạc.

Còn Nam Lộc, ngay từ đầu đã soạn lời Việt cho một số nhạc phẩm ngoại quốc và nhanh chóng được biết đến với những nhạc phẩm Mấy Lang Thang (The Cowboy s Work Is Never Done), Chỉ Là Giấc Mơ Qua (Yellow Bird), Cho Quên Thú Đau Thương (Main Dans La Main), Dòng Đời (My Way), Tráng Vương Khung Cửa Mùa Thu (Tell Laura I Love Her), vv.... Mặc dù dựa trên những âm điệu Mỹ, nhưng Nam Lộc đã dùng lời Việt một cách khéo léo, đến nỗi những người không am tường nhạc Mỹ đều cho rằng đó là những nhạc phẩm Việt Nam thuần túy. Đặc biệt là nhạc phẩm Tráng Vương Khung Cửa Mùa Thu, được trình bày lần đầu tiên qua tiếng hát Thanh Lan vào năm 1973, rất được các cựu nữ sinh Tráng Vương ưa thích.

Về phần Kỳ Phát cũng đã có một số nhạc phẩm chuyển lời Việt, đáng chú ý nhất phải kể đến : Vầng trăng (Sans Elle), Tìm Nhau (You Want To See Me), Chuyển tầu Vĩnh Biệt(The Morning After), vv....

Một số nhạc sĩ trong ban nhạc Mấy Trắng như Tuấn Dũng, Trung Hành và Cao Giảng cũng đã nhiệt liệt hưởng ứng phong trào Việt Hoá Nhạc Trẻ với sự đóng góp khá nhiều nhạc phẩm được chuyển qua lời Việt. Đặc biệt phải kể đến Tuấn Dũng với Thương Tiếc (Donna Donna), Bướm Hoa (Black And White), Tình Thơ (Puppy Love), Lá Xanh Mùa Hè (The Green

Sự phát triển mạnh mẽ của chương trình Việt Hoá Nhạc Trẻ cũng đã được những nhà sản xuất điện ảnh chú ý để đưa vào những sản phẩm của họ, như Cô Hippy Lạc Loài, Hoa Mối Nở, Thế Giới Nhạc Trẻ ...

Phong Trào Việt Hoá Nhạc Trẻ

Leaves Of Summer), Không Bao Giờ Tôi Quên (Without You), vv...

Nhạc sĩ Lê Huy Hà của ban nhạc Phương Hoàng cũng tham gia một cách đắc lực vào phong trào Việt Hoá Nhạc Trẻ với những nhạc phẩm như Tương Như Ngày Hôm Qua (Yesterday), Yêu Em Một Đời Chiêm Bao (A A Groovy KindOf Love), Hôm Nay Ta Về (Yellow River), Không Có Em (Without You), Đồng Xanh (Greenfield), vv... Nhưng Lê Huy Hà không đứng lại ở đó trong sự đóng góp vào phong trào Việt Hoá Nhạc Trẻ qua việc chuyển lời Việt từ nhạc ngoại quốc. Anh còn đi xa hơn bằng cách sáng tác những ca khúc nhạc trẻ thuần túy Việt Nam, ngoài những ca khúc khác hợp soạn với Nguyễn Trung Cang. Lê Huy Hà và Nguyễn Trung Cang với sự thành lập ban nhạc Phương Hoàng vào thời kỳ này thật sự đã nói lên tính chất đích thực của phong trào Việt Hoá Nhạc Trẻ. Những sáng tác của "John Lennon và Paul Mac Cartney Việt Nam" là Hà và Cang sẽ mãi mãi được coi như những ca khúc nhạc trẻ tiêu biểu đưa đến sự sáng tác sau đó nơi những nhạc sĩ trẻ.

Do ảnh hưởng lễ lễ trình diễn của ban nhạc Phương Hoàng, một vài ban nhạc ra đời sau đó đã cố gắng đạt được mục đích, khiến danh từ Việt Hoá Nhạc Trẻ mang nhiều ý nghĩa hơn trong khi thể đứng của việc đặt lời Việt cho những ca khúc ngoại quốc vẫn không hề suy chuyển . Ý nghĩa của danh từ Việt Hoá ít nhất cũng được thể hiện qua những tên ban nhạc bằng tiếng Việt như Hồn Hoang và Mấy Trắng. Ban nhạc trước do nhạc sĩ Quốc Dũng thành lập, thường trình bày những sáng tác của anh, được hoà âm theo phong cách gọi là nhạc trẻ. Ban nhạc sau là Mấy Trắng rất thu hút lớp khán giả trẻ với nghệ thuật trình bày hợp ca của Tuấn Dũng, Trung Hành, Cao Giảng, vv.....

Một khác, phong trào Việt Hoá Nhạc Trẻ cũng được thể hiện dưới một hình thức khác. Đó là giai đoạn khi hầu hết những ca sĩ xuất thân từ nhạc trẻ đã lần lượt chuyển qua hát nhạc Việt Nam và trở thành những giọng ca sáng chói của làng tân nhạc nói chung. Elvis Phương, Tuấn Ngọc, Thanh Lan, Khánh Hà, Julie, Paolo, Carol Kim, Minh Xuân, Vy Vãn, vv... là những tên tuổi tiêu biểu. Về phía nhạc sĩ sáng tác, Đức Huy xuất thân từ nhạc trẻ, nhưng đã nhanh chóng trở thành một nhạc sĩ trẻ nhanh chóng tạo được tên tuổi với những ca khúc tình cảm trẻ trung và giản dị.

Trở về với thời kỳ đầu tiên của phong trào Việt Hoá Nhạc Trẻ, phần chuyển lời Việt từ nhạc ngoại quốc được thực hiện dưới 3 chiều hướng rõ rệt. Với chiều hướng thứ nhất, người

viết lời hoàn toàn dựa theo âm điệu của một nhạc phẩm nào đó được chọn lựa để soạn thành lời Việt mà không cần để ý đến nội dung của phần lời ca viết bằng Pháp hay Anh ngữ. Đa số những nhạc phẩm Việt Hoá được viết theo chiều hướng này, điển hình như bài Bướm Hoa dựa trên âm điệu của nhạc phẩm nổi tiếng Black And White do Tuấn Dũng của ban nhạc Mấy Trắng soạn lời Việt và trình bày vào năm 1972.

Trong chiều hướng thứ 2, người viết phóng tác theo nội dung của nhạc phẩm nguyên thủy trong khi cố gắng giữ được ý chính càng nhiều càng tốt. Đó là trường hợp của nhạc phẩm Gọi Tên Người Yêu của Phạm Duy do Elvis Phương trình bày, phóng tác theo nhạc phẩm Aline. Hay nhạc phẩm Anh Ước Mong (J Ai Envie) do Trường Kỳ viết lời Việt và do Jo Marcel trình bày lần đầu tiên vào năm 73.

Trong khi đó chiều hướng thứ 3 được coi như khó khăn hơn cả đối với những người soạn lời Việt. Đó là làm sao dịch tương đối sát nghĩa từng câu của nhạc phẩm chính, cùng một lúc tôn trọng nội dung của tác giả của nhạc phẩm đó muốn gửi gắm. Lý do chính đến từ vấn đề đọc âm của tiếng Việt cùng những dấu bằng trắc, không thể gò vắn theo âm điệu của nhạc phẩm chính như tiếng Anh hay Pháp. Chỉ có một số ít nhạc phẩm Việt Hoá được viết theo chiều hướng thứ 3 này, trong số có nhạc phẩm Gõ Cửa 3 Lần (Knock Three Times) hay Nói Sao Cho Em Hiểu (How Can I Tell Her) của Vũ Xuân Hùng hoặc Điện Thoại Tới Anh (Téléphones Moi), Khi Nào Đây? (Cuando, Cuando, Cuando) của Trường Kỳ, vv.....

Phong trào Việt Hoá Nhạc Trẻ ngoài phần lớn nhắm vào những nhạc phẩm Âu Mỹ thịnh hành, kể cả một số nhạc phẩm của Ý hay Tây Ban Nha. Trong thời kỳ đó, một số còn được soạn lời Việt từ những nhạc phẩm Á Đông như Trung Hoa và Nhật Bản. Chắc khó ai quên được nhạc phẩm Trung Hoa soạn thành lời Việt mang cùng tên với cuốn phim Mùa Thu Lá Bay hay nhạc phẩm Anata của Nhật được Phạm Duy chuyển lời Việt dưới tên Căn Nhà Xinh. (Xem thêm các nhạc phẩm khác do ns PD soạn lời Việt tại đây. - HT)

Nhận thấy sự thu hút mạnh mẽ của phong trào soạn lời Việt nơi giới trẻ, một nhà xuất bản có uy tín vào thời đó là Hiện Đại đã mạnh dạn đứng ra phát hành hàng những tập nhạc với tựa đề Tình Ca Nhạc Trẻ, với những nhạc phẩm ngoại quốc soạn lời Việt vào năm 1973. Đồng thời, giám đốc nhà xuất bản này là ông Nguyễn Văn Thành, hiện là giám đốc trung tâm World ở Orange County, đã khuyến khích nhiều người viết lời Việt đóng

góp vào phong trào này và nhận được một sự hưởng ứng đáng kể. Sau sự thành công của tập Tình Ca Nhạc Trẻ 1, đã có đến 6, 7 tập Tình Ca Nhạc Trẻ khác liên tiếp ra đời với hàng trăm ca khúc ngoại quốc được Việt Hoá. Nhạc sĩ Ngọc Chính, người điều hành nhà xuất bản Khai Sáng cũng cùng một lúc cho ra đời những bản nhạc rời với một sự thành công không ngờ.

Hầu hết những ca khúc Việt Hoá trong thời kỳ này đã được thu thanh vào những băng nhạc trẻ được thực hiện dưới những tên như : Nhạc Hồng do Trường Kỳ và Nam Lộc thực hiện, Sinh Hoạt Nhạc Trẻ do Tùng Giang thực hiện, Thế Giới Nhạc Trẻ của Kỳ Phát, Nhạc Trẻ của nhạc sĩ Ngọc Chính và những băng nhạc Tình Ca Nhạc Trẻ do Vũ Xuân Hùng và một nhóm người viết lời Việt từ những nhạc phẩm ngoại quốc thực hiện.

Sự phát triển mạnh mẽ của chương trình Việt Hoá Nhạc Trẻ cũng đã được những nhà sản xuất điện ảnh chú ý để đưa vào những sản phẩm của họ, như Cô Hippy Lạc Loài, Hoa Mối Nở, Thế Giới Nhạc Trẻ, vv...

Không những phong trào Việt Hoá Nhạc Trẻ đã đi vào các chương trình Đại Hội Nhạc Trẻ tổ chức tại sân trường Taberd hay Thảo Cầm Viên Sài Gòn, mà còn hiện diện thường xuyên trong các chương trình nhạc trẻ hàng tuần, điển hình là những chương trình "Hippies À Gogo", tổ chức tại nhiều phòng trà và vũ trường. Những chương trình ca nhạc tổ chức hằng đêm cũng bắt đầu xuất hiện những tiết mục nhạc ngoại quốc lời Việt trình bày bởi những ban tam ca nổi tiếng như Ba Trái Táo tức The Apple Tree hay Ba Con Mèo tức The Cat s Trio. Trong khi đó, Minh Xuân của ban tam ca 3 Con Mèo cũng được coi là một tiếng hát điển hình của phong trào Việt Hoá Nhạc Trẻ qua phần trình diễn đơn ca cũng như hợp ca cùng với Uyên Ly và Kim Anh...

Người bạn đời của Minh Xuân là Minh Phúc cũng là một trong những giọng ca đóng góp không ít vào phong trào Việt Hoá Nhạc Trẻ. Nhất là trong thời gian anh cùng với Minh Xuân hợp thành cặp song ca Minh Xuân-Minh Phúc, chuyên trình bày những nhạc phẩm ngoại quốc lời Việt, ngoài phần trình bày đơn ca....

Từ năm 1973, sự kiện nhạc trẻ đi vào phòng trà và vũ trường Sài Gòn đã được ghi nhận một cách rõ ràng hơn, sau khi Jo Marcel được coi như người đầu tiên đứng ra chủ trương ngay từ những năm cuối thập niên 60. Vào thời đó Jo Marcel đã đưa phần trình diễn của ban nhạc trẻ The Spotlights với Đức Huy, Billy Shane, Tiến Chinh, Mario Cruz và Hồng Hải lên sân khấu phòng trà. Một thời

gian sau phần trình diễn của những nghệ sĩ nhạc trẻ như những cặp Đức Huy- Thanh Tuyền, Tuấn Ngọc-Đức Huy hay Minh Xuân-Minh Phúc đã dần dần chinh phục được cảm tính của lớp khán giả vũ trường và phòng trà ca nhạc tại Sài Gòn. Riêng phần mình, Jo Marcel vẫn thường xuyên trình diễn những nhạc phẩm Việt Hoá trong những chương trình do anh thực hiện...

Một điều cần ghi nhận là không một nghệ sĩ nhạc trẻ nào vào thời đó không trình bày những nhạc phẩm ngoại quốc lời Việt, song song với việc trình bày những nhạc phẩm Việt Nam hay ngoại quốc thuần túy theo con đường đi riêng. Sự kiện này đã nói lên được sự thành công to lớn của phong trào Việt Hoá nhằm tới việc khuyến khích việc sáng tác những ca khúc nhạc trẻ một thời gian sau đó ở trong nước cũng như ở hải ngoại để có được một dòng nhạc trẻ thuần túy Việt Nam...

Nếu trở về với những ngày tháng đáng ghi nhớ đó, chắc khó ai quên được một số tiếng hát có mặt ngay từ những ngày đầu của phong trào Việt Hoá để rồi sau đó rất ít hoặc không còn hoạt động trong lãnh vực ca hát. Chẳng hạn như Cathy Huệ, hiện cư ngụ tại Úc, hay Pauline Ngọc, thỉnh thoảng hoạt động ở Đức. Cũng khó ai có thể quên được Bích Trâm (vợ Nguyễn Chánh Tín) hiện ở Việt Nam, Vân Trung hiện ở Úc, hay Thanh Mai, cư ngụ ở Orange County.

Đã 40 năm qua đi, nhưng những sự kiện được trình bày trong bài viết này hẳn cần được ghi nhớ, khi đến nay dòng nhạc trẻ thuần túy Việt Nam đã hoà nhập chung với dòng tân nhạc Việt qua những sáng tác của những nhạc sĩ thuộc thế hệ sau...

Trường Kỳ

Người đàn ông họ kiên nhẫn ngồi chờ trước cửa một tiệm ăn có treo bảng: " Miến phí và tặng quả có giá trị cho người khách may mắn thứ 100 ".

Sau khi cần mẫn đếm tới người thứ 99, ông ta mới bước vào.

Ăn xong, người đàn ông vui vẻ nói với chủ tiệm:

- Tôi là người khách may mắn phải không?

- Đúng có! Ông chỉ là người khách đầu tiên!

- Thế còn những người vào trước?

- Họ vào chỉ để hỏi đến người khách thứ bao nhiêu rồi!

Hai người bạn nói chuyện với nhau:

- Nếu mình là Adam thì thế giới này sẽ khác hẳn.

- Vì sao?

- Vì mình vốn rất ghét ăn táo!!!

giới tính

Xin chào tái ngộ quý bạn đọc khắp nơi. Trong tháng này Diệp Anh nhận được lời tâm sự của một bạn đọc nữ, bạn này thì thầm nói nhỏ cho Diệp Anh nghe là cô ấy thường nhận được những cú "double" tốt đỉnh trong cùng một lần ân ái với chồng.

Có thật dễ vậy không? Bạn đọc này cho biết là nàng được "lên đỉnh" đều đều và dễ như vắt chanh vậy thôi. Đó là chưa kể có rất nhiều lần còn được "double" nữa mới là ác liệt chứ. Trong khi đó thì như Diệp Anh biết có rất nhiều bạn gái khác mỗi khi có dịp tụ lại một nhóm, nếu nhóm này đủ thân thiện cùng nhau thì đề tài được hỏi nhau nhiều nhất vẫn là... "Bạn... có "được" tới đỉnh thường xuyên mỗi lần gần "đỉnh" hay không? Điều này cho thấy là chuyện "tới đỉnh" là đề tài "nóng" của nhiều phái nữ, rõ ràng là có rất nhiều người bị "khuyết" mất, thiếu tên điểm danh của mình trong chuyện tham gia leo lên đỉnh để biết nó như thế nào với người ta, chứ nếu ai cũng mỗi lần gần nhau là mỗi lần được... la làng kêu cồng kêu chết ở đỉnh gió hú thì còn hỏi nhau mấy cái vụ này làm gì nữa...

Có người tâm sự "Mình căng thẳng đến đờ người ra để chờ đón điểm đỉnh, nhưng càng trông nó càng mất hút". Cũng không ít phụ nữ thú nhận, họ bị áp lực vì tiêu chuẩn của một cặp

Có phải phụ nữ ... tới đỉnh dễ như vắt chanh?

Có người tâm sự "Mình căng thẳng đến đờ người ra để chờ đón điểm "đỉnh", nhưng càng trông nó càng mất hút".

Chuyện muốn nó phải tới càng xuất hiện trong đầu của chúng ta, vào lúc nước sôi lửa bỏng như thế, chúng ta cố đẩy "lệnh" mong muốn cho cảm giác khoái lạc của cơ thể thúc hối nó phải tới, càng bị rối thì nó lại càng phân tán cảm giác sướng khoái đang dẫn tới cực điểm, và cuối cùng là... lần nào cũng vậy không thể nào tới đỉnh của cơn cực khoái.

Theo một số tài liệu thì các chuyên gia phân tích hiện tượng này cho rằng:

Ngoài những lý do như suy sụp tinh thần, mất người thân, và bệnh tật như rối loạn hormone, thần kinh phần liệt, v.ác tính, đói tháo đường... tình trạng khuyết tốt đỉnh đa phần do nguyên nhân chủ quan, tức là do hai chủ thể trong cuộc.

Có người còn nhầm lẫn tai hại rằng khuyết tốt đỉnh chính là... bệnh lãnh cảm. Thực tế, phái nữ nhiều khi có được ham muốn và kích thích, khi vào cuộc họ cũng có cảm giác sướng khoái, cuồng đam mê với cảm giác này, như vậy thì không thể nói là lãnh cảm, nhưng chỉ là nó "dờ dằng" chứ không sướng tới đỉnh.

Nhiều Eva đi tìm hiểu khắp nơi phương thuốc chữa trị chứng khuyết tốt đỉnh mà không biết... thấy thuốc ở ngay bên cạnh mình.

Chuyên gia tâm lý kê đơn cho họ: "Bạn không đủ liều lượng âu yếm, hãy tìm cách nói với anh ấy để anh ấy hào hứng tăng liều. Anh ấy chính là bác sĩ của bạn. Nhất định bạn sẽ khỏi bệnh".

Có một số trường hợp từng có tốt đỉnh mà bỗng dưng bị thất lạc. Cơ thể phụ nữ khó tính hơn cơ thể nam giới. Phụ nữ không thể hưng phấn theo một chu trình giống hệt nhau. Vì thế họ rất cần một bạn tình vị tha và có sáng kiến.

Bạn sẽ chẳng bao giờ phải buồn trong ái ân nếu anh ấy sáng tạo ở khúc dạo đầu, trong cách chọn tư thế và một điều vô cùng quý giá nữa là "có nhĩ ý" đợi Eva cùng

về đích".

Có một số người trốn tránh tốt đỉnh vì... sợ hãi nó. Họ cảm thấy trong tích tắc đó không thể kiểm soát được bản thân, thấy mình phóng đảng, tội lỗi và vô cùng lo lắng rằng mình "trở thành nô lệ của tình dục, vì trạng thái này mình sẽ phải phục tùng đàn ông vô điều kiện".

Eva sẽ sa lầy vào tình trạng khuyết tốt đỉnh nếu như tỏ ra quá hy sinh. Đây là khi cô ấy sợ bạn tình biết rằng cô ấy đang mất điểm G. Cô ấy mãi quan sát thái độ của anh ta, giấu giếm thời gian của mình.

Cô ấy còn cố làm như mình đã nhận được tốt đỉnh rồi để phía kia yên tâm. Sau những hy sinh trên, lúc còn lại mình đối diện với chính mình, sẽ chỉ còn cảm giác xấu hổ và bẽ bàng.

Mấy bà cụ thường dạy con gái khi lập gia đình phải biết vị tha, biết hi sinh cho chồng con v.v...

Nhưng riêng chuyện này thì các chuyên gia khuyên chúng ta phải "sống ích kỷ" sống cho bản thân mình trước cái đã mới mong bảo tồn được hạnh phúc.

Chúng ta, những nàng Eva cần tập yếu cơ thể mình hơn, tôn trọng cảm xúc của mình hơn, và có quyền nhận "đòi" chuyện phải được đến đỉnh vì điểm "đỉnh" (G spot) vốn là ở ngay trong cơ thể của mình.

Phải biết vợ muốn điều gì trong lúc đó

Nhiều bà vợ muốn chồng mình biết được trong "chuyện ấy" nàng thích chồng làm gì, không thích làm gì, nhưng thường là họ ngại nói ra...

Do đó, các ông chồng cần tìm hiểu "kiến thức" về tâm sinh lý của vợ mình theo tổng kết của các chuyên gia dưới đây để có thể "chiều nàng", làm cả hai cùng mãn nguyện.

Chuyện "vượt ải" của "cô nhỏ". Đây là điều rất quan trọng nên chồng cần có màn "khởi động" đủ để "cô nhỏ" của vợ tiết dịch "bồi trơn".

Chồng phải có động tác "kiểm tra" nhẹ nhàng, tình tế, thấy vợ đã "sẵn sàng" thì mới nhập cuộc; nếu mỗi trường vẫn "khô" thì sẽ gây đau rất cho vợ và cuộc sinh hoạt vợ chồng không thành công như ý muốn của cả hai người.

Không được bỏ qua vùng cổ, tai của nàng. Đây là khu vực khá nhạy cảm làm cho phái đẹp phát sinh cảm hứng nhanh nhất mà chồng không phải mất nhiều công sức.

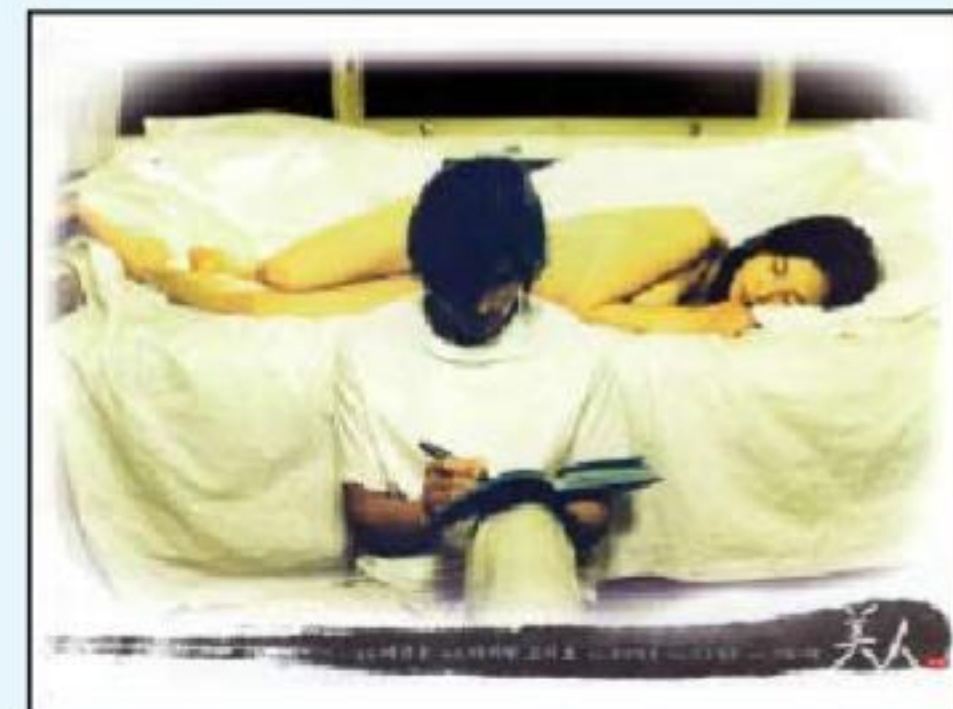
Chồng có thể dùng môi, lưỡi "thăm hiểm" vùng này một cách dịu nhẹ, nếu thấy nàng đáp ứng lại bằng cả cơ thể và tiếng kêu nho nhỏ là thành công.

Biểu lộ sự hài lòng về sự cuồng nhiệt vợ dành cho chồng. Nếu chồng tỏ ra thoải mái "một mình", không

đếm xỉa hoặc không chia sẻ cảm xúc với vợ, nàng rất dễ tủi thân, cho rằng chồng mình là kẻ ích kỷ.

Vì vậy, người chồng cần thể hiện sự mãn nguyện (bằng lời nói, cử chỉ) về những gì vợ làm cho mình trong "chuyện ấy"; hoặc có hành động đáp ứng nhiệt tình nhu cầu của nàng.

Cố gắng không để "hết tiền sperm" hoặc vội vàng "một mình vui hưởng" khi vợ chưa "đến bến". Vợ bao giờ cũng muốn chồng kiên trì chờ nàng cùng thoải mái. Vì thế, chồng nên điều tiết "nhịp độ" để cho vợ đạt tới "đỉnh điểm" trước hoặc cả hai đều "tới" cùng thời điểm.

Các ông chồng nên nhớ, không gì khiến vợ khó chịu bằng việc bị kìm hãm "sự xung sướng" và không gì phá hoại nhanh chóng quan hệ tình cảm gần gũi vợ chồng bằng việc không đáp ứng được nhu cầu của nhau. Nếu xảy ra tình trạng này, vợ chồng nên tìm đến bác sĩ để tư vấn và chữa trị sớm.

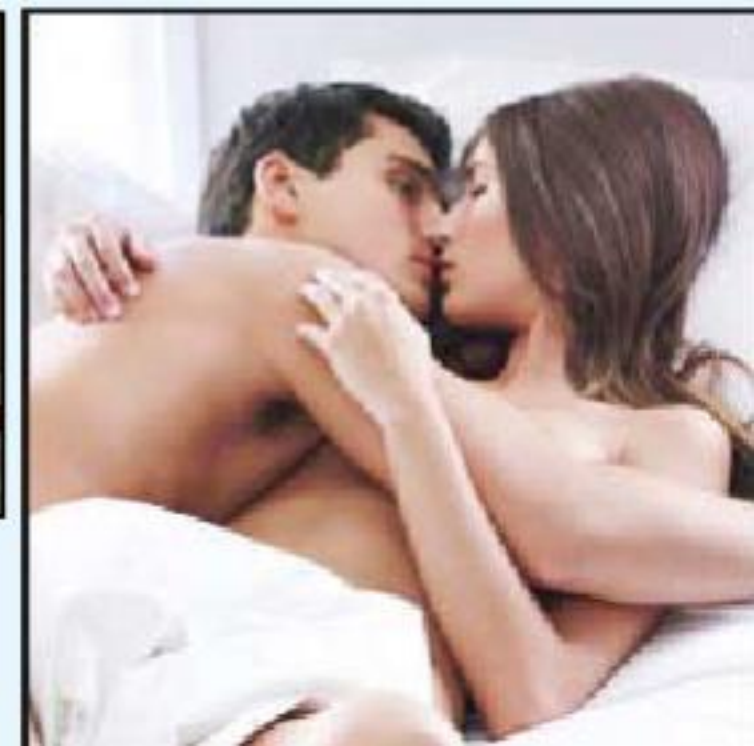
Nhưng dù "đéo dài" đến đâu chồng cũng phải biết có điểm dừng". Nếu ông chồng nào "cồng lực" hơn người, có thể hành sự "non stop" thì thật đáng khen.

Đối với đa số các bà vợ, chỉ cần chồng khiến nàng "lên đỉnh" một lần là đủ, nếu tới lần 2 cũng tốt, nhưng qua "ngưỡng" đó thì lại là sự chịu đựng, đôi khi còn gây phản cảm, khiến nàng "cợ" trong lần gần gũi sau.

Do vậy, chồng cần quan sát động thái của vợ, nếu nàng thấy đủ và có dấu hiệu mệt mỏi thì chàng cũng cần "tăng tốc" để kết thúc "hiệp một"; nếu muốn có "hiệp hai" thì cũng phải để cho vợ mình phục hồi sức khỏe và cảm xúc.

Vùng ngực của vợ không chỉ có "2 điểm" nhạy cảm. Nhiều ông chồng cho rằng chỉ cần tác động vào "2 điểm này" bằng nhiều cách sẽ làm cho vợ thêm hưng phấn.

Nhưng sự thực thì cả hai bầu ngực đều nhạy cảm, có thể làm tăng cảm xúc khi quan hệ. Do đó, khi gần gũi, người vợ muốn chồng động chạm tới toàn bộ vùng ngực chứ không chỉ có "2 điểm" (mà đôi khi bị lạm dụng quá còn khiến nàng đau hoặc khó chịu).

đôi khác. Cứ nghe cô bạn đó nói sao thấy dễ quá mà mình chẳng thấy "nó" ở đâu cả...

Trong trường hợp của cô bạn thường xuyên "double" này. Tại sao lại có người được (ông trời) ưu ái cho như vậy chứ?

Theo kinh nghiệm "xương máu" của một số bạn gái thì thật là ngộ và khó tin... Giữa lúc đó mà bạn nghĩ đến chuyện có bạn mình tới đỉnh sao dễ dàng quá mà mình không tới.

**“Một vài triệu USD
phí tổn có thấm thía
gì so với mấy trăm
triệu USD trị giá
hiện vật? Sẽ tới một
ngày...”, B.Klifford
cười nói suốt kể từ
ngày tìm ra kho báu.**

huyền thoại hay những sản phẩm điện ảnh do Hollywood hư cấu.

Qua nghiên cứu Whydah, các nhà khoa học có thể hiểu rõ hơn về thế giới cướp biển: chúng sống ra sao, cướp bóc như thế nào? Chúng tuân thủ theo những luật lệ riêng gì? Ví như dạng hình ảnh cướp biển truyền thống: tay luôn cầm kiếm, mặt bịt kín cùng trang phục quái dị xem ra đều được Whydah khẳng định là đúng. Bằng chứng là vỏ sò các hiện vật cá nhân đã được tìm thấy trên tàu: đồ trang sức, vũ khí, vòng kim loại quý...

Người ta cũng đang nghiên cứu hợp chất hóa học của thứ vàng được tìm thấy trong Whydah với hy vọng hiểu được xuất xứ của chúng, cũng như lộ trình mà con tàu thường hoạt động. Ngoài ra các hiện vật tìm được cũng cho phép bổ sung thêm vào "huyền thoại Whydah" đã từng lôi cuốn các nhà khoa học suốt mấy thế kỷ qua.

Mô hình phục chế chiến hạm Đô đốc.

Whydah bị bão đánh đắm kể mãi Cape Cod, là phương tiện lớn nhất trong đội tàu cướp biển do S.Bellamy cầm đầu. Tên tướng cướp đã gieo bao nỗi kinh hoàng trong vùng biển Caribbean. Tài sản mà hắn đánh cướp được có thể sánh ngang với William Kidd - "Hoàng đế cướp biển" lừng danh của mọi thời từng bị người Anh bắt và treo cổ.

Barry Klifford, người có công tìm ra kho báu sẽ được sở hữu số tài sản khổng lồ. Nhưng trước khi tập trung được mọi hiện vật dưới Whydah lại, phải mất nhiều thời gian nữa cùng với khoản kinh phí trực vật khổng lồ. "Một vài triệu USD phí tổn có thấm

thấp gì so với mấy trăm triệu USD trị giá hiện vật? Sẽ tới một ngày...", B.Klifford cười nói suốt kể từ ngày tìm ra kho báu. "Nhưng sao ông không bán bớt một ít đồ vật được đi để xúc tiến các công việc còn lại?". "Ồ, không, tôi không cho phép đụng tới kho báu. Trước tiên tôi muốn mọi vật phải được nghiên cứu đã, bởi đây là những sản phẩm nghệ thuật vô giá...", Barry khẳng khái đáp.

Tuy có một vài nhà tài trợ góp tiền giúp ông, bản thân Klifford cũng đã bỏ vào đấy cả trăm nghìn USD rồi. Ông buộc phải giới hạn các công việc khác của mình (Barry Klifford chuyển buôn đồ cổ từ các tàu đắm).

"Từ nhỏ, tôi luôn mơ ước về Whydah. Tôi linh cảm thấy con tàu này còn quan trọng hơn là kho báu nó mang theo. Gần 3 thế kỷ nay, dân chúng ở Cape Cod đã nghĩ ra hàng ngàn cách nhằm truy tìm kho báu của Bellamy. Chú tôi cũng là một người trong số đó. Ông kể cho tôi nghe huyền thoại về Whydah lần đầu khi tôi mới lên 8 tuổi và nó cứ ám ảnh tôi suốt. Nguồn tin đầu tiên tôi biết được về Whydah qua các báo cáo lưu trữ của Siprien Suatek, người được nguyên Thống đốc bang Massachusetts cử đi tìm kho báu Whydah hồi cuối thập niên 20 thế kỷ XVIII. Tôi đã tự nhủ nếu tìm được Whydah, tôi sẽ lập một bảo tàng về cướp biển, để con trẻ thuộc các thế hệ tiếp nối có thể thấy tận mắt những

hiện vật lừng lẫy một thời, để mà suy ngẫm...", nhà thám hiểm hiện đại thổ lộ.

Khẩu thần công mà nhóm thợ lặn mục kích dưới nước cũng chính là khẩu súng đã bắn vào... bão trước khi tàu chìm. Hai thủy thủ sống sót sau đó kể lại rằng, Bellamy khi ấy quá phấn vật đã hạ lệnh cho thần công khai đạn khắp nơi: vào bão, vào sóng biển, vào sấm chớp... để trả thù cho hải nạn những thế lực đã dìm xé nát chiến hạm Đô đốc ra nhiều mảnh và nhấn chìm nó xuống. Họ khai trước phiên tòa ở Boston và được xử trắng án vì bị bắt buộc phải phục dịch trên tàu hải tặc. Nếu bị quy tội cướp biển, họ sẽ bị treo cổ ngay.

Tuy là một người đàn ông điềm đạm, nhưng Barry Klifford đã nhảy cẫng lên khi vớt được đồng xu Tây Ban Nha đầu tiên từ dưới nước. Ông kể lại: "Tôi giữ chặt nó trong tay và nhìn thật kỹ. Trên đó có khắc dấu chữ thập bằng bạc và niên hiệu 1684. Từ giây phút này, huyền thoại Whydah đã biến thành thực tế. Tôi không bao giờ quên được khoảnh khắc ấy: vòm trời đen kịt, mặt biển còn đen hơn, ở giữa là từng đàn hải âu trắng".

Đồng xu Tây Ban Nha nói trên chỉ là một trong hàng nghìn đồng xu cổ được vớt lên từ Whydah. Kho báu nằm cách Welflee độ 400m, dưới độ sâu 7,5m nước. Whydah bị một lớp cát dày biển dày khoảng 2m phủ lên. B.Klifford và đội thợ lặn thiện nghệ 9 người thuộc con tàu khoa học mang tên Đức vua West UK Explorer đệ nhị chuyển khảo sát đáy biển đã làm việc dưới sự chỉ đạo của Viện Nghiên cứu Lịch sử và Khảo cổ Đại dương, có trụ sở tại Hải cảng Bristol (tiểu bang Maine).

Giám đốc viện, Giáo sư Tiến sĩ Woren Riss là một trong những chuyên gia hàng đầu thế giới trong việc nghiên cứu cổ vật được vớt lên từ đáy các đại dương. "Có vô số những cuốn sách viết về hải tặc thời cổ - Giáo sư W.Riss nói - Nhưng hầu hết đều dựa theo các truyền thuyết. Đây là lần đầu tiên chúng ta có thể mục kích một cổ tàu hải tặc thực sự. Hiện viện chúng tôi đang xúc tiến để sớm hoàn thành những bản nghiên cứu đầy đủ về Whydah".

Suốt gần 3 thế kỷ qua, có rất nhiều người đã đi tìm kho báu và con tàu của Bellamy. Nhưng tên tuổi của Barry Klifford được ghi nhận là người tìm ra nó. Ông đã dày công bỏ ra 9 năm ròng lục tìm trong các kho lưu trữ, các thư viện về hải dương học cũng như các hiệu sách hiếm, tham khảo tra cứu các bản đồ, hải đồ về tay chèo các toạ độ. Thật không dễ gì áp dụng các thông số từ thế kỷ XVIII vào thực tại, bởi đơn giản nhiều địa danh đã biến mất theo thời gian. Với biệt tài của một

nhà thám tử thượng thặng, cùng sự trợ giúp của các máy móc điện tử tân kỳ, B.Klifford đã tìm ra nơi Whydah đắm.

Hiện kho báu của tên "vua hải tặc" Samuel Bellamy được bảo quản trong một hầm sắt lớn thuộc Bank of New England (chỗ chính thức cất giấu được giữ bí mật vì lý do ngại vấn đề an ninh, chỉ có các chuyên gia mới được phép thấy chúng). Hàng ngàn đồng xu bằng vàng và bạc được bảo quản trong các túi nhựa kín và được ngâm trong nước để tránh sự phá hủy của ôxy trong không khí.

Một phần hiện vật được vớt lên từ đáy đại dương. Cuốn sách khảo cứu dạng best-seller về con tàu Whydah và kho báu huyền thoại.

Một đồng xu bạc cổ thời Bellamy có giá trị cả chục nghìn USD trên thị trường chợ đen. Một đồng tiền vàng Tây Ban Nha niên hiệu 1642 giá 50.000 USD. Một cái cốc uống rượu bằng gỗ mun niên đại 1352 lên tới nửa triệu USD... Giữa các hiện vật là đồ trang sức, vũ khí, những đồ đồng lớn, có cả chiếc đồng hồ mặt trời nữa... Kho báu đối với B.Klifford

không chỉ là tiền bạc, tuy rằng theo luật định thì Klifford có quyền hưởng 75% tổng trị giá cổ vật, 25% còn lại thuộc tiểu bang Massachusetts nơi có tàu đắm.

"Tôi muốn giữ nguyên trạng cổ vật như gìn giữ di sản của gia đình. Được bảo quản những kỷ vật từ thời Bellamy đối với tôi còn quan trọng hơn là giữ tiền. Huyền thoại về Whydah và Bellamy cần phải được mọi người biết đến", nhà thám hiểm kỳ cựu khẳng khái nói.

Huyền thoại Bellamy, cũng như nhiều huyền thoại khác trong lịch sử thật thú vị cho những ai muốn khám phá nó. Samuel "Black" Bellamy vốn là một thủy thủ người Anh, từng sống một thời gian dài tại Cape Cod, cùng với người bạn Poll Williams đi tìm các kho báu giấu trên quần đảo Bahamas.

Theo huyền thoại, trước đó Bellamy yêu có gái Maria Hallet 15 tuổi và rồi họ có với nhau một đứa con.

Samuel và Poll sau khi vỡ mộng về các kho báu, liền quyết chí làm giàu bằng con đường... hải tặc, trở thành nỗi kinh hoàng khắp vùng Caribbean. Đầu năm 1717 chúng cướp được con tàu Whydah của người Anh chuyên chở nô lệ sang châu Mỹ và đang trên đường quay về, sau khi đã dỡ hàng ở Jamaica. Sau khi đã thả viên thủy thủ trưởng cùng những người khác không muốn trở thành cướp biển, Bellamy đích thân nắm lấy quyền chỉ huy chiếc Whydah. Đây là con tàu lớn nhất mà hắn cướp được, dài tới 30m và hoạt động trong điều kiện hết sức hoàn hảo, được "Sam đen" tôn là chiến hạm Đô đốc.

Vào đêm 26/4/1717 Whydah gặp một trận bão khủng khiếp, đã nhấn chìm tướng cướp Bellamy cùng đồng bọn đang say khướt vì rượu rum, uống đầy Đại Tây Dương. Tuy nhiên, cũng như nhiều huyền thoại khác, câu chuyện này cũng không thiếu sự thêm thắt. Có người cho rằng Bellamy đã thoát nạn, cùng vợ con trốn qua sông bên tiểu bang Maine, nơi hắn định tạo dựng "đỉnh lư cướp biển". Những người khác lại nói con trai của Bellamy bị chết, còn Maria Hallet bị đuổi khỏi nơi cư ngụ và sống vất vưởng đến hết đời...

T.Q.Long

Một bà lão hàng ngày, bà lững thững đi chợ dạo trên bãi biển, hưởng những ngày cuối đời một cách yên ả.

Bỗng một hôm, trong khi đang tắm bộ, bà vấp phải một cái lọ bị sóng đánh dạt vào bờ, bà mở ra một làn khói tỏa ra rồi tụ lại thành một vị thần. Ông ta nói:

- Cảm ơn bà đã cứu ta. Ta sẽ ban cho bà 3 điều ước.

Ồ... Chuyện này bà đã đọc từ nhớ nên khá quen, bà không bị ngạc nhiên chi phối, nên nhanh nhẹn không đắn đo suy nghĩ, đáp ngay:

- Điều ước 1 tôi muốn có 1 triệu đô la. Điều 2 một tòa lầu đài. Điều 3 tôi muốn mình trở thành một thiếu phụ xinh đẹp và con chó của tôi biến thành một người chồng điển trai, cường tráng.

Thoát một cái vị thần ban cho bà toại nguyện hết 3 điều. Bấy giờ bà là một phụ nữ trẻ đẹp giàu có

Khi điều ước được thỏa nguyện, bà lão, lúc này cùng người chồng mang số tiền về tòa lầu đài. Tới đến, bà nói với chồng:

- Hôm nay là đêm tân hôn của chúng ta đó anh yêu.... Em muốn đêm nay phải thật tuyệt vời.

Lúc bấy giờ ông chồng bà mới thở dài buồn rầu....

- Chắc suốt đời này bà phải "tự xử" một mình quá... Ai biết hồi đó bà đem tôi đi thiên đàng tui đang chạy qua con chó cái hàng xóm làm gì....

Hành động ám sát một thủ lĩnh Hamas tại Dubai vừa qua của Cơ quan Tình báo MOSSAD đã khiến Israel phải đứng trước một làn sóng chỉ trích kịch liệt của cộng đồng quốc tế. Đóng vai trò hàng đầu trong vụ này chính là Giám đốc Meir Dagan - người được cho là đã giúp đưa Mossad quay trở lại với hình ảnh của một trong những cơ quan tình báo hiệu quả nhất thế giới. Khả năng của Dagan trên thực tế còn nhân được sự nể trọng không chỉ từ các đồng minh, mà còn từ phía kẻ thù...

Con người kín tiếng

Mới vài tuần trước đây, tờ Al-Ahram (được coi là tờ báo hàng đầu chuyên tuyến truyền những quan điểm của Chính phủ Ai Cập) đã cho đăng một bài báo gây nhiều phản ứng trên các báo chí và diễn đàn trên Internet của cộng đồng Ảrập. Tác giả bài báo đã không tiếc lời khen ngợi đương kim Giám đốc 65 tuổi, Meir Dagan của MOSSAD. Cụ thể, Giám đốc MOSSAD được gọi là một "siêu nhân" của Israel, người gần như đã đơn độc trong cuộc đối đầu chống lại chương trình hạt nhân của Iran, các nhóm vũ trang khác như Hezbollah, Hamas, Islamic Jihad v.v... Với sự kiện trên, Meir Dagan đã có một kỷ lục mới trong tiểu sử của mình: là người Do Thái đầu tiên kể từ thời Vua Solomon đã nhận được lời khen từ chính những người Ảrập.

Dagan không có thói quen kể về quá khứ của mình. Do ngay cả bạn bè và người thân của ông cũng luôn giữ kín những chi tiết này, nên thời niên thiếu và tuổi trẻ của đương kim Giám đốc MOSSAD hầu như không được mấy ai biết đến.

Con đường binh nghiệp

Tốt nghiệp phổ thông năm 18 tuổi, Dagan nhập ngũ, phục vụ trong một lữ đoàn đổ bộ đường không. Cũng chính từ thời điểm này, ông đã quyết định gần bó cả đời mình với con đường binh nghiệp. Bốn năm sau, khi nổ ra cuộc chiến 6 ngày, Dagan đã được giao chỉ huy một đơn vị tham gia các trận đánh tại bán đảo Sinai, trước khi tiếp tục thể hiện tài năng trong chiến đấu tại cao nguyên Golan.

Tuy nhiên, chiến công chính của Dagan không phải là nhờ những trận đánh trực tiếp ngoài mặt trận như vậy, mà là trong những chiến dịch đặc biệt. Năm 1970, trong thời gian phục vụ tại Quân khu phía nam, Dagan làm quen với chỉ huy của mình khi đó là Ariel Sharon. Trong bối cảnh Dải Gaza vào thời điểm đó luôn phải hứng chịu nhiều vụ đánh bom, nên Dagan đề xuất với Sharon nên thành lập một đơn vị đặc nhiệm chuyên trách việc săn lùng và tiêu diệt những nhóm vũ trang là thù phạm đứng đằng sau những vụ trên. Nhận được cái gật đầu của Sharon,

Siêu nhân của tình báo MOSSAD

— Mây

Dagan bắt đầu tìm kiếm và tập hợp những binh sĩ ưu tú để lập ra đơn vị đặc nhiệm có tên "Rimon".

Những binh sĩ của Rimon đều được lựa chọn có ngoại hình giống người Ảrập, nói thành thạo tiếng Ảrập do hoạt động chủ yếu tại các vùng lãnh thổ của người Palestine. Thành công của Rimon ấn tượng đến nỗi, từ một đơn vị mang tính lâm thời, nó đã được phát triển thành một lực lượng đặc nhiệm thật sự. Theo khuôn mẫu của Rimon, người Israel vào những năm 80 của thế kỷ trước còn thành lập thêm hai tiểu đoàn đặc nhiệm nữa có tên Shimshon và Duvdevan.

Mối quan hệ đặc biệt với Sharon

Mối quan hệ thân thiện và hợp tác giữa Dagan và Sharon đã phát triển không ngừng kể từ những năm 70. Trong cuộc chiến với Liban đầu tiên (cũng là chiến dịch do Ariel Sharon lãnh đạo), Dagan đã được giao chỉ huy

một lữ đoàn xe tăng. Ông còn đóng vai trò tích cực trong việc thành lập các đơn vị quân đội miền Nam Liban, làm đồng minh cho quân Israel trong chiến dịch này.

Kết thúc chiến tranh, Dagan (đã hai lần bị thương) được bổ nhiệm làm chỉ huy một bộ phận trong Cơ quan Tình báo quân đội Aman. Nhiệm vụ chính của bộ phận này, theo khai thác của báo chí, là cài cắm điệp viên vào các quốc gia Ảrập. Trong những bước thăng tiến tiếp theo, Dagan trở thành Chỉ huy Phòng Tác chiến của Bộ Tổng tham mưu quân đội Israel, và sau đó là cố vấn đặc biệt của Tham mưu trưởng.

Năm 1995, tướng Dagan nộp đơn xin xuất ngũ. Vào thời điểm đó, ông đã được đánh giá là một trong những chuyên gia có uy tín và ảnh hưởng nhất trong lĩnh vực đối đầu tranh chống khủng bố của Israel. Chính vì vậy mà hai đời thủ tướng Benjamin Netanyahu và Ehud Barak dù thuộc những đảng

phái khác nhau vẫn bổ nhiệm Dagan làm cố vấn chống khủng bố của mình. Một thời gian sau, Dagan do bất đồng với Barak đã nộp đơn xin nghỉ, lui về "ẩn dật" tại một thị trấn nhỏ gần cao nguyên Golan. Dù đã cố quên đi chuyện chính trường, nhưng Dagan đã không thể từ chối lời mời của người bạn chí cốt Ariel Sharon tham gia ban tham mưu tranh cử của ông ta. Giữa thắng lợi trong cuộc bầu cử năm 2001, Sharon lại bổ nhiệm Dagan làm cố vấn.

Vào thời điểm đó, uy tín của MOSSAD trên cương vị một trong những cơ quan tình báo hiệu quả nhất thế giới đã sa sút đến thảm hại. Đó là hậu quả tất yếu của một loạt những thất bại, kéo theo đó là những vụ bê bối chính trị tai tiếng. Chẳng hạn như âm mưu ám sát thủ lĩnh Hamas Khaled Mashal tại Amman, thủ đô Jordan chẳng những là một thất bại cay đắng cho Mossad, mà còn gây hậu quả căng thẳng trong quan hệ Israel - Canada (do sử dụng hộ chiếu giả của các công dân nước này). Trước hàng loạt thất bại của Mossad, Thủ tướng Sharon đã quyết định bổ nhiệm Dagan làm nhà lãnh đạo mới của cơ quan này.

Người cứu nguy cho MOSSAD

Bắt đầu nhận "chiếc ghế nóng" tại MOSSAD, Dagan đã gây sự chú ý với tuyên bố trong lần phỏng vấn đầu tiên trên truyền hình: "Bất cứ kẻ nào đi theo con đường của chủ nghĩa khủng bố, cần phải hiểu rằng, hắn đang ký vào bản án tử hình dành cho mình". Dagan nhanh chóng phải đương đầu với vụ khủng bố đầu tiên, sau khi các tay súng của Al-Qaeda tại thành phố Mombasa (Kenya) đánh bom một khách sạn có du khách Israel nghỉ chân.

Chỉ một giờ sau vụ khủng bố, một nhóm nhân viên MOSSAD do đích thân Dagan lựa chọn đã lên máy bay tới Kenya. Tất cả đều cải trang giống như các thương gia Ảrập hay Ấn Độ. Nhiệm vụ của họ không phải là tìm kiếm các bằng chứng về vụ đánh bom, mà đơn giản là tìm ra thủ phạm và tiêu diệt hết chúng. Đó chính là phương pháp hành động mà Mossad đã triển khai để tiêu diệt một loạt các thủ lĩnh của Hamas, Hezbollah và Islamic Jihad.

Tháng 4/2008, Abu-Libd thư ký riêng của thủ lĩnh Hamas là Khaled Mashal được thông báo đã chết tại thành phố Homs (Syria). Các đại diện Hamas chỉ nói rằng, nhân vật này đã chết do một tai nạn xe hơi thông thường. Tuy nhiên, các đảng phái đối lập dựa trên những nguồn tin từ nhân chứng đã khẳng định, Abu-Libd bị sát hại ngay giữa thanh thiên bạch nhật bởi một nhóm tay súng ẩn mặt giống người Ảrập, không ai khác là các điệp viên MOSSAD.

Bốn tháng sau tại thành phố Tartus (Syria), cố phân tướng tự cũng xảy ra đối với Mohammed Suleiman, được cho là hạt nhân liên lạc giữa Hezbollah và giới lãnh đạo Syria. Kết quả điều tra cho thấy, Suleiman đã bị bắn chết từ phía biển, thủ phạm chính là các điệp viên - thợ lặn từ Mossad. Vụ ám sát Mahmoud al-Mabhouh vừa qua xét về mặt nghiệp vụ có thể coi là một chiến dịch được tổ chức chu đáo và thành công nữa của Dagan cùng các nhân viên của mình.

Theo các chuyên gia tại Israel và châu Âu, Dagan dù thế nào cũng chính là người đã cứu vãn thành công uy tín của MOSSAD. Những công lao trên đã được Tel-Aviv gián tiếp thừa nhận. Cần biết là khi mới lên lãnh đạo MOSSAD, Dagan được dự tính sẽ rời khỏi cương vị này vào năm 2007. Tuy nhiên, nhiệm kỳ của ông vẫn tiếp tục được kéo dài, bất chấp việc một vài đời thủ tướng đã được liên tục thay đổi.

Kempeitai - Tổ chức tình báo tình nguyện xứ Phù Tang

Kempeitai là tên gọi chính thức của Cơ quan Tình báo Thiên hoàng, do đích thân Văn phòng Hoàng đế Nhật Bản thành lập vào năm 1872. Theo nhận định của giới chuyên viên phân gián quốc tế am hiểu, Kempeitai là một trong những tổ chức tình báo tình nguyện nhất thế giới, được xếp trên cả CIA của người Mỹ và KGB của Liên

Xô cũ, ngang ngửa với tổ chức mật vụ MOSSAD lừng danh của người Israel.

Nhân viên của Kempeitai đóng đủ mọi vai như thợ cạo, vận tốc, làm vườn, nhà báo... là những vỏ bọc thích hợp cho công tác thu thập tin tình báo. Giới cầm quyền xứ Phù Tang từ bao đời nay đã dạy cho dân chúng "thói quen" theo dõi lẫn nhau, rình mò các công việc bên hàng xóm... Còn khi người Nhật có dịp ra nước ngoài, với bản tính "tò mò cố hữu", họ để mắt đến mọi thứ, ghi nhớ hết thảy mọi điều có thể... để sử dụng khi về nhà (!).

Trường đào tạo các nhân viên tình

báo Nhật Bản tọa lạc tại khu phố Kodaira ở thủ đô Tokyo, với tên gọi chính thức trong giao tiếp là Trường Cán bộ đặc nhiệm của lực lượng Phòng vệ dân sự. Ở đây, các nhân viên tình báo được dạy về trắc nghiệm tâm lý làm chủ tình thế, cách tạo vỏ bọc, nghệ thuật thu thập và truyền tin. Trong trường còn có cả những trận địa giả dành cho công tác nội chiến đô thị và chiến tranh du kích. Đa phần giới học sinh của ngôi trường tuyệt mật này thuộc dòng dõi con ông cháu cha. Các viên xếp tướng lai của lực lượng tình nguyện Cảnh sát chống bạo động và ổn định trật tự xã hội (Kidotai) cũng được cho "ra lò" đều đặn từ Kodaira.

Sau Thế chiến II, nhất là sau khi có Hiệp ước An ninh Nhật - Mỹ, mọi cơ cấu của tình báo Nhật đều sụp đổ theo tình báo Mỹ. Những điệp viên 007 - Vô sĩ đạo bấy giờ áp dụng đủ mọi cách nhằm thu thập tin tức, kể cả các phương thức... bất hợp pháp (!). Họ theo dõi giới chính khách, các dân biểu đối lập, cảnh phóng viên tiến bộ, cũng như các nhà hoạt động tích cực trong nhiều tổ chức dân chủ đòi bình quyền khác nhau... Với bối cảnh hậu chiến tranh lạnh ngày nay, người Nhật rất chú trọng tăng cường công tác phân gián điện tử, kể cả việc dùng vệ tinh do thám có thể thu thập tin tức từ khắp mọi góc ngách trên hành tinh, mà không cần phải rải giới gián điệp "bằng xương bằng thịt" ra các nơi như trước nữa.

Một trong những trọng tâm xưa nay của Kempeitai là tình báo kinh tế. Đây chính là một trong những yếu tố then chốt tạo nên một "nước Nhật thần kỳ" bấy giờ. Ngay từ cuối thế kỷ XIX, người dân của đất nước Mặt trời mọc đã thu thập đại trà về mọi thông số phát triển kinh tế của các quốc gia khác. Bởi sau gần 3 thế kỷ tự đóng cửa, Tokyo mới té ngửa ra rằng mình đã tụt hậu so với thế giới văn minh Âu - Mỹ. Và từ đó rất nhiều các nhà bác học, sinh viên, sĩ quan, bác sĩ cùng đại diện của mọi giới khác nữa đã tỏa đi khắp thế giới chỉ nhằm một mục đích duy nhất: học hỏi và thu thập những thứ có thể đem áp dụng ở Nhật.

Thực ra như lịch sử đã minh chứng rằng những sáng chế kỹ thuật do người Nhật làm ra không đáng kể, so với lượng thông tin khoa học kỹ thuật mà họ đã "mua" được bằng nhiều biện pháp, kể cả bằng cách đánh cắp hoặc sao chép bất chước. Trong thực tế ngày nay, không có bất cứ một phát minh nào mới xuất hiện trong nền kinh tế quốc tế mà Tokyo không để mắt tới. Vì vậy, quá khứ không ngoại khi người ta cho rằng tổ chức Kempeitai bao gồm các điệp viên 007 - Samurai là hệ thống phân gián kinh tế hoàn thiện nhất thế giới []

Chương 18

Hiệp định Geneve năm 1954 đã chọn sông Bến Hải làm ranh giới chia đôi đất nước và trong hơn 300 ngày di cư có thỏa thuận đó miền Nam đã đón tiếp trên một triệu người từ Bắc vào. Chén chúc trong đoàn người di cư khổng lồ này người ta thấy có gia đình bà Hợp gồng gánh nhau chọn Ngã Ba Ông Tạ làm nơi định cư, như là quê hương thứ hai sau khi rời đất Bắc xa tít mù mà bà nghĩ là sẽ không bao giờ còn dịp trở lại.

Cuộc sống miền Nam khá tốt đẹp, luồng người di cư quá lớn hơn một triệu người từ Bắc vào cùng một lượt, chỉ trong vòng một năm, tương lai sẽ làm cho chính quyền miền Nam phải đối phó với những biến động xã hội kinh hỗn lộn. Nhưng rồi tất cả cũng đầu vào đó... Mọi người được chính quyền lúc bấy giờ giúp cho họ nhanh chóng ổn định cuộc sống. Gia đình bà Hợp cũng vậy... Người ta không biết chống bà Hợp ở đâu sao không đi cùng bà vào Nam mà chỉ thấy mình bà một ních 3 thằng con trai dúi dúi đất nhau cùng những người Bắc mới vào đến cư ngụ trên đường Phạm Hồng Thái quận Tân Bình (CMT8 bây giờ) vùng Ngã Ba Ông Tạ.

Nói nào ngay chỉ có thằng út của bà là mới đầu độ chừng hơn tuổi còn bé trên tay. Cậu Cả lúc đó đã 15 hay 17 rồi, dáng cao to thân hình cường tráng, mặt mày sáng sủa đẹp trai lắm. Cậu Hai đưa em kế cũng cấp đến đây thì, ngó bộ sau này cũng ngon không thua gì thằng anh. Vào Ông Tạ bà Hợp gia nhập với chị em gây cuộc buôn bán nhỏ. Bà sắm được một tạp hàng bán hoa quả trong chợ Ông Tạ. Kết bạn với những người đồng cảnh di cư như bà và thường hay giúp đỡ qua lại với hàng xóm thân tình nên bà Hợp rất được mọi người quý mến, dù bà là một trong số ít ỏi những người Phật tử di cư giữa đa số

hầu như toàn người công giáo ở khu Ông Tạ.

Thông thường thì người ta nói "địa linh xuất nhân kiệt" nhưng sao cái câu này nó ứng vào gia đình bà Hợp thì càng làm bà ấn tượng ngon mồm, ngủ không yên giấc. Hai thằng con lớn của bà vào vùng đất mới càng lớn chúng càng đẹp như hai con tuấn mã, nhưng chất "có hồn" cũng càng ngày càng phát, bà Hợp đã nhiều lần suýt bị đứng tim mà chết với hai anh "ôn" con này. Ổn định cuộc sống được mấy năm, cậu lớn là Vũ Đình Khánh bỏ học và dấn theo cậu em kế theo nghề võ ở một lò Thái Cực Quyền do thầy Sơn Hùng là một hậu duệ (chắc là mấy trăm đời) của Trượng Tam Phong sư tổ phái Võ Đang trong chuyện chưởng của Kim Dung bên Tàu (nghe thấy nói vậy). Khi gia nhập lò này Khánh được thầy gán thêm chữ Sơn theo tên môn phái của thầy vào tên mình, vì vậy Vũ Đình Khánh có tên Sơn Khánh, cậu em của Khánh là Vũ Đình Cường thì thành Sơn Cường, cùng các đệ tử khác của thầy là Sơn Tâm, Sơn Lực, Sơn Bình v.v...

Từ ngày theo nghề võ, anh em Sơn Khánh và Sơn Cường đã làm cho bà Hợp linh cảm là hai thằng "ôn hoàng" này sớm muộn gì cũng có ngày bị rắc rối... Quả y như là... Khánh thông minh lại khá có khiếu về võ thuật, chỉ có điều về võ đạo (tư cách nhân phẩm của người học võ) thì không có nhiều nên chẳng bao lâu sau Khánh đã bị thầy trục xuất khỏi sư môn cho hạ sơn xuống núi sớm ra giang hồ muốn làm gì thì làm. Chỉ có điều thầy quên đổi cái tên Sơn của môn phái mình lại nên Khánh vẫn mang tên có chữ Sơn của thầy và lập nghiệp lấy lưng bằng tên tuổi có chữ Sơn sau này.

Chưa tròn 20 tuổi Khánh đã tìm cách ngoi lên hàng đại ca khu vực bằng cách tạo những cuộc đụng độ bằng dao với những anh chị đang nổi bật khác. Từ Mừng Lắc ở cống Bà Xếp, cho đến Hải Ba Dao ở Ngã Tư Bảy Hiền (một dao cũng đủ chết người ta rồi mà tay này đến ba dao lận thì đủ biết nghề chém đến cỡ nào)... Qua mấy lần dấn dụng và hạ gục các đàn anh đương thời bằng dao tên tuổi của Sơn Khánh đã nhanh chóng được giới giang hồ ghi nhận... Nhưng đường như con đường tạo công danh bằng cách chém thiên

bà Hợp linh cảm là hai thằng "ôn hoàng" này sớm muộn gì cũng có ngày bị rắc rối...

hạ không mấy vướng sẽ với Khánh. Hơn nữa, như đã kể, lúc bấy giờ Tổng Nha Cảnh Sát Đô Thành dưới trào tướng Nguyễn Ngọc Loan đã thành lập ủy ban bài trừ du đảng nên đã mạnh tay với các đàn chơi đường phố hơn. Vì vậy khi mới vừa gây dựng được cho mình một băng nhóm ở Ông Tạ thì Sơn Khánh bị cảnh sát tóm và bị quất cho 5 năm tù với tội danh "gian nhân hiếp đảng" (những kẻ lâu lóng chơi

bời, không nghề nghiệp tụ tập làm điều phạm pháp nói chung là du đảng...).

Thời đó những ai bị kết án tù trên 5 năm, thì dù là thường phạm hay chính trị (tù chính trị thời đó có nghĩa là vixi hoặc có dính lư đến vixi) đều có tàu của Hải Quân chở tuốt tận Côn Đảo hay Phú Quốc mà thọ án. Vốn là tay có dóm lược, hơn nữa bản chất Khánh đã là một thanh niên cao to với thân hình lực lưỡng rắn chắc, lại thêm mấy năm theo rèn luyện ở lò Thái Cực quyền của thầy Sơn Hùng nên ít gì Khánh cũng là một tay chơi có nghề. Biết thời gian mình sẽ thọ án đến 5 năm, mà ở tù thì vai vế giang hồ còn ngiệt ngã hơn ở ngoài đời nhiều. Nếu không là đại ca thì phải chịu cúi đầu cho người khác đạp lên mà đứng. Vì vậy vừa ra đến đảo là Sơn Khánh đã nhanh chóng nghĩ đến chuyện tìm cho mình một chỗ đứng "lâu dài" trong nhà tù ngoài Côn Đảo, mà chỗ đứng của tù Côn đảo thì chỉ có được bằng cách đem mạng sống của mình ra hất chỗ mấy tay "chúa đảo" lúc đó. Sơn Khánh đã làm được điều này, và từ đó được đảm tù Côn Đảo phong cho ngoại hiệu là Sơn Khánh chúa đảo, sau này được một tay tù có chữ dùm cách chiết tự rút ngắn lại còn là "Sơn Đảo" nghĩa là ngọn núi (Thái Sơn) của vùng (tù) hải đảo, và cái tên Sơn Đảo chính thức ra đời và lừng danh giang hồ là từ lúc đó.

Mãn hạn tù, Sơn Đảo về đời (từ đây không còn cái tên Khánh nữa) gây dựng lại thế lực, gia nhập binh chủng Nhảy Dù, cọ xát với các đại ca đương thời để xác định vai vế của mình. Sơn Đảo nhanh chóng thu tóm lấy giang san, ngoi lên hàng số một, được thừa nhận là người có thể thay thế vai trò của Trần Đại tức Đại Cathay năm xưa, để thống lãnh hết các "hắc bạch lục đạo" của giới giang hồ lúc đó. Sơn Đảo chọn hồ bơi Cộng Hòa số 346 đường Phạm Hồng Thái (CMT8 bây giờ) để lập bản doanh hùng cứ tại đó cho đến ngày bị Y Cà Rết (Phạm Bá Y) bắn chết.

Hồ Bơi Cộng Hòa nguyên thủy là tài sản của bà Ngô Đình Nhu lúc trước dành riêng cho nhóm Thanh Nữ Cộng Hòa, là một cơ sở "ngoại vi" trong phong trào Phụ Nữ Liên Đới cũng do bà Nhu sáng lập. Hai chữ Cộng Hòa tên hồ bơi cũng do bà Nhu đặt ra để phục vụ nhóm Thanh Nữ Cộng Hòa của Phụ Nữ Liên Đới, để làm hậu thuẫn cho đảng "Cần Lao Nhân Vị" của chồng là ông Ngô Đình Nhu trong thời Đệ Nhất Cộng Hòa.

Lúc bấy giờ ở ven đô của đô thành Sài Gòn đất đai còn rộng mênh mông. Khu Ông Tạ là một trong các khu thí điểm định cư cho người Bắc mới di cư đợt 54. Hồ bơi Cộng Hòa nằm khoảng giữa Ngã Ba Ông Tạ và Ngã Tư Bảy

Hiển, lúc nguyên thủy chưa bị cắt đứt ra ngang dọc thu nhỏ như bây giờ, là một cơ sở nằm trong một khuôn viên rộng lớn. Mặt tiền đường với bề ngang rộng hơn 100 mét, sâu vào cũng đó 300 mét, tường gạch cao ba mét rào kín bốn phía. Bên trong ngoài hồ bơi ra còn có sân quần vợt, bóng bàn, bóng rổ, phòng tập thể dục dụng cụ

các cô đại tiểu thư, họ là trăm anh thế phiệt là lá ngọc cành vàng không thể phơi bày thân thế của mình cho những cặp mắt trần tục nhìn ngắm như ở các hồ bơi công cộng khác được.

(gym) v.v... và khuôn viên sân vườn rợp bóng mát. Đây là một loại "sinh hoạt khép kín" người qua lại không nhìn thấy được điều gì phía bên trong.

Tiếng là dùm hồ bơi làm nơi giải trí và rèn luyện thân thể cho "Thanh Nữ Cộng Hòa" nhưng thật ra là một nơi cực kỳ quý phái chỉ dành riêng cho giới quý tộc là các đại mệnh phu phu nhân, các đại công tử tiểu thư của thời đại... Phải là hàng vợ và con gái của các Bộ Trưởng, Dân Biểu, hay các sĩ quan cao cấp trong quân đội, hoặc các đại xi thiếu thượng gia lớn thân cận với bà Nhu v.v... mới có "tư cách" ra vào hồ bơi này. Nhất là các cô đại tiểu thư, họ là trăm anh thế phiệt là lá ngọc cành vàng không thể phơi bày thân thế của mình cho những cặp mắt trần tục nhìn ngắm như ở các hồ bơi công cộng khác được. Kể cả hồ "Xet" (Cerele Sportif Saigonnais) ở công viên Tao Đàn đường Hồng Thập Tự của Pháp để lại là một câu lạc bộ cao cấp, cũng chỉ hơn về đất đai làm viên rộng lớn thôi chứ tinh về độ quý phái và riêng biệt thì không sao bằng được hồ bơi Cộng Hòa do bà Ngô Đình Nhu thành lập lúc đó.

Sau năm 1963 khi Ngô triều sụp đổ không biết bằng cách nào mà bằng khoán nhà đất của hồ bơi này lại vào tay một dân sự, ông này cũng là một chính trị gia dân biểu quốc hội, nên không bị phe các tướng lãnh đảo

chính tịch thu. Ông chính trị gia đang nắm giấy tờ chủ hồ bơi này (nghe nói là bà con bên gia đình họ Trần Văn của bà Nhu) về sau bị nợ nần khổng lồ chất sao đó, nên ngân hàng đóng dứt văn thơ đòi phát mãi hồ bơi để trả nợ. Hoảng hồn ngài dân biểu bèn năn nỉ một người bạn là thương gia họ Trịnh mua dùm cái hồ bơi với giá rẻ, đủ để cho ngài dân biểu trả nợ ngân hàng thôi, để khỏi bị phát mãi tài sản mà mất tên tuổi... Ông Trịnh thương gia này chỉ mua lại cái bằng khoán hồ bơi dùm cho bạn nên không trực tiếp đứng ra khai thác mà lại treo biển "for lease" (cho mượn) cũng giá rẻ. Ai mượn xong làm gì thì làm ông khỏi mắc công trông coi.

Như đã kể, theo đà chiến cuộc gia tăng, quân đội Mỹ và đồng minh đến Việt Nam mỗi lúc càng đông. Đô thành Sài Gòn rộ lên các loại kinh doanh "án theo" cuộc chiến. Các quán snack bar, nhà hàng, dành cho Mỹ ở đâu cũng có. Ngoài khu vực trung tâm Sài Gòn, phía Tân Bình Gia Định cũng rầm rộ không kém nét. Cả con đường Nguyễn Văn Thoại (Lý Thường Kiệt bây giờ) từ qua khỏi cơ sở Lữ Gia lên đến ngã tư Bảy Hiền hai bên toàn bar Mỹ. Vì vậy hồ bơi Cộng Hòa cũng nhanh chóng đổi tên thành Miami cho nó có chất... Mỹ. Một doanh nhân của thời đại lúc bấy giờ đã đứng ra thuê hồ bơi Cộng Hòa đổi thành tên Mỹ và tấp cho Mỹ thuê lại dài hạn (sub-lease). Từ đó hồ bơi Cộng Hòa thành nơi giải trí riêng của Mỹ tại Sài Gòn. Họ diễu hành theo hình thức câu lạc bộ riêng của quân đội Mỹ. Trước cổng có chòi canh là lính quân cảnh Mỹ có đeo súng đeo hoàng, chỉ có người Mỹ là hội viên mới được ra vào, Việt Nam thì các em ca-ve gái bán bar đi cùng với Mỹ, hoặc là khách mời do Mỹ dẫn mới được vào. Quân cảnh gác cổng canh giữ an ninh ra vào nghiêm ngặt vì sợ bị vixi đất lư đạn.

Từ lúc Mỹ khai thác, hồ bơi được sửa chữa lại cho hoành tráng hơn. Độ sâu của hồ thâm thẳm đến 7 mét (các hồ thường chỉ có 2 mét rưỡi), dài nhảy cao 12 mét, bề dài của hồ bơi là 50 mét theo tiêu chuẩn quốc tế. Trên lầu là một vũ trường và một dãy mini hotel gồm 9 phòng ngủ, một phòng trà ca vũ nhạc có dancing, và tầng dưới là một nhà hàng "siêu sao" ở thời buổi đó. Chỉ vài nhân viên hạ tầng được tuyển dụng là người Việt Nam còn toàn bộ là Mỹ rặc. Bước vào cổng hồ bơi là như đang ở trên bãi biển Miami của bang Florida bên Mỹ chứ không phải là Sài Gòn. Sinh hoạt ăn chơi tại nơi này, như đã nói, là một câu lạc bộ tư nhân của Mỹ, không có bán vé mà hội viên mua niên liêm hàng năm ra vào lúc nào cũng được, rất vui nhộn. Gặp hôm có anh chàng (hội viên) nào

lên loa, hay hết hạn quân dịch ở Việt Nam sắp về nước v.v... thì đôi thói lêu, họ tổ chức party suốt cả ngày đêm. Hai chiếc ô tô buýt (*xe bus loại lớn như xe đò*) nhồi nhét trên đó gần cả trăm cô gái đổ xuống sân. Đoàn gái ca-ve vũ nữ ủa vào hồ bơi như bầy cá bơi luống. Ban nhạc ca sĩ rượu thịt ca hát ăn uống linh đình, đèn đuốc sáng trưng (*nhưng tường cao 3 mét nên bên ngoài nhìn không thấy gì*). Họ nướng BBQ, có ban nhạc trên bờ hồ, ca hát đùa giỡn với bầy gái bán bar. Thả chó chỉ trong nỗi vui mừng vì sắp được về nước. Coi như cấm chắc tắm về thông hành rồi khỏi *"địa ngục trần gian"* nơi có thể chết bất đắc kỳ tử của chiến trường Việt Nam mà họ phải đi quân dịch sang phục vụ mấy năm.

Thường là những đêm như vậy là những đêm tới bên biên cương thác loạn nhất của cuộc đời lính Mỹ... Hàng trăm cô gái (*bán bar, ca-ve, vũ nữ*) được hai xe buýt lớn chở đến ban chiều vừa bước vào đến hồ bơi là không cô nào còn được mặc quần áo gì hết. Mấy anh Mỹ cũng vậy, chuối giã chuối ngứa, quả đen thùi lùi, trái nẫu, trái trắng rất lạ mắt của xứ Mỹ được toon ten chưng bày phô trương cùng với cam sành, quýt, bưởi Việt Nam, kể cả vài em mới chum chực quả cau hay mấy mợ với giàn mướp già lòng thông cũng chẳng vắng bóng... Họ đùa giỡn ruợt dưới xô đẩy nhau. Có anh bế bổng các em bé ca-ve trần truồng lên vai chạy vòng vòng nhẩy đùng đùng dưới nước, đội lên đầu, úp mặt vào nghêu sò của các cô gái mà hít trước mặt đồng người chẳng ngại ngùng gì hết. Anh nào chán ngợp lặn dưới nước thì lên lầu có cả một dãy phòng mini để *"đưa em tìm động hoa vàng"* ... Có thể nói chỉ duy nhất ở hồ bơi Miami (*Cộng Hòa*) ở Sài Gòn lúc đó mới có cảnh khỏa thân tập thể cả bấy những không dưới ánh mặt trời như các hội khỏa thân thời nay. Và đồng thời cũng trong thời điểm này hàng loạt huyền thoại về chuyện ma của hồ bơi Cộng Hòa cũng nở rộ ra chung quanh nơi này.

Mà quả thật là khó hiểu! Chỉ có trong thời hồ bơi cho Mỹ thuê để kinh doanh, chỉ có lúc treo bảng hiệu tiếng Mỹ là nơi đây xảy ra hàng loạt những cái chết thật bi đát lạ kỳ... Như đã nói, người Việt được phép ra vào hồ bơi này chỉ là nhân viên làm việc trong hồ bơi và các em ca-ve hay bạn bè đi chung với Mỹ được dẫn vào. Một hôm khi tiệc tàn. Nắng chiều cũng sắp tắt, khách đã ra về hết, chỉ còn toán nhân viên Việt Nam của hồ bơi ở lại dọn dẹp, thì phát hiện trên mặt nước có một cô gái còn đang nằm trên cái phao tròn che mặt bằng chiếc nón rơm rộng vành mà ngủ, mà trong hồ bơi Miami lúc đó, nơi được xem là một

"thiên đường hạ giới" thì chuyện trần truồng phơi nắng, nằm ngửa hay nằm sấp là chuyện đã thành quá quen mắt với các nhân viên Việt Nam làm việc nơi đây. Cho nên không ai thấy lạ khi cô gái nằm trên phao nổi dật dờ trong hồ kia, ngoài chiếc nón che mặt, toàn thân cô với vóc dáng đẹp như người mẫu cùng hai quả đào tiên được phơi lồ lộ. Quả là một bức ảnh tiên nữ trần gian lồ lộ thể sáng lóng lánh trên mặt nước dưới ánh nắng chiều rực rỡ chẳng có mảnh vải nào hết, rất đẹp mắt.

Ngắm nhìn cho đã mắt rồi cũng phải đến lúc gọi cô thức dậy để đi về cho anh em còn dọn dẹp. Họ tưởng cô này nằm trên phao rồi ngủ quên. Chuyện này cũng bình thường thôi. Gái ca-ve với lính Mỹ mà, chỉ là bèo nước gặp nhau. Vào hồ bơi qua chòi canh an ninh thì phải có người dẫn vào, nhưng khi *"quất một roi"* xong rồi, lúc đi ra

thêm hai anh nữa phóng xuống trợ giúp cùng diu cái xác của cô gái trần truồng lên bờ.

ở một cửa *"cục"* riêng không cần qua chòi gác an ninh nữa, nên mạnh ai nấy biển. Có thể là anh chàng *"partner"* của nàng bạn việc đi trước, còn *"cắm"* này nấn ná lại để kiếm thêm một *"dui nhanh"* nữa với anh khác rồi tỵ về sau cũng là chuyện thường thấy, và rồi chắc là một quả nẩy *"cắm"* ngủ quên luôn trên phao...

Các nhân viên huýt còi cất tiếng gọi nàng tiên cá thức dậy... Nhưng quái, gọi gì thì gọi, nàng này ngủ say đến độ không thấy phản ứng gì với còi tu huýt của đám nhân viên.

Một anh đứng trên bờ hồ thò chân xuống té nước văng vào người nàng để đánh thức... Nước văng trúng người nhưng nàng tiên trần truồng... vẫn im. *"Mẹ nó... con... mồm này..."* Anh chàng cúi tiết chười thề xong phóng dưng xuống nước sai tay bơi ra chiếc phao. Anh tinh nghịch lật úp chiếc phao cho nàng tiên rơi tòm xuống nước

"Để xem con ghẻ này có còn ngủ được nữa không"

Anh nói thầm với trò nghịch của mình... Nhưng đến khi nàng tiên cá lồ lộ thể rơi tòm xuống mặt nước thì toàn thân anh như có điện giật, anh đã hiểu ra. Tiên này chỉ là một cái xác chết trên phao chứ không phải ngủ... Anh chàng dưới nước hết lên, thêm hai anh

nữa phóng xuống trợ giúp cùng diu cái xác của cô gái trần truồng lên bờ. Các nhân viên Việt Nam này dù là làm thêm công việc dọn dẹp vệ sinh, nhưng nhiệm vụ chính của họ là cấp cứu thủy nạn trong hồ bơi nên ai cũng rành về bơi lội và cấp cứu. Nhưng cô gái này có phải do bị chết chìm đầu mà dưng phương pháp thủy nạn để cứu. Cô nằm trên phao mà chết, nghên là chết trên cạn... Và chắc là chết cũng khá lâu, tay chân đã cứng đờ theo góc độ nằm, thân thể lạnh ngắt, mắt dưng trờn rồi còn cứu gì nữa mà cứu. Ai đó đã giết nàng chết tự dờn nào, chắc là bằng cách dìm dưới nước hay bóp cổ, rồi để xác cho trôi dật dờ trên phao... Bấy giờ họ mới nhìn rõ mặt cô gái, ngoài tấm thân trần truồng tuyệt mỹ, cô còn là một cô gái thật trẻ và đẹp xuất sắc. Nội vụ được giao cho nhà chức trách chuyển qua phái bộ an ninh của Mỹ để điều tra, rồi chẳng ai biết kết quả ra sao. Mấy hôm sau báo chí phía Việt Nam có vài bài phóng sự sơ sài là hung thủ rất khéo tay đã dùng nước hồ bơi *"rửa"* sạch dấu vết của vụ án nên thủ phạm, (*chắc là lính Mỹ gặp chàng cũng biết ghen tương gì đó*) vẫn tại đào...

Chỉ có điều từ đó về sau mỗi khi nhìn thấy cô gái nào nằm trên phao lấy nón úp mặt che nắng, dù là ở trường hay có mặc đồ, là mấy anh em nhân viên luôn thói còi tu huýt để xem nàng có... mở nón ra hay không. Và hàng buổi chiều khi ánh là dương xuống, nhìn những chiếc phao của khách bơi bỏ lại nổi dật dờ trên mặt nước... không dưng mà nhiều người bị cơn lạnh với gai ốc làm cho rùng mình. Chắc là hồn ma của cô gái bị bóp cổ chết oan hôm trước vẫn còn dật dờ đầu đây trong hồ bơi này...

Mà quả vậy. Sau vụ *"khỏa thân chết chìm"*... kiểu lạ (*nằm trên phao mà chết*). Hồ bơi Miami liên tục kéo theo nhiều vụ chết chìm khác cũng ly kỳ và lạ đời không kém. Như chuyện một anh chàng Mỹ là một lực sĩ chuyên nghiệp về nhẩy cầu, anh này đẹp trai như diễn viên Alain Delon của Pháp lúc còn trẻ, từng thi Olympic về môn nhẩy cầu. Anh thường vào hồ bơi Miami (*Cộng Hòa*), là nơi duy nhất tại Việt Nam lúc đó có đài nhẩy 12 mét theo tiêu chuẩn quốc tế của Olympic, để biểu diễn màn nhẩy cầu. Anh nhẩy rất đẹp, bung người ra trên không, vừa rơi anh vừa xoay vòng xoay ngược cả mười mấy động tác trước khi lao thẳng góc xuống mặt nước. Vậy mà hôm đó trong cú nhẩy biểu diễn của anh khi lao xuống nước, chắc là hồn ma cô gái bị bóp cổ chết oan, thấy anh đẹp trai quá nên đã *"chọc ghẹo"* anh, thay vì động tác cuối cùng là thẳng góc 90 độ rơi êm xuống mặt nước, đàng này anh xoay người không kịp để cho nguyên

một tảng lưng rớt cái *"àànnhhh..."* xuống mặt hồ. Quý vị nào có biết phép tính về trọng lượng thì đủ hiểu. Với sức nặng trên dưới 90kg rơi từ độ cao 12 mét, dù là xuống nước, nhưng sức đập của mặt nước sẽ tương đương một cái búa tài xối nện lnh vào lưng với lực mạnh không dưới 200kg. Bọt nước bung lên khỏi hồ cao đến mấy mét bắn rào rào ra hai bên bờ, còn anh chàng lực sĩ nhẩy cầu bị cú trật kỹ thuật này nổi phềnh trên mặt nước như con búp bê bằng nhựa nằm bất động êm ru... Hai ba đứa trong toán cứu cấp thủy nạn lao xuống hồ kéo anh chàng biểu diễn lên, xe hỏng thả tự được gọi đến đưa anh vào bệnh viện đã chiến của Mỹ ở ngay góc Công Lý và Trương Minh Giảng (cũ) gần khu phi trường (*LTS: chỗ khách sạn Sofitel Garden Plaza bây giờ, góc Nguyễn Văn Trỗi và Lê Văn Sĩ ngày nay*).

Nằm bệnh viện cả tháng sau anh mới hồi phục và trở lại hồ bơi. Chẳng cần làm động tác khởi động hay bơi vài vòng cho ấm người gì cả. Vừa vào hồ bơi là anh tụt đổ ra leo lên cầu nhẩy ở đài cao nhất ngay. Nhưa mình trên tấm ván nhẩy *"păng... păng... păng..."* cả chục cái để lấy đà và tạo sự chú ý của mọi người...

Phải biết là đài cao nhất của môn nhẩy cầu Olympic cao đến 12 mét. Leo lên đó nhìn xuống thấy cái băng đá trên bờ hồ còn băng chừng gang tay. Không phải ai cũng có thể nhẩy ở độ cao này. Cho nên nếu như có anh nào đứng nhũa trên đó là toàn cả hồ bơi đều ngược mắt nhìn. Bơi vậy, một hôm có một nàng ca-ve bán bar gì đó muốn cả thế giới này phải biết ta là ai, nên leo lên đài 12 mét bước ra đầu ván nhũa mình lấy đà *păng... păng... păng... păng...* đầu chừng chục cú, cả hồ bơi ngưng lại để ngược lên nhìn. Xong... nàng quay lưng lại đi vô cần thận bám cầu thang từng bậc leo xuống.

Hôm đó, anh chàng lực sĩ nhẩy cầu vừa hồi phục leo lên biểu diễn tiếp. *Păng... păng... păng... păng...* mấy cú chàng lao ra không trung xoay xuôi, xoay ngược mười mấy kiểu rồi cắm xuống mặt nước êm ru... Cả hồ bơi vỗ tay tán thưởng nhưng... Quái, sao mãi chẳng thấy anh trỗi lên. Một phút, hai phút... rồi năm bảy phút cũng chẳng thấy tăm hơi anh đâu. Có lẽ anh này lặn vào chỗ cạn rồi trỗi lên hòa vào những người đang ngâm nước phía bên trong cũng không chừng.. Kệ!...

Cần nói thêm là hồ bơi Miami (*Cộng Hòa*) là một hồ bơi có độ sâu đặc biệt dành cho đài nhẩy cao, nên chỗ sâu đứng trên bờ không thể nhìn thấy đáy. Vì vậy toàn cứu nạn trong hồ cứ khoảng nửa giờ là cho hai nhân viên lặn sát đáy ra một vòng... Mãi cho đến khi tới đợt lặn ra kiểm tra thì các nhân viên cứu nạn trong hồ mới thấy anh

nhẩy cầu rồi im ru lúc này đang nằm chéo queo dưới đáy hồ...

Khi kéo xác anh lên thì một điều lạ hơn nữa khi người ta khám phá ra có những vết sướt quào trên lưng anh còn tươi mới như vừa bị móng tay ai quào đến rướm máu. Những vết này, chỉ có dân ông, anh nào có bạn tình là những nàng *"mạnh dương"* thì nhìn cái là biết ngay. Trong chuyện giỡn đùa chiều của phụ nữ khi tới đỉnh, thường thì các nàng hay chụp bóp, vò, cầu bất cứ cái gì nàng với được trong hai bàn tay. Thường là nệm ra, gối chần, thành giường, mép tủ gần đó v.v... nhưng cũng không ít nàng chỉ thích tằm lưng trần của người bạn tình đang nằm sấp bên trên, bầu mạnh vào, quào cho có sọc... Cách này mấy

Cảnh quay được trong đoạn phim tuy mờ nhưng ai cũng thấy được tron vẹn và biết họ đang làm gì

ông đốc tờ giải thích là một loại bệnh bạo dâm của phụ nữ dạng nhẹ...

Có lẽ câu chuyện anh chàng nhẩy cầu này cũng sẽ lắng êm như một loại tai nạn, khi đã qua rồi sẽ không ai nói đến nữa, nếu như không có vụ kế tiếp là chỉ vài tuần sau thì đến phiên một anh nhân viên Việt Nam, cũng chết một cách còn kỳ bí hơn nữa, và cũng ở dưới đáy hồ.

Hôm đó, nhằm phiên trực ở lại ngủ đêm trong hồ. Anh này cũng là trong toán cấp cứu thủy nạn của hồ bơi. Bơi lội giỏi, đẹp trai thân hình lực lưỡng rắn chắc như pho tượng đồng. Thường là trong những đêm thay nước hồ, họ

thay phiên nhau có một người ngủ đêm lại hồ để trực mấy bơm, máy lọc nước v.v... Lúc nửa đêm khi đã xả tháo hết nước và đang bơm thay nước mới vào. Anh nhân viên này đang ngủ trên chiếc ghế bố ở phòng trực. Bỗng dưng, anh bị (*chắc là*) cô gái đẹp trần truồng chết trên phao hôm trước đánh thức anh dậy theo kiểu mộng du. Anh từ từ đi ra bờ hồ, đến bậc thang dẫn xuống hồ bơi, anh leo từng nấc thang xuống đáy, lội nước lùm bùm ngập cổ đầu gối (*nước mới bơm vào chưa đầy hồ*), anh đi đến ngay lỗ ga tháo nước. Chỗ này là một đường cống với đường kính chừng nửa mét thật sâu vào vách hồ, phía bên trong có một vách chắn đóng mở để ngăn, hay tháo nước, điều khiển từ một khóa xoay bánh xe phía bên trên bờ hồ. Lúc đó, vách chắn này đang đóng để ngăn giữ nước đang bơm vào, nước chỉ mới lúp xúp chừng nửa mét sâu. Anh nhân viên tỉnh bơ đến lỗ ga tự tuột hết quần áo của mình ra cho trần truồng rồi úp mặt vào vách hồ làm những động tác rất lạ, như thể là đang làm tình kiểu đứng với một cô gái tưởng tượng nào đó nào đó đang dựa lưng vào vách hồ, anh thể hiện cảm giác oằn oại, nẩy vào dớn ra, xeo nạy, rướn người lên. Cuối cùng anh co giật từng chập giống như cảm giác của dân ông lúc phóng tinh vì cơn khoái lạc tột đỉnh đang tới... Sau đó, chuyện không ai ngờ được là anh lại chui đầu mình vào lỗ ga, lúc đó nước dù không nhiều, nhưng lỗ ga thấp thì dưới tận đáy, anh phải chui người xuống toàn thân chìm trong nước... rồi lặn quay ra nằm luôn ở đó ngủ tiếp. Dĩ nhiên là anh ta phê một hơi cho đến nhà của bà Hà Bá mà chẳng biết mình vừa qua cơn ân ái độc đáo với con ma nữ khát tình mới chết trên phao hôm trước...

Chuyện này sở dĩ biết được là do lúc đó vì tình trạng an ninh cho lính Mỹ nên toàn khuôn viên hồ bơi có lắp máy quay phim tự động loại chuyên dụng được đem từ Mỹ qua, như hệ thống quay phim của shopping bấy giờ vậy. Sáng ra với cái chết thật kỳ lạ của nhân viên trực đêm. Có ai đời là một tay bơi lội cự phách trong toán cứu thủy nạn mà lại chui đầu vào lỗ ga tháo nước chết chìm ở đó, chỗ mặt nước chỉ mấp mé lưng quần...

Khi khám phá ra anh nằm trong lỗ ga dưới đáy hồ mà chết, ban Quản lý đã xem lại đoạn phim quay tự động đêm qua thì ai nấy cũng đều sồn da gà. Dù là nửa đêm nhưng ở những đêm thay nước hồ, chạy máy bơm rầm rầm để bơm nước mới vào hồ nên trong hồ vẫn để đèn trực. Cảnh quay được trong đoạn phim tuy mờ nhưng ai cũng thấy được trọn vẹn và biết được anh đang làm gì, thì ra anh bị oan hồn *"ma nữ đa tình"* về bắt anh đem xuống hồ đứng dựa tường mà làm tình

với anh cho thỏa cơn khát vọng yêu đương của nó. Nó cho anh "lên đỉnh" một chớp, rồi ôm (hôn) anh chui vào lỗ ga thảo nước mà đi luôn qua thế giới ma của nó. Điều đáng nói nhất là khi đem xác anh lên, người ta lại phát hiện trên lưng anh cũng những vết móng tay quào đến rướm máu còn mới tinh, dấu vết "bạo dâm loại nhẹ" của "nàng" (ma) khi tới đỉnh trong cơn ái ân, y chang như anh Mỹ nhảy cầu mấy hôm trước.

Sở dĩ biết chính xác hồn ma này là chính cô gái đã tình chết chìm hôm trước là vì tuy khi chết cô ta trần trụi không có quần áo gì nên đã không hiện ra cái bóng trắng trong phim như những con ma khác. Dù vậy cái "bóng" của chiếc nón rơm rộng vành hình thoi lại thấy đặt dờ bay lượn trong đoàn phim thu được. Nhất là lúc anh đứng dựa tường mà rên thì cái bóng của chiếc nón trước mặt anh cũng trĩu thụp theo nhịp khoai lạc... Cho đến lúc anh đến "đỉnh" thì chiếc "bóng nón" của cô gái ma cũng quay qua lắc lại liên tục dờ dọi hơn. Tượng tượng như hình ảnh của cô đang bị người yêu đè, cả hai cùng tới bên nên cô đứng dựa tường há mồm nhắm mắt lắc đầu quấy quấy kêu chết vang trời (chắc là lúc này cô đang quào móng tay trên lưng anh). Chỉ tiếc là cô chỉ là một hồn ma, còn anh nhân viên này được sướng (rồi chết) trong cơn mộng du nên đoạn phim quay được anh và cuộc làm tình với ma chỉ là một khúc phim câm, không có âm thanh nào cả. Từ đó người ta biết thêm là khi ma tới đỉnh (dù sướng) nó cũng êm ru chứ không rên la gào rú như người trần...

Câu chuyện "hồn ma ăn ái" với nhân viên của hồ bơi Miami lúc đó được ban Quản Lý (người Mỹ) ém nhem một cách tuyệt mật. Họ sợ nếu lộ ra thì các nhân viên khác sẽ bỏ việc hết chứ không ai còn hồn vía gì mà dám đi lại chỗ được "lên đỉnh Phú Văn" với ma như anh nhân viên kia nữa. Có lẽ vậy mà nhà văn Nguyễn Ngọc Ngạn kiêm MC Thúy Nga Paris By Night người chuyên viết truyện ma rùng rợn, lúc đó cũng ở Ngã Ba Ông Tạ gần hồ bơi Cộng Hòa đã không biết chuyện này, chứ nếu không ông đã kể trong các chuyện ma bí hiểm nhất của ông rồi.

Sự thật thì chỉ có một số ít người là "người trong cuộc" của Cộng Hòa lúc đó mới biết được câu chuyện những cái chết bí ẩn trong hồ bơi thời Mỹ mà thôi. Vì ban Quản Lý lúc đó là người Mỹ nên họ không biết cách kiến đề cầu siêu cho oan hồn cô gái đã tình bị giết oan trong hồ bơi, nên cô vẫn tiếp tục bắt theo nhiều người khác, Mỹ cũng có, Việt cũng có toàn lựa những anh chàng trẻ tuổi đẹp trai bởi lợi giới nhưng lại bị cô cho "chết vì nước" một

cách lạ lùng ly kỳ, và tất cả đều có dính đến chuyện ái ái với ma trước khi chết, tương tự như các trường hợp vừa kể...

Cho đến lúc Mỹ rời Việt Nam thì ông thương gia chủ bằng khoán hồ bơi vẫn giữ bằng tên Miami và chuyển qua cho Bà Năm chủ thầu hồ bơi An Đông ở chợ An Đông quận 5 thuê (Hồ bơi An Đông bây giờ là khách sạn Caesar liên doanh với Đài Loan). Bà Năm liền cho người lập đàn cúng giải oan. Bà đặt người ta làm cả hai xe ba gác đến mấy trăm lăm nộm vàng mã toàn những anh trẻ tuổi đẹp trai chỉ mặc mỗi cái quần bơi, rồi đốt cả xe thả xuống hồ. Bà nhận cô gái (ma) làm con nuôi và xưng má với con ma này. Bà khẩn với nó "con có cần... trai... thêm nữa thì cứ về báo mộng cho má để má cùng thêm, chứ con thương má thì đừng bắt khách đi bơi của má..."

Tượng cũng nên biết vào đạo đó nếu hồ bơi sơ suất để xảy ra tai nạn hay chết chìm quá mấy lần trong năm thì sẽ bị rút giấy phép không cho hoạt động nữa, vì thế bà Năm An Đông rất

nhà văn Nguyễn Ngọc Ngạn kiêm MC Thúy Nga Paris By Night người chuyên viết truyện ma rùng rợn, lúc đó cũng ở Ngã Ba Ông Tạ gần hồ bơi Cộng Hòa

quan tâm đến chuyện con "ma nữ khát tình" này xin nó đừng kéo giò khách của bà nữa để bà làm ăn thì cũng là lẽ thường của người biết kinh doanh.

Từ đó cô gái khát tình khỏa thân chết oan trên phao không còn hiện về bất ai theo nữa. Bà Năm đã giải được cái nạn này, nhưng tiếc thay Bà Năm An Đông điều hành hồ Miami một thời gian thì cũng "oái chề đầu đen" luôn vì một mình bà, không con cái gì hết mà đã 60 tuổi, lại phải coi hai hồ bơi không xuể nên bà chỉ giữ lại hồ An Đông và cho một người Đại Hàn thuê lại hồ Miami để bán vé cho Việt Nam vào bơi, và vì anh Đại Hàn này chỉ kinh doanh phần hồ bơi, các phần khác anh ta không làm, nên Bà Năm An Đông lại cho người khác nữa là Sơn Đảo thuê lại phần phòng trà ca nhạc và cơ sở nhà hàng cao cấp phía

bên dưới để kinh doanh, Sơn đảo dọn bàn doanh của mình vào ở luôn trong hồ bơi là vậy, và vẫn giữ tên phòng trà là Miami cùng tên với hồ bơi.

Thật ra lúc bấy giờ Sơn Đảo đã là đại ca giang hồ tên tuổi vang dội. Vị thế của Sơn Đảo đứng trên chiếu hết tất cả các đại ca khác từ miền Trung trở vào. Vốn có kiến thức hơn các tay giang hồ chỉ biết đâm chém nên Sơn Đảo tính xa hơn qua chuyện làm chủ phòng trà Miami chỉ là bước đầu để dọn cho mình con đường đi vào giới kinh doanh "sạch" của xã hội, và đây cũng là cơ sở rửa tiền thật tốt cho việc kinh doanh ma túy của Sơn Cương em ruột mình đang là trùm khu "bể xê" (BC) ở khám Chí Hòa hàng tháng gửi về. Hơn nữa phòng trà Miami trong hồ bơi Miami (Cộng Hòa) lại nằm ngay Ngã Ba Ông Tạ là nơi đứng nghiệp cho tên tuổi Sơn Đảo từ mới di cư vào cho đến nay. Chọn Miami để kinh doanh làm ăn sẽ có sự quen thuộc và bằng phẳng của mình ngay trên "đất nhà" thì còn chỗ nào tốt hơn nữa chứ. Thế là đại bản doanh của đại ca Sơn Đảo được đặt ngay trong cơ sở là đây khách sạn mini 9 phòng trên cùng tầng lầu với phòng trà. Ngoài một phòng được sử dụng là văn phòng làm việc cho Giám Đốc, các phòng còn lại không kinh doanh khách sạn mà dùng cho Sơn Đảo và các thủ hạ thân tín nhất cư ngụ luôn tại nơi này. Miami trở thành một nơi "bất khả xâm phạm" của nhà Sơn Đảo trong quận Tân Bình với đủ thứ các loại đồ chơi nóng nguội đều có. Ngoài uy thế giang hồ đã lên ngôi vị đại ca hàng số một, Sơn Đảo còn mở rộng các giao tế của mình với giới thương gia trong các ngành nghề khác, và cũng không quên ngoại giao với các chức sắc bên quân đội, nhất là cánh Nhảy Dù là một binh chủng chiến đấu tinh nhuệ, và theo quyết định của tổng thống Nguyễn Văn Thiệu, tôi thiếu lúc nào cũng túc trực ở Sài Gòn một đơn vị với cấp Lữ Đoàn để bảo vệ thành đô (đặc biệt là dinh Tổng Thống). Đó là chưa kể trại Hoàng Hoa Thám là đại bản doanh của Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn Nhảy Dù cùng Bộ Chỉ Huy của Lữ Đoàn 1 và Lữ Đoàn 3, cũng nằm trên đường Phạm Hồng Thái khúc giữa Ngã Tư Bảy Hiền và Ngã Ba Bà Queo cách tổng hành dinh của Sơn Đảo không xa, Lữ Đoàn 2 thì Bộ Chỉ Huy đặt ở khu Long Bình, Thủ Đức cũng thuộc ven đô Sài Gòn... Do đó Sài Gòn ở những năm đầu thập niên 70 cho đến 75 màu áo Nhảy Dù trên đường phố Sài Gòn có vẻ đông hơn các binh chủng khác là vậy.

(LTS: Đầu năm 1974 theo tình hình chiến cuộc quá sôi động, binh chủng Nhảy Dù thành lập thêm Lữ Đoàn 4, và Bộ Chỉ Huy Lữ Đoàn cũng nằm trong trại Hoàng Hoa Thám.)

Suyt chút nữa đã quên kể, lúc đó Sơn Đảo cũng là một Nhảy Dù đang tại ngũ đang hoăng. Không ai biết Sơn Đảo gia nhập binh chủng dù lúc nào, và chính thức thuộc đơn vị nào của Nhảy Dù mà chỉ thấy đại ca này thường xuyên mặc quân phục dù một cách chỉnh tề. Quần áo ủi hồ cứng ngắt, áo bỏ trong quần hay áo bốn túi ngắn nếp, giày trận đánh sạch đen bóng, nón mũ nghiêm túc, tóc tai đứng tiêu chuẩn quân đội. Lúc nào cũng lảng cọng như trong hộp mới bóc ra. Có một cái lạ là Sơn Đảo rất "khiêm nhường" không bao giờ đeo lon nên không ai biết anh cấp bậc gì. Đã vậy chuang quanh Sơn Đảo lúc nào cũng "lu xa bu" vài anh sĩ quan Dù trẻ tuổi hàng Đại úy, Trung úy... với súng "Colt" đeo xê xê lưng quần trông oách ra phết. Mấy anh này một mực cung kính xưng hô với Sơn Đảo theo lối giang hồ một tiếng gọi anh, hai tiếng xưng em ngọt lịm. Họ, tùy theo công vụ, có anh được quần dôi cấp cho xe Jeep với mấy truyền tin có cần ăng ten dài ngoằn cao nghệu, có tài xế hăm hòi... và những thứ "quần cụ" này thỉnh thoảng họ lại cung kính bằng cách này hay cách kia, giao cho đàn anh Sơn Đảo "mượn" để sử dụng.

Lúc đó hình ảnh "anh Sơn" mặc đồ dù ngự trên xe Jeep Dù cùng một Thiếu Úy hay Trung Úy (Dù thiệt) có tài xế lái hăm hòi, anh sĩ quan trẻ này này một tiếng xưng em, hai tiếng gọi anh với "anh Sơn", thì đủ không đeo lon đồ ai dám nói "anh Sơn" không phải là sếp của mấy sĩ quan Nhảy Dù (thiệt) kia. Có người còn cho anh Sơn ít gì cũng là Thiếu Tá hay Trung Tá của Nhảy Dù, lạng quang đám hàng... Tiểu Đoàn Trưởng hay Lữ Đoàn Trưởng lắm chữ chẳng chơi, chỉ vì khiêm nhường không thích đeo lon thôi. Đã vậy lúc đó, như đã kể Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn Dù, và Bộ Chỉ Huy của Lữ Đoàn 1 và Lữ Đoàn 3 đều đóng trong trại Hoàng Hoa Thám cách phòng trà Miami của Sơn Đảo không xa, hàng ngày không biết bao nhiêu là chiếc Jeep của Nhảy Dù (thiệt) chạy qua chạy lại trên con đường Phạm Hồng Thái, trên xe có sĩ quan cũng có, mà xe không cũng có... Dĩ nhiên là cùng binh chủng với nhau, gặp một "thẩm quyền" đạo mạo cao to, tương tá phương phi cốt cách, quần phục chỉnh tề đầy nét sĩ quan cao cấp của binh chủng, "ổng" vậy xe lại kêu chừ dùm một đoạn cùng hướng với con đường mình đang đi thì có anh tài xế nào mà không chờ. Vì vậy, mỗi khi có "rendezvous" (hẹn) với ai, cần phở trương chút chút cái vô Nhảy Dù của mình là với cái mừng đó, "anh Sơn" mặc đồ Nhảy Dù ra đường ngoắc xe Jeep trống chạy ngang, hay chọn chiếc nào có cậu em Thiếu Úy, Trung Úy mặt còn non non để nhảy

lên đi cùng, vậy là mặc nhiên Sơn Đảo đã là một sĩ quan Dù cao cấp, có xe, có lính, có sĩ quan tùy tùng cạnh bên đang hoăng. Còn oai hèn nữa, có hôm đang "đi nhờ" xe Jeep Dù của người khác, gặp một anh Dù ba gai bị quân cảnh của binh chủng tóm, đi ngang qua Sơn Đảo đã kêu anh tài xế đứng lại để "xin" quân cảnh tha cho anh lính ba gai này... (chắc là có quen biết). Vậy mà cũng được tha mới tài. Không tha sao

Hoàng có thể làm cho hàng khối cô gái ở xứ "tha la xóm đạo", tương tự anh chàng chỉ vì cái liếc mắt hay nụ cười duyên vu vơ mà thôi

được, một ông "ngon lành" ngồi xe Jeep với ông Thiếu Úy đeo "Colt dài" cạnh bên, từ hướng Hoàng Hoa Thám chạy ra... Không biết điều với nhau rồi mai một đơn vị của mình lọt vào tay "thẩm quyền" này thì còn đường nào mà sống...

Nói cho cùng, nhờ cái "ngoại hình" của Sơn Đảo, vừa nghiêm, vừa có vẻ rất uy vũ nên rất hợp "vào vai" các sĩ quan cao cấp, và anh chàng này đã "khê" không biết bao nhiêu Nhảy Dù thiệt hàng ngày chạy ra chạy vào trại Hoàng Hoa Thám để mượn xe, mượn người của họ khi cần.

Lâu ngày thành quen mặt, mà Sơn Đảo lại rộng rãi kéo hết các anh Nhảy Dù của trại Hoàng Hoa Thám có qua lại với mình, từ tài xế cho đến các sĩ quan trẻ, kể cả một vài đại bàng (thiệt) cũng góp mặt trong số này, lúc rảnh rỗi thường xuyên lui tới nhà hàng và phòng trà Miami của Sơn Đảo để kết thân. Cứ như vậy, lúc đó Sơn Đảo quả thật là một người có uy thế với các sĩ quan trẻ của binh chủng Nhảy Dù, còn quần cảnh 204 của binh chủng Dù ở vòng vòng trại Hoàng Hoa Thám thì hầu như ai cũng biết "anh Sơn", mấy "ổng thấy" của họ toàn là "anh em" của anh Sơn không, thì còn ai nghĩ đến

chuyện hỏi giấy xem anh Sơn ở đơn vị Dù nào. Quả thiệt "anh Sơn" không phải thứ Dù đơn hàng xoàng (mà lẽ đến hàng... xoàng...)

Khi đã nắm phòng trà Miami, Sơn Đảo giao việc kinh doanh phòng trà và nhà hàng cho cậu em út Sơn Hoàng của mình trông coi. Hoàng là cậu bé con ngày mới đến Ông Tạ bà Hợp còn ẵm ngửa trong tay. Bấy giờ cũng như 2 người anh, Hoàng đẹp trai to cao, nhưng mặt mày có vẻ hiền và thư sinh hơn. Cặp mắt long lanh ướt rượt có đuôi cùng nụ cười nhoeo miệng hiền lành trên đôi môi đỏ hồng như môi con gái. Lại thêm ăn nói rất có duyên, biết khen ngợi chiều lòng mấy cô gái đẹp, Hoàng đúng là một thứ trai bắc kỳ mà mấy bà cụ di cư gọi là thứ trai "đi móm đi miệng". Đã vậy anh chàng còn có gương mặt rất sáng sủa của loại "sát thủ tình trường". Loại người mà trong phim tập Hồng Kông gọi là "Đơn Phương Quý Tộc" còn tiếng Mỹ báp bẹ của mấy em gái nhảy thì kêu Hoàng là "Diamond Bachelor" một loại thanh niên độc thân có giá mà nhiều cô mơ ước. Gì thì gì, thật sự Hoàng có thể làm cho hàng khối cô gái ở xứ "tha la xóm đạo", bỏ không đi nhà thờ để nắm nhà ôm gối mà tương tư anh chàng đến biến ăn mất ngủ chỉ vì cái liếc mắt hay nụ cười duyên vu vơ của anh Hoàng mà thôi. Dù đẹp trai và thư sinh vậy, nhưng đừng nhìn mặt mà lầm. Cũng như hai người anh lớn là Sơn Đảo và Sơn Cương, Sơn Hoàng cũng là một võ sĩ có tâm cỡ. Cũng theo anh vào lò Thái Cực của thầy Sơn Hùng từ bé, và sau này Hoàng còn tự luyện thêm nhiều môn như Không Thủ Đạo, Hiệp Khí Đạo, Nhu Đạo, võ Bình Định, và Triệt Quyền Đạo cùng nhiều loại khác nữa...

Đạo đó phong trào "Hippy" và các câu khẩu hiệu đầu môi của giới trẻ yêu cuồng sống vội như "làm tình không (làm) chiến tranh" (make love not war) của nhóm phản chiến Hoa Kỳ cũng du nhập vào Việt Nam. Các thanh niên thiếu nữ Sài Gòn sống theo "Hippy Style" họ tự xưng là những (người) Hippies với triết lý "Con người có một phần động vật, nên nó thuộc về tự nhiên, vì thế phải trả nó về tự nhiên, đừng lấy các quy phạm xã hội càng nhắc áp đặt cho nó" Thí dụ: Một Hippy nam thích để tóc dài tới móng đất, hay một Hippy nữ thích chơi đầu trọc v.v... Họ mặc quần jean, áo thun rách te tua, hoặc mấy cô gái hở hang lòi vú, lòi rốn v.v... và đi vào những nơi thanh lịch sang trọng như nhà hàng khách sạn, hay các cơ quan công quyền, trường học v.v... thì đó là quyền của họ không ảnh hưởng tới ai, xã hội đừng lấy quan niệm hiền tại mà phê phán v.v... Từ đó suy rộng ra họ có thể làm bất cứ điều gì với bản thân

(của họ) miễn không ảnh hưởng tới xã hội là được.

Họ đòi hỏi chính quyền phải cho riêng họ một khu rừng nào đó để họ sống thành bầy đàn, họ đòi được trấn tĩnh giữa chốn đông người mặc cho ai muốn nhìn thì nhìn. Và cuộc sống bầy đàn với thiên nhiên của họ cũng chủ trương thích ai thì "quái" với người đó, nhất là nữ, không bị ràng buộc bởi hôn nhân hay sanh đẻ gì hết.

Nói chung Hippý chỉ là biến tấu 1 phần của chủ nghĩa hiện sinh do nữ triết gia Françoise Sagan chủ xướng. Vấn đề về chủ nghĩa hiện sinh rất dài, nói đôi ba dòng không diễn tả hết được, nhưng khi biến tấu qua Hippý thì chỉ là 1 phong trào, một lối sống của một số người chứ không gọi là xã hội được.

Phong trào Hippý du nhập vào VN từ các thành viên của những ban nhạc trẻ cuối thập niên 60 mang biểu hiện của sự nổi loạn tâm lý của thanh thiếu niên, nhưng có vẻ "nhẹ nhàng cung điệu" hơn. Với biểu tượng một bông hoa lớn trên cái vuốt không có lá. Về trang phục của phong trào, thanh niên nam chơi quần "ống loc" loại jean bụi tạc, hai lỗ để tóc tai dài thướt, hoặc quần áo rách rưới, và hầu như đa số đều có sử dụng ma túy, hoặc ghiền, hoặc chơi tài tử không định kỳ. Họ cũng có lối sống tình dục bừa bãi, ngủ qua ngủ lại, thay đổi bạn tình giữa bạn bè trong nhóm trong bầy đàn, hoặc giữa bạn trai bạn gái của nhau theo quan niệm "ở đời muốn sự lạ của chung" thì tình yêu hay thân xác cũng là... của chung. Có thể hiểu là thích sao làm vậy, có sao để vậy.

Loại Hippý điển nhất lúc bấy giờ là Hippý còn đi học ở bậc trung học. Các cô gái theo Hippý ở học đường chỉ dám nổi loạn vài chiếc áo dài của mình. Họ bậm gan cắt xoet một phát vô tư áo choàng đến gối, và vướng đuôi từ trên xuống dưới rộng thùng thình chứ không eo iếc gì hết... Ấy vậy mà tự đứng thành một lối cách tã đàng để cho ngành thời trang áo dài. Từ đó cho ra đời chiếc "áo dài mini" ngắn tã không eo nhưng đường xẻ cao gần đến nách để lộ he hé một chiếc eo nõn nường thật đẹp thật mỏng tênh tang trên thân các cô teen mới lớn lúc bấy giờ. Đã vậy chiếc "áo dài mini" của Hippý thời đó lại đi cùng với quần trắng vải "ka-tét ten tơ rông" cũng mỏng tênh tang. Cạp quần cổ điển đang cao trên eo được hạ thấp cả gang tay cho xẻ xẻ theo một quần jean không đáy nít, ống quần bó túm cổ chân của thời bà Ngô Đình Nhu được bung rộng ra cho gió lộng phất phơ luồn vào đến tận đùi non. Khi ngồi, một số em tình nghịch có thể vẹo cao ống quần trên

gối cho nó... mát...

Ồi cha ơi, nói có trời làm chừng, dạo đó mấy em bé nữ sinh trung học nào có thân hình của "hot girl" thời bấy giờ mà mặc áo dài mini quần trắng mỏng trẻ cập theo trào Hippý gần cái bóng bành ky lên tấc, chạy xe Honda chậm chậm trong cơn gió ngược để gió tung tà áo phất phơ cho anh trông thấy lu lú chút ngấn trắng nõn nường... thì làm cho cả lũ con trai bám theo sau hít nằng phải dúi con mắt.

Đời xưa học sinh chỉ mới theo Hippý có vài bài nhạc trẻ và thời trang cũng chỉ mặc mẽ có nhiều đó thôi mà người ta đã lên án là này là nọ rầm trời. Con trai thì bị cảnh sát dã chiến của tướng Loan đề đầu sơn tọc giữa đường. Con gái mà cô nào chơi áo dài mini là bị

So với "quái trào" của các thanh niên nam nữ thời nay thì Hippý thời xưa chẳng là cái ghê ghĩa địa gì hết.

cha mẹ nhốt kín lại, đó có cửa mà ra khỏi nhà. Chẳng bù với bấy giờ trai đầu bõm tóc dựng đứng màu mè xỏ tai, xỏ mũi. Gái thì vú cho đến môi, đến mắt, đến lưỡi... Ngay cả những chỗ tưởng chỉ là "của hồi môn" để đem về nhà chồng vậy mà cũng moi ra xỏ khoen vào cho nó tồn ten được, rồi còn lấy webcam quay phim đưa lên mạng cho toàn cầu coi chơi (để cả thế giới này phải biết ta là ai...)

So với "quái trào" của các thanh niên nam nữ thời nay thì Hippý thời xưa chẳng là cái ghê ghĩa địa gì hết... Họ hiền và dễ thương... bắt chết được.

Dù vậy như câu giải trí của những Hippý "hiền" năm xưa cũng theo trào lưu mà nở rộ. Các ban nhạc trẻ được ra đời, những tên tuổi thần tượng của giới trẻ lúc bấy giờ như Trương Kỳ, Nam Lộc, Tùng Giang, Jo Marcel, Elvis Phương, Tuấn Ngọc, Kathy Húc, Carol Kim v.v... lúc bấy giờ đã nhanh chóng chiếm ngự vị ái mộ của thanh niên, và như câu đi phòng trà sà n nhẩy để giải tỏa nỗi đam mê âm nhạc cho đỡ ngứa ngáy căng chân của giới trẻ cũng nở rộ khắp đó thành. Khắp Sài Gòn một đạo đầu đầu cũng thấy dancing, chỗ nào cũng "bum bùm". Đêm nào

thanh niên nam nữ cũng rủ rê nhau đi nhẩy... Cho nên phòng trà Miami của Sơn Đảo dù không nằm ở trung tâm Quận Nhất của Sài Gòn nhưng cũng đông khách tấp nập. Sơn Hoàng quần lý cũng khá trơn tru, dầm gối nhẩy toàn những em "Hippý" mới lớn mới mẻ, trông thấy mà mê.

Bên ngoài ngoại giao với cảnh Nhảy Dù, bên trong với uy tín của Sơn Đảo công thêm đàn giao cắt ruột như Bách Cửa Lò, Thịnh Thắng Long, Hiệp Roi, Đức Mưa, Cô Điện v.v... lúc nào cũng túc trực ăng chiến 24/24, Miami vững như bàn thạch, còn ai dám xỏ rở kiếm chuyện với nơi này...

Ấy vậy mà giang hồ có những c huyện không thể ngờ. Nhắm ngay sào huyết của Sơn Đảo, một "thứ dữ" nhờ biết mượn oai của cánh Nhảy Dù, và là ổ kiến lửa của giới giang hồ lúc đó, nơi mà nếu có tay chơi cầu ba căng nào lỡ ngó đi ngang qua cũng phải cúi đầu tránh mặt, chỗ đầu lại có anh nào dám mò lên tận nơi mà phá đám như ba tay (cũng là Nhảy Dù) loại dân chơi rưng cang của này.

Một bữa như thường lệ phòng trà mở cửa được nửa show, mới chỉ tầm gần 10 giờ đêm. Ban nhạc đang nghỉ giải lao, còn chơi một phùa nữa, phải tới 12 giờ đêm mới ngưng. Anh em đang ngồi đầu hút nhau nhìn bấy gái ngoài sân đang nhún nhẩy điệu "à go go" theo nhạc máy. Bỗng đầu dưới lầu có ba anh mặc quân phục Nhảy Dù, nhưng kiểu lồi thoi như lính đào ngũ. Họ lên phòng trà tiến đến chiếc bàn ngay sát mép sân nhẩy, quát đuổi đám trai gái đang ngồi trong bàn đi ra để chiếm lấy chỗ, rồi gọi bồi dọn sạch bàn, đem bia ra.

Sơn Đảo như mày nhìn Hoàng như có ý hỏi "Đám quái gì nào đây?". Sơn Hoàng nhún vai không ý kiến. Sơn Đảo nghĩ nhanh trong đầu. Là cánh nào đang muốn thử sức của mình chăng? hay là ba thằng nhóc này chẳng lẽ không biết tại họ đang bỏ vào miệng núi lửa. Mặc dầu ba đứa nó mặc quân phục Nhảy Dù nhưng nhìn quần áo tọc tai của tại nó thì không thể nào là quân nhân đang tại ngũ được. Ngươi này chỉ là đào binh hoặc mượn đồ lính đi ăn cướp thôi... Mà tại nó phải biết phòng trà Miami này là chỗ nào chứ? Biết mà vẫn vào thì đúng là muốn tự sát rồi chứ còn gì nữa... Còn chưa biết tính coi phải trị mấy tên các kẻ này như thế nào...

Sơn Hoàng bình tĩnh hơn, tự mình bưng mấy chai bia to cùng ba ly đá lớn ra để trên bàn. Địch tay rót bia mời khách và kính cáo quan sát xem đám này dựa vào cái gì mà dám bỏ lên đây đòi uống bia kiểu... hỗn láo này. Bia mới rót ra được 2 ly thì anh chàng thứ ba dẫn cái ly của mình lại, móc ra một trái lựu đạn rút chốt "cubi" gài

mỏ vịt ra để trên bàn, rồi bỏ trái lựu đạn vào trong ly cho thành cái ly thủy tinh mỏng tênh này ôm mỏ vịt của trái lựu đạn lại. Có nghĩa là nếu động đây mạnh cái ly này mà bể thì cả cái phòng trà này sẽ thành... "hôm nay ngày cưới em" nổ phải banh như xác pháo tiễn người yếu đi lấy chồng ngay.

Trời! Mới ra mắt thôi mà thắng này nó đã xỏ tấy rồi. Cũng là thứ dữ chứ không phải lôm côm đâu. Tay chơi lựu đạn đưa cái ly của mình đang có quả "mãng cầu gai" trong đó ra trước mặt đợi Hoàng rót bia vào cho nó. Nó nhếch mép cười khì khì nhìn Hoàng khiêu khích mở giọng tiếng Nam tặc. Hình như đám này không phải dân Ông Tạ đa số là người Bắc.

"Uống bia với đá cục quái chán thấy mẹ. Uống đời "cà na" như đây mới đã khác nè! Chửi đầu, kiu ra nói chiến chửi coi"

À thì ra ba thằng cổ nội này chưa biết mặt mình với anh Sơn là ai. Hoàng liếc mắt nhìn anh Sơn Đảo đợi ý. Đến nước này thì Sơn Đảo phải kể nó ba thằng hủi này là thuộc băng cánh nào và muốn cái gì. Tại nó đã móc đồ chơi thử dữ ra rồi, không kềm chế lại lỡ mà bị rút tay nổ tung ra tại đây thì bỏ mẹ... Sơn kín đáo, gặt đầu ra hiệu cho Hoàng...

Hoàng lễ phép nói với anh chàng đang cầm cái ly bia có trái lựu đạn đòi gấp chủ...

"Đa thưa anh. Chứ hôm nay có việc nhà hồi này đã về sớm rồi rồi. Tại tôi chỉ là nhân viên ở đây thôi..."

Tên kiếm chuyện thấy không gấp được chủ bèn hăm hê tiếp.

"Ngoài bia ra còn gì khác uống không? Đem ru ra đây! Mấy điện thoại để nhà kiu chủ ra đây tao muốn gấp. Nói có anh Giới Bà Hạt tới chơi"

Bấy giờ thì Hoàng đã thấy cái nháy mắt gặt đầu của Sơn Đảo, một dấu hiệu cho phép nó xử với ba thằng điên này. "Giới Bà Hạt" là cái tên mấc dịch nào chưa từng nghe ai nói đến trong giới giang hồ. Chứ thắng này thì chỉ là thứ mặc áo lính đi hù con nít thôi. Vậy mà ba thằng điên này dám mò đến tận nơi đây để "khê" ngồi sao bắc đẩu của võ lâm đang ngồi trước mặt nó. Hoàng vẫn nhỏ nhẹ.

"Thưa vâng ạ! Để chúng tôi khai chai rượu ngon mời mấy anh cái đi!"

Vừa nói Hoàng vừa để chai bia xuống mặt bàn, bắt thần hai bàn tay Hoàng bung ra một lượt. Tay trái nó chụp lấy bàn tay đang cầm ly có trái lựu đạn đã rút chốt của tên phá đám. Hoàng vẫn nội công cho năm ngón tay nó như năm cái gọng kềm bằng sắt ngụy bốp chặt bàn tay đang cầm chiếc ly lựu đạn của tên kia, không cho tên này có thể buông ra. Tay phải Hoàng vọt một cú rờ ve nháng lửa vào ngay huyết nhưn trung năm giữa môi trên

của tên này. Nhưn trung là một tử huyết, không cần đánh cả năm tay mà chỉ cần đưa cái đầu gù của ngón giữa vào cho chính xác, làm cho lực đánh bị dồn vào một điểm nhỏ theo kiểu điểm huyết. Nếu biết sử dụng lực theo nguyên tắc "tụ điểm" đưa sức mạnh vào một điểm nhỏ cho chuyển lực, trúng vào huyết tử thì địch thủ có thể thắng liền trong tích tắc. Tỷ như cây búa đóng đinh nếu đập xuống mặt bàn thì chỉ bị đập mất gỗ, còn để đầu đinh nhọn lên gỗ mà đóng thì cây đinh sẽ lún ngọt sâu vào trong gỗ là vậy.

Hoàng không cần đánh chết tên phá đám chỉ cho tức rồi, mà chỉ là "tiền hạ thủ vi cường". Nó muốn tên này phải bị "bất khiển dụng liền" trong ngay đòn đầu tiên của mình, để nó còn đỡ kịp trái lựu đạn cho đừng bị bung muổng ra. Cũng cùng trong lúc đó, Hoàng biết khi mình ra tay

Cả ba bị loại khỏi vòng chiến trong tích tắc chỉ bằng hai cú đánh của Sơn Hoàng.

vọt tên cầm cái ly lựu đạn này thì hai tên còn lại để gì chịu để yên. Thế là một mũi tên phải trúng ba chim. Làm sao để khi xuất chiêu là cả ba tên phải gục cùng lượt. Với một tay không chế cái ly lựu đạn không cho rơi, một tay dùng lực tổng đầu gù của ngón giữa sử dụng đòn đá ngang Yeop Chagi của Taekwondo đá bằng ức bàn chân. Đòn này được Hoàng biến tấu thêm vào bằng đà quét xoay vòng của Yoko Geri Kekomi phái Karate và sự uyển chuyển thu chân về búng ra tiếp theo kiểu Bàng Long Cước của Bình Định. Nghĩa là một chân đá quét ngang ra thu về búng ra hai cái tiếp để tấn công đập vào cùng lúc hai cái bị thật cho văng xa ra khỏi bàn.

Nói thì lâu chứ chưa đầy năm giây đồng hồ Sơn Hoàng đã làm chủ tình thế. Chiếc Ly có quả lựu đạn bên trong bấy giờ đã nằm gọn trong tay Hoàng thì không còn gì để nói nữa. Gã cầm ly trúng một cú điểm huyết vào nhưn trung chắc là đã đi nguyên hàng rặng trên, xù lẩn dưng ra đất tới tám mét mũi đang phua phèo phèo máu cùng rặng ra khỏi miệng, toàn thân nó đau buốt té diếng đầu óc có

tiếng vang kêu u... u... chẳng biết gì nữa. Hai gã còn lại trúng cú độc chiêu tự chế của Hoàng vừa Yeop Chagi của Taekwondo, vừa Yoko Geri Kekomi của Karate, vừa Bàng Long Cước của Bình Định thì làm sao chịu nổi. Cả hai bật ngửa ra khỏi bàn, nín thở sắp đứt hơi vì sức chấn của cạnh ức bàn chân trong cú đá nhìn nhẹ nhàng nhưng có thể làm gãy cột nhà. Chưa kịp lấy thăng bằng còn đang xiểng liểng vì mất hơi thì Sơn Hoàng lại tung ra một đòn đá xoay Momdolryeo Chagi của Taekwondo làm tối mắt hết tất cả những người có mặt tại phòng trà hôm đó. Đòn này mà Tổng Cục Thái Cực Đạo của Đại Hàn có thấy được thì phải phong cho Sơn Hoàng làm võ sư ngũ đẳng ngay. Hoàng tung người lên cao xoay 540 độ trên không như chiếc bông vụ. Nên nhờ xoay một vòng tròn khép kín trở về khởi điểm chỉ có 360 độ. Vì vậy xoay 540 độ tức là xoay 1 vòng rưỡi trên không, giữa lúc người còn xoay lơ lửng trên không thì hết chân trái đến chân phải, hai chân tung liên tục theo đà xoay từ dưới quất lên đá vào hai mục tiêu khác nhau trước khi chạm đất. Quả là rất khó diễn tả, phải nhìn mới thấy thật đã mắt, trúng đòn thì... mười phần tử hết tám chín, vì đá xoay bằng ức bàn chân vọt ngược từ dưới lên trên thường quất vào cục xương quả đào trên cần cổ hoặc quai hàm của đối phương. Kẻ trúng đòn theo lối đá Momdolryeo Chagi khó mà không bị tất hơi gục liền tại chỗ. Chỉ ít cũng xù ngất trong vài mươi phút mới lấy hơi mà gập gập thở trở lại được. Có đi bệnh viện cứu kịp thì cũng sẽ bị cầm luôn đám chừng đến nửa năm không nói được. Nếu người đá mà không nương sức thì đối phương trúng đòn sẽ bị bể yết hầu mà chết tại chỗ là cái chắc. Bởi vậy các võ sư Taekwondo thường ít khi dạy đòn này cho các môn sinh chỉ trừ hàng cao cấp đi biểu diễn mà thôi, nhưng môn sinh nào kém đức hạnh thì tuyệt đối không được học mấy đòn đá lấy mạng như Momdolryeo Chagi này. Riêng phần Sơn Hoàng nó không chỉ đá được 540 độ mà lúc tập luyện nó còn quay được đến 900 độ, nghĩa là 2 vòng tròn rưỡi ở trên không có thể đá vào bốn mục tiêu cao thấp khác nhau cùng lúc. Rất tiếc là xưa nay chưa bao giờ gặp cùng lượt bốn đối thủ để nó đá Momdolryeo Chagi 900 độ coi ra sao.

Cả ba bị loại khỏi vòng chiến trong tích tắc chỉ bằng hai cú đánh của Sơn Hoàng. Sơn Đảo nhìn thắng em út của mình gặt gù. Không ngờ thắng nhỏ này nó này "khê" và tình huống xử trí ngon lành như vậy... Bấy giờ một trong ba tên đang nằm dài kia có tên vừa tỉnh dậy dường như có ngỡ ngờ hiểu được rằng nó đang rơi nhảm địa ngục chứ không phải đời trần. Nó vùng bật dậy,

kế mẹ đồng bọn còn đang chết giấc, tên này cũng hồn nhăm cửa mà lao ra đánh chạy... Nhưng vui cho nó quýnh quáng thế nào mà lại chạy đâm xầm vào Sơn Đảo này giờ vẫn ngồi im tại quầy bar gần cửa nhìn Hoàng ra tay. Sơn Đảo không cần động thủ chỉ dơ cánh chỏ của mình lên đón hưởng lao đến của tên lính bộ rạc đang chạy chết. Tên này chỉ hự lên một tiếng, ôm ngực té lảo cù xuống sàn nhà... Vậy là ba thằng em năm ba đồng... im ru.

Hoàng nhặt lại cái chốt cubi của quả lựu đạn gần gần rồi đem đến quầy bar đưa cho anh của nó. Sự việc xảy ra quá nhanh, đến lúc này mấy em gái mới lơ mơ hiểu được là vừa có người bị đánh đến chỉ từ trước mắt mình. Ba anh còn nằm lù lù im ru ba đồng kia chứ đâu. Còn có máu me tùm lum văng đầy sàn nhà nữa kìa... Thấy ghê quá ợ!!.. Vậy là thời nào, chỗ nào cũng vậy, phản ứng của mấy em trước mấy sự kiện tương tự như chuyện này đều y chang nhau. Mấy em đồng loạt nhắm mắt há họng rú lên la làng. Có em xiu té đùng, có em đá trong quần cũng chỉ là chuyện thường thấy.

Sơn Đảo với tay bốc cái điện thoại trên quầy bar, bấm mấy gọi Trung Úy Lê Thanh Tông, đại đội trưởng Quân Cảnh Nhảy Dù là người cũng có mối thân tình với "anh Sơn". Sơn thân mật hỏi Tông có rảnh không đến Miami uống rượu chơi, "... anh có món quà nhỏ tặng cho chú...".

Chập sau Tông cùng một Trung Sĩ và hai quân cảnh đi trên chiếc Jeep Quân Cảnh Nhảy Dù 204 đến. Còn đầu ba tên Nhảy Dù phá rối bây giờ bèo nhèo như ba con mèo mắc mưa, Tông giao cho hai nhân viên chờ họ đi trước còn mình ở lại lại tại cùng Sơn Đảo. Ban nhạc tiếp tục chơi tưng tưng, dù có một số khách sợ quá đã đi về trước. Sinh hoạt về đêm của Miami vẫn nhộn nhịp tưng bừng...

Chương 19

Theo triết lý âm dương thái cực và luật tuần hoàn của trời đất thì có mưa phải có nắng, hết ngày sẽ đến đêm, tàn mùa Xuân sẽ sang Hè. Con người (có lẽ) cũng vậy. Đã đi đến cực thịnh thì phải có lúc suy vong. Điều này dường như khá ứng vào anh em Sơn Đảo.

Đang ngon lành hùng cứ một cõi, vừa đại ca giang hồ, vừa doanh nhân kinh doanh phòng trà ca vũ nhạc và nhà hàng Miami, vừa có những giao tình tốt đẹp với binh chủng Nhảy Dù v.v... Con đường "sự nghiệp" và tên tuổi của Sơn Đảo tưởng đã lên đến mức lầy lùnh không ai thay thế nổi thì bỗng dưng Sơn Cương bị Lâm Chín Ngón đâm chết lẳng xet trong Chí Hòa và từ đây như một cái "huống" kéo theo những điều bất ngờ khác làm tan tành luôn giang san một thời gây

dựng, và Sơn Đảo phải trả giá bằng chính mạng sống của mình.

Ngày được hung tin Sơn Cương em mình bị Lâm Chín Ngón đâm chết, Sơn Đảo nhờ Thiếu Tá Đường của Nhảy Dù đưa bà Hợp mẹ mình cùng mình vào tù nhận xác Cương. Bà Hợp xiu lên xiu xuống tưởng đã chết luôn trong tù với Sơn Cương. Bà nức nở trách móc Sơn Đảo:

"Ôi giờ Khánh ơi! (tên do bà đẻ là Vũ Đình Khánh) mày nói mày là đại ca, mày đi chơi làm gì, làm đại ca mà để người ta giết em mày thế này... Cương ơi... Khánh ơi... Tao đối cả đời để đem chúng mày từ Bắc vào đây gần hai mươi năm rồi..."

Sơn Đảo cố nén uất ức. Biết rằng Lâm Chín Ngón đang thụ án đại hình và sẽ bị chống thêm án với tội giết Sơn Cương nên khó mà về đời sớm, món nợ này Lâm chỉ có thể trả được ở trong tù mà thôi. Sơn nghiêng răng

Chuẩn bị đưa Hoàng Đầu Lâu vào tù triệt Lâm Chín Ngón...

nhấn cho Lâm một lời nguyện

"Địt mẹ thằng Lâm! Mày ở đâu ông cũng gửi!"

Lời nguyện này quả thật vụn vào Lâm Chín Ngón. Lâm biết Sơn Đảo sẽ tìm cách "gửi" người vào tù để triệt mình trả thù cho em, Lâm tìm cách tự bảo vệ mình thoát khỏi lời "gửi" của Sơn Đảo bằng cách "tiến hạ thủ vi cường" (ra tay trước cho chắc cú). Tại biệt giam "ó xé ba" (OC3) thêm một lần nữa Lâm Chín Ngón đâm Hoàng Đầu Lâu người của Sơn Đảo gửi vào, đến 47 nhất đao, giữa lúc Hoàng đang dự định ra tay...

Đến xem kỳ sau: Bằng cách nào Sơn Đảo đưa được Hoàng Đầu Lâu vào Chí Hòa và ở cùng biệt giam với Lâm Chín Ngón để chờ cơ hội ra tay? Sơn Đảo hoạch định kế hoạch thật tinh vi và kín đáo tại sao Lộc Điện lại biết được? Và làm sao Lộc Điện có thể báo được cho Lâm Chín Ngón khi

biệt giam là khu "nội bất xuất, ngoại bất nhập" không ai có thể tới?

Hoàng Đầu Lâu là một võ sĩ tam đẳng thì sao lại bị Lâm Chín Ngón đâm được đến 47 đao mà không trở tay? Trong tù giam thì trại giam không cho giữ vật cứng thì đao ở đâu mà tay chơi nào cũng có v.v... Vì sao Lâm Chín Ngón một tù nhân đại hình lại được Thiếu Tá Phùng Huy Vương, phó quản đốc trung tâm cải huấn Chí Hòa ưu ái cấp phép mỗi cuối tuần về nhà với vợ, đầu tuần trở về Chí Hòa ở tù tiếp...

Toàn bộ tình tiết thật gay cấn hấp dẫn không ai có thể ngờ. Những sự kiện về tù Chí Hòa chưa từng được nói đến xưa nay. Từ cấu trúc yếm bùa (bát quái) của nhà tù, phương cách tổ chức quản lý tù, hệ thống băng đảng vai vế giang hồ trong tù, đường dây buôn ma túy với lợi nhuận khổng lồ trong Chí Hòa qua sự tiếp tay của quan chức đương thời. Những cuộc thanh toán đẫm máu trong tù... và các huyền thoại về... ma vũ đài trong khám Chí Hòa... kinh dị đến nổi gai ốc, sồn da gà...

Những chuyện, và các nhân vật trong trường thiên phóng sự "Khởi Sóng Giang Hồ" mà bạn đọc đang say mê theo dõi trên báo Doanh Nghiệp Đời Sống trong hơn năm qua, có thể là bạn đọc đã từng nghe nói đến các nhân vật giang hồ này ở ngoài đời vì họ là những con người có thật, từ Trần Đại, Phong Khùng, Lộc Điện, Lâm Thợ Điện (Lâm Chín Ngón) Hời Điện, Châu Nhị, Sơn Đảo, Sơn Cương v.v... chúng quanh họ bao giờ cũng có những huyền thoại loại tam sao thất bổn bao quanh, nhưng tưởng tận chi tiết vô tận "thâm cung bí sử" của thế giới ngầm như câu chuyện đang đang tải thì chỉ có do chính "người trong cuộc" của giang hồ mới biết và kể lại "từ đầu đến đuôi" với những chi tiết thật hào hứng của xã hội đen Việt Nam trải dài từ đầu thập niên 60 cho đến thời hoàng kim của đế chế Năm Cam, qua hậu Năm Cam đến tận bây giờ... Bên cạnh đó, câu chuyện Khởi Sóng Giang Hồ mà bạn đọc đang xem, ngoài phần tường thuật sôi nổi hào hứng của tác giả về sinh hoạt giang hồ, mang tính giải trí, câu chuyện còn đưa người xem vào những biến động của đất nước, những thay đổi của xã hội quê nhà trong suốt nửa thế kỷ qua với những tài liệu, tư liệu thật thú vị cho người xem, có giá trị lưu giữ để nghiên cứu qua nhiều đề tài khác nhau...

Truyện do Yên Ba Giang Vũ là bút hiệu ẩn danh của một người còn trong nắng mưa với giang hồ trong nước hàng tháng gửi ra và chỉ đăng tải duy nhất trên tạp chí Doanh Nghiệp Đời Sống mà thôi. Mời bạn đọc tiếp tục theo dõi...

FLORIST SHOP

Bentleigh Vic

215805

Sang lại tiệm bông hoa tại Bentleigh Melb., vị trí tốt trên đường cái đông khách vắng lại, đang có nhiều khách quen. Thu nhập cao hợp đồng lâu dài thuê

re. Chủ trực tiếp điều hành. Thích hợp vợ chồng cùng kinh doanh. Trang thiết bị đầy đủ. Xin đến xem hoặc phone để biết thêm
Gọi Joe 0412 424 015 (tiếng Anh)

FLOWER STALL

Queen Victoria Market Melbourne

215905

Gian hàng bông hoa cây cảnh và các loại hạt giống trồng trọt ngay trong chợ Queen Vic Market, đã làm từ 1943, gia đình cùng điều hành chỉ làm 5 ngày/tuần, Cơ hội rất hiếm. Vì đối nghề sang lại dễ dàng. Sang luôn xe truck Isuzu và hàng tồn.

Gọi 0412 424 016 (t/Anh)

BAKERY FOR SALE

Oakleigh & Camberwell Vic.

240005

Sang Lò bánh mì, một tại Oakleigh và một ở Camberwell Melb. Vị trí tốt trên shopping strip. Thu 4000/tuần ở Oakleigh, 9000/tuần ở Camberwell.

Sang thương lượng 35K (Oakleigh) và 295K (Camberwell). Có thể sang cả hai hoặc 1 trong hai.

Gọi Andy 0438 587 200 (Oakleigh)
Paul 0413 826 174 (Camberwell)
để t/lượng xin nói t/Anh

AUTO SERVICES & REPAIRS

Melbourne CBD

Hãng bảo trì và sửa chữa các loại xe hơi, van, truck v.v. ngay Melbourne CBD, đang đông khách nườm nượp. Trang thiết bị đầy đủ, đang là RACV services centre, Có luôn LGP Lic và RWC Lic + workshop. Doanh nghiệp này rất thành đạt, đông khách và friendly với VN. Gọi để thương lượng kiểu tự ban định giá.

Steve 0402 786 789 (t/Anh)

DoanhNghiepDoiSong.WEBS.com

Hẹn gặp lại bạn đọc trong số báo tới sẽ lên mạng vào tháng sau